

فیردهوسی و (کورد و بلوچ)

نووسه‌رانی فارسی و کورد و (فیردهوسی)

Sai Saqzi Qayshi

سەعی سەقزی قایشی

ستۆکھۆلم ۲۰۱۵ - ۲۰۱۵
qayshi@yahoo.com
sai.saqzi@gmail.com

Firdosi and (Kurd and Bloch) Persian and kurdish writers and (Firdosi)

ئێستا کورد له‌و ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
که‌ هه‌ز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن
ترسیان نییه‌ له‌ یه‌زدان
له‌ پلاسه‌ خانوه‌کانیان

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد
بود خانهاشان سراسر پلاس
ندارند در دل ز یزدان هراس

فیردهوسی

شواننامه‌یه‌کی کوردی بنووسرایت له‌بو کورد
ده‌مایه‌ بوو، سه‌رمایه‌ بوو بو تاکێ کورد!
خۆماندووکردن له‌گه‌ڵ (شانامه‌ی فیردهوسی)
ژێرده‌سییه‌ و ژێرده‌سییه‌ و ژێرده‌سی!

Stockholm Husby bibliotek

ناوه‌رۆک

بۆ سه‌قز

Till Saqz

De här sidorna är till dig till alla som finns hos dig till de som lever för dig och de som sover hos dig

ئهم چهن لاپه‌ره پيشكەش به تۆ پيشكەش به دار و به‌ردی تۆ به شیبو و دۆل و کانیای تۆ پيشكەش به‌وهی نه‌ژی بۆ تۆ پيشكەش به‌وهی نووستوه لای تۆ

وینە‌ی لاپه‌ره‌کانی (۱۹۲ – ۲۰۵ و ۲۱۹) له کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند (مزه‌فه‌ر نامداری) یه.

وینە‌ی پشت به‌رگ، وینە‌ی کتیب‌خانه‌ی (هوسبی) یه له ستۆکه‌هۆلم، وینە‌گر ئاسۆ موکوریانی.

تیبینی: ئهم چهن لاپه‌ره به چهن رینووس نووسراوه، هۆکاره‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئامازه به نووسراوه‌ی چهن نووسه‌ر کراوه، ئه‌و نووسه‌رانه‌یش به چ رینووسی‌ک نووسراون به هه‌مان رینووس نووسراونه‌ته‌وه. هیودارم له کاری نووسینه‌وه‌کاندا هه‌لهم نه‌کرد بێت.

رێچکه‌ی باسه‌که ۶
ژياننامه‌ی فیردهوسی ۹
ناوه‌رۆکی شانامه ۱۵
شانامه فه‌ره‌نگی (هیچ و بوچی) ۲۸
زوحاک ئه‌بیت به پادشایی عه‌ره‌ب ۳۷
(زوحاک)ی عه‌ره‌ب ده‌بیت به پادشایی ئێران ۳۹
فیردهوسی و خزمه‌تکردن به نه‌ته‌وه‌ی فارس ۴۱
کورد له شانامه‌دا ۴۳
دوکتۆر عه‌بدولوه‌هاب عزام و شانامه‌ی فیردهوسی (الشانامه) ۴۹
نوسه‌رانی فارس و کورد و (فیردهوسی) ۵۸
فیردهوسی له ژێر ته‌وری (سانسۆر)دا ۶۰
فیردهوسی له ژێر ته‌وری (فریودان) (تحریف) (distortion) ۶۳
ئێقیبال یه‌غمایی و شانامه‌ی فیردهوسی ۶۶
محه‌مه‌ده‌لی فروغی و شانامه‌ی فیردهوسی ۷۰
ئه‌حمه‌د شاملو و شانامه‌ی فیردهوسی ۷۵
به‌ه‌رام مشیری و شانامه‌ی فیردهوسی ۸۳
داریوش که‌ریمی، تورج ئه‌تابه‌کی-والتر پوش و ئه‌لیویر بیست ۹۹
ناسر نامداری و شانامه‌ی فیردهوسی ۱۰۲
دوکتۆر گو‌لمراد مرادی و شانامه‌ی فیردهوسی ۱۰۷
دوکتۆر سدیق سه‌فیزاده- (بۆره‌که‌یی) و شانامه‌ی فیردهوسی ۱۱۶
هونه‌ری فیردهوسی و فیردهوسی‌ناسان ۱۲۶
شه‌ه‌رام نازری و شانامه‌ی فیردهوسی ۱۲۹
گو‌ل‌اله که‌مانگه‌ر و شانامه‌ی فیردهوسی ۱۳۹
سیاوه‌ش گو‌ده‌رزوی و شانامه‌ی فیردهوسی ۱۴۵
لیکۆ لینه‌وه یا تالانکردنی به‌ره‌مه‌ی خه‌لک؟ ۱۶۱
جیاوازی مورشی‌دی چا‌بخانه‌کان و مامۆستایانی زانستگا ۱۸۳
فیردهوسی و کوشتاری نه‌ته‌وه‌کانی (بلوچ و گیلک و ده‌یلمه) ۱۸۶
ده‌سکاری کردنی هۆنراوه‌کانی فیردهوسی به مه‌به‌ستی فریودانی خۆینه‌ر ۱۹۷
کاردا نه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانی فیردهوسی سه‌بارت به بلوچ ۲۰۱
زوحاک له ئه‌ده‌بیاتی کوردی ۲۰۳
نه‌ورۆژنامه ۲۰۸
نه‌ورۆژی ئێرانییه‌کان! ۲۱۷
به‌ره‌و نه‌ورۆژ ۲۲۰
پاشه‌کییه‌کی دوو به‌شی ۲۶۰
کتیب، جوانترین و به‌نرخترین دیارییه ۲۶۲

رێچکە‌ی باسه‌که

ئه‌گەر له‌ کۆمه‌لگای مرۆف بروانین له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که مرۆف ده‌سته‌یه‌ک له‌ بوونه‌وه‌رکانی گۆی زه‌وییه، به‌لام جیاوازییان هه‌یه. تاکه شتی‌ک که مرۆف له‌ یه‌ک جیا ده‌کاته‌وه زمانه.

زمان که‌ره‌سه‌ی پێوه‌ندی گرتنی مرۆقه له‌گه‌ڵ یه‌کتر. جیگه‌ی داخه ئه‌م پله گۆشته واته (زمان) بووته هۆی جیاوازی مرۆف و په‌یدا بوونی ده‌سته‌یه‌ک به‌ناوی نه‌ته‌وه. نموونه:

عه‌رب، بلوچ، تورک، فارس، کورد و ... .

ئه‌گەر چاوی‌ک به‌ ژبانی نه‌ته‌وه‌کاندا بگێڕین ده‌بینین نه‌ته‌وه‌یه‌ک به‌ زه‌به‌روزه‌نگ و له‌شکرکێشی ناوچه‌یه‌ک یا چه‌ن ناوچه داگیر ده‌کات. نموونه: نه‌ته‌وه‌ی فارس له‌ ناوچه‌یه‌ک به‌ناوی ئێران و داگیرکردنی شار و گوندی نه‌ته‌وه‌کانی بلوچ، کورد و ... . پرۆسه‌ی داگیرکاری کوردستان زیاتر له‌ دووه‌زار ساڵ له‌ لایه‌ن سیستمی پادشایی ئێرانه‌وه نه‌جامده‌دا.

سالی ۱۳۵۷ هه‌تاوی = ۱۹۷۸ زایینی له‌ ئێران سالی راپه‌رین بوو به‌ دژی سیستمی پادشایی. روژی ۱۳۵۷/۱۰/۲۲ سیستمی پادشایی له‌ناو برا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که له‌ هه‌موو چین و توێژه‌کانی خه‌لک به‌ بیروباوه‌ری جیاوازه‌وه به‌شدارییان له‌ راپه‌رینه‌دا کردبوو، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی دورشمی سه‌ره‌کی راپه‌رین بریتی بوو له‌ (استقلال - آزادی - جمهوری اسلامی) روژی ۱۳۵۸/۱/۱۲ سیستمی کۆماری به‌ پاشکۆی ئیسلامیه‌وه خه‌لکی ئێران به‌ رابه‌رایه‌تی (نایه‌تولا خومه‌ینی) کردی به‌ جێنشینی سیستمی پادشایی و ده‌سه‌لاتی دایه ده‌ست! له‌ راپه‌ریندا که‌سایه‌تی خومه‌ینی به‌ جوړیک دیاریکراوو که ئه‌ویان به‌ (فرشته) و شایان به‌ (دیو) دانابوو، به‌وه هۆنراوه‌ی خواره‌وه هه‌م شایان ئه‌شکه‌نجه ئه‌دا و هه‌م ریزیان له‌ ئایه‌تولا خومه‌ینی ده‌کرد:

فیردهوسی

و

(کورد)

به دواى ئەو فه‌رمانه‌دا
هه‌یزه ئه‌یرانییه‌کان
هه‌رشه‌یان ده‌سه‌تپه‌کرد،
روویان ده‌کرده هه‌ر
شه‌ار و گونده‌یه‌کی
کوردستان پۆل پۆل
خه‌لکیان گولله‌باران
ده‌کرد و سه‌روه‌ت و

وینه‌گر جهانه‌گیری ره‌زمی له فرۆکه‌خانه‌ی شه‌اری سنه

سامانه‌کانه‌شیه‌یان داگیر ده‌کرا.

راگه‌یاندنی ئەو فه‌رمان و فتوا کۆنه‌په‌ره‌ستانه و دپ‌ندانه‌یه بۆ
سه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک که له ژه‌یر سه‌ته‌می سه‌یسته‌می پادشاهی ئه‌یراندا
ده‌ینالاند له لایه‌ن که‌سه‌یه‌کی وه‌ک (ئایه‌ت‌ولا خومه‌ینی) یه‌وه که ئەو
سه‌یسته‌می له‌ناو برده‌بوو بریاریکی کاتی ئەو سه‌رده‌مه نه‌بوو،
به‌لکو له فه‌ره‌ه‌نگه‌یه‌کی دوژمنکارانه سه‌باره‌ت به کورد سه‌ره‌چاوه‌ی
ده‌گرت و تاکه‌کانی (فارس) که خومه‌ینه‌یه‌یه‌ک له وان بوو،
په‌روه‌رده نه‌کرد. جیه‌گی داخه ئەو فه‌ره‌ه‌نگه به دپ‌ژایه‌یه‌ ته‌مه‌نی
پادشاهی ئه‌یران ده‌رخواردی فارسه‌کان دراوه، سه‌ره‌چاوه‌ی ئەو
فه‌ره‌ه‌نگه‌یه‌یه‌ (شه‌انامه‌ی فیرده‌وسی)یه.

ژیه‌انی نه‌ته‌وه‌ی بلوچ و ... له سه‌یسته‌می سه‌یاسی و کۆمه‌لایه‌تی
فارسه‌یه‌یه‌دا ئەگه‌ر له کورد دژوارتر نه‌بیه‌ت، وه‌ک کورده. هه‌م له
ده‌ورانی په‌ه‌له‌وه‌یه‌یه‌کان و هه‌م له ده‌وره‌ی کۆماریه‌یه‌دا پڕۆسه‌ی
گولله‌بارانه‌کردن و به‌ته‌ناف هه‌لواسینه‌ی چالاکانی سه‌یاسی بلوچ
له ژه‌یر ناوی (تیه‌اک و هه‌یره‌وینه‌ی فرۆشه‌)دا به‌یه‌یه‌وه ده‌بریه‌ت. باری
ئاوه‌دانی بلوچستان و ئابووریه‌شیه‌یان به‌جاری و په‌یرانه، ئەوه‌یه‌یه‌ش
به‌یه‌یه‌ی سه‌یاسه‌تی ده‌وله‌تی ئه‌یران به‌وه‌جۆره‌ی به‌سه‌ره‌هاتوه‌وه. بۆ
ئه‌وه‌ی به‌ئاسانی برۆینه‌ ناو ئەو باسه‌نه‌وه‌ پیه‌یه‌سته له په‌یشه‌دا
په‌نانه‌یه‌کی (فیرده‌وسی)مان به‌ده‌سه‌ته‌وه بیه‌ت.

خلوت دل نه‌یه‌ت جایی صه‌به‌ت اه‌ضداد
دیو چو په‌یره‌ون رود فرشته‌ درآید: حافظ

چاوه‌گی دل له‌خۆ ناگره‌ی درک و گۆل
که درک نه‌ما، بالا ئەه‌کات بالا‌ی گۆل

ریزه‌گرتن گه‌یه‌شته ئەو راده که خه‌لک په‌یه‌یان وابوو وینه‌ی
(خومه‌ینی)وا له (مانگ)دا، باسی وینه‌ی خومه‌ینه‌ی له مانگدا بوو
به‌خۆراکی ماسه‌یه‌یه‌ی فارسی و په‌یه‌تا په‌یه‌تا ئەو هه‌وا‌له‌ بلاو
ده‌کرایه‌وه. له‌وه‌ راپه‌رینه‌دا کوردیه‌ش به‌شه‌داری کرد، به‌لام نه‌ک
به‌ دورشه‌می ئایینه‌ی وه‌ک (ئیه‌سه‌ته‌له‌ - ئازادی - کۆماری ئیسلامی و
رابه‌رایه‌تی خومه‌ینه‌ی)، به‌لکو خواسته‌ی سه‌یاسی وه‌ک مافی نه‌ته‌وایه‌تی
و چینه‌یه‌تی و... له کوردستان ده‌سه‌نیه‌شان ده‌کرا.

ئهم سه‌یسته‌مه تازیه‌ی ئه‌یران له‌به‌ری ئەوه‌ی ده‌سه‌تبه‌کار بیه‌ت بۆ
جیه‌یه‌جیه‌ی کردنی خواسته‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورد و نه‌ته‌وه‌کانی
دیکه، به‌وه‌ ده‌سه‌له‌ت و ئیه‌مکاناته سه‌ره‌بازیه‌یه‌ به‌ره‌فراوانه‌ی
ده‌ورانی شه‌ا وه‌ک (هه‌یره‌ی له‌شه‌کری، هه‌روه‌ها تانگ، تۆپ و
هه‌مه‌ چه‌شه‌نه‌ فرۆکه‌یه‌ جیه‌نگی) که که‌وه‌تبه‌وه‌ به‌ر ده‌ستی، چه‌کی
ئایینه‌یه‌شیه‌ی گرت به‌ده‌سه‌ته‌وه و خودی (ئایه‌ت‌ولا خومه‌ینه‌ی) فتوا‌ی
جه‌ادی کوردی راگه‌یاند و فه‌رمانیه‌دا هه‌یره‌ش بکه‌نه‌ سه‌ر
کوردستان: بسم الله الرحمن الرحيم

به‌ رئیس کل ستاد ارتش، و رئیس کل ژاندارمه‌ری اسلام، رئیس پاسداران کل انقلاب
اکیه‌دا ده‌ستور می‌ده‌م که به‌ نه‌یره‌های اعزازی به‌ منطقه‌ کوردستان ده‌ستور ده‌ند که اش‌رار
و مه‌اجه‌یه‌ن را که در حال فرار هه‌ستند تعقیب نه‌اینده، و آنان را ده‌ستگیر نموده و با
فوریه‌ت به‌ مه‌جاکم صالحه‌ تسلیم کنده؛ و تمام مرزه‌های منطقه را با فوریه‌ت ببنده‌ند که
اش‌رار به‌ خارجه‌ نگه‌ریزنده. و اکیه‌دا ده‌ستور می‌ده‌م که سران اش‌رار را با کمال قده‌رت
ده‌ستگیر نموده و تسلیم نه‌اینده. اهمال در این امر، تخلف از وظیفه‌ و مه‌ورد مؤاخذه
شه‌ید خواهد شه‌د. والسلام

٢٤ شه‌ر ره‌ضان ٩٩ / ٢٧ مه‌رداد ٥٨ روح الله الموسوی الخمه‌ینی

سه‌ره‌چاوه‌ی ئەو فه‌رمانه‌، رۆژنامه‌ و ته‌له‌فیزیه‌یۆن و رادیۆکانی ده‌وله‌تی ئه‌یرانه‌!

ژياننامه‌ی فیردهوسی

(ئه‌بولقاسم مه‌نسور له گوندیکی (تووس) دیته کۆپی ژيانه‌وه. فیردهوسی له ته‌مه‌نی ۳۶ سالی پاش ته‌کبیرورا له‌گه‌ل (مه‌حموود مه‌سحووق تووسی) دا ده‌ستیکرد به کاره‌که‌ی. یه‌که‌مین داستان که نووسی داستانی زوحاک و فه‌ره‌یدوون بوو. فیردهوسی له پیتشدا به نه‌ینی کاری ده‌کرد و به شوین که‌سیکی ده‌سه‌لاتداردا ئه‌گه‌را تا به‌ره‌مه‌که‌ی پیتشکه‌ش کات و ئه‌ویش پاداشیکی پیتدات، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لکی شاری تووس بیستبوویان که فیردهوسی خه‌ریکی چ کاریکه و تامه‌زرۆی ئه‌وه بوون ئه‌و به‌شه له‌و داستانه که ئاماده‌ی کردووه بییستن، ئه‌بوومه‌نسور سه‌رۆکی ناوچه‌که داوای لیکرد هۆنراوه‌که له باره‌گای ئه‌ودا بخوینیته‌وه. کاتییک هۆنراوه‌که‌ی بیست به‌دلی بوو، هه‌ر له‌و کاته‌وه فیردهوسی هه‌ر چی پتویست بپوایه‌ت بۆیان ئاماده ئه‌کرد. سولتان مه‌حموود فه‌رمان ئه‌دات به‌هه‌سه‌ن مه‌یمه‌نی له به‌رانبه‌ر هه‌ر هه‌زار به‌یت هۆنراوه‌دا هه‌زار سه‌که‌ی زی‌ری بداتی. فیردهوسی ده‌لیت تیکرای زی‌ره‌کان له کۆتایی کاره‌که‌ واته (کۆتایی شانامه) دا بده‌نی، مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو به‌و سه‌رمایه (به‌ندئاویک) ساز بکات. فیردهوسی شانامه‌ی به‌ دوانگه‌زه سال له کۆشکی شادا ئاماده کرد و دایه‌ ده‌ست (هه‌یاس) تا بیدات به سولتان مه‌حموود. سولتان مه‌حموودیش فه‌رمان ئه‌دات به‌هه‌سه‌ن مه‌یمه‌نی فیلیک باربکه‌ن له سه‌که‌ی زی‌ر و ره‌وانه‌ی که‌ن بۆ فیردهوسی، به‌لام هه‌سه‌ن مه‌یمه‌نی ده‌لیت با له‌بری سه‌که‌ی زی‌ر، سه‌که‌ی زیوی بۆ ره‌وانه بکه‌ین، پاشان ۶۰۰۰۰ دره‌می زیو ده‌که‌نه‌ چهن کیسه و ئه‌یدهن به هه‌یاس بیبات بۆ فیردهوسی.

فیردهوسی به‌و کاره تووره ده‌بیت و له هۆنراوه‌یه‌کی دوور و دریتژی (هه‌جو)یدا هیرش ده‌کاته سه‌ر سولتان مه‌حموود که بۆچ کاریکی وه‌های له‌گه‌لدا کردووه، بۆچ له‌بری سه‌که‌ی زی‌ر سه‌که‌ی زیوی بۆ ناردووه؟ سولتان مه‌حموود به‌ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و هۆنراوه ده‌مه‌ده‌ست فه‌رمان ئه‌دات تا فیردهوسی بگرن، به‌لام فیردهوسی خۆی ده‌رباز ده‌کات).

دیباچه‌ی شانامه جایی چاپخانه‌ی (سپهر) سالی ۱۳۶۳ تاران- لاپه‌ره (۷۸ تا ۸۹)

چاپکردنی شانامه

تا ئه‌و جیگه‌ی نووسه‌ری ئه‌م چهن دیره ئاگاداره (شانامه‌ی فیردهوسی) له ئیران له‌ ده‌ورانی (مه‌مه‌دزه‌زا په‌له‌وی) که دواین پادشایی ئیران بوو گه‌لی جار چاپکراوه، نمونه: له‌ سه‌له‌کانی ۱۳۴۵ و ۱۳۵۳ هه‌تاوی له چاپخانه‌ی (سپهر) له تاران له ۷ به‌رگدا و به‌رگیکیش به‌ناوی (دیباچه) وه چاپ ده‌کریت. له‌ ده‌ورانی کۆماریشه‌دا، کۆمارییه‌ک که به‌ دورشمی (استقلال - آزادی - جمهوری اسلامی) ره‌گوریشه‌ی ده‌سه‌لاتی پادشایی هه‌لته‌کاند و سیستمی ئیسلامی کرد به‌ جینشینی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که زۆربه‌ی رابه‌رانی ئه‌و حکومه‌ته ئیسلامیه به‌ فه‌رمانی (مه‌مه‌دزه‌زا په‌له‌وی) یا له‌ زینداندا بوون یا له‌ شار و گونده‌کانی خۆیان ده‌رئه‌کران، ته‌نانه‌ت خودی رابه‌ری شۆرشێ ئیسلامی ئیران (ئایه‌تولا خومه‌ینی) به‌ فه‌رمانی شا له ئیران ده‌رکرا و نیردرا بۆ تورکییه. کاتییک که رابه‌رانی کۆماری ئیسلامی به‌ ده‌سه‌لات گه‌یشتن ده‌یان که‌س له کاربه‌ده‌ستانی ده‌ورانی شایان به‌و تاوانه که لایه‌نگری سیستمی پادشایی (طاغوت) بوون گولله‌باران کرد و سه‌روه‌ت و سامانه‌کانیان داگیرکرا، هه‌روه‌ها هه‌ر شار و گوندیکیش وشه‌ی (شا) له ناوه‌که‌یاندا بپوایه‌ت ناوه‌که‌یان ده‌گۆری.

{کە یۆمەرس}

(کە یۆمەرس یەکەمین کەس و یەکەمین شا بوو کە لە گەڵ دێو و گیاندارە درنده‌کان دەکەوێتە جەنگەوه و لە پێستی گیانداران جلو بەرگ ساز دەکات، سیامەکی کورپی کە یۆمەرس بە دەست دێوکان دەکوژرێت، هوشەنگی کورپی سیامەک تۆلەیی باوکی لە دێوکان دەکاتەوه. هوشەنگ ئاگری بە ریکەوت دۆزییەوه، ئەوه‌یش بەو جوړە دەبیست کە لە گەشتیکدا لەناکاو ماریکی گەوره لە پەنا بەردییک دەرئەپەرێت، هوشەنگ بۆ ئەوهی مارکە بکوژێت دەست ئەداتە بەردییک و دەیخات بۆ مارەکە، مار ناپیکرێت و بەردەکە لە بەردییکتر دەدرێت و دەبیستە هۆی پەیدا بوونی پزوسکی ئاگر و سووتانی گژوگیا وشکەکان.

هوشەنگ بە یارمەتی ئاگر ئاسنی لە بەرد دەرهینا و شتوومەکی لە ئاسن بۆ خەلک سازکرد و خەلکی فیری کشتوکاڵ و کەویکردنی ئاژەڵ و پەلەوه‌ره کۆبییەکان کرد، هەروەها دێوی دەستەمۆ کرد و کاری بەریوەبردنی ولات و زانستی خویندن و نووسینیش لە دێوکانەوه فێر بوو).

{جەمشید}

(جەمشید کە کورپی تەهمورسە کەرەسەیی جەنگی لە ئاسن دورستکرد و خەلکی فیر کرد چلۆن پارچە لە کەتان و هەوریشم دورست بکەن، دێوکان ئەویان فیری خانووبەرە دورستکردن کرد و زیپر و زیوی لە کانەکان دەر هینا و پیشەیی کەشتیسازیشی داھینا.

جەژنی نەورۆز کە یەکەمین رۆژی بەھارە و لە سەری ساڵدا بەریۆه دەبرێت یادگاری ئەوه، هەر بەو هۆیە پێیدەلێن

ئەم حکومەتە کۆمارییە کە بەھاری ساڵی ۱۳۵۸ی هەتاوی دەسەلاتی گرتە دەست، لە ساڵی ۱۳۶۸ ئەو ۷ بەرگییەیی چاپخانەیی (سپەر)، هەروەها ساڵی ۱۳۷۲ لە چاپخانەیی (مەدی) لە یەک بەرگدا، ساڵی ۱۳۷۸ لە چاپخانەیی (نشر زهرا) لە یەک بەرگدا، ساڵی ۱۳۸۷ لە چاپخانەیی (نشر بلخ تهران) دوو جار لە ۵ بەرگدا و ساڵی ۱۳۹۰ دوو جار لە چاپخانەیی (انتشارات پیام عدالت) لە ۲ بەرگدا شانامەیی چاپ کردووه.

تێبینی:

شایەت تۆی سەرورە بێژیت، ئەوه کاری چاپخانەکانە و پێوهندی بە دەولەتەوه نییە. لە بەرانبەر ئەو باسەدا دەبی بێژین دەولەتی ئێران دەزگایەکی بەریۆه‌بەری مەزنی لە بواری چاپەمەنیدا بووه و هەیه، لە دەورانی (شا)دا ناوی (قسمت نگارش) بوو، لە دەورەیی (کۆماری)دا ناوێکی کراوه بە (بخش مومیزی)، ئەم دەزگای (نگارش و مومیزی)یە لەلای نووسەرانی بە (بەشی سانسۆر) بەناوبانگە، هیچ کتیبیک بەبی ئیزنی ئەو دەزگایە چاپ ناکریت، هەروەها ئەگەر بییەوێت پێش بە چاپی هەر کتیب و گوڤار و رۆژنامەیک دەگریت! یەکیک لە بەرپرسیانی دەولەتی ئێران لە مانگی ۱۰ی ساڵی ۲۰۱۳ سەبارەت بە (دەزگای مومیزی) لە رادیۆیەکی فارسییەوه وتی: ئەم دەزگایە دەسەلاتیکیی وەهای هەیه ئەگەر (قورئان)یش چاپ بکریت بەبی ئیزنی (دەزگای مومیزی)ی چاپ ناکریت.

بەداخەوه ناوی ئەو کەسە و ناوی رادیۆکەیشم نەنووسیوه و ئیستایش لە یادم نییە.

لە چاپەمەنی فارسی بەگشتی و بەتایبەتی لە بەشی ئەدەبیات و میژوویدا باسەکانی شانامە دەوریکی گرنگ دەگیرن و ئەبن بە سەرچاوهی سەرەکی. هەر وەک لە ژياننامەکەیی فیردهوسیدا نووسراوه داستانی (فەرەیدوون و زوحاک) پێش نووسینی (شانامە) ئامادە کراوه. با هەندێ لەو باسانەیی شانامە کە لە کتیبیکیی فارسی سەبارەت بە میژووی ئێران چاپکراوه بکەین بە سەرەتایەک بۆ چوونە ناو باسی (فیردهوسی و کورد)هوه:

پێده‌داتوه و کاوه خه‌لک له دژی زوحاک هانئهدات و پێشدامینی ئاسنگه‌رییه‌که‌ی که له پێستی شیر ده‌بیت وهک ئالای ده‌یکات به سهر داریکه‌وه و ده‌بیت به رابه‌ری خه‌لک و ده‌که‌ونه ری بۆ دۆزینه‌وه‌ی فه‌ره‌یدوون. فه‌ره‌یدوونیش هه‌ر ئه‌و پێسته واته پێشدامینه‌که‌ی کاوه ده‌کات به ئالای خۆی (ئالای پاشایی) و زوحاک ده‌گریت و له کۆی ده‌ماوه‌ند زیندانی ده‌کات}.

سه‌رچاوه: کتییی تمدن و فرهنگ ایران از آغاز تا دوره پهلوی چاپی سوم - سال ۲۵۳۶ شاهنشاهی - دکتر ناصرالدین شاه‌حسینی استاد دانشگاه تهران - ل ۲۱۹ و ۲۲۰

زوحاک:

زوحاک یا (ئه‌ژدهاک) که له‌و باسه‌دا هاتووه، کێ بووه؟ به‌هۆی ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی باسه‌کانی (فیردهوسی و کورد) له شانامه‌ی فیردهوسی و چه‌ن کتییی دیکه‌ی فارسی وه‌رگیراوه، بێویسته بزانی و شه‌ی زوحاک له فارسیدا چۆن باسکراوه.

ضحاک: وشه‌یه‌کی عه‌ره‌ببیه واته که‌سێک که زۆر بێبکه‌نیت.

سه‌رچاوه: به‌رگی دووه‌می فرهنگ فارسی دکتر محمد معین - ل ۲۱۸۲

زوحاک له کوردی دا: ناوی زوحاک له کۆمه‌لگای کورده‌واریدا بۆ که‌سیکی سته‌مکار و خوینریژ به‌کار براوه.

نه‌ورۆزی جه‌مشیدی، هه‌روه‌ها جه‌مشید زانستی پزشکی داهینا و دهر د و نه‌خۆشین و مردنی له ناوبرد و خۆی به خودا ده‌زانی. خه‌لک لێی بێزار ده‌بن و خوايش سزایدا و که‌سیک به‌ناوی زوحاک که ناوه راسته‌قینه‌که‌ی (ئه‌ژدهاک) ئیبلیس فریوی دابوو باوکی خۆی کوشتبوو ده‌بیت به پادشای عه‌ره‌ب، خه‌لکی ئێران زوحاک ده‌که‌ن به پادشایی خۆیان و جه‌مشیدیش راده‌کات، پاشان به ده‌ست زوحاک دیل ئه‌کرێ و ده‌کوژریت و ته‌رمه‌که‌یشی به هه‌په (مشار) ده‌گریت به دوو که‌رته‌وه.

ئیبلیس له پیناو ئه‌و خزمه‌تانه‌ی که به زوحاک کردبوو داوای لێده‌کات تا شانی ماچ بکات، پاش ماچکردنی شانەکانی زوحاک ئیبلیس خۆی ون ده‌کات، له‌گه‌ل رۆیشتنی ئیبلیس دوو مار له سه‌رشانی زوحاک له جێ ماچه‌کان سه‌ره‌له‌ده‌دن، پاشان ئیبلیس خۆی ده‌کوژریت وهک پزشکی ده‌چیته‌وه لای زوحاک و پێی ئیژیته‌ی رۆژی دوو که‌س بکوژه و مێشکیان ده‌رخواردی ماره‌کان بده با برسیان نه‌بیت و ئارام بین}.

{ئابتین

(پیاویک به‌ناوی ئابتین که له ره‌گه‌زی شاکان بوو به ده‌ست زوحاک ده‌کوژریت و مێشکی ده‌رخواردی ماره‌کان ئه‌دریت، ئه‌که‌ی ئابتین کورپه‌که‌ی هه‌له‌ده‌گریته و ده‌روات بۆ کۆی ئه‌لبورزی هیندوستان، ئه‌ستیره‌ناسان به زوحاک ده‌لین ئیان و گیانی تو و له ده‌ست فه‌ره‌یدوون دا. زوحاک له پرسوجۆی ئه‌م دوژمنه‌دا ده‌بیت که ئاسنگه‌ریک به‌ناوی کاوه که حه‌قه‌ده کورپه‌ی به ده‌ست زوحاک ده‌کوژریت و (قارن)یش که دواين کورپه‌ی ده‌بیت ده‌گیریته، کاوه ده‌چیت بۆ کۆشکی زوحاک و له سته‌مکاری زوحاک ده‌ست ده‌کات به هاوار و دادوێداد. زوحاک کورپه‌که‌ی

ناوه‌رۆکی شانامه

ئه‌گەر له ناوه‌رۆکی شانامه‌ی فیردهوسی بکۆلینه‌وه له سی بابته پیکهاتوو که بریتین له وانه‌ی خواره‌وه:

- ۱ - پیناسه‌ی شاکانی ئیران.
- ۲ - خزمه‌تکردن به نه‌ته‌وه‌ی فارس.
- ۳ - جه‌نگ و خوینریژی به‌گشتی و به‌تابیه‌تی کوشتاری نه‌ته‌وه‌کانی بلوچ و...

به‌پێی ژياننامه‌که‌ی فیردهوسی (داستانی زوحاک و فه‌ره‌یدوون) یه‌که‌مین شته که فیردهوسی نووسیویه‌تی، پاشان ده‌سته‌کات به نووسینی (شانامه). سه‌ره‌تای شانامه چه‌ن زنجیره هۆنراوه‌ی ستایشین ده‌رباره‌ی خودا و رابه‌ری ئایینی ئیسلام و چه‌ن پادشا که یه‌که‌یک له وانه (سولتان مه‌حمود غه‌زنه‌وی)یه.

به‌دوای ئه‌وانه‌دا ده‌رواته سه‌ر ژياننامه‌ی پادشاکان که باسی زوحاک و فه‌ره‌یدوون به‌شیکیه‌تی. ئه‌و باسانه که پێوه‌ندیان به (زوحاک و فه‌ره‌یدوون)ه‌وه هه‌یه له لاپه‌ره ۱۵ تا ۶۰ له بیست به‌شدا به‌و ناوانه‌ی خواره‌وه به هۆنراوه دارپێژراوه:

- ۱ - پادشایی کیومه‌رس یه‌که‌مین شای عه‌جه‌م سی ساڵ بوو.
- ۲ - کوژرانی سیامه‌ک به ده‌ستی دێو.
- ۳ - هوشه‌نگ و که‌یومه‌رس ئه‌رۆن بو جه‌نگی دێوه ره‌ش.
- ۴ - پادشایی هوشه‌نگ چل ساڵی خایاند.
- ۵ - دامه‌زراندنی جه‌زنی سه‌ده.
- ۶ - پادشایی ته‌همورسی دێوبه‌ند سی ساڵ بوو.
- ۷ - پادشایی جه‌مشید هه‌وسه‌ت ساڵی خایاند.
- ۸ - داستانی زوحاک له‌گه‌ڵ باوکی.
- ۹ - ئیبلیس و خواردن سازکردن.
- ۱۰ - ده‌سته‌لاتی جه‌مشید به‌ره‌و نه‌مان.
- ۱۱ - پادشایی زوحاک هه‌زار ساڵی خایاند.

۱۲ - فه‌ره‌یدوون له خه‌ونی زوحاک دا.

۱۳ - ناموژگاریکردنی فه‌ره‌یدوون.

۱۴ - پرسپاری فه‌ره‌یدوون سه‌باره‌ت به ره‌گه‌زی خۆی له دایکی.

۱۵ - داستانی زوحاک و کاوه‌ی ئاسنگه‌ر.

۱۶ - فه‌ره‌یدوون ده‌روات بو جه‌نگی زوحاک.

۱۷ - فه‌ره‌یدوون کچه‌کانی جه‌مشید ده‌بیینت.

۱۸ - داستانی فه‌ره‌یدوون له‌گه‌ڵ وه‌کیلی زوحاک دا.

۱۹ - به‌ندکردنی زوحاک.

۲۰ - پادشایی فه‌ره‌یدوون پینجسه‌د ساڵ بوو.

***

ئه‌و به‌شانه‌ی که راسته‌وخۆ پێوه‌ندیان به باسی (فیردهوسی و کورد)ه‌وه هه‌یه، بریتین له:

۱ - خوالیگری کردن ابلیس ۲ - تباه شدن روزگار جمشید ۳ - پادشاهی ضحاک هزار سال بود ۴ - بندکردن فریدوون ضحاک را	۱ - ئیبلیس و خواردن سازکردن - ده‌سته‌لاتی جه‌مشید به‌ره‌و نه‌مان - پادشایی زوحاک هه‌زار ساڵی خایاند - فه‌ره‌یدوون زوحاک ده‌خاته زیندان

ئه‌و چوار بابته‌ی شانامه له‌گه‌ڵ چه‌ن بابته‌ی دیکه‌ی فارسی که له‌م چه‌ن لاپه‌ره‌دا سوودیان لێوه‌رگیراوه، بو ئاسانکاری به‌پێی توانا کردوومه به کوردی، وه‌رگێرانه‌که‌یش له‌سه‌ر جووری وشه‌به‌شه‌وه نه‌کراوه، به‌لکو ناوه‌رۆکی ئه‌و رسته یا ئه‌و هۆنراوه وه‌رگیراوه. هیوادارم وه‌ک وه‌رگێران تماشای نه‌که‌ن مین وه‌رگێر نیچ، هه‌ر به‌و هۆیه خودی بابته‌ی فارسییه‌که له په‌نای کوردیه‌که‌دا نووسراوه‌ته‌وه و به هیلک (|) جیاکراوه‌ته‌وه . هه‌روه‌ها هه‌ندێ له بابته‌کانی ئه‌م باسه دووباره کرانه‌ته‌وه، ئه‌وه‌یش هه‌م وه‌ک سه‌رچاوه که چه‌ن نووسه‌ریک ئاماژه‌یان پیکردووه، هه‌م به‌هۆی پێویستبوونی باسه‌کان، ئه‌نجامدراوه.

که فردات از آن گونه سازم خورش
 کزو باشدت سربسر پرورش
 برهت و همه شب سگانش گرفت
 که فردا ز خوردن چه سازد شگفت
 دگر روز چون گنبد لاجورد
 برآورد و بنمود یاقوت زرد
 خورشها ز کبک و تذرو سفید
 بسازد و آمد دلی پر امید
 شه تازیان چون به خوان دست برد
 سر کم خرد مهر او را سپرد
 سوم روز خوان را به مرغ و بره
 بیآرستش گونه گون یکسره
 بروز چهارم چو بنهاد خوان
 خورش ساخت از پشت گاو جوان
 بدو اندرون زعفران و گلاب
 همان سال خورده می و مشک ناب
 چو ضحاک دست اندر آورد و خورد
 شگفت آمدش زآن هشیوار مرد
 بدو گفت بنگر که تا آرزوی
 چه خواهی بخواه از من ای نیکخوی
 خورشگر بدو گفت کای پادشا
 همیشه بزنی شاد و فرمان روا
 مرا دل سراسر پر از مهر تست
 همه توشهء جانم از چهر تست
 یکی حاجتم ز نزدیک شاه
 وگر چه مرا نیست این پایگاه
 که فرمان دهد شاه تا کتف اوی
 ببورم بمالم برو چشم و روی

بؤ سبهی چیشتییک لیده‌نیم بؤتان
 هه‌تا پیی شاد بی هه‌ردهم له ژیان
 بیری کرده‌وه ئه‌و شه‌و تا به‌یان
 چ چیشتی سازکا له‌بؤیان ئه‌وان
 به‌یانی کاتیک که تاو هاته‌دهر
 جهان رووناک بوو هه‌موو سه‌رانسه‌ر
 له گوشتی که‌و و گوشتی که‌له‌باب
 چیشتی بؤ لینا چیشتیکی نیاب
 که شای عه‌ره‌ب ده‌ستی برد بؤ خوان
 سه‌رسام بوو هاوکات له کاری ئه‌وان
 روژی سییهم به مامر و به‌رخ
 خوان رازاندو خوانیکی به‌نرخ
 له گوشتی گوئیک بؤ روژی جوارهم
 چیشتی بؤ لینا به‌بی دهره‌د و خه‌م
 به گوٴاو و مه‌ی کوٴن و زه‌عه‌فران
 سفره‌ی و خوانی رازانو زور جوان
 که چیشته‌که‌ی خوارد زوحاکی پاشا
 سه‌رسام بوو له کار ئه‌و پیاوی دانا
 وتی ئاره‌زووت جیبه له جهان
 با بؤت ئه‌نجامدهم ئه‌من هه‌موویان
 چیشکه‌ریش وتی ئه‌ی شایی جهان
 هه‌ر پایه‌داری بیت هه‌تا دیزه‌مان
 خوٴشه‌ویستی توٴ ئاره‌زووی منه
 شادی و سه‌ره‌رزیت ناواتی منه
 هه‌مه داخواییه‌ک ئه‌من له‌لای شا
 هه‌رچه‌ن که نیمه ئه‌و پله و جیگا
 ئه‌مه‌ویج ماچکه‌م هه‌ردوو شانی توٴ
 ده‌ستیان پیابینم به ئاره‌زووی خوٴ

خواییگری کردن ابلیس
 جوانی بر آراست از خویشتن
 سخن گو و بینا دل و پاک تن
 همیدون به ضحاک بنهاد روی
 نبودش جز از آفرین گفت و گوی
 بدو گفت اگر شاهرا در خورم
 یکی نامور پاک خواییگرم
 چو بشنید ضحاک بنواختش
 ز بهر خورش جایگه ساختش
 کیلد خورشخانهء پادشا
 بدو داد دستور فرمان روا
 فراوان نبود آن زمان پرورش
 که کمتر بود از کشتنیا خورش
 جز از رستنیا نخوردند چیز
 زهر چز زمین سر بر آورد نیز
 پس آهرمن بد کنش رای کرد
 بدل کشتن جانور جای کرد
 ز هر گونه از مرغ و چار پای
 خورش کرد و یکیک بیاورد بجای
 بخونش پیورده بر سان شیر
 بدان تا کند پادشا را دلیر
 سخن هرچه گویدش فرمان برد
 بفرمان او دل گروگان کند
 خورش زرده‌خایه دادش نخست
 بدان دانشش چند که تن درست
 بخورد و بر او آفرین کرد سخت
 مزه یافت از آن خوردنش نیکبخت
 چنین گفت ابلیس نیرنگ ساز
 که جاوید زی شاه گردنفرار

ئیبلیس و خواردن سازکردن
 ناماده بوو لویکی جوانچاک
 لویکی راویٴخوٴش و دلپاک
 خوٴیی که‌یاندی باره‌گای زوحاک
 هه‌لیدا به شانوشکوٴیدا زورچاک
 وتی با ئاگاداری پادشای دانا
 چیشته‌که‌ری باشم من له جهانا
 که زوحاک زانی به‌و باس و کاره
 سازی کرد چیشته‌خانه‌یه‌کی که‌وره
 چیشته‌خانه‌ی پادشا درایه ده‌ستی
 کاری ده‌سپیکرد ئه‌و به‌سه‌ره‌به‌ستی
 ژیانی ئه‌و دهره‌به‌جوٴریتر بوو
 خوارده‌مه‌نی گوشتی که‌متر بوو
 خوارده‌مه‌نی میوه و سه‌وزی بوو
 له‌وانه‌ی که له زه‌وی په‌یا ئه‌بوو
 به‌لام ئه‌هریمه‌نی به‌دیره‌وشت
 خوٴینی گیاندارانی ئه‌پشت
 له گوشتی مامر و مه‌ر و مالٴت
 خواردنی دورست ئه‌کرد هاوکات
 په‌روه‌ده‌ی ئه‌کرد به‌خوٴین وه‌ک شیر
 تا پادشا نه‌ترس بیت و ئازا و دلیر
 هه‌رچی پیده‌هوت به‌و جوٴره‌ی ئه‌کرد
 به فرمانی ئه‌و هه‌لسوکه‌وتی ئه‌کرد
 زه‌ردینه‌هیلکه‌ی بؤ کرد به خوٴراک
 پیی ته‌ندورس بوو پادشا زور چاک
 که چیشته‌که‌ی خوارد له‌زه‌تی لیٴبرد
 ده‌سخوٴشی بیوت سیاسیشی کرد
 به‌وجوٴره‌ی بیوت ئیبلیسی به‌دکار
 هه‌ر پایه‌دار بیت پادشای تاجدار

تباہ شدن روزگار جمشید
 از آن پس برآمد از ایران خروش
 پدید آمد از هر سوی جنگ و جوش
 سیه گشت رخشنده روز سفید
 گسستند پیوند با جمشید
 برو تیره شد فره ایزدی
 بکژی گرانید و نا بخردی
 پدید آمد از هر سوی خسروی
 یکی نامداری ز هر پهلوی
 سپه کرده و جنگرا ساخته
 دل از مهر جمشید پرداخته
 یکایک از ایران برآمد سپاه
 سوی تازیان برگرفتند راه
 شنودند کآنجا یکی مهتر است
 پر از هول شاه ازدها پیکر است
 سواران ایران همه شاه جوی
 نهادند یکسر بضحاک روی
 بشاهی برو آفرین خواندند
 ورا شاه ایران زمین خواندند
 کی ازدهافش بیآمد چو باد
 بایران زمین تاج بر سر نهاد
 از ایران و از تازیان لشکری
 گزین کرد گردان هر کشوری
 سوی تخت جمشید بنهاد روی
 چو انگشتری کرد گیتی بروی
 چو جمشید را تخت شد کندرو
 بتنگ آوریدش جهاندار نو
 برقت و بدو داد تخت و کلاه
 بزرگی و دیهم و کنج و سپاه

دهسه‌لاتی جهمشید به‌رهو نه‌مان
 پاشان له ئیراندا بوو به ئاژاوه
 بوو به جه‌نگوه‌را له هر لاه
 رۆژی رووناک بوو به تاریکی
 له‌گه‌ل جه‌مشیدا بوو به ناکۆکی
 یه‌زدانی مه‌زن رووی لیوهر گنپرا
 ئارامی لیکرد به جه‌نگ و هه‌را
 پاشاگه‌ردانی رووی کرده ولات
 ئه‌وه‌ی که هه‌ببوو هیزوده‌سه‌لات
 ئاماده‌ی ئه‌کرد له‌شکر و سپا
 هه‌تا بجه‌نگی له‌گه‌ل جه‌مشیدا
 له ئیرانه‌وه له‌شکر و سپا
 له‌یۆ لای عه‌ره‌ب که‌وته‌نه ریگا
 بیستبوویان که که‌سیک وا له‌وئ
 خاوه‌ن ده‌سه‌لاته و پیگه و جئ
 بۆ په‌یاکردنی شایه‌ک بۆ ئیران
 چوونه لای زوحاک سواران هه‌موویان
 ئه‌ویان کرد به شا به شای خۆیان
 تا فه‌رمانه‌وا بیت له خاکی ئیران
 هه‌ر وه‌ک ئه‌ژدها بۆ ئیران رویشت
 تاجی نایه سه‌ر له‌بان ته‌خت دانیشت
 له‌شکریکی ساز کرد عه‌ره‌ب و ئیرانی
 له هه‌موو شوینیک له جه‌نگاوه‌رانی
 پاشان هیزشی بۆ سه‌ر جه‌مشید برد
 جهانی ئه‌وی هه‌موو داگیرکرد
 جه‌مشید که زانی ده‌وری گیراوه
 توانای نه‌به‌رد و جه‌نگی نه‌ماوه
 باره‌گای جیه‌شت به ته‌خت و تاجۆ
 به سه‌روه‌ت و سامان و سپا و گه‌نجۆ

چو ضحاک بشنید گفتار اوی
 نهانی ندانست بازار اوی
 بدو گفت دادم من این کام تو
 بلندی بگیرد مگر نام تو
 بفرمود تا دیو چون جفت او
 همی بوسه زد بر کتف او
 چو بوسید شد در زمین ناپدید
 کس اندر جهان این شگفتی ندید
 دو مار سیه از دو کتفش برست
 غمی گشت و از هر سوی چاره جست
 سرانجام ببرید هر دو ز کتف
 سزد گر بمانی ازو در شگفت
 چو شاخ درخت آن دو مار سیاه
 برآمد دگر باره از کتف شاه
 پزشکان فرزانه گرد آمدند
 همه یک بیک داستانها زدند
 زهر گونه نیرنگها ساختند
 مر آن درد را چاره نشناختند
 بسان پزشکی پس ابلیس تفت
 بفرزانی نزد ضحاک رفت
 بدو گفت کین بودنی کار بود
 بمان تا چه ماند نباید درود
 خورش ساز و آرامشان ده بخورد
 نشاید جز این چاره نیز کرد
 بجز مغز مردم مده شان خورش
 مگر خود بمیرند ازین پرورش
 نگر نره دیو اندر آن جستوجو
 چه جست و چه دید اندرین گفتگو
 مگر تا یکی چاره سازد نهان
 که پردخته ماند ز مردم جهان

زوحاک گوئی دابوو به وته‌کانی
 به‌لام نه‌یئه‌زانی به نه‌ینیه‌کانی
 وتی ئاره‌زووت ده‌بیت جیه‌جئ
 ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره له‌بۆ تو باشبئ
 پاشان کوتی هه‌ر ئه‌و کات
 شانی ماچ کاو بگاته ئاوات
 کاتی که شانی زوحاکي ماچکرد
 له پیتش چاو ونبوو خیرا ده‌ستوبرد
 له‌جئ ماچه‌کان هاوکات دوو ره‌ش مار
 سه‌ری هه‌لدا و زوحاک بوو خه‌مبار
 پاشان ماره‌کان هه‌ر دوو له بندا
 سه‌ریان په‌رینرا له‌سه‌ر شانی شا
 به‌لام هه‌ر ئه‌و کات وه‌کو لکی دار
 سه‌ری هه‌لداوه له‌سه‌رشان دوو مار
 کۆبوونه‌وه زانا و پزشکان
 تا بکه‌ن چاره‌ی ماره‌کان ئه‌وان
 ئه‌وه‌ی که بۆیان ده‌کرا کردیان
 به‌لام نه‌کرا چاره‌ی مار بۆیان
 وه‌ک دوکتۆر ئیبلیسی به‌دکار
 چووه‌وه لای زوحاک ئه‌مجار
 وتی ئه‌م کاره چاره‌ی ئه‌کرئ
 ده‌بئ بزانی چیتان بۆ ده‌کرئ
 خواردنیان به‌رئ تا بگرن ئۆقره
 به‌و جوړه نه‌بیت ناکرین چاره
 جگه له میثکی مرۆف نییه خۆراکیان
 به‌لکو به‌و جوړه دوايي بیت ژيانیان
 بزانه ئیستا ئه‌م دیوه په‌سته
 له‌م گفتوگۆیه چییان مه‌به‌سته
 به‌لکو که‌سیک چاره‌یان بکا
 تا خه‌لک له جهان بنبر نه‌کا

بایوان ضحاک بردند شان
 بدان اژدهافش سپردندشان
 بیوردشان از ره بد جوئی
 بیاموخت شان کژی و جادوئی
 ندانست خرد جز بد آموختن
 جز از کشتن و غارت و سوختن
 چنان بد که هر شب دو مرد جوان
 چه کهنتر چه از تخمه پهلوان
 خورشگر ببردی بایوان شاه
 وزو ساختی راه درمان شاه
 بکشتی و مغزش ببرداختی
 مر آن اژدها را خورش ساختی
 دو پاکیزه از کشور پادشا
 دو مرد گرانمایه پارسا
 یکی نامش ارمایل پاکدین
 دگر نام گرمایل پیشبین
 چنان بد که بودند روزی بهم
 سخن رفت هر گونه از بیش و کم
 ز بیدادگر شاه و از لشکرش
 وز آن رسمهای بد اندر خورش
 یکی گفت مارا بخوالیگری
 ببايد بر شاه رفت آوری
 وز آن پس یکی چاره ساختن
 زهر گونه اندیشه انداختن
 مگر زین دو تنرا که ریزند خون
 یکیرا توان آوردین برون
 برفتند و خوالیگری ساختند
 خورشها باندازه پرداختند
 خورش خانه پادشا جهان
 گرقت آن دو بیدار خرم نهان

ئهوان برانه کۆشکهکهی زوحاک
 خرانه بهردهس ئەژدیهایی ناپاک
 پهروهدهی کردن لهبۆ بهدکاری
 لهبۆ ئەفسوون و لهبۆ لاساری
 جگه له بهدی کاریکهی نهبوو
 کوشتار و تالان کار و پیشههیی بوو
 وههابوو ههر شهو دوو لایوی جوان
 له دهستهی لاواز یاخۆ پالئهوان
 چیشتکه دهیردن بۆ کۆشکی پادشا
 ئەکران به درمان بۆ دهردهکهی شا
 له پاش کوژرانا دهرئههات میشتکیان
 لهبۆ ئەژدیها به چیشت ئەکران
 له ولاتی پادشا دوو مروقی دلپاک
 دوو پیاوی مهزن دوو دینداری چاک
 یهکیان بهناوی ئەرمایل پاکدین
 ئەوی دیکهیان گهرمایل پیشبین
 روژیک دانیشتبوون ئەوان
 ئەدووان پیکهوه بۆ خویمان
 له ستهمکاری شا و سپاکهی
 له کردار بهد و له خواردنهکهی
 یهک له وان وتی با ئیمه خویمان
 بین به چیشتکه ههر له دیواخان
 پادشان به باشی بیر ئەکهینهوه
 چارهی ئەو کارهیش ئەدۆزینهوه
 که دهیی بکوژری له لاوان دوو کهس
 دهربازی ئەکهین بۆ خویمان یهک کهس
 بوون به چیشتکهی پادشا پادشان
 چیشتیان لیدنه لهبۆ شا ئەوان
 دهسیانگرت بهسهر چیشتخانهی شا
 ئەو دوو مروقه زیرهکه و زانا

نهان گشت و گیتی برو شد سیاه
 سپردش بضحاک تخت و کلاه
 چو صد سانش اندر جهان کس ندید
 ز چشم همه مردمان ناپدید
 صدم سال روزی به دریای چین
 پدید آمد آن شاه ناپاک دین
 چو ضحاکش آورد ناگه بچنگ
 یکایک ندادش زمانی درنگ
 باره مرورا بدو نیم کرد
 جهانرا ازو پاک و بی بیم کرد

پادشاهی ضحاک هزار سال بود

چو ضحاک بر تخت شد شهریار
 برو سالیان انجمن شد هزار
 سراسر زمانه بدو گشت باز
 بر آمد برین روزگاری دراز
 نهان گشت آنین فرزندگان
 پراکنده شد کام دیوانگان
 هنر خوار گشت جادوئی ارجمند
 نهان راستی آشکارا گزند
 شده بر بدی دست دیوان دراز
 ز نیکی نبودی سخن جز براز
 دو پاکیزه از خانه جمشید
 برون آوردیدند نرزان چو بید
 که جمشید را هر دو دختر بدند
 سر بانوانرا چو افسر بدند
 ز پوشیده رویان یکی شهرناز
 دگر ماهروئی بنام ارنواز

دهرباز بوو پادشان خوئی بۆ شاردهوه
 تاج و تهختهکهی بۆ زوحاک مایهوه
 ههتاکو سهه سال کهس نهئدهزانی
 به مال و جیگه و شوینی ژیانی
 له پاش سهه ساله له دریای چین
 پهیدا بوو ئەو شای بیدین و ئاین
 کاتی که زوحاک ئەوی کرد پهلبهس
 دهرفتهی نهدا کوشتی دهمودهس
 به ههپه کردی به دوو کهرتهوه
 کارنامهی ژیانی گشت رهشکردهوه.

***

پادشاهی زوحاک هزار سالی خیاند

کاتی که زوحاک بووه تاجدار
 پادشاییهکهی گهییبه هزار سال
 بۆ پاش گهراوه رهپوههیی ژیان
 وا دهرباز ئەبوو کرداری زهمان
 ژیانیی زانایان له تالیدا بوو
 نادانان ژیانیان له خویشیدا بوو
 نهزانی مهزن زانستیش بچووک
 راستی بیترخ و بیبهها و سووک
 لهبۆ کاری بهد نازاد بوون دیوان
 چاکهیش ههر نهبوو ناوی لهناوان
 له مالی جهمشید دوو جوانی نازدار
 برانه دهرۆ به ترس و نازار
 ههر دوو ئەوانه کچی جهمشید بوون
 تاجی سههسهری جوانانی جوان بوون
 شههرناز ناوی یهکی لهوان بوو
 ئەوی دیکهیان ئەرنهواز ناو بوو

پس آئین ضحاک واژونه خو
چنان بد که چون می بدش آرزو
ز مردان جنگی یکی خواستی
بکشتی که با دیو بر خاستی
کجا نامور دختر خو بروی
بپرده درون پاک بی گفت و گوی
پرستنده کردیش بر پیش خویش
نه رسم کی بد نه آئین نه کیش

داستان ضحاک با کاوه آهنگر

چو کاوه برون آمد از پیش شاه
برو انجمن گشت بازارگاه
همی بر خروشید و فریاد خواند
جهانرا سراسر سوی داد خواند
از آن چرم کاهنگران پشت پای
بپوشید هنگام زخم درای
همان کاوه آن بر سر نیزه کرد
همانکه ز بازار برخاست گرد
خروشان همی رفت نیزه بدست
که ای نامداران یزدان پرست
کسی کو هوای فریدون کند
سر از بند ضحاک بیرون کند
یکایک بنزد فریدون شویم
بدان سایه فر او بغنویم
بگوئید که این مهتر آهرمنست
جهان آفرینرا بدل دشمنست
بدان بی بها نا سزاوار پوست
پدید آید آواز دشمن ز دوست

کاروکرده‌وهی زوحاکی به‌دخوو
وه‌هابوو که خوی ئەیکرد ئاره‌زوو
له‌بو کوشتنی پیایوی به برشت
پیلانی بیگانه‌په‌ره‌ستی دائه‌پرشت
کچیک ببوایه جوان و به‌ناوبانگ
ده‌ببرده کۆشک به مه‌کر و نیره‌نگ
په‌روه‌رده‌ی ده‌کرد بو‌خوی له‌لای خۆ
له یاسای شا و ئایین نه‌بوو گفوتگوؤ

***

به‌سه‌رهاتی زوحاک و کاوه‌ی ناسنگه‌ر

کاتی که کاوه لای شا هاته دهر
لئی کۆبوونه‌وه بازاری یه‌کسه‌ر
هاواری ئەکرد له بئیدادگه‌ری
خه‌لکی هان ئەدا بو دادپه‌روه‌ری
پاشان پئیشدامینه چه‌رمیه‌که‌ی
پئیشدامینی ناسنگه‌ریه‌که‌ی
که کرد به‌سه‌ر رمه‌وه
له بازاردا بوو ئاژاوه
رم به ده‌سه‌وه ئەیوت به ئەوان
وه‌رنه ریزه‌وه یه‌زدان په‌رستان
کسبیک هوگری فه‌ره‌یدون بیی
له کۆتی زوحاک ره‌زگاری ئەبئ
بو لای فه‌ره‌یدوون برۆین زووبه‌زوو
له په‌نای ئەو دا یه‌کگرین هه‌موو
بئیین زوحاکی ئیبلیس و به‌دکار
دوژمنی ئەکات له‌گه‌ل کردگار
به‌هوئی ئەو پئسته بئین‌خو بئیه‌ها
دۆستی به‌هیز بوو دوژمنیش نه‌ما

چو آمدش هنگام خون ریختن
ز شیرین روان اندر آویختن
از آن روزبانان و مردم کشان
گرفته دو مرد جوانرا کشان
زنان پیش خوالیگران تاختند
زیلا بروی اندر انداختند
پر از درد خوالیگرانرا جگر
پر از خون دو دیده پر از کینه سر
همی بنگرید این بدان آن بدین

ز کردار بیداد شاه زمین

از آن دو یکیرا بپرداختند
جز این چاره‌ی نیز نشناختند
برون کرد مغز سر گوسفند
بر آمیخت با مغز آن ارجمند
یکیرا بجان داد زنه‌ار و گفت
نگر تا بیاری سر اندر نهفت
نگر تا نباشی بآباد شهر
ترا در جهان کوه و دشتت بهر
بجای سرش زان سر بی بها
خورش ساختند از پی اژدها
ازین گونه هر ماهیان سی جوان
ازیشان همی یافتندی روان
چو گرد آمدندی ازیشان دویت
بر آنسان که نشناختندی که کیست
خورشگر بریشان بز و چند میش
بدادی و صحرا نهادیش پیش
کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد
بود خاهاشان سراسر پلاس
ندارند در دل ز یزدان هراس

کاتی که کاتی کوشتنیش ده‌بوو
کاتی کیشانی گیانی شیرین بوو
کاربه‌دهستانی به‌دکاره و په‌ست
دوو لویان ئەکرد به‌پله په‌لبه‌ست
ده‌یانخستنه به‌رده‌س چیشته‌کران
ده‌مه‌ووو ئەدران به ئەرزا بویان
چیشته‌کران ده‌بوون دلته‌نگ و خه‌مبار
چاو به فرمیسک و ده‌روون پر ئازار
ده‌یانروانی بو یه‌کتر هه‌ر دوو
له سته‌مکاری پادشایی به‌دخوو
ده‌ست ده‌کرا به‌کار له‌سه‌ر یه‌ک له‌وان
چاره‌یان نه‌بوو ناچار بوون ئەوان
هاوکات میشکی مه‌ریک ئەهینرا
ئاوئته‌ی میشکی ئەو که‌س ئەکرا
ده‌یانوت به وه‌ی که نه‌کوژرا بوو
خۆت بشاره‌وه ئەتۆ زووبه‌زوو
نابیت تۆ بژیت له ئیو شاران
پئویسته برۆیه ده‌شت و کۆساران
له‌بری میشکی ئەو میشکی بئیه‌ها
ده‌کرا به چیشته له‌بوؤ ئەژدیه‌ها
به‌و جوړه هه‌ر مانگ سی که‌س له لاوان
ده‌ربازیان ده‌کرد له کوشتن ئەوان
بوون به دووسه‌ده‌س که‌س تیکرای ئەوان
که‌س نه‌یده‌زانی به شوین و جییان
پاشان چیشته‌کران مه‌ر و بزنیان
برده ده‌شت و کیو له‌بوؤ لاوه‌کان
ئیسنا کورد له‌و ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
که‌هز به ئاوه‌دانی ناکه‌ن
ترسیان نییه له یه‌زدان
له پلاسه‌خانه‌کانیان

همی راند او را به کو اندرون
 همی خواست کارد سرش را نگون
 بیامد هم آنکه خجسته سروش
 به خوبی یکی راز گفتش به گوش
 که این بسته را تا دماوند کوه
 ببر همچنان تازیان بی گروه
 مبر جز کسی را که نگزیردت
 به هنگام سختی ببر گیردت
 بیاورد ضحاک را چون نوند
 به کوه دماند کردش ببند
 چو بندی بر آن بند بفزود نیز
 نبود از بد بخت مانیده چیز
 ازو نام ضحاک چون خاک شد
 جهان از بد او همه پاک شد
 گسسته شد از خویش و پیوند او
 بمانده بدان گونه در بند او
 به کوه اندرون تنگ جایش گزید
 نگه کرد غاری بنش ناپدید
 بیاورد مسمارهای گران
 به جایی که مغزش نبود اندران
 فروبست دستش بر آن کوه باز
 بدان تا بماند به سختی دراز
 بماند او بر آن گونه آویخته
 وزو خون دل بر زمین ریخته
 بیا تا جهانرا ببند نسپریم
 بکوشش همه دست نیکی بریم
 نباشد همی نیک و بد پایه دار
 همان به که نیکی بود یادگار
 همان کنج و دینار و کاخ بلند
 نخواهد بدن مر ترا سودمند

دابوو به پیش به رهو کیو ههروا
 ویستی به چه قو له ژیانى بخا
 لهو کاته دا بهیا بوو بهک فریشته
 سرتانى به گویتیدا نهو چهن رسته
 ههتا دهماوند بهو جوړه بیبه
 عه رهب به کو مه ل له گه ل خو ت مه به
 کهسانیک ببه له گه ل خو ت نه تو
 له تهنگانه دا خه مخور بن بو تو
 زوحاکى خیرا برده دهماوند
 پاشان خستیه ناو زیندان و بهند
 ویستی زیندانى له دهورى سازکا
 به لام هیچ نه بوو کارى پیبکا
 زوحاکى بهو جوړه له ناو برد
 جهانى له بهدیهکانى نازاد کرد
 به بی خزم و کهس راگیرا لهوئ
 ههتا بهو جوړه له بهندا پرزئ
 دوزیهوه نه شهوتیکى تهنگ و تار
 له کیو دهماند که بنی نه بوو دیار
 بزمارى هیئا دريژ و گه وره
 کوتایه دیوار خیرا به په له
 دهستی بهسته وه به کیوه که دا
 ههتا بهو جوړه نازارى بدا
 هه لیواسى بوو به دهستی به سراو
 ههتا بهو جوړه هه لیبنى خویناو
 وهرن نیکوشین بهدى له ناو بهین
 له پیناو چاک خو مان ماندوو که بین
 نه بهد و نه باش نامینیت بو مان
 ودها باشتره چاک بین له ژیان
 زير و زيو و کوشكى بهرز
 ناکهن نه تو شاد و سه ره برز

همی رفت پیش اندرون مرد گرد
 سپاهی برو انجمن شد به خرد
 بدانست خود کافریدون کجاست
 سر اندر کشید و همی رفت راست
 بیامد بدرگاه سالار نو
 بدیدندش از دور برخاست غو
 چو آن پوست بر نیزه بر دید کی
 بنیکی یکی اختر افگند پی
 بیاراست آنرا بدیبای روم
 ز گوهر برو پیکر از زر بوم
 بزد بر سر خویش چون گرد ماه
 یکی فال فرخ پی افگند شاه
 فروهشت ازو سرخ و زرد و بنفش
 همی خواندش کاویان درفش
 از آنپس هرا نکس که بگرفت گاه
 بشاهی برسر بر نهادی کلاه
 برآن بیبها چرم آهنگران
 برآویختی نو بنو گوهران

بندکردن فریدوون ضحاکرا
 ....
 ببرند ضحاک را بسته خوار
 به پشت هیونی بر افکنده زار
 همی راند ازین گونه تا شیرخوان
 جهان را چو این بشنوی پیر خوان
 بسا روزگارا که بر کوه و دشت
 گذشتست و بسیار خواهد گذشت
 بران گونه ضحاک را بسته سخت
 سوی شیر خوان برد بیدار بخت

بیترس و بیباک کاوه کهوته ری
 سپایش به دوویدا رویی دهسبجی
 کاوی شاره زایی شوینی فهرهیدوون
 ریگای نه پری به بی ماندوو بوون
 گه ییه بهر دهرکی فهرهیدوون سالار
 خه لکی به تیکرا کهوتنه هاوار
 پیسته کهی که دی به سهر رمه وه
 چووه پیشوازی زور به ریزه وه
 به زیر و زبو و به پارچه ی رومی
 رازاندیه وه نهو نالای چهرمی
 چووه ژیر سایه ی نالاکه خیرا
 به شادییه وه فهرهیدوونی شا
 نالای سوور و زهره و به نهوشی
 بووی به نالا، نالای پادشایی
 لهو کاته وه نه وهی ببوایه ت به شا
 نه وهی تاجی پادشایی له سهر دنا
 ریزی نهو پیشدامینه ی نه گرد
 به زیر و به زیو ته یاری نه کرد

فهرهیدوون زوحاک نه خاته زیندان
 ....
 له پشت و شترئ زوحاک دابه سرا
 به سه رشو پریه وه خرایه ریکا
 بردیان بهو جوړه هه تاکو شیرخان
 خه لک بهو باسه کهوتنه رمان
 روژگار بینویه له دهشتودرا
 گه لی رویشتون نه یشرپون له مه ولا
 دابه ستره بوو بهو جوړه زوحاک
 بردی بو شیرخان پادشای بیتباک

شانامه فرههنگی (هیج و پوچی)

۱ - پیناسه‌ی شاکان

شانامه پیناسه‌ی شاکانی ئیرانه، ئەو کاره‌یش به‌پیتی داخوازی سولتان مه‌حموود غه‌زنه‌وی بووه له فیردهوسی. فیردهوسی له هۆنراوه‌یه‌کدا به‌و جووره باسی کاره‌که‌ی خو‌ی ده‌کات:

چو دارای داراب و بهمن همان
سکندر که بود شاه شاهنشهان
چو اردشیر و چو شاپور او
چو بهرام و نوشیروان نکو
چنین نامداران گردنکشان
که دادم یکایک از ایشان نشان
همه مرده از روزگار دراز
شد از گفت من نامشان زنده باز
یکی بندگی کردم ای شهریار
که ماند ز تو در جهان یادگار
بناهیای آباد گردد خراب
ز باران و از تابش آفتاب
پی افکندم از نظم کاخ بلند
که از باد باران نیابد گزند

وهک دارای داراب و به‌همهن شا
ئه‌سکه‌نده‌ریش پادشای گشت شا
وهک ئه‌رده‌شیر و کوچی ئه‌رده‌شیر
وهک به‌هرام و نه‌وشیروانی ژیر
هه‌روه‌ها دلیرانی ئازا و بی‌پاک
ناوم هینان‌ون هه‌مو‌یان سه‌رپاک
ناویان نه‌مابوو له رووی روژگار
زندوو‌مکرده‌نوه که‌وته‌نوه سه‌رزار
کاری وه‌هام کرد بو تویی تاجدار
ناوت بمینیت هه‌ر دهم پایه‌دار
کوژشک و سه‌راکان له روه‌تی ژیان
نابن پایه‌دار له به‌ر با و باران
به هۆنراوه دامناوه وه‌ها کوژشکی
که نه با و نه باران پیتی نه‌شکی

دیباچه‌ی شانامه ل ۱۰۲

به‌پیتی باسه‌کانی شانامه هه‌رچی کاری باش و به‌نرخه یا خودی شاکان ئەنجامیانداوه یا به رانمای ئەوان بووه، نمونه:

(که‌یومه‌رس یه‌که‌مین که‌س و یه‌که‌مین شا بووه که نه‌گه‌ن دێو و گیانداره دهرنده‌کان ده‌که‌وینته جه‌نگه‌وه و له پینستی گیانداران جل و به‌رگ ساز ده‌کات.)

سه‌رچاوه: کتییی تمدن و فرهنگ ایران از آغاز تا دوره پهلوی ل ۲۱۹

سخن ماند از تو همی یادگار
سخنرا چنین خوارمایه مدار
فریدون فرخ فرشته نبود
ز مشک و ز عنبر سرشته نبود
بداد و دهش یافت نیکویی
تو داد و دهش کن فریدون تویی
فریدون ز کاری که کرد ایزدی
نخستین جهانرا بشتت از بدی
یکی بیشتر بند ضحاک بود
که بیدار بود و ناپاک بود
و دیگر که گین پدر باز خواست
جهان ویژه بر خویشتن کرد راست
سه دیگر که گیتی ز نابگردان
بی‌الود و بستند ز دست بدان
جهانا چه بد مهر و بد گوهری
که خود پرورانی و خود بشکری
نگه کن کجا آفریدون گرد
که از پیر ضحاک شاهی ببرد
به بد در جهان پانصد سال شاه
بآخر شد و ماند ازو جایگاه
برفت جهان دیگری را سپرد
بجز حسرت از دهر چیزی نبرد
چنینیم یکسر که رمه همه
تو خواهی شبان باش و خواهی رمه

زمان شیرین و چاکبیزبه ئەتۆ
سه‌رمایه‌ی ژیان زمانه بو تۆ
فریشته نه‌بوو فه‌ره‌یدوون تاجدار
دورست نه‌کرا بوو له گولی بو‌ندان
خه‌لات و به‌خشش ئەوی کرد بله‌ند
ئه‌تۆیش وه‌هابی ئەبی ئەه‌رجومه‌ند
کاری که کردی له‌یۆ یه‌زدان ئەو
به‌دی له‌ناو برد له جهاندا ئەو
زوحاک که‌سیکی سته‌مکار بوو
چه‌په‌ل و ناپاک و به‌دکار بوو
فه‌ره‌یدوون تۆله‌ی باوکی کرده‌وه
جهانی دووباره به‌دهست گرت‌ه‌وه
کاریکی دیکه که ئەو بو‌یی کرا
جهان له به‌دی پاک رزگار کرا
زهمان چهن به‌د ره‌وشتی ئەتۆ
چهن چه‌پ و چه‌پکرداری ئەتۆ
ئه‌و فه‌ره‌یدوونه دلیره و دانا
که ده‌سه‌لانتی زوحاکی وه‌لانا
پینسه‌د سال شا بوو له جهان
رویشت و چوووه کاروانی ئەمان
رویشت و جهانی گشت جیه‌یشت
جگه له خه‌فته هیجت پینه‌هیشت
هه‌موومان ئەژین هه‌ر وه‌کو می‌گه‌ل
جا خو‌ت بریارده شوانی یا می‌گه‌ل.

شانامه به‌رگی (۱) ل ۳۱ تا ۵۷

دورستبوونی سیستمی شایي بووه. مرۆف لهو رۆژهوه که له جه‌نگه‌ل و ئەشه‌که‌وته‌کان هاتووته دهره‌وه و ژيانى له گوندى چهن مالايدا به‌سه‌ر بردوووه سوودى له ئاگر وهرگر‌توووه. پاش گه‌شه‌کردنى گوندنشىنى رهوتى خي‌ل و تاي‌فه و سه‌رۆک خي‌ل هاتووته ئاراوه، پاشان ده‌سه‌لاتى سه‌رۆک خي‌ل و تاي‌فه په‌ره ده‌گر‌ي‌ت و سيستمى پادشايى دي‌ته سه‌ر‌کار. بۆ هووشه‌نگ يه‌که‌مين که‌س بووه ئاگرى دۆزيوه‌ته‌وه.

پيدا شدن آتش

يکى روز شاه جهان سوي کوه گذر کرد با چند کس هم گروه پديد آمد از دور چيزى دراز سيه رنگ و تيزه تر تيز تاز دو چشم از بر سر چو دو چشمه خون ز دود دهانش جهان تيره گون نگه کرد هوشنگ با هوش و سنگ گرفتش يکى سنگ و شد پيش جنگ به زور کيانى رهانيد ز دست جهانسوز مار از جهانچو بجست برآمد به سنگ گران سنگ خرد هم آن و هم اين سنگ بشکست خرد فروغى پديد آمد از هر دو سنگ دل سنگ گشت از فروغ آذرنگ نشد مار کشته و ليکن ز راز پديد آمد آتش از آن سنگ باز جهاندار پيش جهان آفرين نيابش همى کرد و خواند آفرين که او را فرغى چنين داد همين آتش آنکا قبله نهاد

دۆزينه‌وهى ئاگر

رۆژى له رۆژان پادشای جهان له‌گه‌ل چهن که‌سا ئە‌چوو بۆ کيوان له دوورۆ دهرکه‌وت شتيكى باريک گورچ و تيژپه‌ر به ره‌نگيش تاريک چاوگه‌لى جما دوو پيالە خوین بوو له‌به‌ر هه‌ناسه‌ى جهان تاريک بوو سه‌رنجى لي‌دا هووشه‌نگى ئازا ده‌ستى دايه به‌رد بي‌ترس و په‌روا به هه‌موو هي‌زى خستى له‌بۆ مار مارى نه‌پي‌کا هووشه‌نگى هووشيار به‌رده‌که درا له به‌ردىكى تر شكا هه‌ر دوو به‌رد هاوکات کوتوبر پزوزسکى دهرکه‌وت له دلى به‌ردان پزوزسک بۆ به‌گر له نيوان ئە‌وان ماره‌که نه‌کوژرا به‌م جه‌نگه ئاگر پيدا بوو ئە‌وه گرنگه هووشه‌نگ شا له پيش دانه‌رى جهان که‌وته كر‌نۆش و ستايش ئە‌وان که رووناکيه‌كى وه‌هاى پنبه‌خشى ئاگره‌که‌ى کرده مه‌کۆى كر‌نۆشى

نمونه له شانامه‌يش وه‌ک:

کيومرث شد بر جهان کدخدای
نخستين بکوه اندرون ساخت جای
سر تخت و بختش برآمد ز کوه
پلنگينه پوشيد خود با گروه
ازو اندر آمد همى پرورش
که پوشيدنى نو بد و نو خورش

کاتى که‌يومه‌رس شای جهان بوو
جيگه‌ى ژيانى له نيۆ کيوان بوو
کار و فه‌رمانى له ويوه دستي‌کرد
پيستی پلەنگى وه‌ک جل له به‌ر‌کرد
له وه‌وه داهات شي‌وه‌ى ژيان و ژين
خۆراک سازکردن هه‌م به‌رگ پۆشين

شانامه به‌رگى (۱) ل ۱۵

لي‌ردها پرسيارىک دي‌ته ئاراوه: پيش که‌يومه‌رس که‌س له جهاندا نه ژياوه تا خواردن و جلو به‌رگ ساز بکات؟ ئە‌وه زانايانه‌ى که سه‌باره‌ت به مرۆف کارى لي‌کوژينه‌وه‌يان ئە‌نجامداوه، له‌سه‌ر ئە‌وه باوه‌ره‌ن مرۆف له پيشدا له ئە‌فريقاوه سه‌رى هه‌لداوه، پاشان له رهوتى ژياندا له شوينه‌کانى ديه‌ک جيجير بووه. بۆ که‌يومه‌رس يه‌که‌مين که‌س بووه!

۲ - دۆزينه‌وهى ئاگر

هووشه‌نگ به ري‌که‌وت ئاگر ئە‌دۆزيت‌ه‌وه. هووشه‌نگ به‌يارمه‌تى ئاگر ئاسنى له به‌رد دهره‌ينا و شتوومه‌كى له ئاسن سازکرد و خه‌لكى في‌رى كارى كشتوكال و كه‌ويکردنى ئاژەل و په‌له‌وه‌ره كۆييه‌كان کرد.

سه‌رچاوه: كتيبى تمدن و فرهنگ ايران از آغاز تا دوره پهلوى ل ۲۱۹

به‌پيى باسه‌كانى شانامه هووشه‌نگ شا بووه، خاوه‌نى له‌شكر و سپا و تاج و ته‌خت بووه. ئە‌وه تاجه زي‌رينه‌ى شا به‌بئى ئاگر چۆن دورست‌كراوه؟ پرۆسه‌ى سوود وهرگر‌تنى مرۆف له ئاگر پيش

دهکرا و دهرخواردی خوینکاران له پۆله‌کانی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و زانستگایی ئەدرا.

٤ - ره‌گه‌زی شاکان

به‌پێی فه‌ره‌ه‌نگی شانامه هه‌ر كه‌س بوو بێت به‌ شا به‌ بنه‌ماله و ره‌چه‌له‌ك ده‌چێته‌وه سه‌ر شاكان، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له‌ كونه ئه‌شكه‌وت و غاریشدا گه‌وره‌ بوو بێت. نموونه:

پرسیدن فریدون نژاد
خود را از مادر

فهره‌یدوون سه‌باره‌ت به‌ ره‌گه‌زی
خۆی له‌ دایکی ئه‌پرسی

چو بگ‌دشت از آن بر آفریدون دو هشت
از البرز کوه اندر آمد بدشت
بر مادر آمد پژوهید و گ‌فت
که بگشای بر من نیان از نهفت
بگو مر مرا تا که بودم پدر
کیم من ز تخم کدامین گ‌هر
چه گویم کیم بر سر انجمن
یکی دانشی داستانی بزنی
فرانک بدو گ‌فت کای نامجوی
بگویم ترا هر که گ‌فتی بگویی
تو بشناس کز مرز ایران زمین
یکی مرد بود نام او آبتین
ز تخم کیان بود و بیدار بود
خردمند و گرد و بی آزار بود
ز طهمورس گرد بود نژاد
پدر بر پدر بر همی داشت یاد
پدر بد ترا و مرا نیک شوی
نبد روز روشن مرا جز بدوی
چنان بد که ضحاک جادوپرست
از ایران بجای تو یازید دست

کاتی فه‌ره‌یدوون گه‌یشته دوو هه‌شت
له ئه‌لبورزه خۆی گه‌یاند هه‌شت
هاته لای دایکی وتی دایه گیان
ئهو رازهم ئه‌تۆ بۆ بکه به‌یان
بێژه بزانه کێیه باوکی من
له کامه تخوم و ره‌گه‌زم ئه‌من
ئه‌گه‌ر له شوینی پرسیان له من
باوکم چ کهسه چی بێژم ئه‌من
فه‌رانه‌ک وتی ئه‌ی رۆله‌ی هوشیار
ئه‌من بێت ئێژم وه‌لامی پرسیار
ئه‌تۆ بزانه له ئێران زه‌مین
بیاویک ئه‌ژیا به‌ناو ئابیتین
که له نه‌وه‌ی شاکان بوو
دانا و زانا و بیتازار بوو
له توخمی ته‌همورسی ئازا بوو
باوک و بابیری گ‌شت له‌بیر بوو
ئهو کهسه باوکی تۆ بوو
هیوای منیش هه‌ر ئهو بوو
کاتیک زوحاکی سه‌مه‌کار
له‌بری ئه‌تۆ بووه تاجدار

بگفتا فروغ است ایزدی
پرستید باید اگر بخردی
شب آمد برافروخت آتش چو کوه
همان شاه در گرد او با گروه
یکی جشن کرد آن شب و باده خورد
سده جشن آن فرخنده کرد.

کوتی هه‌ر ئه‌مه چرای یه‌زدانه
ستایشکردنی مایه‌ی ژیانه
شه‌و هات به‌سه‌را ئاگر خۆشکرا
شنا و یارانی گه‌ران به‌ ده‌وریا
له به‌ر ئاگرا باده‌یان نۆشی
کردیان به‌ کاتی خه‌مه‌رامۆشی.

شانامه به‌رگی (١) ل ٢٠

٣ - له ناویردنی نه‌خۆشین و مردن

جه‌مشید زانستی پزشکی داهینا و دهرد و نه‌خۆشین و مردنی له‌ناو برد.

سه‌رچاوه: کتییی (تمدن و فرهنگ ایران از آغاز تا دوره پهلوی) ل ٢١٩

چنین سال سیصد همی رفت کار
دیدند مرگ اندر آن روزگار:
تیپه‌ری سیصد سال به‌و جوړه
کهسه مه‌رگی نه‌بینی له‌و ده‌وره

شانامه به‌رگی (١) ل ٢٧

ئهو باسه که جه‌مشید ئهو کارانه‌ی کردوه، جینگه‌ی سه‌رنجه!
له ئه‌مه‌رودا که زانستی مرۆف رۆژبه‌رۆژ له‌ گه‌شه‌کردن دایه و
هه‌زاران مرۆقی زانا و به‌ توانا له‌ لابراتۆره‌کاندا به‌ هیزی
زانستی نویی رۆژانه و به‌ پشتیوانی ده‌سکه‌وتی زانایانی پیش
خۆیان خه‌ریکی کاری لیکۆلینه‌وه‌ن بۆ چاره‌سه‌رکردنی
نه‌خۆشییه‌کان و رۆژبه‌رۆژ به‌ ده‌سکه‌وتی نویی ده‌گه‌ن، له‌گه‌ل
ئهو هه‌موو ده‌سکه‌وتانه‌ی که به‌ده‌ستیان هیناوه، نه‌یان‌توانیوه
به‌و ئاکامه‌ بگه‌ن و بڵین: مردن له‌ناو براوه! به‌لام له‌ فه‌ره‌ه‌نگی
شاپه‌ره‌ستیدا زۆر به‌ ئاسانی ئهو باسانه‌ ده‌کریت، ئه‌وه‌یش له
سه‌رده‌می پادشایی (مه‌مه‌دزه‌زا په‌له‌وی) له‌ کتییی میژوویدا چاپ

دهگمه‌ن له سه‌ده ساڵ دهرباز ده‌بیت، به‌لام چهن هه‌زار ساڵ پیش که مروّف به‌فه‌ره‌نگی (دیو و درنج) په‌روه‌ده کراوه، فیردهوسی ته‌مه‌نی ئەو که‌سانه به‌و جوّره ده‌ستنیشان ده‌کات!! فه‌ره‌یدوون و جه‌مشید و زوحاک و ... با شایش بووبیتن شای ده‌ورانی خو‌یان بوون، وه‌ک خه‌لکی ئەو سه‌رده‌مه ژیاون، شایه‌د چهن ساڵیک زیاتر له‌خه‌لک، به‌لام نه‌ک به‌و راده‌یه. ته‌مه‌نی ئەو که‌سانه هه‌ر چه‌نده بووبیت گرنگ نییه، به‌لام ئەوهی که گرنگه بو ده‌بی له ئەمه‌رۆدا ئەو شته ناراست و پرپووچانه ده‌رخواردی خه‌لک بدریت؟!

٦ - دیو

ئایا بوونه‌وه‌ریک به‌ناوی (دیو) له جهاندا بووه و هه‌یه؟

له زۆر شوینی شانامه‌دا وشه‌ی دیو به‌کار براوه، نمونه:

١ - کوژرانی سیامه‌ک به‌ده‌ست دیوه‌کان.

٢ - هووشه‌نگ و که‌یومه‌رس ده‌رۆن بو جه‌نگی دیوه‌ ره‌ش.

٣ - بفرمود دیوان ناپاکرا

با آب اندر آمیختن خاکرا

**

وشه‌ی دیو، ئەو وشه به‌مه‌به‌ستی سوکایه‌تیکردن به‌ مروّف به‌کار براوه، به‌تایبه‌ت بو مازنده‌رانییه‌کان.

٧ - ئیبلیس، (ئه‌هریمه‌ن) له شانامه‌دا

پس آهرمن بد کنش رای کرد

بدل کشتن جانور جای کرد

چنین گفت ابلیس نیرنگ ساز

که جاوید زی شاه گردنفرار

بسان پزشکی پس ابلیس نقت

بفرزانی نزد ضحاک رفت

به‌لام ئەهریمه‌نی به‌ده‌ه‌وش

خوینی گیاندارانی ئەپرشت

به‌وجۆره‌ی پیوت ئیبلیسی به‌دکار

هه‌ر پایه‌دار بیت پادشای تاجدار

وه‌ک دوکتۆر ئیبلیسی به‌دکار

چووه‌وه لای زوحاک ئەمجار

به‌رگی (١) ل ٢٦ تا ٣٢

ازو من نهانت همی داشتم

چه مایه بید روز بگذاشتم

پدیرت آن گرنامه‌یه مرد جوان

فدا کرد پیش تو روشن روان

تۆم شارده‌وه من له زوحاک

هه‌رچیم هه‌بوو دامنا سه‌ریاک

ئهو پیاوه مه‌زنه باوکی تۆ بوو

به‌ده‌س زوحاکی به‌د له‌ناو چوو

شانامه به‌رگی (١) ل ٤٢

ژیاننامه‌ی (که‌یومه‌رس، هووشه‌نگ، ته‌همورس و جه‌مشید) وه‌ک بنه‌ماله‌یه‌کی چوار پشته له شانامه‌دا نووسراوه، به‌لام ئەو باسه‌که: (نابیتین له بنه‌ماله‌ی ته‌همورس) بووبیت، ناکه‌وئیته به‌رچاوه.

ئهو زانایانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ ره‌گه‌زی مروّف کاری لیکۆلینه‌وه ده‌که‌ن، ره‌گه‌زی مروّفیان به‌پیی چوارچێوه‌ی ئیسکه‌کانی دیاریکردوه، نه‌ک به‌پیی ده‌سه‌لاتی بنه‌مه‌له‌یی.

٥ - ته‌مه‌ن

به‌پیی ئەو دیکۆمینه‌ته فارسیانه‌ی سه‌ره‌وه و کتییی (شانامه)

فه‌ره‌یدوون ٥٠٠، جه‌مشید ٧٠٠ و زوحاکیش ١٠٠٠ ساڵ ژیاون.

به‌د در جهان پانصد سال شاه

باخر شد و ماند ازو جایگاه

گذشت بدو سالیان هفتصد

پدید آویدش بسی نیک و بد

چو ضحاک بر تخت شد شهریار

برو سالیان انجمن شد هزار

پینسه‌د ساڵ شا بوو له جهان

پاشان گه‌یشه‌ته کاروانی نه‌مان

ته‌مه‌نی تیپه‌ری و گه‌ییه‌هه‌ده‌سه‌د

ئه‌نجامی دابوو گه‌لیک باش و به‌د

کاتی که زوحاک بووه تاجدار

پادشاییه‌که‌ی گه‌ییه‌هه‌زار ساڵ

ئیس‌تا ساڵی ٢٠١٤ی زایینییه، به‌پیی ده‌نگوباسی ماسمی‌دیا ئەم ده‌وره، ده‌ورانی گه‌شه‌کردنی زانسته له هه‌موو بواره‌کان به‌گشتی و به‌تایبه‌تی بواری پاشه‌کشه‌کردن به‌ ئازار و نه‌خۆشی له جهاندا. یه‌کیک له‌و ولاتانه که له هه‌موو بواریکدا چووه‌ته پیشه‌وه ولاتی ژاپۆن (یابان)ه، ته‌مه‌نی مروّف له ژاپۆن به

بگێرنەوه. ئاسانى كارەكەيش بەو جۆرەيه كه له ئەمڕۆ و له رابردوویشدا روويداوه منالیک له دایک ببیت كه پیکهاتهکانی لەشی لەگەڵ کەسانی دیکه جیاواز بیت، نموونه: لەبرى (دوو چاو) چاویكى ببی یا هەر چاوی نەبى و نەتوانى دەرووبەرى خۆى ببینیت. زۆر جار بووه منالیک له دایک ببی لەبرى دوو دەست تاكه دەستیكى ببیت یا هەر دەستی نەبیت، یا دوو منالی لڤه‌دوانه له دایک بووبیت كه لەشیان بەیه‌كه‌وه لکابیت.

ئەو کەسانەیش وەك ئیمە گەوره دەبن و درێژە بە ژیان ئەدەن. شایەد بەهۆی دەسلاتی ئابووری باوک و دایکیانەوه نەتوانن وەك ئەوهی پێویستە بژین، بەلام کۆمەلگا له بەرانبەر ئەو کەسانەدا هەست بە بەرپرسیاری دەکات و بەپێی توانا پێویستیەکانی ژیانان دابین دەکات.

ئەو کەسانە بەشیوەی زگمکی بەو جۆرە دینە کۆری ژیانەوه، باوک و دایک لەو باره‌وه هیچ دەوریکی نییه و خواست و ئارەزووی هیچ (ئیبلیس)یکیش له ئارادا نەبووه و نییه.

ئەو کەسانە هەر وەك ئیمە دەستکاری سروشتن و خواردنیشیان هەر وەك ئیمەیه. ئەو باسه‌ پرۆپۆچانه بۆ ساز کراون؟!

ئیبلیس چیه؟

ئیبلیس، گیانداریکه له جۆری (مرۆڤ)؟

گیانداریکه له جۆری (بالنده و په‌له‌وه‌ره‌کان)؟

گیانداریکه له جۆری ئاژەلی کۆی یا بوونه‌ومریکی دەریاییه؟

پێموانییە کەسێک ببیت وەلامی ئەو پرسیارانەى لەلا بیت. مەگەر ئەوانەى کە پروایان بیت بە داستانى (خودا و ئادەم و ئیبلیس و کړنوۆش نەبردنى ئیبلیس له بەرانبەر ئادەم و سەرپێچى کردنى ئیبلیس له و فرمانەى خودا).

۸ - زوحاک

زوحاک بەپێی باسەکانى شانامه مرۆڤه، بەلام بە دوو دەردى گرانه‌وه دەبیت بژی:

۱ - ئەم مرۆڤه بۆ مار له سەرشانى پەیدا بووه؟!

له سەرشانى هاوکات دوو رهش مار سەرى هەلدا و زوحاک بوو خەمبار	دو مار سیه از دو کتفش برست غمی گشت و از هر سوی چاره جست
--	--

۲ - بۆ دەبى خواردنى مارەکان مێشكى (مرۆڤ) بیت؟!

جگه له مێشكى مرۆڤ نییه خۇراکيان بەلکو بەو جۆرە دوايى بیت ژيانيان	بجز مغز مردم مده شان خورش مگر خود بميرند ازین پرورش
---	--

بەرگی (۱) ج ۳۲

وەلامى پرسىارى مارەکان کە پێوه‌ندى بە فیردەوسى و چەن هەزار سال پێشەوه هەیه، هەم کارىكى گرانه و هەم کارىكى ئاسان. گرانى کارەکە ئەوه‌یه ئیمە ناتوانین بۆ ئەو دەورانە گەرێنەوه و ئەو کەسانە زیندوو کەینەوه تا باسەکانمان بۆ

ده‌کهن که بۆچ نه‌یانتوانیوه به ئاره‌زووی منالک‌هیاں بکه‌ن و بیویستییه‌کانی بۆ جیبه‌جی بکه‌ن.

له باری په‌روه‌ده‌ی مناله‌وه، هه‌ستی ده‌روونی مرۆف به‌و جوړه‌یه: ده‌یه‌ویت خۆی له هه‌موو که‌سیک باشتر بیت، به‌لام هه‌ستی ده‌روونی و کاروکرده‌وی دایک و باوک له ژیا‌ندا به‌و جوړه‌یه پیا‌نخۆشه مناله‌که‌یا‌ن له خۆیا‌ن باشتر بیت.

به‌پر‌سایه‌تی باوک و دایک له په‌روه‌ده‌کردنی (منال) دا

له‌م پرۆسه‌دا باوک و دایک تا ئه‌و کاته که منال ته‌مه‌نی له خواره‌وه‌یه و نازانیت ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره باشه یا بد به‌پر‌سیارن، به‌لام که ته‌مه‌نی مناله‌که‌چووه سه‌ره‌وه و هه‌ستی به باشی و به‌دی کاره‌کان کرد خودی مناله‌که به‌پر‌سیاره، نه‌ک باوک و دایک. زوحاکیش هه‌ر له‌و بازنه‌دایه، به‌لام بۆ فیرده‌وسی ئاماژه به‌وه ده‌کات که رازی ئه‌و کاره‌ی زوحاک بیوه‌ندی به دایکیه‌وه هه‌یه؟!

زوحاک نه‌بیت به پادشایی عه‌ره‌ب

بخون پدر گشت هم داستان
ز دانا شنیدستم این داستان
که فرزند بد گر شود نره شیر
به خون پدر هم نباشد دلیر
اگر در نهانی سخن دیگر است
پژوهنده را راز با مادر است
فرومایه ضحاک بیدادگر
بدین چاره بگرفت جای پدر
بسر بر نهاد افسر تازیان
بریشان ببخشید سود و زیان

به‌و جوړه باوکی بیبه‌شکرد له ژیا‌ن
ئهم په‌نده‌م بیستووه من له زانایان
کوړی به‌دپه‌وشت با وهک شیریش بی
به گوشتنی باوکی قه‌ت ئازا نابی
ئه‌گه‌ر برۆیته ناخی ئه‌و کاره
رازی ئه‌و کاره لای دایکی دیاره
زوحاکي به‌د و په‌ست و به‌دپه‌وشت
له جیگه‌ی باوکی به‌و جوړه دانیش
تاجی عه‌ره‌بیی نایه سه‌ر هاوکات
به‌خشی به‌خه‌لک زیانی سووروسات

شانامه به‌رگی (۱) ل ۳۰

به‌پیی ئه‌و هۆنراوه زوحاک ده‌بیت به پادشای عه‌ره‌ب، به‌لام وهک ده‌بینین له‌و هۆنراوه‌دا فیرده‌وسی ئاماژه به وشه‌ی مادر (دایک) ده‌کات و ئیژیت:

اگر در نهانی سخن دیگر است
پژوهنده را راز با مادر است

ئه‌گه‌ر برۆیته ناخی ئه‌و کاره
رازی ئه‌و کاره لای دایکی دیاره.

با له‌و باسه وردبینه‌وه، ئه‌گه‌ر له باری سروشتی ده‌روونییه‌وه له دایک و باوک بکۆلینه‌وه، هه‌چ باوک و دایکیک نییه له باری خواردن و خۆراک، له باری و جلۆبه‌رک و پۆشاک بییه‌ویت بیدلی مناله‌که‌ی بکات، به‌لام نه‌داری ئه‌و کاره‌یا‌ن پیده‌کات و مناله‌که هه‌ست به نائومی‌دی ده‌کات، له‌م پرۆسه‌دا دایک و باوکیش له ده‌روونه‌وه له مناله‌که زیاتر هه‌ست به نائومی‌دی

(زوحاک)ی عه‌ره‌ب ده‌بیّت به پادشایی ئیران

به‌پیی باسه‌کانی شانامه پاش ئه‌وه‌ی که زوحاک ده‌بیّت به پادشایی عه‌ره‌ب، ئیرانییه‌کان به له‌شکر و سپاوه دهرۆن بو لای زوحاک و تکای لیده‌که‌ن تا بیّت به شای ئیران.

له ئیرانه‌وه له‌شکر و سپا
له‌بو لای عه‌ره‌ب که‌وتنه ریگا
بیستبوویان که‌سیک وا له وئ
که خاوه‌نی ده‌سه‌لّاته و پیگه و جئ
بو په‌یداکردنی شایه‌ک بو ئیران
چوونه لای زوحاک سواران هه‌موویان
ئه‌ویان کرد به شا به شای خویان
تا فه‌رمانه‌وا بیّت له خاکی ئیران
هه‌ر وه‌ک ئه‌ژده‌ها بو ئیران رو‌یشت
تاجی نایه سه‌ر له‌بان ته‌خت دانیشت
له‌شکریکی ساز کرد عه‌ره‌ب و ئیرانی
له هه‌موو شوینیک له جه‌نگاوه‌رانی
پاشان هیرشی بو سه‌ر جه‌مشید برد
جهانی ئه‌وی هه‌موو داگیرکرد
جه‌مشید که زانی ده‌وری گیراوه
توانای نه‌به‌رد و جه‌نگی نه‌ماوه
باره‌گای جیه‌شت به ته‌خت و تاجو
به سه‌روه‌ت و سامان و سپا و گه‌نجو
ده‌رباز بوو پاشان خوی بو شارده‌وه
تاج و ته‌خته‌که‌ی بو زوحاک مایه‌وه

یکایک از ایران برآمد سپاه
سوی تازیان برگرفتند راه
شوندند کآنجا یکی مهتر است
پر از هول شاه ازها پیکر است
سواران ایران همه شاه جوی
نهادند یکسر بضحاک روی
بشاهی برو آفرین خواندند
ورا شاه ایران زمین خواندند
کی ازده‌هافش بی‌آمد چو باد
بایران زمین تاج بر سر نهاد
از ایران و از تازیان لشکری
گزین کرد گردان هر کشوری
سوی تخت جمشید بنهاد روی
چو انگشتری کرد گیتی بروی
چو جمشید را تخت شد کندرو
بتنگ آوردش جهاندار نو
برفت و بدو داد تخت و کلاه
بزرگی و دیهم و کنج و سپاه
نهان گشت و گیتی برو شد سپاه
سپردش بضحاک تخت و کلاه

به‌پیی هه‌ندئ کتیب که سه‌باره‌ت به میژووی ئیران نووسراوه، هه‌روه‌ها به‌پیی باسه‌کانی شانامه پئیش (جه‌مشید) که‌یومه‌رس

سی سال شا بووه، پاش که‌یومه‌رس هووشه‌نگ چل سال ده‌بیّت به شای ئیران، پاش ئه‌و نۆبه دیته سه‌ر (ته‌همورس) که ئه‌ویش سی سال شا ده‌بیّت، پاش ئه‌وانه جه‌مشید ده‌بیّت به شای ئیران. کارنامه‌ی ئه‌و چهن پادشا به‌پیی هۆنراوه‌کانی فیردهوسی خزمه‌تکردن به خه‌لکی ئیران بووه و ئه‌وانیان فیژکردوووه چۆن بژین، چۆن خواردن ساز که‌ن، چۆن جل له‌به‌ر بکه‌ن، چۆن کاری کشتوکال ئه‌نجامه‌دن و مه‌رومالات به‌خپو که‌ن و ... .

بو له‌وه چهن ده‌وره پادشاییه‌دا (خزم و که‌سی شا) وه‌ها په‌روه‌رده نه‌کراون که ئه‌گه‌ر رووداوێک بو شا هاته پیشه‌وه، بتوانن له ناو خویاندا که‌سیک دیاری بکه‌ن که بیّت به شای ئیران تا ناچار نه‌بن شا له هه‌نده‌رانه‌وه قه‌رز که‌ن؟ تازه ئه‌و که‌سه‌ه‌یش که ده‌یکه‌ن به شای خویان ده‌بیّت که‌سیکی عه‌ره‌ب بیّت، چون عه‌ره‌ب لای ئیرانییه‌کان نه‌زانن! جگه له‌وه باسه، باسی که‌سایه‌تی زوحاک به‌و پیناسه‌وه جیگه‌ی سه‌رنجه‌! راستی که‌سیک که باوکی خوی کوشتیبت بو ئه‌وه ده‌بیّت بیکه‌ی به شای خۆت، هه‌روه‌ها که‌سیک که مار له‌سه‌ر شانی رواییت و خواردنی ماره‌کانیش می‌شکی مرۆف بیّت بو ئه‌وه ده‌بیّت بیکه‌ی به شای خۆت یا باسیکی دیکه له ئارادا بووه؟ خۆشبه‌ختانه گه‌ران به دووی ئه‌و باسه‌دا زۆر گران نییه، فیردهوسی بیئّه‌وه‌ی هه‌ستی پینکات باسه‌که‌ی گه‌یاندوووه:

تاجی عه‌ره‌بیی نایه سه‌ر هاوکات
به‌خشی به خه‌لکی زیانی سووروسات

بسر برنه‌اد افسر تازیان
بریشان ببخشد سود و زیان

به‌پیی ئه‌و هۆنراوه زوحاک ئه‌و (باج و سه‌رانه) که شاکانی پیئشو له خه‌لکیان وه‌رده‌گرت، ئه‌م وه‌ری ناگریت. ئه‌و باسه ئه‌وه ئه‌دات به ده‌سته‌وه که زوحاک پیچه‌وانه‌ی شاکانی پئیش خوی ژیاوه.

فیردهوسی و خزمه‌نگردن به نه‌ته‌وهی فارس

فیردهوسی سه‌بارت به زمانی فارسی، بهو جوړه ئیژیت:

سی سالی ره‌به‌ق تیکۆشام ته‌واو	بسی رنج بردم درین سال سی
عه‌جه‌میم توردا فارسیم کردۆ باو	عجم زنده کردم بدین پارسی

فیردهوسی به نووسینی کتیبی شانامه خزمه‌تیکی مه‌زنی به نه‌ته‌وه‌که‌ی خو‌ی واته نه‌ته‌وه‌ی فارس کردووه! له‌په‌نای ئه‌و کاره‌ی فیرده‌وسیش که سه‌بارت به زمانی فارسی ئه‌نجامدراوه، ئه‌گه‌ر سه‌رپیانه تماشای چاپه‌مه‌نییه فارسییه‌کان بکه‌ین چ ئه‌وانه‌ی له بواری کاری رۆژانه چ ئه‌وانه‌ی له بواری میژوویی یا بواری نووسین وه‌ک هۆنراوه، په‌خشان، داستان و رۆمان یا به‌شی زانستی وه‌ک فیزیک، شیمی، بیرکاری و... هه‌روه‌ها تیکرپای واژه‌نامه فارسییه‌کان ده‌بینین وشه‌ی عه‌ره‌بی ته‌نگی به وشه‌ی فارسی هه‌لچنیوه.

کاردانه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی له سه‌ر زمانی فارسی تا ئه‌و راده‌یه که خودی وشه‌ی (فارسی) ئالوگۆپی به‌سه‌ردا هاتووه. ئه‌و وشه له پێشدا (پارسی) بووه، به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌ی که له عه‌ره‌بیدا پیتی (پ) نییه عه‌ره‌به‌کان وشه‌ی (پارس)یان کرده به فارس. ئه‌گه‌ر شانامه له ئارادا نه‌بوایه‌ت زمانی فارسی ئیستا له فه‌ره‌ه‌نگنامه‌ی زمانه‌کانی جهاندا به‌ر چاوه‌ده‌که‌وت!

کاردانه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی له‌سه‌ر زمانی فارسی و... له سه‌رده‌می هیژشی عه‌ره‌ب بو داسه‌پاندنی ئایینی ئیسلام به‌سه‌ر خه‌لکی ناوچه‌کانی ده‌ورو به‌ری عه‌ره‌به‌ستاندا ده‌ستی پیکرد.

داسه‌پاندنی زمانی عه‌ره‌بی له پێشدا به جه‌نگ و خوینپێژی ئه‌نجامدراوه، پاشان له ره‌وتی درێژ‌خایه‌نی ده‌سه‌لاتی عه‌ره‌بیدا هه‌م بیروباوه‌ری ئایینی ئیسلام و هه‌م ئاخافتن و دووان به زمانی عه‌ره‌بی به‌ره‌به‌ره خه‌لک په‌یره‌ویان کردووه و ئه‌نجامیانداوه. کاردانه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی تایبه‌ت نه‌بووه به نه‌ته‌وه‌ی فارس، به‌لکو پروسه‌یه‌کی فره‌گیر بووه و کارایی له سه‌ر خه‌لکی ناوچه‌که به جوړیک بووه که ولاتیکی وه‌ک (میسر) به میژوویییه‌کی مه‌زنی شارستانی و ده‌سه‌لاتی تایبه‌ت به خو‌یه‌وه له بازنه‌ی زمانی عه‌ره‌بیدا جیگیر بووه، له باری ئایینیشه‌وه زۆربه‌ی خه‌لکی میسر چوونه‌ته سه‌ر ریازی ئیسلام. دیاره له‌و پرۆسه‌دا نه‌ته‌وه‌ی کوردیش بی‌زیان نه‌بووه!

کاردانه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام وه‌ها بووه که خودی فیرده‌وسیش نه‌یتوانیوه خو‌ بپاریزت و که‌وتووه‌ته ستایشکردنی رابه‌رانی ئایینی ئیسلام، ئایینی‌ک که ری‌بازه‌که‌ی داگیرکه‌رانه بووه و کاره‌که‌یشی توانه‌وه‌ی خه‌لک بووه له سیستمی عه‌ره‌بیدا.

نه‌بی تاوه و سه‌حابه‌یش وه‌ک مانگ
رییان هه‌موار کرد ئه‌وان به یه‌که‌دنگ
من خزمه‌تکاری خانه‌دان نه‌بیم
ستایشکه‌ریی خاکی پای نه‌بیم

فیرده‌وسی

نبی آفتاب و صحابان چو ماه
به هم بستن یكدگر راست راه
منم بنده اهل بیت نبی
ستاینده‌ه خاک پاک وصی

کورد له (شانامه) دا

کورد له شانامه - پیناسه‌ی (زوحاک) مان به‌پیتی باسه‌کانی شانامه خوینده‌وه، له بیروباوه‌ری (فیردهوسی) یش ئاگادار بووین که چۆن به چاوی ریزه‌وه تماشای (پادشاکانی ئیران و رابه‌رانی ئیسلام) ده‌کات. با برۆینه سهر دیدوبوچوونی فیردهوسی سه‌بارت به کورد. فیردهوسی له به‌شی (پادشایی زوحاک هزار سالی خایاند) باسی خوینداری و به‌دهوشی و پهستی زوحاک ده‌کات، له زنجیره هۆنراوه‌دا یادی کوردیشی کردووه و بهو جۆره‌یان نووسیوه:

کون کرد از آن تخمه دارد نژاد	ئێستا کورد لهو ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
کز آباد نیاید بدل برش یاد	که هه‌ز به ئاوه‌دانی ناکه‌ن
بود خانهاشان سراسر پلاس	ترسیان نییه له یه‌زدان
ندارند در دل یزدان هراس	له پلاسه خانوه‌کانیان

با برۆینه ناو ئه‌وه باسه‌وه

وهک ده‌بینین هۆنراوه فارسییه‌که له چوار رسته بیکهاتووه:

۱ - کون کرد از آن تخمه دارد نژاد	ئێستا کورد لهو ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
۲ - کز آباد نیاید بدل برش یاد	که هه‌ز به ئاوه‌دانی ناکه‌ن
۳ - بود خانهاشان سراسر پلاس	ترسیان نییه له یه‌زدان
۴ - ندارند در دل یزدان هراس	له پلاسه خانوه‌کانیان

سه‌ره‌تای رسته‌ی ۱ به وشه‌ی (کون) واته (ئێستا) ده‌ست پیده‌کات. لهو رسته‌دا وشه‌ی (آن) یش به‌کار براوه. (آن) له فارسیدا هیما‌ی ئاماژه‌کردنه بو (شتمه‌ک) و (گیاندار) که دوورن نموونه:

(آن کتاب - آن خانه) - (ئه‌وه په‌رتووکه - ئه‌وه ماله)
(آن گوسفند - آن بچه) - (ئه‌وه مه‌ره - ئه‌وه مناله)

فیردهوسی به سوود وه‌رگرتن له (کون) و (آن) سه‌رنجی خوینده‌ر راده‌کیشیت بو دوو (بابه‌ت) که پیوه‌ندیان هه‌یه بهو دوو رسته‌وه:

۱ - کون کرد از آن تخمه دارد نژاد	ئێستا کورد لهو ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
۲ - کز آباد نیاید بدل برش یاد	که هه‌ز به ئاوه‌دانی ناکه‌ن

بابه‌تی یه‌که‌م: مه‌به‌ست ئه‌وه زنجیره هۆنراوه‌یه که ده‌رباره‌ی زوحاک به‌ناوی (پادشاهی ضحاک هزار سال بود) نووسیویه‌تی و به وشه‌ی (آن) یش ده‌سنیشانی ده‌کات تا ده‌گاته ئه‌وه هۆنراوه‌ی خواره‌وه:

خورشگر بریشان بز و چند میش	پاشان چیشتکه‌ران مه‌ر و بزنیان
بدادی و صحرا نهادیش پیش	برده ده‌شت و کیو له‌بو لاهه‌کان

به نووسینی رسته‌ی:

کون کرد از آن تخمه دارد نژاد

به سوود وه‌رگرتن له وشه‌کانی (کون- ئێستا) و (آن- ئه‌وه - له‌وه) به خوینده‌ره ئیژی‌ت: ئێستا تو بزانه و تیگه‌که (کورد) یش وه‌ک زوحاک خوینداری و په‌ست و به‌ده‌هوشته و هیچ جیاوازییه‌کیان نییه!

ئێستا بزانه کورد لهو ریشه و ره‌گه‌زه‌ن

با برۆینه سهر رسته‌ی دووه‌می هۆنراوه‌که

کز آباد نیاید بدل برش یاد | که هه‌ز به ئاوه‌دانی ناکه‌ن.

فیردهوسی لهو هۆنراوه‌دا ده‌لێت: کورد هه‌ز به ئاوه‌دانی و شار و شارستانییه‌ت و .... ناکات.

بابه‌تی دووه‌م: رسته‌کانی (۳ و ۴) ن که ته‌واوکه‌ری رسته‌کانی (۱ و ۲) ن، هه‌روه‌ها پیوه‌ندیان هه‌یه به هه‌مان زنجیره هۆنراوه که سه‌بارت به زوحاک نووسیویه‌تی:

فیردهوسی وشه‌ی (پلاس)یشی هه‌ر به مه‌به‌ستی سووکایه‌تیکردن به‌کار بردوو. با برۆینه سهر رسته‌ی (٤)

٣ - بود خانهاشان سراسر پلاس
٤ - ندراند در دل زیزدان هراس

له پلاسه خانوه‌کانیان
ترسیان نییه له یه‌زدان

ندارند در دل زیزدان هراس | ترسیان نییه له یه‌زدان

وهک ده‌بینین فیردهوسی له رسته‌ی (٣)دا وشه‌ی (پلاس) به‌کار ده‌بات:

ناوه‌رۆکی رسته‌ی (ندارند در دل زیزدان هراس) روون و ئاشکرایه، کهس ناتوانیت به ئاره‌زووی خو‌ی شیکاته‌وه، فیردهوسی بی‌پچوپه‌نا ده‌لئت: کورد له خودا ناترسیت!

بود خانهاشان سراسر پلاس | له پلاسه خانوه‌کانیان

پلاس {پلاس: پشمینه ستبر که درویشان پوشند، نوعی از جامه‌های کمبها، گلیم درشت} -

ئه‌و باسه‌ی فیردهوسی سه‌باره‌ت به کورد و خودا، باسیک نییه که به‌پیی بیرکردنه‌وه و کاری لیکۆ‌لینه‌وه بییه‌ویت بچیته سهر باسی {خودا} و بزائیت خودا چیه و چی نییه، پاشان بچیته سهر بیروباوه‌ری کوردیش که نایا بروای به خودا هه‌یه یا نییانه}. لیکۆ‌لینه‌وه سه‌باره‌ت به بیروباوه‌ری (ئایینی) هه‌ر کهس و هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک نه تاوانه و نه جیگه‌ی نیگه‌رانی!

پلاس: (پارچه‌یه‌که له خوری دورست ده‌کریت و ده‌رویش له‌به‌ری ده‌کن، جو‌ریک له جلوه‌رگی که‌مبه‌ها، گلیم یا به‌ره‌ی ئه‌ستوو...)

سه‌رچاوه: فرهنگ فارسی دکتر محمد معین ل ٨٠٥

بود خانهاشان سراسر پلاس | له پلاسه خانوه‌کانیان

مال بو له پلاس دورست ده‌کریت؟ فیردهوسی به‌باشی ده‌زانیت مال به گل و دار و به‌رد و خشت و گه‌ج دورست ده‌کریت، نمونه:

خودی فیردهوسی وه‌ک تاک له باری ئایینی‌ه‌وه بروای به ئایینی ئیسلام بووه، هه‌روه‌ها له گو‌مه‌لگایه‌کدا ژیاوه که زۆربه‌یان بروایان به هه‌مان ئایین بووه. پله‌وپایه‌ی خودا له گو‌مه‌لگای ئیسلامی له‌وه‌دورانه‌ی که فیردهوسی تیدا ژیاوه و له ئه‌م‌رۆیشدا دیاره. له روانگه‌ی ئیسلامه‌وه هه‌ر کهس به فه‌رمانی خودا هه‌ئسوکه‌وت بکات ئه‌و کهسه له گو‌مه‌لگادا که‌سیکی باش و شایسته‌یه، هه‌ر که‌سیکیش پچیه‌وانه‌ی فه‌رمانی خودا بجوولیته‌وه ئه‌و کهسه که‌سیکی به‌دکار و په‌ست و به‌ده‌روشته!

بفرمود دیوان ناپاکرا
بآب اندر آمیختن خاکرا
هر آنچه ز گل بشناختند
سبک خسترا ساختند
بسنگ و بگج دیو دیوار کرد
نخست از برش هندسی کار کرد
چو گرمابه و کاخهای بلند
چو ایوان که باشد پنا از گزند
فهرمانی ده‌رکرد له‌بو دیوه‌کان
ئاو تیکه‌ل بکن له‌گه‌ل خو‌ل ئه‌وان
به‌وه قوره‌ی هه‌بوو له به‌رده‌ستیان
خشتیان پیژا بو جه‌مشید ئه‌وان
به به‌رد و به گه‌ج دیواریان دانا
له پیژدا نه‌خشه‌ی کاریان هی‌نا
کو‌شکی بلند و گه‌رماو سازکرا
ژیان به ئارامی به‌سه‌ر ئه‌برا

خواترس. با ئەو پرسیاره له خۆمان و له جه‌نابی (فیردهوسی)یش بکه‌ین: بۆ (ئه‌رمایل و گه‌رمایل) به‌و جو‌ره پیناسه کراون و (کورد)یش به‌و جو‌ره؟ فیردهوسی به‌ نووسینی رسته‌ی: (ن‌دارند در دل زیزدان هراس) ئەو په‌ری کینه و نفره‌تی خۆی سه‌بارهت به‌ کورد دهربرپوه، به‌و رسته‌نیش کۆتایی هیناوه به‌ هۆنراوه‌کی:

یه‌کێک له تاوانه‌کانی ئەو که‌سانه که سزای کوشتنیان بۆ دهرئه‌چیت تاوانی (معارب با خدا)یه، واته جه‌نگ له‌گه‌ڵ خودا.

فیردهوسی و پله و پایه خودا
پله‌وپایه‌ی خودا (خوا) لای فیردهوسی به‌و جو‌ره‌یه که سه‌ره‌تای شانامه به‌و شینوه ده‌سپیده‌کات:

بنام خداوند جان و خرد	کزین برتر اندیشه بر نگذرد
خداوند نام و خداوند جای	خداوند روزی دهء رهنمای
خداوند کیوان و گردان سپر	فروزندهء ماه و ناهید و مهر

ئەو هۆنراوه باسی ئەوه ده‌کات که ژیان و هۆشمه‌ندی به‌ دست خودایه، خه‌و و خۆراک و بوون و نه‌بوون به‌ دست خودایه، خوا مانگ و روژ و زه‌وی جهانی دورست کردوه.

جگه له‌و هۆنراوه‌ی فیردهوسی سه‌بارهت به‌ خودا، ئەگه‌ر چاوێک به‌ شانامه‌دا بگێڕین ئەوه‌مان بۆ دهرئه‌که‌ویت هه‌ر که‌س لای فیردهوسی خۆشه‌ویست بووبیت ئەو که‌سه له‌ خواترس بووه. با سه‌بارهت به‌ باسی خوا هه‌ر له‌و زنجیره هۆنراوه که دهرباره‌ی (زوحاک) نووسیویه‌تی، پروانین:

۱ - دو پاکیزه از کشور پادشا	له ولاتی پاشا دوو مروّقی دلپاک
۲ - دو مرد گرانمایهء پارسا	دوو پیاوی مه‌زن دوو دینداری چاک
۳ - یکی نامش ارمایل پاکدین	یه‌کیان به‌ناوی ئەرمایل پاکدین
۴ - دگر نام گرمایل پیشین	ئەویدیکه‌یان گه‌رمایل پیشین

وه‌ک ده‌بینین له‌ رسته‌ی دووه‌مه‌دا وشه‌ی (پارسا) بۆ ئەرمایل و گه‌رمایل به‌کار براوه. پارسا له‌ فارسیدا واته‌ که‌سیکی له‌

پس آئین ضحاک واژونه خو
چنان بد که چون می بدش آرزو
ز مردان جنگی یکی خواستی
بگشتی که با دیو بر خاستی
کجا نامور دختر خویروی
بپرده درون پاک بی گفت و گوی
پرستنده کردیش بر پیش خویش
نه رسم کی بد نه آئین نه کیش

کاروکرده‌وی زوحاک به‌دخوو
وه‌هابوو که خۆی ئەیکرد ئاره‌زوو
له‌ بۆ کوشتنی پیاوی به‌ برشت
پیلانی بیگانه‌په‌رسته‌ی دانه‌پرشت
کچیک ببوايه جوان و به‌ناوبانگ
ده‌ببرده کۆشک به‌ مه‌کر و نیره‌نگ
په‌روه‌ده‌ی ئەکرد بۆخۆی له‌لای خۆ
له‌ یاسای شا و ئاین نه‌بوو گفتوگو

ئەو کارانه که سه‌بارهت به‌ زوحاک ئاماژه‌ی پیکردوه، کوردیش ده‌گریته‌وه!

سه‌بارهت به‌و بۆچوونه‌ی فیردهوسی دهرباره‌ی کورد له‌ چاهمه‌نی فارسیدا ده‌ستیان داوه‌ته‌ چه‌واشه‌کاری و که‌وتوونه‌ته‌ داپۆشین و سانسۆرکردنی ئەو باسه. لیره‌دا چه‌ن نمونه له‌ چه‌واشه‌کاریانه ده‌سنیشان ده‌که‌م.

دوکتۆر عه‌بدولوه‌هاب عزام و شانامه‌ی فیردهوسی (الشانامه)

(الشانامه) هه‌مان شانامه‌ی فیردهوسییه که له نیوان سالانی {٦٢٠ تا ٦٢١} کۆچی له دمشق (شام) کراوه به عه‌ره‌بی، وه‌رگی‌ری ئەم شانامه که‌سیکه به‌ناوی (قوام الدین الفتح بن علی بن محمد البنداری الأصفهانی)، چه‌ن سال پاش وه‌رگی‌رانی شانامه ده‌گه‌رپێته‌وه بو شاره‌که‌ی خۆی بو ئەسفه‌هان.

سه‌رچاوه: الشاهنامه ل ٩٨ به‌شی (مدخل)

ئەم شانامه عه‌ره‌بییه وه‌ک شانامه‌ی فیردهوسی که به هۆنراوه دارپێژراوه نه‌کراوه به عه‌ره‌بی، به‌لکو به نوسینی ساده (نه‌سر) ئاماده کراوه، به‌لام وه‌رگی‌ر له‌و شوینانه که به پێویستی زانیوه هۆنراوه‌کانی شانامه‌ی به هۆنراوه کردووه به عه‌ره‌بی، هه‌م فارسی و هه‌م عه‌ره‌بییه‌که‌ی به‌لای یه‌که‌وه نوسیوه، هه‌روه‌ها هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی شانامه‌ی به فارسی ده‌سنیشان کردووه و به نه‌سریش عه‌ره‌بییه‌که‌ی له په‌نادا نوسیوه‌ته‌وه. جگه له‌وانه هه‌ندێ له هۆنراوه‌کانی شانامه‌ی کردووه به عه‌ره‌بی و وینه‌ی تایبه‌تیشی بو داناوه. چه‌ن نمونه:

يخر على الدهر كل بناء
بقطر السحاب و حز نكاء
بنيت من الشعر صرحا أغر
يمل الرياح و يعي المطر.

أى أودأن يكون أعداؤك كوند الخيمة
أبدا جسمه فى التراب و رأسه
للحجر و الجل فى عنقه

بناهای آباد گردد خراب
ز باران و از تابش آفتاب
پی افکندم از نظم کاخ بلند
که از باد و باران نیابد گزند

دوشمنانت همچو میخ خیمه
میخواهم مدام تن بخاک و
سر بسنگ و ریسمان بر گردنش

٢٠

٢٥

أتمت هذه القصة
كما سمعتها عن الغابرين

الآن نشرع فى حزب كاموس
و نتقلها من الدفترالى كلامنا
فارجع الان الى قول الدهقان
لنتظر ماذا يقول الرجل المجرب

ختمت هذه الحرب حرب كاموس أيضا
وما سقط منها، على طولها، قطمير
ولو ضاع من هذه القصة كلمة واحدة
لقام عليها بنفسى ماتم

إن لم يأت الجواب
كما أريد فانا و الجرز و الميدان و افراسياب

لا أقص من بعد قصص ملوك
فقد مل قلبى عتبات الملوك

قد كتبت الكتاب الفهلوى
وسأتيك به لعلك لاتنام عنه

قد بلغ الامر بالعربى من شرب لبن الابل،
وأ كل الضباب، الى الطموح الى تاج الكيانيين.

فأف لك يا فلک الما!
سه‌باره‌ت به کوژرانی سۆه‌راب

سمع أم سهراب بقتله

بمصرع سهرابها المنتظر
فقد عليه الثياب التياعا

تمامی بگفتم من این داستان
بدین سان که بشنیدم از باستان

کنون رزم کاموس پیش آوریم
ز دفتر بگفتار خویش آوریم
به گفتار دهقان کنون باز گرد
نکر تا چه کوید جهان‌دیده مرد

سر آوردم این رزم کاموس نیز
درازست و نفتاد زو یک پیشیز
گر از داستان یک سخن کم بدی
روان مرا جای ماتم بدی

٤٠

اگر جز بکام من آید جواب
من و گرز و میدان و افراسیاب

٤٦

نگویم دگر داستان ملوک
دل‌م سیر شد ز آستان ملوک

٦٢

نبشتم من این نامه پهلوی
به پیش تو آرم مگر نغنوی

٦٩

ز شیر شتر خوردن و سوسمار
عرب را بجائی رسیده است کار
که تاج کیانرا کند آرزو
تفویض بر چرخ گردون تفو

٨٩

وتوران دوت بهذا الخبر
لملك سمنجان جاءوا سراعا

به‌پیتی ئەو چەن دێرە عەرەبییە، بەرپێز دوکتۆر عبدولوهات عزام لە بەرنامەی هەزار سالی لە دایکبوونی فیردهوسی بەشدار بوو و لەسەر گۆرەکە فیردهوسی قسە کردوو.

ئەم شانامە عەرەبییە (الشاهنامه) نۆسەد (۹۰۰) لاپەرەیه.

ئەوێ کە لەم چەن لاپەرەدا لەو شانامە عەرەبییە سوود وەرگیراوە، هەمان باسی {فیردهوسی و (کورد و بلوچ و ...)}، با بزانی سەبارەت بەو باسانە چی نووسراوە.

خۆشبه‌ختانە یەکیک لەو باسانە کە بەرپێز دوکتۆر عزام لە لیکۆلینەوه‌کەیان سەبارەت بە (ئەلشانامە) ئەنجامیانداوە هەمان باسی (کوردە) کە لە لاپەرەکانی پیشوویدا ئاماژە یی‌کراوە، دوکتۆر عزام بەو جۆریان نووسیوە:

{و من المسائل المهمة التي أهملها المترجم: أن الضحاک أول من أكل اللحم و كان الناس يقتاتون بالنبات. و هذا ينسب الى نمرود أيضا. و قصة أماريل و كراميل اللذين كانا يكلان بقتل أناس لاطعام حيتي الضحاک فكانا ينقذان كل يوم رجلا حتى اجتمع مائتان فأعطياهم من الضان والمعز فكثروا و نسلوا و كان منهم الكرد}.

(ئەو بابەتە گرنگانە کە وەرگیر پشنگویی خستوو ئەوێ: پشتر خەلک سەوزی و میوه‌یان دەخوارد نەک گوشت، بەلام زوحاک وەک (نمرود) گوشتی دەخوات. باسی ئەرمایل و گەرمایل کە خواردنیان بو ماره‌کانی زوحاک سازدەکرد، دەبوو روژی دوو لاو بکوژرایت و مێشکیان بکرایت بە خۆراکی ماره‌کان، بەلام ئەوان هەموو روژی کەسیان لە کوشتن دەرباز دەکرد و لە بری مێشکی ئەو کەسە مێشکی مەرگیان دەکرد بە خۆراکی ماره‌کان. ژمارە ئێوە کەسانە کە لە کوشتن دەربازکران گەیشتنە دووسەد کەس بری مەر و بزنیان بو بردن، پاشان ئەو کەسانە زیادیان کرد، کورد لە ئەوێ ئەوانەن){.

سەرچاوه: الشاهنامه، القسم الاول - الپشدايون - ل ۲۹

وأخبرت الأم أن البطل
فمزت الدرع أظفارها
تين و تجار جهد الحزين
تلف أصابعها بالشعر
وتذرى على الخد دمع الدم
تقض على الكف في رأسها
توقل: بني و روحى! ترى
محنت الطريق طماح البصر

بسيف عبيه أتاہ الاجل
فلاحت تلاً لؤ أبقارها
و ينتابها الغشى فى كل حين
فتجت من أصلهن الطرر
وتكبو وتنهض فى المأتم
و تذرو التراب على رأسها
بأية أرض طوال الثرى؟
عن ابني و رستم ابغى الخبر

۱۴۷ل

هۆنراوێ (سمع أم سهراب بقتله) شه‌ست (۶۰) به‌یت هۆنراوێیه.

کتیبی (الشاهنامه) لەو چەن بەشە ییکهاتوو:

- ۱ - چەن پشەکی
- ۲ - بەشی پشدايان
- ۳ - بەشی کيانيان
- ۴ - بەشی اسکندر و ساسانيان
- ۵ - بەشی سەرچاوه‌کان ....

**

لیکۆلینەوه سەبارەت بە (الشاهنامه)

ئەم کتیبە کە لە نیوان سالانی ۶۲۰ تا ۶۲۱ کۆچیدا کراوە بە عەرەبی، لە لایەن (دوکتۆر عبدولوهاب عزام) کە لە زانستگاکانی میسر مامۆستا بوو لیکۆلینەوه‌ی لەسەر ئەنجامدراوە و لە سالی ۱۳۵۱ کۆچی ۱۹۳۲ زایینی لە چاپخانە (دار الکتب المصریة) چاپکراوە، هەرۆها سالی ۱۴۱۳ کۆچی ۱۹۹۳ زایینی لە چاپخانە (دار سعاد الصباح) لە کووئیت چاپدەکریت. لە لاپەرە (۲)ی ئەم چاپەدا بەو جۆرە نووسراوە:

يقول المرحوم العلامة الدكتور عبدالوهاب عزام فى كلمته التى القاها أمام قبر الشاعر فى مدينة طوس، أغسطس سنة ۱۹۳۴، خلال الاحتفال الألفى لمولد الفردوسى.

به‌لام با برۆینه سهر کاره‌که‌ی دوکتۆر عه‌بدولوه‌هاب عزام. که‌سیکی وه‌ک به‌پرز دوکتۆر عزام که ده‌چیته سهر باسی (ئه‌شانامه) و ده‌ستئه‌کات به لیکۆلینه‌وه و که‌موکورپیه‌کانی ئه‌خاته روو بیگومان نه‌ک ههر فارسی زانیوه، به‌لکو شماره‌زای ئه‌ده‌بیاتی فارسیش بووه، به‌لام به‌داخه‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی که باسه له ئارا دایه و پیویست ده‌کات لیکۆلینه‌وه‌که‌یان ئه‌نجام نه‌داوه. ئه‌و باسه که ئه‌وان ئاماژه‌یان پیکردوو وه‌اته (کورد نه توخمی ئه‌و دووسه‌ده‌سه‌یه) ههر ئه‌وه نییه که باسیان کردوو، به‌لکو باسه‌که به‌و جۆره‌ی خواره‌ویه:

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد
بود خاهاشان سراسر پلاس
ندارند در دل زیزدان هراس

ئێستا کورد له‌و ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
که‌هز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن
ترسیان نییه له‌ یه‌زدان
له‌ پلاسه‌ خانه‌کانیان

نه‌ک ههر به‌پرز دوکتۆر عزام، به‌لکو ههر که‌سیک تۆزئ فارسی بزانیته ده‌زانیته فیردهوسی له‌و هۆنراوه‌دا چی مه‌به‌سته، ده‌زانیته که فیردهوسی له‌و هۆنراوه‌دا هیرشی کردووته سهر کۆمه‌لیک خه‌لک به‌ناوی (کورد).

بوچ دوکتۆر نه‌چوووته ناو ئه‌و باسه‌وه، بو ئه‌وه‌ی بو خۆینه‌رانی عه‌ره‌ب باس نه‌کردوو؟ بوچ سه‌باره‌ت به‌و هیرش و سووکایه‌تیکردنه په‌نجه‌ی ره‌خنه‌یان ئاراسته‌ی فیردهوسی نه‌کردوو؟ بوچ خودی وه‌رگی‌پیشیان نه‌بردووته ژیر پرسیاره تا باسه‌که بو خۆینه‌ر به‌ باشی روون ببوایه‌ته‌وه؟ بوچ باسه‌که‌یان له ژیر په‌رده‌یه‌کی نادیار و نه‌ینیدا باسکردوو؟

ئه‌و باسه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بو ئه‌وه که دوکتۆر عزام یه‌کیک له به‌شدارانی یادی هه‌زارساله‌ی له‌ دایکبوونی فیردهوسی بووه.

ناوه‌روکی ئه‌و چه‌ن دیره‌ عه‌ره‌بییه له‌و (هۆنراوه فارسیانه‌ی فیردهوسی) وه‌رگیراوه:

یکی نامش ارمایل پاکدین
دگر نام گرمایل پیشین

یه‌کیان به‌ناوی ئه‌رمایل پاکدین
ئه‌وی دیکه‌یان گه‌رمایل پیشین

***

چو گرد آمدندی ازیشان دویت
بر آنسان که نشناختندی که کیست
خورشگر بریشان بز و چند میش
بدادی و صحرا نهادیش پیش

بوون به‌ دووسه‌ده‌ که‌س تیکرایی ئه‌وان
که‌س نه‌یده‌زانی به‌ شوین و جییان
پاشان چیشته‌که‌ران مه‌ر و بزنیان
برده ده‌شت و کیو له‌بو لاهه‌کان

***

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد

ئێستا کورد له‌و ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
که‌هز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن

به‌پیزی تیبینه‌یکانی به‌پرز عه‌بدولوه‌هاب عزام (محمد البنداری الأصفهانی) که شانامه‌ی کردوو به‌ عه‌ره‌بی، ئه‌و باسانه‌ی نه‌نوسی و پشتگوئی خستوو. وه‌ک ده‌زانیته شانامه به‌ فارسی نووسراوه، وه‌رگی‌پیش خه‌لکی ئه‌سه‌فه‌هانه و فارسه، ئه‌م وه‌رگی‌ره له ئه‌سه‌فه‌هانه‌وه چوووه بو شام تا شانامه به‌ شیوه‌یه‌کی باش بکات به‌ عه‌ره‌بی.

به‌پرز ئه‌سه‌فه‌هانی که شانامه‌ی کردوو به‌ عه‌ره‌بی ئاگاداری ئه‌و باسه‌یشه که فیردهوسی به‌و جۆره‌ی نووسیوه:

گر از داستان یک سخن کم بدی
روان مرا جای ماتم بدی

ولو ضاع من هذه القصة كلمة واحدة
لقام عليها بنفسی ماتم

لی‌ره ئه‌و پرسیاره دیته ئاراوه: بوچ (وه‌رگی‌ر) ئه‌و باسه‌ی نه‌کردوو به‌ عه‌ره‌بی تا خۆینه‌ری عه‌ره‌بیش بیخۆینیته‌وه؟!

***

نه‌زانیت، ده‌توانیت باسی خوینریتی نه‌وشیروان و کوشتاری ئالانیان و بلوچه‌کان و گله‌که‌کان به ده‌ست نه‌وشیروان بکات؟

جیگه‌ی داخه به‌ریز دوکتور عه‌بدولوه‌هاب عزام له‌م باسه‌یشدا به بیده‌نگی به‌لای تاوانه‌کانی نه‌وشیروان سه‌باره‌ت به کوشتاری بلوچ و گله‌ک و ده‌یله‌م گوزهر ده‌کات و به لانه‌وه گرنه‌گ نییه چی به‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ه‌زاره هاتوو!

تییینی:

به‌داخه‌وه من عه‌ره‌بی نازانم، ئه‌و چه‌ن باسه‌ی (ئه‌له‌شانامه) وه‌ک نموونه ده‌سنیشانم کردوو تا خوینهر هه‌ندی زانیاری سه‌باره‌ت به‌و باسانه به‌ده‌سته‌وه بی‌ت. خۆتان ئه‌توانن له‌ رووی ئه‌و دیکۆمینتانه که ده‌سنیشان کراوه، بپۆنه ناو باسه‌کانه‌وه.

ئه‌گه‌ر بچوایه‌ته ناو ئه‌و باسه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌ زمانی ره‌خنه هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی شی بکرده‌یه‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر (قوام‌الدین‌الفتح بن‌علی بن‌محمد‌البن‌داری‌الأصفهانی) وه‌رگیتی بکرده‌یه‌ته‌ ژیر پرسیار و خوینهرانی له‌و باسه‌ ئاگادار بکرده‌یه‌ت، ده‌وله‌تی ئیران نه‌ک بانگی نه‌ده‌کردت بۆ یادی هه‌زارساله‌که‌ی فیردهوسی، به‌لکو به‌ چاویتی دیکه‌وه تماشایان ده‌کرد و له‌ ریزی دوژمنانی فیردهوسی راده‌گیرا، به‌لام له‌ به‌رانبه‌ردا لای خوینهران ده‌چوووه‌ خانه‌ی نووسه‌ریکی دادپه‌روه‌ر و مرۆقدۆسته‌وه!

(فیردهوسی و بلوچ و ...) له‌ ئه‌له‌شانامه‌دا

سه‌باره‌ت به‌ باسی فیردهوسی و بلوچ له‌ (ئه‌له‌شانامه‌) دا به‌و جۆره نووسراوه:

وفي القسم الاول هذه العناوين:

- ۱ - نصح نوشین روان رؤساء ایران.
- ۲ - تقسیم کسری الملكة أربعة أقسام الخراج.
- ۳ - رسالة کسری الی عماله.
- ۴ - قصه بابک موبد کسری، و عرضه الجیش.
- ۵ - عدل نوشین روان و ذکاؤه.
- ۶ - طوافه فی مملکته
- ۷ - عقاب اللان و البلوچیین و الگیلانیین ۸ - ۹ - ۱۴

سه‌رچاوه: (الشاهنامه، الجز‌الثانی - اسکندر و ملوک الطوائف و الساسانیون ل ۱۲۲

وه‌ک ده‌بینین له‌ ژماره (۵) دا باسی (دادپه‌روه‌ری و دانایی نه‌وشیروان) کراوه، له‌ ژماره (۷) یش باسی (عقاب‌اللان و البلوچیین و الگیلانیین) سزادانی (ئالان، بلوچ و گله‌ک) ده‌کات. جا وه‌رگیتی وه‌ک (محمد‌البن‌داری‌الأصفهانی) که هۆنراوه‌کانی فیردهوسی سانسۆر بکات تا خه‌لک به‌ دیدوبۆچوونی فیردهوسی

نووسه‌رانی فارس و کورد و (فیردهوسی)

له چایه‌مه‌نی فارسیدا سه‌بارت به فیردهوسی و شانامه‌ی فیردهوسی زۆر نووسراوه به‌رچاو ده‌که‌ویت. لیره‌دا ئاماژه به چهن نموونه‌یان ده‌که‌م که بریتین له:

۱ - کتیبی (زگفتار دهقان ... شاهنامه فردوسی به نظم و نثر)

ئیقبال یه‌غمایی

۲ - نووسراوه‌یه‌کی (لیکۆئینه‌وه‌یی) سه‌بارت به شانامه‌ی فیردهوسی

محهممه‌دعه‌لی فروغی

۳ - کۆنفرانسی ایران له سه‌ده‌ی بیستم له زانستگای برکلی

ئه‌حمده‌د شاملو

۴ - به‌ه‌رام مشیری و شانامه‌ی فیردهوسی

ئاماده‌کردنی له ته‌له‌فیزیونی ئه‌میریکا

۵ - داریوش که‌ریمی، تورج ئه‌تابه‌کی، والتر پۆش و شانامه‌ی فیردهوسی

ئاماده‌کردنی ته‌له‌فیزیونی BBC

۶ - کتیبی شاهنامه به سویدی (Shahname)

نامدار ناسری

۷ - کتیبی (روایات و تاریخچه جشن نوروز)

گوئمراد مرادی

۸ - کتیبی (تاریخ کرد و کردستان)

سیدق سه‌فیزاده - بۆره‌که‌یی

۹- وتووێژی رادیویی شه‌هرام نازری سه‌بارت به فیردهوسی و شانامه

ئاماده‌کردنی: (رادیۆ پۆواک)

۱۰ - نووسراوه‌یه‌کی ئه‌نترنیتی

گوئاله‌ که‌مانگه‌ر

۱۱ - شانامه‌ی کوردی و داستانی رۆسته‌م و زۆراب

شیاوه‌ش گوئده‌رزی

الأطباء والحكماء فأمروهم بقطعهما . فلما قطعنا نباتا في الحلال مثل الأول . ففرق أصحابه في الأطراف في طلب الأطباء حتى جمعوا منهم خلقا كثيرا . فمجزوا عن معالجة ذلك الداء ، وحسم مادته . بقاء إبليس في زى طيب الى باب الملك فأدخل عليه ، وقال هذا قضاء أجراه الله عليك . لا بد من تربية

= الماءون ، فكتب ألا يمرض له...“ وفي البلدان أيضا :” وعن القاسم بن سليمان قال : أجمد وهو ز وحطى وكان وسعفص وقرشت كانوا ملوكا جبارة . فمكر قرشت يوما فقال تبارك الله أحسن الخالقين تخلفه أژدها^(۲) فله سبعة رهوس وهو بنتاوند محبوس . وزعم بعض المحدثين أن المحبوس بنتاوند مخفر الجني الذي أخذ حاتم سليمان بن داود . فلما رد الله جل وعز على سليمان ملكه حبسه في جبل دنياوند^(۳) .

وأعجب من هذا ما رواه بعض المؤرخين من أن سكان بلدة دماوند على السفح الجنوبي من جبل دماوند يحتفلون بعيد يسمونه ”عيد كزدي“ إحياء لذكرى موت الضحاک ، وأن قرب البلدة مصطبة عظيمة يقال إن طيل الضحاک كان يضرب عليها عند الصباح .

فانظر كيف تقلبت على مر الزمن وشاعت أسطورة الضحاک . وهو في كل الأطوار تعبان أو قوربن تعبان . ويقول بعض المؤرخين أن عبادة التعبان التي يظن أن أصلها تورانية كانت مقترنة بتقريب القرابين البشرية . وفي نقش رسم بری آرمزید على فارس يهدم التاج لأردشير بأركان أول الساسانيين وتحت قدميه أردوان آخر ملوك البارثيين يحيط برأسه شعبانان .

ثم الضحاک لم يقتل على يد أفربدون بل قسد ، وسائق الكلام عن قتله وأسطورة ”كورشاسب“ العجيبة .

ومن المسائل المهمة التي أحملها المترجم : أن الضحاک أول من أكل اللحم وكان الناس يفتنون بالذبات . وهذا ينسب إلى نمروذ أيضا . وقصة آراءيل وكومايل اللذين كانا يكلفان بقتل الناس لإطعام جثث الضحاک فكانا يذبحان كل يوم رجلا حتى اجتمع مائتان فأعطاهم من الضان والمعز فكثروا ونسلوا وكان منهم الكرد .

(۱) طا : والأمرء . (۲) طا : الله تعالى . (۳) أژدها : ثين . (۴) بلدان ص ۲۷۴ وما بعدها . (۵) ورتاج ص ۱ . ۱۴۲ نقل عن «وسطة ثانية في فارس» لمير Morier . (۶) أنظر Warner ج ۱ ص ۱۴۳ . (۷) أنظر مقدمة فصل كورشاسب الآت .

لا په‌ره‌ی دیکۆمینتی له کتیبی: (الشاهنامه مترجم نثر الفتح بن علی البنداری)

ئهو خه‌ته نووسه‌ری ئه‌م چهن لا په‌ره‌ کیشاوییه به ده‌وریدا.

فیردهوسی له ژیر تهوری (سانسۆر)دا

سانسۆر کرده‌وه‌یه‌کی چه‌په‌ل و زیانبه‌خشه که له لایه‌ن سیستمه دیکتاتوریه‌کانه‌وه پیاده ده‌کریت. ئامانج له سانسۆر ئه‌وه‌یه که کۆمه‌لگا به گه‌نداکاری ده‌سه‌لاتداران نه‌زانیت.

له پرۆسه‌ی پیاده‌کردنی سانسۆردا مه‌یدانی راده‌ربهرین و بیره‌کردنه‌وه له خه‌لکی ئاسایی ناو کۆمه‌لگا ده‌به‌ستریت و ریگا به هیچ چه‌شنه‌ی باس و نووسراوه و کاریکی هۆنه‌ری که گه‌نداکارییه‌کان بخاته روو نادریت! هه‌ر وشه و رسته‌یه‌ک که زیان به سیستمی ده‌سه‌لاتداری به‌گه‌یه‌نییت، بیباکانه ده‌دریته بهر تهوری سانسۆر و له ناو ده‌برییت.

ئهم سانسۆرکردنه که لی‌ره‌دا باسی ده‌کریت پیچه‌وانه‌ی ئه‌و سانسۆره‌یه که ریگا له خه‌لکی ئاسایی ده‌گریت! له‌م پرۆسه‌دا کاری نووسه‌ریک که خزمه‌تکاری ده‌سه‌لاتداران بووه سانسۆر ده‌کریت، ئه‌و کاره‌بیش هه‌ر زیان به کۆمه‌لگا ده‌که‌ینیت!

بوچ زیان به کۆمه‌لگا ده‌که‌ینیت؟

له‌م پرۆسه‌دا له‌بری ئه‌وه‌ی کاره به‌ده‌کانی فیردهوسی ببریته ژیر پرسیار و لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر بگریت و په‌نجه‌ی سه‌رزه‌نشست بگریت به چاو نووسه‌ره‌که‌یدا تا خه‌لک له‌و جو‌ره (بیره‌کردنه‌وی فیردهوسی) یانه که که‌وتووته بهر په‌نجه‌ی تۆله و سه‌رزه‌نشست خۆ بپاریزن، ده‌ستیان داوه‌ته سپرینه‌وه‌ی به‌شیک له هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی، به‌و کاره خه‌لک فی‌ر ده‌که‌ن که ئه‌وانیش له‌و جو‌ره کارانه ئه‌نجام بده‌ن، کاتی‌ک که کۆمه‌لگایه‌ک به‌و جو‌ره په‌روه‌ده بگریت له‌بری ئه‌وه‌ی بپرواته پيشه‌وه بو پاش ده‌که‌ریته‌وه!

نووسه‌رانی فارس

و

(فیردهوسی)

نهم لاپه‌ره‌دا
نهو به‌شهی
خواروه
سانسۆرکراوه

بود خانهاشان
سراسر پلاس

ندارند در دل ز
یزدان هراس

لاپه‌ره‌ی دیکۆمینتی نه شانامه‌ی فیردهوسی چاپی (انتشارات پیام عدالت.
ناظر علمی مرتضی امیری اسفندقه. چاپ دوم (۱۳۹۰)

نهو خه‌ته نووسه‌ری نهم چهن لاپه‌ره کیتشایویه به‌ژێر نهو هۆنراوه‌دا

با سه‌بارت به
سانسۆرکردنی
هۆنراوه‌که‌ی
فیردهوسی
تماشای نهو
دوو لاپه‌ره‌که
نه دوو شانامه
وه‌رگی‌سراون،
بکه‌ین:

هۆنراوه‌که‌ نهو
به‌شهی:

کنون کرد از آن
تخمه دارد نژاد

کز آباد نیاید
بدل برش یاد

بود خانهاشان
سراسر پلاس

ندارند در دل
یزدان هراس

لاپه‌ره‌ی دیکۆمینتی نه شانامه‌ی فیردهوسی چاپی چاپخانه‌ی سپهر- به‌رگی یه‌که‌م

نهو خه‌ته نووسه‌ری نهم چهن لاپه‌ره کیتشایویه به‌ژێر نهو هۆنراوه‌دا

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد

| کز آباد نیاید بدل برش یاد

وشه‌ی کورد له فارسیدا به (کرد) دنووسریت، به‌لام له خویندنه‌وه‌دا به (کورد) ئەخوینریت‌ه‌وه. ئەم شانامه‌خویننه ئەو هۆنراوه هەر به‌و جوړه واته (کرد) که نووسراوه ده‌خوینیت‌ه‌وه. له خویندنه‌وه‌ی فارسیدا وشه‌ی (کرد) به‌و جوړه که نووسراوه (کرد) ناخوینریت‌ه‌وه، به‌لکو به (که‌رد) ده‌خوینریت‌ه‌وه. وشه‌ی (که‌رد) له فارسیدا له وشه‌ی (کردن=که‌ردن) که {کردار، فیعل (verb) ۆه‌گی‌راوه. با به‌پیی ئەوه‌ی که ئەو هۆنراوه‌ی فیردهوسی به (که‌رد) خوینراوه‌ته‌وه لئی پروانین:

کنون (که‌رد) از آن تخمه دارد نژاد

| کز آباد نیاید بدل برش یاد

کی ئەتوانیت ئەو هۆنراوه به زمانه‌کانی تورکی، عه‌ره‌بی، ئینگلسی و خودی زمانی فارسی شیکاته‌وه که فیردهوسی باسی چی ئەکات، ئەم شانامه‌خویننه به‌تایبه‌تی ئەو کاره‌ی کردووه تا بیسه‌ری ئەو هۆنراوه به لاری‌دا ببات!

هیوادارم خۆت برۆیت‌ه‌ به‌شی (youtube) به‌چاوی خۆت بیبینیت و به‌گویی خۆت بیبستی.

فیردهوسی له ژێر ته‌وری (فریودان)، (تحریف) (Distorsion)

فه‌ره‌ه‌نگی سانسۆر سه‌باره‌ت به‌و هۆنراوه‌ی فیردهوسی ده‌رباره‌ی کورد ده‌سنیشان کرا. هەر ئەو هۆنراوه به‌ جوړیکی دیکه‌ کاری له‌سه‌ر کراوه تا خه‌لک ئاگاداری ئەو باسه‌ نه‌بیت. له‌ بواری نووسین و کاری ماسمیدیاییدا ره‌وشتیکی زیانبه‌خش و چه‌په‌ل هه‌یه به‌ناوی (فریودان)، (تحریف) (Distorsion) .

ئه‌نجامدانی ئەو کاره‌یش هەر وه‌ک سانسۆر بۆ کۆمه‌لگا زیانبه‌خشه و خه‌لک به‌و جوړه په‌روه‌رده ئەکات که ئەوانیش له‌و جوړه کاره ئەنجام بده‌ن. بۆ ئەوه‌ی باسه‌که‌مان درێژه نه‌کیشیت به‌کسه‌ر ئەرۆمه‌ سه‌ر خودی باسه‌که.

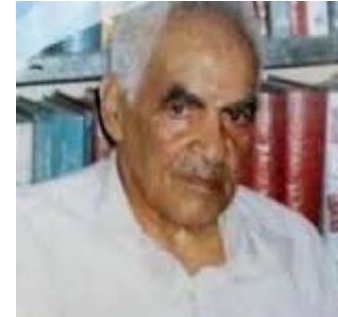
ئه‌گه‌ر له (ئه‌نترنیت) برۆیت‌ه‌ به‌شی (youtube) و بنووسیت (Shahnameh) باسیک دیت‌ه‌ به‌ر ده‌ستت که که‌سیک به‌ناوی ئیسمایل قادرپه‌نا (اسماعیل قادرپناه) به‌ ده‌نگی خۆی شانامه‌ی فیردهوسی ئەخوینیت‌ه‌وه. کاری خویندنه‌وه‌که‌ی زۆر جوان و باش ئەنجامداوه! له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌که‌یشدا ئەو لاپه‌رانه‌ی شانامه‌ دانراوه تا خوینەر بیخوینیت‌ه‌وه.

له‌ یه‌که‌م به‌شدا نووسراوه (۱۰ تا ۱۹) کاتیک کاتژمی‌ری خویندنه‌وه‌که‌ ده‌گاته‌ (۴۹) هه‌م ئەو لاپه‌ره‌ که ئەو هۆنراوه‌ی تیدا نووسراوه ده‌بیینی و هه‌م به‌ ده‌نگی ئەو که‌سه‌ ده‌بیستی. به‌سه‌ر ئەو تواناییه‌دا که به‌ریز ئیسمایل قادرپه‌نا له‌ هۆنه‌ری هۆنراوه خویندنه‌وه‌دا هه‌یه‌تی، ئەو هۆنراوه به‌ خوړیک ئەخوینیت‌ه‌وه که خوینەر نه‌زانیت باسی (کورد) ئەکات.

نووسه‌رانی فارسی و (فیردهوسی)

ئیقبال یه‌غمایی و شانامه‌ی فیردهوسی

(یه‌غمایی) کییه؟ ئیقبال یه‌غمایی
 رۆژنامه‌هوان، نووسهر، وه‌رگیپر و
 (هه‌له‌ناس- مصحح) له سالێ ۱۲۹۵
 هه‌تاوی له دێی (مسکین خورسال)
 له دایک بووه، یه‌غمایی له
 سالێ (۱۳۲۷) هوه بۆ ماوه‌ی سی سال

له به‌شێ ئه‌ده‌بیاتی زانستگای تاران مامۆستا بووه،
 ماوه‌یه‌کیش سه‌ره‌شته‌ی گۆڤاری (نوموز و په‌روه‌ش) ده‌کات.
 پاشان خۆی گۆڤاری (دانش ناموز) ب‌لاوه‌ده‌کاته‌وه، جگه‌ له‌و کارانه
 بۆ ماوه‌ی چه‌ند سال له (بنکه‌ی فه‌ره‌نگی) به‌ سه‌ره‌شته‌ی دوکتۆر
 (په‌رویز خانله‌ری) له به‌شێ (نگارش سه‌ر به‌ وه‌زاره‌تی فه‌ره‌نگ و هونه‌ر) کار
 ده‌کات و سالێ (۱۳۷۶) له تاران کۆچی دوا‌یی ده‌کات.

سه‌رچاوه: نه‌ترنیت

به‌پێز یه‌غمایی کتبیکی به‌ناوی (زگفتار ده‌قان... شاهانه‌ فردوسی به‌ نظم
 و نثر) سه‌باره‌ت به‌ شانامه‌ی فیردهوسی نووسیوه. یه‌کێک له‌و
 باسانه‌ هه‌مان هۆنراوه‌یه‌ که سه‌باره‌ت به‌ زوحاک و کورد له
 لاپه‌ره‌کانی پێش‌ه‌ویدا ئاماژه‌ی پیکراوه. نووسهر باسه‌که‌ی به‌و
 جۆره‌ ئاماده‌ کردوه:

{چاره‌سه‌ری کاره‌که‌یان نه‌وه‌دا بینه‌یه‌وه که ببن به‌ چێشکه‌ری شا.

وزان پس یکی چاره‌ای ساختن زهر گونه‌ اندیشه‌ انداختن مگر زین دو تن را که ریزند خون یکی را توان آوردن برون	پاشان به‌ باشی بیر نه‌که‌ینه‌وه چاره‌ی ئه‌و کاره‌یش نه‌دۆزینه‌وه که ده‌بێ بکوژریت له‌ لاوان دوو که‌س ده‌ربازی نه‌که‌ین بۆ خۆمان یه‌ک که‌س
---	--

shahnameh page 10 to 19

arcrainbow · 204 videoklipp

3 451

Prenumerera 457

Gilla Om Dela Lägg till i

Uppladdad den 24 jun 2011
 shahnameh ferdowsi page 10 to 19
 شاهنامه فردوسی صفحه 10 تا 19
 گویش: استاد اسماعیل قادریناد

بود خا‌ن‌ها‌شان سراسر پلاس   ن‌دا‌رن‌د در دل ز یزدا‌ن هراس

لاپه‌ره‌ی دیکۆمینه‌تی له‌و شانامه‌ که خۆینه‌راوه‌ته‌وه، ئه‌و هۆنراوه‌ی فیردهوسییه‌ش که سانسۆر کراوه

نووسهر دهستی داووته چهواشهکاری و هیرش و سووکایهتییهکانی فیردهوسی بۆ سهەر (کورد) دهگۆریت و دهیکات بهوه که کوردهکان نهوهی ئه و ئازادبخوازانه که ژیانیان له دامینی سروشتا پنباشتره ههتا ئهوهی که له شاردا بژین.

جگه لهو کاره ناشایسته دهنوسیت:

هه ندى مهړ و بزنیان بۆ بردن تا شوانی بکن.

با جارێ واز بێنن له باسی کوردی ئازادبخواز و مهړ و بزنی و شوانیکردنی ئه و دوو سههه کهسه، با برۆینه سههه دووهه مین فیردهوسیناس بهناوی (مهههدهعی فروغی)

ههر بهو هیوایه بهباشی فیری چیشتلینان بوون. پاشان بوون به چیشکهری شا. کاتیک کاری خواردن سازکردنی مارهکانی سهershانی زوحاکیان پیسپیردرا، پیاوهکانی زوحاک ههسوو رۆژی دوو لایان دهبرد بۆ چیشتهخانه تا میشکیان بکن به چیشتی مارهکان، بهلام نهرمایل و گهرمایل یهکیک لهو لوانهیان به نهینی له کوشتن دهباز دهکرد و پینان دهوت تۆ نابیت له شاردا بژیت. پاشان لهبری میشکی ئه و لاه میشکی مهړیکیان ئاویتتهی میشکی ئه و کهسهی که کوژرا بوو، دهکرد و دهیانکرد به چیشتی مارهکان.

از این گونه هر ماهیان سی جوان	بهو جۆره ههر مانگ سی کهس له لاوان
از ایشان همی یافتندی روان	دهربازیان دهکرد له کوشتن ئهوان

کاتیک ژمارهی ئه و کهسهانی که له چنگ مهړگ درباز بیوون گهیشتهه دووسهد، چیشتهکران بری مهړ و بزنیان بۆ بردن تا ببهن به شوان و به ئاسوودهیی بژین. کوردهکان نهوهی ئه و ئازادبخوازانه که ژیانیان له دامینی سروشتا پنباشتره ههتا نهوهی له شارهکاندا بژین.

***

نووسهر ئه و هۆنراوهی فیردهوسی سهبارهت به زوحاک و کورد و هها دادهرپۆیت که خوینهر ههست به ناوهروکی باسهکهی فیردهوسی نهکات، له ئاکامی ئه و کارهه خوینهر به دوو شیوه فریو دهخوات!

شیوهی یهکهه:

خودی هۆنراوهکهی فیردهوسی نهنووسراوتهوه، ئه و کارهیش بۆ ئهوهیه تا خوینهر ئاگاداری دیدوبۆچوونی فیردهوسی سهبارهت بهو باسه نهبیت!

شیوهی دووههه:

بهو جۆره درێژه به باسهکهی ئههات:

کردان از تخمه آن آزادگانند که زندگی	کوردهکان نهوهی ئه و ئازادبخوازانه که
در دامان طبیعت را بر ماند در	ژیانیان له دامینی سروشتا پنباشتره تا
شهرها برتر میشارند	ئهوهی له شارهکاندا بژین.

مهمه‌دعای فروغی و شانامه‌ی فیردهوسی

تَقْبَالَ يَهْ غَمَائِي كَتِيهْ كَهِي خَوِي واته
(ز گفتار دهقان ... شاهانه فیردهوسی به نظم و
نثر) به نووسراوه‌یه‌کی (مهمه‌دعای
فروغی) که سه‌بارت به فیردهوسی
نووسیویه‌تی، رازاندوه‌ته‌وه.

به‌شیک له نووسراوه‌که‌ی فروغی
پیونده‌ی به (زوحاک) دوه‌هیه، هر
به‌وه‌یه به پیویستم زانی ببیت به

به‌شیک له باسی فیردهوسی و کورد، به‌لام با پیناسه‌یه‌کی
کورتی به‌ریز (فروغی) بکه‌ین به سه‌ره‌تای ئەم باسه

مهمه‌دعای فروغی (ذکالک) ۱۳۲۱ - ۱۲۵۴

مهمه‌دعای فروغی (ذکالک) رووناکبیر، وه‌رگیر، ئەدهیب و
قسه‌زان، رۆژنامه‌وان، سیاسه‌وان، دیپلومات، نوینه‌ری
مه‌جلیس، وه‌زیر و سه‌رۆکوه‌زری ئیران بوو. له پیشدا خویندنی
له به‌شی پزشکی له ده‌بیرستانی (دارالفنون) ده‌ستپیکرد،
پاشان به‌شی ئەدهبیات و فه‌رهنگستانی ئیرانی دامه‌زراند.

فروغی چه‌ن جار بوو به وه‌زیر و دوو جاریش نوینه‌ری
مه‌جلیسی شورای میلی، جاریکیش سه‌رۆکی (دیوانی کشور).
پاش رمانی بنه‌ماله‌ی قاجار که خوی له‌وه‌دا دهوری گیراوه
ده‌بیت به جیگری سه‌رۆکوه‌زیر، هه‌روه‌ها یه‌که‌مین و دوایین
سه‌رۆکوه‌زیری ده‌ورانی ره‌زاشا بوو، جگه له وانه سه‌رۆکی
ده‌سته‌ی نوینه‌رایه‌تی ئیرانی (بو کۆنفرانسی ناشتی و کۆمه‌له‌ی
نه‌ته‌وه‌کان) له ئەستۆ ده‌گریت.

سه‌راوه‌ئه‌نترنیت

چاره‌گری را همداستان شدند که داوطلب خوالیگری شاه شوند
وزان پس یکی چاره‌ای ساختن زهر گونه اندیشه انداختن
مگر زین دوتن را که ریزند خون بسکی را نوان آور بدن برون
بدین امید هنر خوالیگری را نیکو آموختند. پس آنگاه به
خورشخانه سلطان درآمدند. وقتی فراهم کردن غذای مازهای دوش
ضحاک به آنان سپرده شد، ارمایل و گرمایل هر روز که گماشتگان شاه دو
جوان را به خورشخانه می کشانند تا مغز سرشان خورش ماران شود یکی از
آن دو را در نهران و به او سفارش می کردند از شهر برون شود. به جای
مخ او مغز سر گوسفندی را به مغز سر آن جوان دیگر می آمیختند و خورش
ماران می کردند.

از این گونه هم‌ایان سی جوان از ایشان همی یافتندی روان
وقتی عده از مرگ رستگان به دو بست می رسید خورشگران به
قدر کافی بز و میش به ایشان می دادند تا شبانی کنند و روزگار به آرامی
و فراخی معیشت بگذرانند. گردان از تخمه آن آزادگانند که زندگی در
دامان طبیعت را بر ماندن در شهرها برتر می شمارند.

چون چهل سال بدین گونه از پادشاهی ضحاک گذشت شبی به
خواب دید که از کاخ شاهنشاهان سه مرد جنگی پدید آمدند. آن که از دو
دیگر به سال کمتر بود بر آن دو سر بود. قر کیانی از چهره‌اش می تافت.
کمر بستن و رفتن شاهوار بود، و در چنگ گریزی گاو سار داشت. او
ناگهان بر ضحاک تاختن آورد. به گردنش پالهنک نهاد، و وی را کشان
کشان به کوه دماوند برد و در بند کرد.

ضحاک چنان در هراس افتاد که در عالم خواب بانگی خوفناک
برکشید. ارتواز و شهرناز که در کنار او آرمیده بودند به بانگ درشت او از
خواب برانگیخته شدند.

لاپه‌ری دیکومینتی له کتییی: (ز گفتار دهقان... شاهانه فیردهوسی به نظم و نثر) نویسنده: اقبال یغمایی
ئه‌وه‌ه‌ته نووسه‌ری ئەم چه‌ن لاپه‌ره کیشاویه به‌ژێر ئەوه‌ه‌نراوه‌دا

چو بسپرد دختر بدان پهلوان
همه شاد گشتند پیر و جوان
به شادی همه جان برافشانند
بر آن پهلوان آفرین خوانند
که این ماه نو بر تو فرخنده باد
سر بد سگالان تو کند باد
چو انباز او گشت با او به راز
ببود آن شب تیره تا دیر باز

که کچه‌که‌ی خوی دا بهو پال‌هوانه
شاد بوون پیر و جوان ئەو زه‌مانه
له خوڤشیدا کهوتنه سه‌ماکردن
کهوتنه پیروژبای به روسته‌م وتن
وتیان ئەم مانگه پیروژ بی له تو
ته‌فروتونا بیت گشت دوژمنی تو
که بوونه هاوسه‌ر پاشان تا به‌یان
شه‌ویان برده‌سه‌ر بیکه‌وه ئەوان

دیدویۆچووئی (مجه‌مه‌ده‌لی فروغی) ده‌رباره‌ی فیردهوسی:

ی‌ه‌ک‌ئ له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی فیردهوسی زمانپاکییه. له هه‌موو شانامه‌دا وشه‌یه‌کی ناپه‌سه‌ند، په‌راگرافیک‌ی به‌د نایینیت‌ه‌وه، دیاره فیردهوسی پیچه‌وانه‌ی زۆریه‌ی شاعیره‌کانی خۆمان زاری خوی به وشه‌ی چه‌په‌ل پیس نه‌کردوووه و خوی لهو باسانه پاراستوو؛ به‌پیی شیوازی داستاننوووسی هه‌ر کاتیک باسیکی شهرمن هاتییته‌ ئاراوه، به وشه‌ی باش و جوان باسه‌که‌ی ناماده‌ کردوووه. هه‌روه‌ک له داستانی زوحاک دا لهو شوننه‌ی که ویستویه‌تی بیژیت کوریک که ناماده بیت باوکی خوی بکوژیت (حه‌رامزاده‌یه)، وه‌ها ده‌نوووسیت:

مه‌به‌ستی فیردهوسی ئەوه بووه که هه‌م باوکی کچه‌که و هه‌م خه‌نگیش لهو کاره ناگادارن که به‌پیی ده‌ستووری دین و نایینی بوون به‌هاوسه‌ر تا که‌سایه‌تی پاک و خاوتی روسته‌م پال‌هوانی ئیرانی به‌ کاریکی ناشایست لکه‌دار نه‌بیت و پله‌وپایه‌ی (زۆراب) یش که یه‌ک‌ئ له که‌سایه‌تییه‌ خوڤه‌ویسته‌کانی ناو شانامه‌یه نه‌یه‌ته‌ خواره‌وه و نه‌ئین دایکی که‌سیکی به‌دکاره و په‌ست بووه}.

ئ‌ه‌و باسه‌ی فروغی که ئیژیت فیردهوسی زمانپاک بووه، ئە‌گه‌ر وردبینانه له خودی ئەو به‌لگه و باسانه‌ی فروغی که سه‌باره‌ت به (دایکی زوحاک)، هه‌روه‌ها ئەو باسه‌ی (روسته‌م و ته‌مینه) بکوژینه‌وه، نه‌ک زمانپاک نه‌بووه، به‌لکو زۆریش پیس و به‌د بووه! ئەم زمانپاکییه چلۆنه که بو دایکی زوحاک بهو جوړه بیر ده‌کاته‌وه و ده‌لیت:

اگر در نهانی سخن دیگر است
پژوهنده را راز با مادر است

ئ‌گه‌ر برۆیته ناخی ئەو کاره
رازی ئەو کاره لای دایکی دیاره

فروغی دل‌ی به‌وه خوڤه‌ه که فیردهوسی وشه‌ی حه‌رامزاده‌ی (حه‌رامزاده‌ی) به‌کار نه‌بردوووه، ناوه‌روکی ئەو رسته‌جگه‌ له (حه‌رامزاده) چی ئەدات به‌ده‌سته‌وه؟
پژوهنده را راز با مادر است
رازی ئەو کاره لای دایکی دیاره

بهو جوړه باوکی بیته‌شکرد له ژیان
ئ‌ه‌م په‌نده‌م بیستوووه من له زانایان
کور‌ی به‌دپه‌وشت با وه‌ک شیریش بی
به‌گوشتنی باوکی قه‌ت ئازا نابی
ئ‌گه‌ر برۆیته ناخی ئەو کاره
رازی ئەو کاره لای دایکی دیاره

بخون پدر گشت هم داستان
ز دانا شنیدستم این داستان
که فرزند بد گر شود نره شیر
به خون پدر هم نباشد دلیر
اگر در نهانی سخن دیگر است
پژوهنده را راز با مادر است

ره‌وشتبه‌ری فیردهوسی به راده‌یه‌ک بووه که لهو رووداوه سروشتییانه‌ی که ده‌یه‌ویت مروفا ده‌سه‌لاتی خوی له ده‌ست بدات و ملکه‌چی ئاره‌زووکان بیت و کاری ناشایست ئە‌نجام‌بدات، هه‌روه‌ک له باسی (ته‌مینه) که نیوه‌شه‌و روسته‌م له خه‌ودا ده‌بیت و ته‌مینه ده‌چیته ژووره‌که‌ی و ئە‌رواته سه‌ر جیگه‌ی نووستنی و خوی ده‌خاته به‌رده‌ست روسته‌م، له‌گه‌ل ئە‌وه‌دا که روسته‌م وه‌ک ریوار به‌س بو شه‌ویک له‌وی ده‌بیت، فیردهوسی ئە‌وه به‌ پینوست ده‌زائیت که موبدیک (مه‌لای نایینی زه‌رده‌شی) له‌گه‌ل باوکی ته‌مینه ناماده بیت تا به‌پیی ده‌ستووری نایین و دابونه‌ریت ئە‌وان به‌رنامه‌ی هاوسه‌رییان واته (ماره‌کردن) به‌ریوه‌ بیریته، (زۆراب) یش که به‌ره‌می نووستنی ئە‌وه شه‌وه‌ی روسته‌م ده‌بیت له‌گه‌ل ته‌مینه.

کچه‌که‌ی خوی دا بهو پال‌هوانه
به‌پیی داب و نه‌ریتی ئەو زمانه

بدان پهلوان داد او دخت خویش
بدان سان که بوده است آیین و کیش

فروغی به زمانی خوئی هاوار دهکات که فیردهوسی هه‌ولی ئه‌وهی داوه داستانه‌که وه‌ها داریژیت که (شانوشکوی روسته‌م پال‌هوانی ئیرانی و ته‌مین‌هی دایکی زوراب لکه‌دار نه‌بی‌ت)، به‌لام بۆ (دایکی زوحاک) وه‌ها بیر ده‌کاته‌وه. ئه‌مه‌یه زمانی پاکیه؟! جگه له باسی تاوانبارکردنی (دایکی زوحاک) که به‌لای (فروغی) یه‌وه کاریکی به‌د و نادورست نه‌بووه و شانازیشی پی‌وه ده‌کات و ده‌نوسیت:

یه‌کی له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی فیردهوسی زمانپاکیه. له هه‌موو شانامه‌دا وشه‌یه‌کی ناپه‌سه‌ند، په‌راگرافیککی به‌د نایینت‌ه‌وه، دیاره فیردهوسی پی‌چه‌وانه‌ی زۆریه‌ی شاعیره‌کانی خۆمان زاری خوئی به‌ وشه‌ی چه‌په‌ل پیس نه‌کردووه و خوئی له‌و باسانه پاراستووه؛

لیره‌دا سه‌رنجتان راده‌کیشم بۆ باسی (کوشتاری بلوچ و ده‌یله‌م....) له لاپه‌ره‌کانی تایبه‌ت به‌و باسه‌که فیردهوسی چۆن باسی ده‌کات، ئه‌و باسه‌یش به‌لگه‌یه‌کی "زمانپاکی" فیردهوسیه.

نامه، سرده

از خصایص فردوسی پاکي زبان و عفت لسان اوست. در تمام شاهنامه یک لفظ یا یک عبارت مستعجن دیده نمی شود، و پیداست که فردوسی برخلاف غالب شعرای ما از آلوده کردن دهان خود به هزلیات و قبیاح احتراز داشته است؛ و هر جا که به مقتضای داستان سرائی مطلب شرم آمیزی می بایست نقل کند بهترین و لطیف ترین عبارات را برای آن یافته است. چنان که در داستان ضحاک آن جا که می خواهد بگوید پسری به کشتن پدر راضی شود حرامزاده است این قسم می سراید:

به خون پدر گشت همداستان ز دانا شنیدم این داستان
که فرزند بد گریبند نرّه شیر به خون پدر هم نباشد دلیر
مگر در نهانی سخن دیگر است پزوهننده را راز بسا مصادر است
در داستان عشق بازی زال با بودابه آن جا که عاشق و معشوق به دیدار یکدیگر رسیده اند می فرماید:

همی بود بوس و کنار و نسید مگر شیر کو گور را نشکرید
عفت طلبی فردوسی به اندازه ایست که در قضایایی هم که به اقتضای طبیعت بشری بی اختیار واقع می شود رضا نمی دهد که پهلوانان او مغلوب نفس شده و از حدود مشروع تجاوز کرده باشند چنان که در قضیه تهمینه که در دل شب در حالی که رستم خواب است، به بالین او می رود و وجود خویش را تسلیم او می کند، با آن که رستم مسافر بوده و یک شب بیشتر آن جا اقامت نداشته، واجب می داند که موبدی حاضر شود، و از پدر تهمینه اجازه مزاجت او را با رستم بگیرد، و در نتیجه همان شبانه:

بدان پهلوان داد او دخت خویش بدان سان که بوده است آیین و کیش
چو بسپرد دختر بدان پهلوان همه شاد گشتند پسر و جوان
به شادی همه جان براقشانند بر آن پهلوان آفرین خواندند
که این ماه تو بر تو فرخنده باد سر بدسگالان تو کننده باد
چو آسباز او گشت بسا اویه راز بسود آن شب تیره تا دیر باز
و همان شب نطفه سهراب منعقد شد، و مقصود از این پیرایه ها این است که قضیه با موافقت پدر دختر و با اطلاع عامه و موافق دین و آیین واقع شده باشد تا دامن پاک رستم پهلوان ملی ایران به فسق آلوده نبوده و سهراب که یکی از اشخاص محبوب شاهنامه است از مادر ناپاک به وجود نیامده باشد.

کلیه فردوسی مردی است بغایت اخلاقی، با نظر بلند و قلب رقیق، حس لطیف، و ذوق

لاپه‌ره‌ی دیکومینتی له کتیبی: (ز گفتار دهقان ... شاهانه فیردهوسی به نظم و نثر) نویسنده: اقبال یغمایی

ئو خه‌ته نووسه‌ری ئه‌م چه‌ن لاپه‌ره کیشاویه به‌ژیر ئه‌و هۆنراوه‌دا

ئه‌حمهد شاملو ده‌رباره‌ی فیردهوسی:

شاملو له به‌هاری سالی ۱۹۹۰ له زانستگای برکلی له ئەمریکا کۆنفراسیك له ژیر (ناوی ئیران له سهدی بیستم) دا به‌رپوه ده‌بات، لهو کۆنفرانس‌دا باسیکی دوور و دریز پێشکەش به به‌شداریانی کۆنفرانس‌که ده‌کات. باسی ئه‌و کۆنفرانس‌ه به نووسراوه له ئەنترنیئت دانراوه. به‌شیک له باسه‌که‌یان سه‌رباره‌ت به فیردهوسی و شانامه و زوحاکه. به‌هۆی گرنگی باسه‌که کورته‌یه‌کی که سه‌باره‌ت به (شانامه و فیردهوسی و زوحاک) ده‌خه‌مه به‌ردهست که به‌و جوریه:

مێژوو پێچه‌وانه نووسین مێژوویه‌کی تابه‌تی خۆی هیه.

هه‌موومان به‌سه‌رهاتی نه‌وشیروان ده‌زانین و پێویست به دووباره کردنه‌وه ناکات. ئەم مرۆڤخۆره‌ هه‌رامزاده له‌گه‌ڵ له‌کاندا ریکه‌وت نه‌گه‌ر له‌بری براکه‌ی بییت به‌ شا مه‌زده‌کیه‌کان له‌ناو ده‌بات. نووسیویانه و ئیزن به‌ مه‌کر و فریوکاری به‌س له‌ یه‌ک رۆژدا سه‌دوسییه‌زار (۱۲۰۰۰) مه‌زده‌کی له‌ سه‌رانسه‌ری ولات کۆکرده‌وه و سه‌ره‌وخوار تا نیوقه‌د له‌ چانه‌ نا‌هه‌کدا هه‌ ئیواسین.

ئه‌مه‌کاره‌ نهرت و کاردانه‌وه‌یه‌کی وه‌های بوو که ده‌مۆده‌زگاکانی حکومه‌ت بو‌ پاککردنه‌وه‌ی شوینه‌واره‌کانی ده‌سته‌کار ده‌بن و ده‌ست نه‌دنه‌ شانه‌یه‌کی فریوکارانه (نمایش خر ره‌نگ کن) وه‌ک زنجیری دادپه‌روه‌ری تا ئەم دێوه‌ خۆنخۆره‌ وه‌ک فریشته به‌ خه‌تک بناسین. ئەو کاره‌یان نه‌جامدا، پێیان وابوو ده‌توانن بو‌ هه‌تاهه‌تایه مێژوو فریو بدن، هه‌ر وه‌ک ئەه‌رۆ کاتیک ناوی نه‌وشیروان ده‌بیستین کوتوپر وشه‌ی دادپه‌روه‌ریمان بیه‌ر ده‌که‌وتیه‌وه.

زنده است نام فرخ نوشیروان بعدل

گرچه بسی گذشت که نوشیروان نماند:

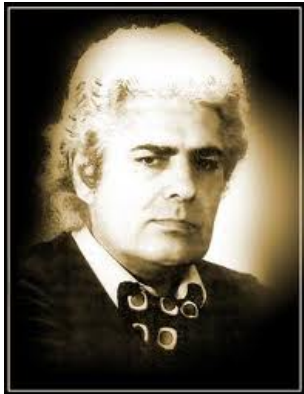
بیچاره سعدی

ناوی نه‌وشیروان به‌ دادوه‌ر زیندوووه

هه‌ر چه‌ن له‌ مێژه‌ نه‌ماوه‌ و مردوووه

با جارێ واز بێنین له‌ باسی داریوش و به‌ردییا، پاشان باسی ده‌که‌ینه‌وه. ئیستا بابزانیان باسی زوحاک چلونه: یه‌کێک له‌ دۆستانم به‌ناوی (هه‌سووری) که توپه‌ریکی

ئه‌حمهد شاملو و شانامه‌ی فیردهوسی

ئه‌حمهد شاملو کێیه؟ ئه‌حمهد شاملو له ۱۳۰۴/۱۰/۲۱ کۆچی هه‌تاوی له تاران دێته‌ کۆری ژيانه‌وه. ده‌ورانی منالییه‌که‌ی به‌هۆی ئه‌وه‌ی باوکی ئه‌فسه‌ری ئه‌رتش بوو هه‌ر ماوه‌یه‌ک بو‌ ئه‌نجامدانی کاریک ره‌وانه‌ی شوپنیک ده‌کرا له‌ شاره‌کانی ره‌شت، سه‌میره‌م، ئاباده و شیراز به‌سه‌ر

بردوووه. خۆیندنی سه‌ره‌تایی له‌ شاره‌کانی خاش و زاهیدان و مه‌شه‌هد، به‌شیک له‌ خۆیندنی ناوه‌ندیشی له‌ بیرجند، مه‌شه‌هد و تاران خۆیندوووه. له‌ سالی ۱۳۳۱ له‌گه‌ڵ باوکیدا بو‌ بنیادنانه‌وه‌ی سیستمی ژاندارمری چووته‌ گورگان و تورکه‌مه‌نسه‌حرا، هاوکات له‌گه‌ڵ خۆیندن له‌ چالاکیه‌ سیاسییه‌کانی ناوچه‌ی (شمال) دا به‌شداریکردوووه. شاملو به‌هۆی لایه‌نگری له‌ ئالمانییه‌کان و دژایه‌تی هاوپه‌یمانان له‌ تاران ده‌گیریت ره‌وانه‌ ده‌کریت بو‌ به‌ندیخانه‌ی شوهره‌وییه‌کان (سۆڤیه‌ت) له‌ ره‌شت. پاش ئازادبوون له‌ زیندان له‌گه‌ڵ بنه‌ماله‌که‌یدا ده‌روات بو‌ ورمی (ره‌زاییه) و پۆلی چواره‌می ناوه‌ندی له‌وی ده‌خوینت و پاشان دیته‌وه بو‌ تاران ئیتر ناچیته قوتابخانه بو‌ خۆیندن. سالی ۱۳۳۳ به‌ تاوانی چالاکی سیاسی ده‌گیریت و ماوه‌ی چوارده‌ مانگ له‌ زیندانی شاری بناو (بناب) و زیندانی قه‌سر ژیان به‌سه‌ر ده‌بات. له‌ سالی ۱۳۳۶ دا کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌یه‌کیان به‌ناوی (آهنگ‌های فراموش شده) چاپکرا، پاشان (آهن و احساس) - (هواي تازه) - (آيدا در آينه) و چه‌ن کۆمه‌له‌ هۆنراوه‌ی دیکه‌یان چاپکراوه.

شتییکی ناساییه له روانه‌که‌ی که‌سیکه‌وه که له ژنر سایه و په‌نای سیستمی چینایه‌تیدا ژباییت ده‌بیت زوحاک تاوانبار بیت و کارنامه‌ی شۆرش‌گیریش بۆ کاوه که که‌سیکی پیشه‌یی (سنعانکار) هه‌ژار و بیه‌ش له مافه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له کۆتای داستان‌ه‌که‌دا به‌س پیشدا‌میننه‌ ناسنگه‌ریه‌که‌ی بۆ فریودانی خه‌لک وهک نیشانه‌یه‌کی به‌هیز بۆ لایه‌نگری خه‌لک له شا‌بیت به‌ ئالای پادشایی فه‌ریدوون، فه‌ریدوونیک که‌ ئه‌و بارودوخه‌ ده‌گیریت‌ه‌وه بۆ ده‌ورانی پینشتر و سیستمه‌ چینایه‌تی‌ه‌که‌ زیندوو ده‌کاته‌وه تا خه‌لک یه‌کده‌ست و یه‌کدل نه‌بن جیگه‌ی ریز و نه‌وازش ده‌بیت.

جه‌نابی فیردهوسی له به‌شی پادشایی زوحاکدا به‌ هیج جوړیک باسی کاره کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی زوحاک ناکات و له پیشدا نه‌و تاوانبار ده‌کات، به‌بج نه‌وه‌ی راستی باسه‌که‌ بخته‌ روو، کارنامه‌ی زوحاک هه‌ژار به‌و جوړه‌ ناماده‌ ده‌کات که دوو مار له‌سه‌ر شانی روواوه و خواردنی ماره‌کانیش میشکی مرۆقه‌. ئیستا برۆ باسی نه‌و کاره سووک و بینه‌رخه‌ له فیردهوسی پیرسه‌ بۆچ بۆ چاره‌سه‌رکردنی ده‌رده‌که‌ی زوحاک ده‌بیت مرۆق سه‌ر بېرن، بۆ نابیت له میشکی مردووان سوود وه‌رگرن؟.

***

جیاوازییه‌کان

شاملو وهک ئه‌و فیردهوسی‌ناسانه‌ی پینشو و تماشای فیردهوسی ناکات، شانامه‌ و فیردهوسی ده‌باته‌ ژنر پرسیار. با برۆینه‌ ناو ئه‌و باسه‌وه بزانی به‌ گوچ ده‌گه‌ین، به‌لام لی‌رده‌دا پیویسته‌ بگه‌رینه‌وه بۆ دیدوبۆچوونی فیردهوسی سه‌باره‌ت به‌ دوو باس:

۱ - باسی (عه‌ره‌ب) ۲ - باسی (زمانی فارسی)

فیردهوسی و (عه‌ره‌ب)

چو با تخت منبر برابر شود
همه نام بویگر و عمر شود

**

سگ و یوز او بیشتر زان خورد
که شاه آن بچیزی همی نشمرد
شما را بچشم اندرون شرم نیست
ز راه خرد مهر و آزرم نیست

به‌توانایه له نووسراوه‌یه‌که‌دا سه‌باره‌ت به‌ زوحاک ده‌نووسیت: جه‌مشید کۆمه‌لگای به‌ چینگه‌لی جیاواز دابه‌ش کردبوو: وهک چینی مه‌لاکان، چینی نه‌جیب و ماقولان، چینی له‌شکری، چینی جووتیار و پیشه‌سازان و .... پاشان زوحاک به‌ ده‌سه‌لات ده‌گات. پاش زوحاک، فه‌ریدوون که به‌ پینی راپه‌رینی کاوه‌ی ناسنگه‌ر ده‌بیت به‌ شا، وهک ده‌بیین یه‌که‌مین کارئ که ئه‌نجامی ئه‌دات گه‌رانه‌وه‌ی کۆمه‌لگایه‌ بۆ ده‌ورانی جه‌مشید که کۆمه‌لگایه‌کی چینایه‌تی بوو. هه‌روه‌ک فیردهوسی ئیژی‌ت له‌گه‌ل نه‌وه‌ی فه‌ریدوون ده‌سه‌لاتی گرته‌ دست جارچی خسته‌ ناو شار و کوتی:

سپاهی نباید که با پیشه‌ور به یک روی جویند هر دو هنر یکی کار و زر و دگر کورژدار سزاوار هر دو پدید است کار چو این کار آن جوید آن کار این پر آشوب گردد سراسر زمین!	له‌شکری نابیت له‌گه‌ل پیشه‌ساز ببیت به‌ هاوړچ و هاوړاز و ئاواز یه‌کئ گورژبه‌ده‌س یه‌کئ ژنر و کار هه‌ردوو هه‌ولنه‌ده‌ن له پیناوی کار ئهم کاری نه‌و کا ئه‌ویش کاری نه‌م جهان نه‌شه‌ویت ببه‌ خاترجه‌م
--	---

ئهمه‌ ئه‌وه ئه‌دات به‌ده‌سته‌وه که ده‌وره‌ی پاشایی زوحاک له نیتوان پادشایی (جه‌مشید و فه‌ریدوون) دا بووه، ئه‌و پرۆسه‌ چینایه‌تییه‌ی له‌ناو بردووه.

پنویسته‌ نه‌وه‌یش بزانی که ئیمه‌ ناگامان له جوړی ده‌سته‌به‌ندی چینایه‌تی دوو سن هه‌زار (۲- ۳۰۰۰) سال پینش نییه‌. ئه‌و ده‌سته‌به‌ندییه‌ که له کۆمه‌لگای پینشووی ئیراندا بووه له کتیبی (ناقیت‌ستا)ی تازیشدا ئامازهی پینکراوه. ئه‌وه‌یش ده‌زانی داستان‌ی زوحاک که به‌و جوړه‌ بۆ ئیمه‌ باسکراوه، ده‌ستکردی بیر و بۆچوونی خه‌لکیکه‌ که ئه‌وه‌یان دورست کردووه بۆچ ده‌بیت ئاواته‌خوازی نه‌وه‌بن که فه‌ریدوون بیت و جاریکی دیکه‌ ئه‌وان بۆ پاش بگپرت‌ه‌وه، بۆچ ده‌بیت سه‌باره‌ت به‌ گه‌رانه‌وه بۆ سیستمی چینایه‌تی شاگه‌شکه‌ بن؟

ئهم کاره له دوو حاله‌ت به‌ده‌ر نییه‌: ئه‌و که‌سانه‌ی که ئهم داستان‌ه‌یان سازکردووه یا له چینی دارا و ده‌ولته‌مه‌نده‌کان بوون (ئه‌وه‌یش زۆر له راست ناچن) یا ئه‌و که‌سه‌ی که داستان‌ه‌که‌ی ناماده‌ کردووه (چ فیردهوسی چ ، مصنف خداینامک، بووییت که سه‌رچاوه‌ی شانامه‌ بووه) درۆی کردووه و داستان‌ه‌که‌ی به‌و جوړه‌ ساز کردووه که ئه‌وه‌یش خواستی چینه‌ هه‌ژاره‌کان بووه به‌و جوړه‌ له شانامه‌دا نووسراوه، هه‌ر به‌و هۆیه‌ زۆر راستگۆیانه‌ لایه‌نگری له به‌رژه‌وه‌ندی خوئی و ئه‌و چینه‌یش که لایه‌نگری بووه ده‌کات.

ازیشان فراوان و اندک نماند
زن و مرد جنگی و کودک نماند
سراسر به شمشیر بگذاشتند
ستم کردن کوچ بر داشتند
بشد ایمن از رنج ایشان جهان
بلوچی نماند آشکار نماند

له زۆر و له کهم لییان کهس نه‌ما
ژن و منال و بیاوئازایش نه‌ما
به گورز و شمشیر په‌لامار دران
بلوچ له ترسا گه‌ییه هه‌نده‌ران
جهان ئارام بوو له ژیر چه‌تری شا
بلوچ به جارئ ناوی هه‌ر نه‌ما

بدان چهره و آن زاد و آن مهر و خوی
چنین تاج و تخت آمدن آرزوی

بهو سه‌روسه‌کوت و کار و ره‌وشته
ئاره‌زوتان پادشای و تاج و ته‌خته

شانامه به‌رگی (۷) ل ۲۱۹ تا ۲۲۲

فیردهوسی و (زمانی فارسی)

بسی رنج بردم درین سال سی
عجم زنده کردم بدین پارسی

سی سالی ره‌به‌ق تیکۆشام ته‌واو
عه‌جه‌میم توردا فارسیم کردۆ باو

شاملو و (عه‌ره‌ب) و (زمانی فارسی)

شاملو له‌و کۆنفرانس‌ه‌دا ده‌لئیت:

عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی بینه‌ره‌نگ به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ خواه‌نی فه‌ره‌ه‌نگی‌کی می‌ژوویی بوو، به‌ دل و گیان نه‌و هونه‌ره‌ی خوۆش ده‌ویست، وتی موزیک به‌ده، هۆنراوه‌ ناشایسته، سه‌ما و هه‌له‌په‌رین تاوانه، وینه‌کیشی و په‌یکه‌رتاشی تاوانی‌کی مه‌زنه.

له‌ هه‌مان کۆنفرانس‌دا سه‌باره‌ت به‌ زمانی فارسی به‌و جوړه ئیژنیت:

دۆستانیکی زۆرم بینی به‌ رواه‌ت چوارچینه‌یه‌کی ئیرانییان هه‌یه، البته پینان وایه که‌ سه‌وزیقاورمه‌ ده‌خۆن، سه‌مای (باباکه‌ره‌می)یان له‌ دانسی ناو کاره‌باکان پیناشتره، نه‌گه‌ر بیروبوچوونی ئایینیان هه‌یه نویتز ده‌کن و رۆژوو ده‌گرن، سه‌باره‌ت به‌ گوۆشی جه‌لاۆ و حه‌رام کاردانه‌وه‌ی زۆریان هه‌یه، هه‌ندیک له‌ وانه هه‌ر گوۆش ناخۆن، نه‌گه‌ر به‌ چارشینه‌وه‌ کارته‌که‌ن رووسه‌ری نه‌ده‌ن به‌ سه‌ردا.

له‌گه‌ل خه‌سوو، له‌گه‌ل برای ژنه‌که‌ی، له‌گه‌ل خوشکی ژنه‌که‌ی، له‌گه‌ل براژنه‌که‌ی له‌ مائیکدا ده‌ژین و چون سفره‌ی نانخواردن له‌ سه‌ر زه‌وی راده‌خه‌ن پینان وایه فه‌ره‌ه‌نگی ئیرانییان پاراستوو و ئیرانی ماونه‌ته‌وه. عاده‌ت و خوویان له‌گه‌ل فه‌ره‌ه‌نگ لیگۆراوه و خوویان فریو نه‌ده‌ن، چون نه‌وه نایینن که‌ منانه‌که‌یان ته‌نانه‌ت زمانی زگماکی (دایکی) خوۆ نازانیت و له‌ فارسی به‌س وشه‌ی (پدر سوخته) فیربووه؛ به‌لام ماناکه‌ی‌شی نازانیت و به‌ زاراوه‌ی نه‌م‌ریکایشه‌ که‌ هیچی به‌سه‌ر هه‌چه‌وه‌ نییه!

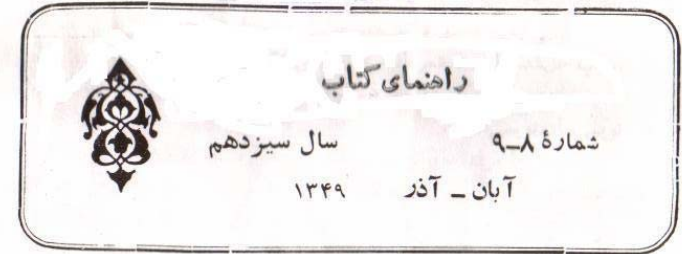
فیردهوسی له‌ شانامه‌دا باسی (پادشایی نه‌وشیروان) ده‌کات، به‌کێک له‌ کاره‌کانی (نه‌وشیروان)یش کوشتاری بلوچه، نمونه:

شاملو شانامه‌ی به‌ وردی خویندوه‌وه، هه‌ر به‌و هۆیه (کاره‌کانی فیردهوسی) ده‌باته ژیر پرسیار و به‌ (نه‌وشیروان)یش ده‌لئیت: (نه‌و جه‌رامزاده‌ی مرۆفخۆره (۱۳۰۰۰) مه‌زده‌کیی کوشتوو).

ئه‌وه‌ی که‌ ئاماژه‌ی به‌ کوشتاری مه‌زده‌کییه‌کان به‌ده‌ست نه‌وشیروان کردوو، هه‌م باسی خویندووی نه‌وشیروان نه‌کات و هه‌م هه‌ست به‌ ده‌رد و ره‌نجی مه‌زده‌کییه‌کان، به‌لام باسی نه‌و تاوانه‌ی نه‌وشیروان سه‌باره‌ت به‌ بلوچ و گه‌له‌ک، هه‌روه‌ها نه‌و سووکایه‌تی فیردهوسی به‌ کورد ناکات. له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که‌ نه‌و سیاسه‌ته‌ی نه‌وشیروان بو سه‌ر بلوچ، گه‌له‌ک و کاره‌ی فیردهوسی سه‌باره‌ت به‌ کورد له‌و ده‌ورانه‌دا که‌ خودی شاملو له‌ ژیاندا بووه، هه‌م له‌لایه‌ن سیستمی پادشایی ئیران وه‌ک په‌هله‌وبیه‌کان و هه‌م ده‌ورانی کۆماریش (کۆماری ئیسلامی ئیران) بو سه‌ر بلوچ و گه‌له‌ک و کورد نه‌جامدراوه. بوچ باسی نه‌کردوو؟! هۆکاری باسکردنی مه‌زده‌کییه‌کان ده‌گه‌رته‌وه بو بیرکردنه‌وه‌ی شاملو، مه‌زده‌کییه‌کان پێوه‌ندیان به‌ ئایین و ئیدئۆلۆژی مه‌زده‌که‌وه هه‌یه بۆیه باسیان ده‌کات، به‌لام باسی بلوچ، گه‌له‌ک و کورد پێوه‌ندی به‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیکه‌وه هه‌یه به‌ناوی بلوچ، گه‌له‌ک و کورد که‌ ده‌چنه‌ خانه‌ سیاسییه‌وه، شاملویش نه‌یوستوو باسی ژبانی سیاسی نه‌وانه‌ بکات.

زمانی دایکی ئیرانییه‌کانه)، به‌وه‌لوئیسته مافی بلوچ و تورک و... پیشیل ده‌کریت جا چ هوهیدا بیکات چ شاملو! سه‌بارت به‌وه‌لوئیسته‌ی شاملو ده‌باره‌ی زمانی نه‌ته‌وه‌کانی ناو ئیران، نمونه‌ی دیکه هه‌یه به‌ده‌سته‌وه!

آینده‌ی زبان فارسی

در آبان ماه جلسات بحث مربوط به زبان فارسی از طرف وزارت فرهنگ و هنر برگزار گردید. اینک سخنان نخست وزیر و دکتر شاپور راسخ به‌علت اهمیت چاپ می‌شود.

... بنظر من زبان فارسی از دو نقطه نظر برای ما ایرانیان ارزشی فوق‌العاده دارد، یکی اینکه زبان مادری‌ماست و زبان مادری هر قومی خمیرمایه بقای آن قوم و موجود اصلی تحركات هنری و زمینه تلاشهای علمی و تحقیقی آن ملت است. ما باین زبان فارسی بیش از ۲۴ هزار تألیف علمی و ادبی داریم که مؤلفین آنها سردر نقاب خاک کشیده‌اند لیکن نامشان باقی و مورد تعظیم و تکریم است. قوی‌ترین دلیل بر این اثبات زنده بودن يك ملت همانا زنده ماندن زبان مادری آن ملت است، ما هم با تمام گرفتاریهای تاریخی که داشته‌ایم زنده مانده‌ایم چرا؟ چون زبان ما زنده مانده و امروزه در اینجا جمع شده‌ایم که درباره این زبان زنده و جاوید که زبان مادری رودکی و فردوسی است سخن بگوئیم. زبان فارسی سند استقلال و قبالة بقای ملت ایران است در طول تاریخ و در محکمه روزگار.

لا‌پهره‌ی دیکومینتی سه‌بارت به نه‌میرعه‌باس هویدا
سه‌رۆکوه‌زیری ده‌ورانی محمه‌ده‌رزا په‌له‌وی دواپان شای ئیران

شاملو له خه‌می (فارسه‌کانی نه‌میریکا) دایه که فارسییان له بیر چووته‌وه، به‌لام بلوچ له خودی بلوچستان له شار و دیتاهه‌کانی خۆیاندا مافی نه‌وه‌یان نییه به زمانی بلوچی بخوینن، که‌چی شاملو باسی نه‌و تاوانه‌ی (نه‌وشیروان) ناکات! هه‌روه‌ها به‌سه‌ر نه‌وه‌دا که شاملو شانامه‌ی به وردی خویندوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌و سووکایه‌تییه‌ی فیردهوسی سه‌بارت به کورد به‌لایانه‌وه گرنگ نه‌بووه و ئاماژه‌یه‌کی پیننه‌کردوه!

هه‌روه‌ها ده‌لایت:

پیتان وایه فه‌ره‌نگی ئیرانییان پاراستوووه و ئیرانی ماونه‌ته‌وه. عاده‌ت و خوویان له‌گه‌ل فه‌ره‌نگ ئیگۆراوه و خۆیان فریو نه‌ده‌ن، چون نه‌وه نابینن که منانه‌که‌یان ته‌نانه‌ت زمانی زگماکی (دایکی) خۆی نازانیت و له فارسی به‌س وشه‌ی (پدر سوخته) فیربووه؛ به‌لام ماناکه‌یشی نازانیت و به زاراوه‌ی نه‌میریکایشه که هیچی به‌سه‌ر هه‌چه‌وه نییه!

جیگه‌ی داخه که به‌وه جووره بیر ده‌که‌نه‌وه و ده‌لین ئیرانییه‌کان زمانی {دایکی} زگماکی} خۆیان له بیرچووته‌وه و به‌س وشه‌ی (پدر سوخته ده‌زانن).

لی‌رده‌ا نه‌م پرسیاره دیته ئاراوه فارسه‌کان زمانی فارسییان له بیر چووته‌وه یا ئیرانییه‌کان؟! له و ئیرانه‌دا که شاملو ئاماژه‌ی پیده‌کات، تورک، تورکه‌مه‌ن، بلوچ، گیلکه‌ک، مازنده‌رانی، عه‌ره‌ب، کورد و نه‌رمه‌نی ده‌ژین.

نه‌و فه‌ره‌نگه که ئیرانییه‌کان زمانی فارسییان له بیرچووته‌وه هه‌مان فه‌ره‌نگی (نه‌میرعه‌باس هویدا) سه‌رۆکوه‌زیری ده‌ورانی شایه که ده‌ینووسی (فارسی

به‌ه‌رام مشیری و شانامه‌ی فیردهوسی

مشیری و فلاحتی - شانامه‌ی فیردهوسی Falahati_Moshiri_052915

ئهبی شانامه له ده‌بستان و ده‌بیرستان و زانستگادا بخوینریت

{ پیناسه‌ی به‌ه‌رام مشیری:

به‌ه‌رامی مشیری تووئهری میژوو، نووسه‌ر و به‌رپوه‌به‌ری به‌رنامه‌یه‌کی ته‌له‌فیزیۆنی به‌ناوی (سرزمین جاوید). ئەم برنامە‌ی سالی (۲۰۰۱) له ئەمریکا دامه‌زراند، له‌م به‌رنامه‌دا باسی (مه‌زه‌ب، ئەده‌بیات و میژووی کۆنی ئیرانی) ئە‌کرد و ئە‌چوو ه‌ سه‌ر ئەو باسه‌ بۆچ به‌و جوړه‌ لاواز بووه.

به‌ه‌رام مشیری سالی (۱۳۲۶) له‌ دایک بووه، پاش خویندنی به‌شی ناوه‌ندی له‌ شاری گۆلپایه‌گان ئە‌چیته‌ زانستگای ئە‌فسه‌ری له‌ ئە‌رته‌ش و پاشان ه‌ر له‌ ئە‌رته‌ش دائه‌مه‌زریت، به‌لام به‌هۆی کاره‌کانی (ساواک) وه‌ ئە‌رته‌ش به‌جی ئیلایت.

سالی (۱۹۷۴) زایینی ئە‌روات بۆ ئە‌مریکا له‌ زانستگای (کاتۆلیکی ئە‌مریکا) له‌ به‌شی شیمیدا ده‌س به‌خویند ئە‌کات و کارنامه‌ی (فوق لیسانس) وه‌رئه‌گریت، چه‌ن کتیبی سه‌بارت به‌ سیاسه‌ت، فه‌ره‌نگ و میژوو نووسیوه‌. ئەو بابه‌ته‌ له‌ ئە‌نترنیت وه‌رگیروه.

روژی (۲۹/۵/۲۰۱۵) له‌ به‌شی فارسی ته‌له‌فیزیۆنی ئە‌مریکا و له‌ به‌رنامه‌ی (صحفه‌ی آخر) که‌ به‌رپوه‌به‌ره‌که‌ی که‌سیک بوو

به‌ناوی (مه‌هدی فه‌لاحه‌تی) و تووئهریک له‌گه‌ل (به‌ه‌رام مشیری) ئە‌نجام ئە‌دات. با له‌ کورته‌یه‌کی و تووئهره‌که‌ بروانین:

فه‌لاحه‌تی:

روژی (۲۵) گۆلانی ئە‌مه‌سال روژی فیردهوسی بوو. ئیستا نه‌ک ه‌ر به‌و بۆنه‌وه‌ برۆمه‌ سه‌ر باسی شانامه‌ی فیردهوسی، به‌لکو له‌ ه‌ر که‌سه‌ی که‌ سه‌ری له‌ناو کتیب و هۆنراوه‌ خویندنه‌وه‌دا بووه‌ پرسیارم کرد بیت که‌:

تا چ رادیه‌ک شانامه‌ت خویندوه‌؟

تا چ رادیه‌ک شانامه‌ نه‌ناسی؟

بۆچی هه‌موو نه‌ ئین شانامه‌ گرنگه‌؟

زۆریه‌مان ئەو باسه‌مان بیستوه، به‌لام وه‌لامه‌که‌، (نازانم) بووه.

با که‌س ناگای ئینه‌بیت، ئە‌زانم تیش به‌ ده‌گه‌ن تماشای شانامه‌ت کردوه، بۆچی؟

یه‌کی له‌ هۆکاره‌کانی ئەو باسه‌ ئە‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ کاری خویندن له‌ ولات، له‌م به‌رنامه‌دا به‌ کورته‌ی ئە‌پرۆمه‌ ناو ئە‌وه‌ باسه‌وه‌. .... ئە‌وه‌ی که‌ ئیژن: شانامه‌ میژووی شا‌کانه‌ و ه‌ر باسی شا‌کان ئە‌کات، راسته‌: به‌رپز مشیری!؟

به‌ه‌رام مشیری:

ئهو باسه‌ که‌ توو ئاماژه‌ت پیکرد زۆر به‌جی و دورسته‌، ئیمه‌ که‌سیکمان هه‌یه‌ به‌ناوی (تیرنیر ماکان) ئە‌م که‌سه‌ کاری لیکۆلینه‌وه‌ی له‌سه‌ر شانامه‌ کردوه، ئەو کاته‌ی که‌ ئەو له‌ هیندوستان بوو خه‌لک به‌ فارسی ئە‌دوان و شانازییان ئە‌کرد که‌ به‌و زمانه‌ ئە‌دوین. (ماکان) ئە‌لایت:

(له‌ کۆر و کۆبوونه‌وه‌کاندا له‌و که‌سانه‌ که‌ خوینه‌واربوون و خویشیان به‌ شانامه‌ناس ئە‌زانی، پرسیارم ئە‌کرد، به‌س چه‌ن هۆنراوه‌یه‌کی شانامه‌یان له‌به‌ر بوو).

ئهو باسه‌ه‌یش که‌ ئاماژه‌ت پیکرد زۆر به‌ جییه‌!

به‌لام سه‌باره‌ت به‌و پرسیاره‌: (شانامه‌ میژووی شا‌کانه‌).

تورکی، {په‌له‌وی} که زۆریه‌ی کوردییه‌ی { و وشه‌ی فه‌رانسی لئ لابریت، شتیکی وه‌های نامینته‌وه که کاری رۆژانه‌ی گوندیکی چهن ماله‌ی پی ئه‌نجام بدریت. به‌و هیوایه له جوړه بیرکردنه که بۆ کۆمه‌لگا زیانبه‌خشه خۆ بپاریزن.

۲ - شانامه میژووی شاکان نییه

ئه‌گهر وردبینانه له شانامه‌ی فیردهوسی بپروانین ئه‌وه‌مان بۆ دهرئه‌که‌ویت که ناوهرۆکی شانامه بریتییه له ستایشی شاکان، بۆ ئه‌وه‌ی که بزانیین ئه‌و باسه‌ی به‌ریز مشیری نادورسته با له‌و چهن هۆنراوه‌ی خواره‌وه که له شانامه‌دا هه‌یه، بپروانین:

ئاماده‌م کرد به‌سه‌رهاتی شاکانی پیش
به‌رسته‌ی نایاب و جوان به‌بیته‌ندییش

***

وه‌ک دارای داراب و به‌همه‌ن شا
ئه‌سکه‌نده‌ریش پادشای گشت شا
وه‌ک ئه‌رده‌شیر و کورپی ئه‌رده‌شیر
وه‌ک به‌هرام و نه‌وشیروانی ژیر
هه‌روه‌ها دلیرانی ئازا و بیباک
ناوم هیناون هه‌مویان سه‌رپاک
ناویان نه‌مابوو له‌ روه‌ی روژگار
زندوو‌مکرده‌وه‌ که‌وته‌وه‌ سه‌رزار
کاری وه‌هام کرد بۆ تویی تاجدار
ناوت بمینیت هه‌ر دم پایه‌دار
کۆشک و سه‌راکان له‌ روه‌تی ژیان
نابن پایه‌دار له‌ به‌ر با و باران
به‌ هۆنراوه‌ دامناوه‌ وه‌ها کۆشکی
که نه‌ با و نه‌ باران پیی نه‌شکی

دیباچه‌ی شانامه‌ ل (۱۰۰ و ۱۲۰)

من این نامه شهریاران پیش
بگفتم بدین نغز گفتار خویش

***

چو دارای داراب و بهمن همان
سکندر که بد شاه شاهنشهان
چو شاه اردشیر و چو شاپور او
چو بهرام و نوشیروان نکو
چنین نامداران گردنکشان
که دادم یکایک از ایشان نشان
همه‌ مرده‌ از روژگار دراز
شد از گفت من نامشان زنده‌ باز
یکی بندگان کردم ای شهریار
که ماند ز تو در جهان یادگار
بناهای آباد گردد خراب
ز باران و از تابش آفتاب
پی افکندم از نظم کاخ بلند
که از باد باران نیابد گزند

ئا، وانیییه!

شانامه بریتییه له (فه‌ره‌نگ و کاروکرده‌وی باش)!

شانامه بریتییه له (مه‌زنی ئیرانییه‌کان) له جه‌نگه‌کانیان و به‌رگریکردنیان له ئیران.

شانامه جیکمه‌ته، فه‌له‌سه‌فه‌یه، بایه‌خدا نه‌ به‌ مروّفا و مه‌زنی مافی مروّفا! جگه‌ له وانه‌ شانامه‌ کانگای دادپه‌روه‌ی و عه‌داله‌ته!

شانامه له ئیراندا جیگه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و پێویسته له قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تای، ناوه‌ندی و زانستگادا بخوینریت، ئه‌م کتیبه‌ بۆ ئیبه‌ گه‌لی گرتگه.

***

ئه‌و وتووێژه‌ ماوه‌که‌ی یه‌ک کاتژمێره‌ و له‌ ئه‌نترنیت دانراوه‌، هیوادارم خۆتان تماشای بکه‌ن.

به‌ریز مشیری ئاماژه‌ی به‌و چهن بابته‌ کردوو

۱ - شانازیکردن به‌ زمانی فارسی

۲ - شانامه میژووی شاکان نییه.

۳ - مه‌زنی مروّفا و دادپه‌روه‌ی له‌ شانامه‌دا

۴ - خویندنی شانامه له‌ ده‌بستان و ده‌بیرستان و زانستگاکاندا.

با له‌و چهن بابته‌ بکۆلینه‌وه

۱ - شانازیکردن به‌ زمانی فارسی

زمان که‌ره‌سه‌ی پێوه‌ندی نیوان مروّقه‌، هه‌یچ زمانیک له‌ جه‌اندا جیگه‌ی شانازی نییه‌، نه‌ته‌وه‌کان بۆ راپه‌راندنی کاره‌کانی ژیان سوود له‌ وشه‌ی زمانی خۆیان و زمانی دراوسێکانیان وه‌رئه‌گرن. ئه‌گهر بێتوو له‌ زمانی فارسی وه‌ک زمانیک بکۆلینه‌وه‌ ئه‌توانین بێژین زمانیکی به‌ پێز نییه‌ و توانایی ئه‌وه‌ی نییه‌ که‌ مروّفا کاره‌کانی رۆژانه‌ی خۆی پێراپه‌رینیت. به‌ چاو‌خشاندنیک به‌ واژه‌نامه‌ فارسییه‌کاندا بۆ نموونه‌: (فه‌رنگ فارسی عمید) بۆمان دهرئه‌که‌ویت چه‌نه‌ لاواز و بیهێزه‌، ئه‌گهر وشه‌ی عه‌ره‌بی،

پسر کو ز راه پدر بگذرد
ستمگاره خوانیمش ار بی خرد
.....
.....
که هر کس که بر دادگر دشمنست
نه مردم نژاد کاهریمنست

کوړی له ریځای باوکی لایدا
تاوانباره و نادان له ژیاندا
.....
.....
کهسکی که دوژمنی پاشای دادوهر بی
ئههریمهن رهگهزه و له مرؤف ناچی

شانامه بهرگی (٦) ل (١١٢ تا ...)

نهمهیه نهو فهزبلیهت و مهزنی مرؤقه که جهنابی مشیری شانازی پینوه نهکات؟
**

شانامه و دادپه‌روهی

له شانامه‌دا نووسراوه که گهنجینهی پادشای نهوشیروان هیچی تیدا نه‌ماوه و پیویستی به پوله، بو ئەم کاره داوا له خه‌لک نهکات که یارمه‌تی بکهن و پولی به قهرز پیبهن، پاشان قه‌زه‌که‌یان نه‌داته‌وه.

که‌وشدرویک ناماده نه‌بییت و پیداویستی‌که‌ی نهوشیروان دابین بکات و پولکه‌ی پیبدهات. ئەم کهسه داخوزییه‌کی نه‌بییت و به نوینه‌ره‌که‌ی نهوشیروان نه‌لیت: کورپکم هه‌یه، نهو کوره ئۆمیدی ژیانمه، گۆچانی پیرمه، زۆرم خووش نه‌وئی و ئاواتم نه‌وه‌یه برواته قوتابخانه و بخوینی. تو ئەم داخوازییه‌م به پادشا بگه‌یه‌نه تا یارمه‌تیم بکات. به‌لام نه‌شیروانی دادپه‌روه‌ر نه‌ک یارمه‌تی ناکات، به‌لکو دژایه‌تی نه‌کات و پولکه‌ی لیوه‌ر به ههمان که‌سدا بو ره‌وانه نه‌کاته‌وه!

٣ - (فهزبلیه‌تی مرؤف، مهزنی مرؤف) و دادپه‌روهی له شانامه‌دا

مهزنی مرؤف واته مرؤفی سه‌ربه‌خۆ و خاوه‌نی مافی خوئی سه‌باره‌ت به‌و باسه به‌س یه‌ک نمونه له شانامه ده‌سنیشان نه‌که‌م، له شانامه‌دا به‌و جوړه نووسراوه:

به‌سه‌رهاتی نووشزاد کوری نهوشیروان و ژنه مه‌سیحیه‌که

نهوشیروان ژنیکی بوو، نهو ژنه مه‌سیحی بوو، له‌م ژنه کورپکی بوو به‌ ناوی (نووشزاد). ئەم کورپه گه‌وره نه‌بی و نه‌چیته سه‌ر دین دایکی و نه‌بییت به مه‌سیحی. نهوشیروان که به‌و باسه نه‌زانئ لیی تووره نه‌بی و له کۆشکی پادشایی نه‌کاته‌ده‌روه، پاشان فه‌رمان نه‌دات که بیخه‌نه به‌ندیخانه، زیندانه‌که‌ی له شاری جندی‌شاپوره:

له کاخ و فرخنده ایوان اوی	له کۆشکی پاشا کرایه‌ده‌ر
بیستند و کردند زندان اوی	بردیان بو زیندان یه‌کسه‌ر
نشستگه‌ش جندشاپور بود	به‌ندیخانه که له جوندیشاپور بوو
ز ایران و از باختر دور بود	له ئیران و له رۆژئاوا دور بوو

ئهم زیندانی بوونه نه‌بییت هوی کوژرانی (نووشزاد) به‌ ده‌ست فه‌رمانده‌یه‌کی نهوشیروان که نهوشیروان نارده‌ویه به‌ جه‌نگ له‌گه‌ل نووشزادی کورپدا.

کورپ نهوشیروان مافی نه‌وه‌ی نییه ئایین بو خوئی هه‌لبژیریت، له‌م کاره‌دا واته هه‌لبژاردنی ئاییندا نه‌ چووته سه‌ر ئایینی که‌سیکی بیگانه، به‌لکو ئایینی دایکی هه‌لبژاردوه، با بزانیان جه‌نابی فیرده‌وسی سه‌باره‌ت به‌م کورپه چۆن بیر نه‌کاته‌وه

بدو کفشگر گفت کای مرد خوب چهر
 نرنجی بگوئی بوزرجههر
 که اندر زمانه مرا کودکیست
 که بازار او بر دلم خوار نیست
 بگوئی مگر شهریار جهان
 مرا شاد گرداند اندر نهان
 که او را سپارم بفرهنگیان
 که دارد سرمایه و هنگ آن
 فرستاده گفت این ندارم برنج
 که کوتاه کردی مرا ره بگنج
 بیامد برشاه بوزرجههر
 بر آن خواسته شاد بکشاد چهر
 چنین گفت از آن پس که یزدان سپاس
 که هستم چنین پاک و یزدان شناس
 که در کشور من یکی موزه دوز
 بدین گونه شادست و گیتی فروز
 که چندین نهاده درم باشدش
 مبادا که از ما ستم باشدش
 نگر تا چه دارد کنون آرزوی
 بماناد بر ما همین رای و خوی
 چو وامش بتوزی درم صد هزار
 بده تا بدارد زما یادگار
 همه زیردستان توانگر شوند
 جهانجوی و با تخت و افسر شوند
 مبادا ایچ بیدادگر شهریار
 درفشان بود شاه به روزگار
 بشاه جهان گفت بوزرجههر
 که ای شاه نیک اختر خوب چهر
 یکی آرزو کرد موزه فروش

وتی داخوازییه‌کم هه‌یه نه‌ی پیاو دانا
 تو بلی به بووزرجمیهری ژیر و زانا
 ته‌نیا کوریکه به‌ره‌می ژیانم
 گوچانی پیرییه و تینی چوانم
 هیوام وه‌هایه پادشای سه‌روه
 دلم شاد بکاو بمکات به‌خته‌ومر
 تا بجیته قوتابخانه کوره‌که‌م
 فییری زانست بی له سایه‌ی شکام
 نوینه‌ر وتی نه‌و کاره نه‌که‌م نه‌من
 چون پولت ناماده کردوه بو من
 بووزرجمیهر چوو بو باره‌گا
 مژده‌ی پول‌که‌ی دا به پادشا
 نه‌وشیروان کوتی سپاس بو یه‌زدان
 یه‌زدانی گه‌وره و دارا و میهره‌بان
 که له ولاتی منا که‌وشدرویه‌ک نه‌ژی
 به‌و جوړه شاده و به خووشی نه‌ژی
 ههر چه‌نده دارایه با دارا‌تر بی
 له ستم نه‌بی ههر دم به‌دوور بی
 ناواتی چیه ، با من بزنام؟
 نه‌نجام بده‌م وه‌ک نه‌رکی شانم
 قه‌رزه‌که‌یشی که یه‌کسه‌ده‌ه‌زاره
 نه‌یده‌ینه‌وه درم به‌درم دیاره
 با ژیرده‌سته‌کان هه‌موو دارا بن
 شاد و به‌خته‌وه‌ر هه‌م ده‌وله‌مه‌ن ببین
 نابج هیچ شایه‌ک سته‌مکار بیی
 به سته‌مکاری به ناویانگ بیی
 بووزرجمیهر کوتی ، نه‌ی پاشای دانا
 دانا و توانا له گشت جهانا
 پیاوی که‌وشدروی پیری پاره‌دار

لشکرکشیدن کسری به روم و
 وام گرفتن از بازرگانان
 فرستاده‌ه جست بوزرجههر
 خردمند شادان و خوب چهر
 بدو گفت از ایدر سه اسپه برو
 گزین کن یکی بامبردار نو
 ز بازرگانان و دهقان شهر
 کیسیرا کجا یابد از نام بهر
 ز بهر سپاه این درم وام خواه
 بزودی بفرماید از گنج شاه
 پیام فرستاده خوش سخن
 که نو بد بسال و بدانش کهن
 پیمبر باندیشه باریک بود
 بیامد بشهری که تاریک بود
 درم خواست وام از پی شهریار
 برو انجمن شد بسی مایه‌دار
 یکی کنشگر بود موزه فروش
 بگفتار او پهن بگشاد گوش
 درم چند باید بدو گفت مرد
 دلاور شمار درم یاد کرد
 چنین گفت کای پر خرد مایه‌دار
 چهل مر درم هر مری صد هزار
 بدو کفشگر گفت کین من دهم
 سپاسی ز گنجور بر سر نهم
 بیاورد کبان و سنگ و درم
 نبد هیچ دقت‌ر بکار و قلم
 چو بازرگانرا درم ساخته شد
 فرستاده از کار پرداخته شد

له‌شکرکشی نه‌وشیروان بو روم و
 قرزکردنی پول له بازرگانان
 ناردی به په‌له بووزرجمیهر
 نوینه‌ری دانا و به‌راوته‌کبیر
 کوتی سی نه‌سپ ببه و لی‌روه برق
 چهن که‌سپیش له‌گه‌ل خو‌ت ببه نه‌تو
 بازرگانان و جوتیارانی شار
 هه‌موویان بکه نه‌تو ناگادار
 پاره ودریگره بو کاری سپا
 نه‌یاندینه‌وه له گنجینه‌ی شا
 نوینه‌ر که‌سی بوو جوان و خو‌ش‌راویژ
 به ته‌مه‌ن کورت به بیریش دریژ
 نوینه‌ر که‌سی بوو گه‌لی هوشیار
 که روژ داچوو گه‌یشته ناو شار
 باسی پولی کرد له‌سه‌ر خواستی شا
 هاتن به ده‌نگییه‌وه ده‌وله‌مه‌ند و دارا
 که‌وشدرویه‌کیش هه‌بوو له ناویان
 گوئی راگرتبوو بو قسه و باسیان
 کوتی پاره‌تان چه‌نده پیویسته
 بو‌مان باس بکه‌ن بو نه‌م مه‌به‌سته؟
 کوتی چل کیسه ، کیسه‌ی سه‌ده‌ه‌زار
 (درم) پیویسته نه‌ی پیاوی هوشیار
 کوتی به نوینه‌ر کابرای که‌وشدروو
 من بیتان نه‌دم ئیستا زووبه‌زوو
 هینایان خیرا قه‌پان ترازوو
 کاغز و قه‌لم هیچ پیویست نه‌بوو
 کاتی پاره‌که‌ی بو ناماده کرد
 گیروگرفتی گشت بو ئاسان کرد

فرستاده بر گشت و شد با درم
دل کشگر زان درم پر ز عم

کاتیک کهوشدروو بهو کاره زانی
مال و ژیانی لیبووه زیندانی

به‌رگی (٦) ل ٢٥٦ تا ٢٦٠

له‌گه‌ل ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره چه‌په‌لانه له لایه‌ن نه‌وشیروانه‌وه،
فیردهوسی نه‌وشیروان به دادپه‌روه‌ر ئه‌زانیت. پیتاسه‌ی دادوه‌ری
له شانامه‌دا بهو جووره‌یه.

٤ - خویندنی شانامه له ده‌بستان و ده‌بیرستان و زانسگا.

قوتابخانه‌ی سه‌ره‌تایی و ناوه‌ندی و زانستگا شوینی فیربوونی
زانسته، زانست ریگه‌ی ژیان له کوومه‌لگادا هه‌موار ئه‌کات، ئایا
شانامه‌ی فیردهوسی خاوه‌نی بابه‌تیکی زانستییه؟

به بوچوونه‌کانی مه‌هدی فه‌لاحه‌تی به‌رپه‌وه‌به‌ری ئه‌و به‌رنامه و
به‌ه‌رام مشیری میوانه‌که‌یان ئه‌بێ شانامه له قوتابخانه‌ی
سه‌ره‌تایه‌وه تا زانستگا بخوینریت. هه‌روه‌ک ئه‌زانین له ئیراندا
نه‌ته‌وه‌کانی عه‌ره‌ب، تورک، مازنده‌رانی، گیله‌ک، فارس و
کورد ئه‌ژین. له‌ناو ئه‌وانه‌دا به‌س نه‌ته‌وه‌ی فارس به‌ زمانی
خۆی ئه‌خوینن، نه‌ته‌وه‌کانی دیکه مافی ئه‌وه‌یان نییه به‌ زمانی
خۆیان بخوینن، به‌سه‌ر ئه‌و سیاسته‌ی که له ئیراندا به‌رپه‌وه
ئه‌برئ ئه‌بێ شانامه‌یش بخوینریت.

با بزانیان شانامه چۆن باسی ئه‌و نه‌ته‌وانه ئه‌کات:

سه‌باره‌ت به گه‌لی (تورک)

ئه‌م بیچووه تورکه شایسته نییه
که‌س به پادشای ئه‌و پرپوای نییه
له ره‌گه‌زی خاقانه و که‌سیکی په‌سته
له دایکی ئه‌چ و بالای یه‌ک بسته

که این ترکزاده سزاوار نیست
کس او را بشاهی خریدار نیست
که خاقان نژادست و بدگوه‌رست
ببالا و دیدار چون مادرست

به‌رگی (٦) ل ٢٧٩ و ٢٨٠

اگر شاه دارد بگفتار گوش
فرستاده گفتا که این مرد گفت
که شاه جهان با خرد باد جفت
یکی پور دارم رسیده بجای
بفرهنگ جوید همی رهنمای
اگر شاه باشد بدین دستگیر
که این پاک فرزند گردد دبیر
بیزدان بخوایم همی جان شاه
که جاوید باد این سزاوارگاه
بدو گفت شاه ای خردمند مرد
چرا دیو چشم ترا خیره کرد
برو همچنان باز گردان شتر
مبادا کزو سیم خواهیم و زر
چو بازارگان بچه گردد دبیر
هنرمند و با دانش و یادگیر
چو فرزند ما بر نشیند بتخت
دبیری ببایدش پیروز بتخت
هنر یابد از مرد موزه فروش
سپارد بدو چشم بینا و گوش
بدست خردمند مرد نژاد
نماند جز از حسرت و سرد باد
شود پیش او خوار مردم شناس
چو پاسخ دهد زود یابد سپاس
بما بر پس از مرگ نفرین بود
چو آئین این روزگار این بود
نخواهیم روزی بدان گند داد
درم زو مغواه و مکن رنج باد
هم اکنون شتر باز گردان براه
درم خواه واز موزه دوزان مغواه

داخو‌ازیبیه‌کی هه‌یه له‌لای تاجدار
نوینه‌رمان ئیژی ئه‌و که‌سه ئیژی
پادشا هه شاد بئ و تالی نه‌چیژی
کوریکی هه‌یه ئیستا له جهان
ئاواتی ئه‌وه‌یه بجیته ده‌بستان
له ژیر سایه‌ی شاه به‌ئاوات بگا
گوپه‌که‌ی وه‌ها په‌روه‌رده بکا
به دلی پاکیش له بو گیانی شا
ئه‌پارپه‌ته‌وه له ده‌رگای خودا
پادشا وتی ئه‌ی پیاوی زه‌رنگ
بو فریو ئه‌خۆی به درۆ و نیره‌نگ
له هه‌مان وشتر ئه‌تۆ هه‌ر ئیستا
پاره‌که بارکه و بگه‌رینه‌وه دوا
بیچووه بازارگان گه‌ر زانا ببی
هۆشمه‌ند و دانا و توانا ببی
وه‌ک منالی ئیمه بجیته سه‌ر ته‌خت
هۆشیار و دانا بیت و خۆشبه‌خت
که کوره کهوشدروو فیری زانست بی
کوری مه‌یش ئه‌بێ جاوی له ئه‌و ببی
بو پیاوی دانا و زانا و هۆشیار
ئه‌و کاره مه‌رگه، مه‌رگیکی خه‌مبار
مردنه باشتره بو ئیمه، له ژیان
که زه‌مان وه‌ها ئه‌سوورپو بۆمان
پاره وه‌رناگیرین له که‌سیکی وا
ره‌نجی ژیانمان قه‌ت ئه‌ده‌ین به‌با
هه‌سته هه‌ر ئیستا پووله‌که گشتی
باره‌که له وشتر ورد و درشتی
بیگه‌رینه‌وه به بی زیاد و که‌م
پاره وهر ناگیرین له ئه‌و خاترجه‌م

بگردید گرد اندرش با گروه
 سر آنگونه گرد اندر آمد سپاه
 که بستند از انبوه بر باد راه
 همه دامن کوه تا روی شخ
 سیه بود برسان مور و ملخ
 منادیگری دگر لشکر بگشت
 خروشی برآمد ز کوه ز دشت
 که از کوچیان هرکه یابید خرد
 وگر تیغداران و مردان مرد
 وگر انجمن باشد از اندکی
 نباید که یابد رهائی یکی
 چو آگاه شد لشکر از خشم شاه
 سوار و پیاده بستند راه
 ازیشان فراوان و اندک نماند
 زن و مرد جنگی و کودک نماند
 سراسر به شمشیر بگذاشتند
 ستم کردن کوچ بر داشتند
 بشد ایمن از رنج ایشان جهان
 بلوچی نماند آشکار نماند

سه‌بارت به گیلک و دهیلم (مازندهرانی)

له‌گه‌ل سپادا گهران له‌و دهوره
 سپاه به جوړیک له‌وئ دامه‌زرا
 له‌ فره‌بیه‌که‌ی ریگای بایش بسه‌را
 له‌ دامینه‌وه تا لوتکه‌ی چیا
 ره‌ش هه‌لگرایوو له‌ زوری سپا
 جارچی ئه‌گه‌را به‌ناو له‌شکرا
 به‌ ده‌نگی به‌رز له‌ ده‌شت و ده‌را
 ئه‌یوت هه‌ر که‌ستان بینی له‌م دهوره
 چه‌کدار و بیچه‌ک منال و گه‌وره
 نابی‌ دهرباز بی‌ یه‌کی له‌ ده‌ستان
 فه‌رمانی شایه‌ له‌ بوو هه‌مووتان
 که‌ له‌شکر زانی به‌ تورپی‌ شا
 به‌ سواره و پیاده‌ به‌ستیان ریگا
 زور و که‌م له‌وان هیچ‌ که‌سی نه‌ما
 ژن و منال و پیاوئزایش نه‌ما
 به‌ گورز و شمشیر په‌لامار دران
 بلوچ له‌ ترسا‌گه‌بیه‌ هه‌نده‌ران
 جهان نارام بوو له‌ژیر چه‌تری شا
 بلوچ به‌جاری‌ ناوی هه‌ر نه‌ما

پاشان چوو ه‌سه‌ر گیلک و ده‌یلمه
 چونکه‌ ئه‌یانکرد له‌و ناوچه‌ ستم
 له‌ پیده‌شته‌وه تا ترۆیکی چیا
 هه‌مووی داگیرکرد به‌ نالا و سپا
 رووی کرده‌ سپا، له‌وئ نه‌وشیروان
 کوتی، پیویسته‌ له‌سه‌ر هه‌مووتان
 نابی‌ دهرباز بی‌ که‌سی له‌ ده‌ستان

سه‌بارت به گه‌لی عه‌ره‌ب

چو با تخت منبر برابر شود
 همه‌ نام بویکر و عمر شود
 **
 سگ و یوز او بیشتر زان خورد
 که‌ شاه‌ آن بچیزی هه‌می نشمرد
 شما را بچشم اندرون شرم نیست
 ز راه‌ خرد مهر و آزرم نیست
 بدان چهره‌ و آن زاد و آن مهر و خوی
 چنین تاج و تخت آمدن آرزوی

که‌ مینبهر له‌گه‌ل ته‌ختا بیج به‌رانبه‌ر
 ناوه‌کانیش ئه‌بنه‌ ئه‌بویه‌کر و عومه‌ر
 **
 ژیان و گوزهرانی سه‌گی پاشامان
 چاکتره‌ له‌ ژیانی ئیوه‌ بیگومان
 شهرم و شکو لای ئیوه‌ نییه‌
 زانای و رهنوی له‌لاتان نییه‌
 به‌و سه‌روسیمما و کردار و ره‌وشته‌
 ئاره‌زوتان له‌ شای و تاج و ته‌خته‌

سه‌بارت به گه‌لی کورد

کنون کرد از آن تخمه‌ دارد نژاد
 کز آباد نیاید بدل برش یاد
 بود خاهاشان سراسر پلاس
 ندارند در دل ز یزدان هراس

ئیتستا کورد له‌و ریشه‌ و ره‌گه‌زن
 که‌ حه‌ز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن
 ترسیان نییه‌ له‌ یه‌زدان
 له‌ پلاسه‌ خانوه‌کانیان

به‌رگی (۱) ل ۳۱

سه‌بارت به نه‌ته‌وه‌ی بلوچ

به‌ کار بلوچ ارجمند اردشیر
 بکوشید با کاردانان پیر
 نبند سودمند ز افسون و رنگ
 نه‌ از بندو رنج و نه‌ پیکار و جنگ
 اگر چند بود بد آن سخن ناگزیر
 پپوشید بر خوتشتن اردشیر
 ز گفتار دهقان بر آشت شاه
 بسوی بلوچ اندر آمد زراه
 چو آمده‌ بنزدیک آن برزگ کوه

بو چاره‌ی بلوچ سه‌روک ئه‌رده‌شیر
 له‌گه‌ل زانایان که‌وته‌ راوته‌گیر
 نه‌بوو ده‌سکه‌وتی له‌ مه‌کر و نیره‌نگ
 هیچیش نه‌کرا له‌ مه‌یدانی جه‌نگ
 هه‌ر چه‌ند گران و تاله‌ ئه‌م باسه‌
 ئه‌رده‌شیر به‌ناچار گو‌تیا‌ن به‌سه‌
 له‌ وته‌ی رابه‌ر بوو شا نیگه‌ران
 که‌وته‌نه‌ ریخ خیرا بو بلوچستان
 که‌ گه‌یشتنه‌ په‌نای ئه‌و کیوه‌ گه‌وره‌

دیڤلی نیشانه‌یه‌کی خوی پئنه‌دا و ئەلی ئەگەر (کچ)مان بوو بیبسته به په‌لکه‌یه‌وه، ئەگەر کۆریش بیبسته به قۆلییه‌وه. زۆراب که گه‌وره ئەبێ ناوی باوکی له‌ دایکی ئەپرسی و ئەویش ئیژی باوکی تۆ که‌سیکه به‌ رۆسته‌م، به‌لام نابێ لای که‌س باسی نازا و له‌ جه‌نگدا به‌ده‌س رۆسته‌م ئەکۆژری و .....

کشته شدن سهراب از رستم

کوژرانی سۆراب به‌ ده‌ستی رۆسته‌م

ببازی بگویند هه‌سال من
بخاک اندر آمد چنین یال من
نشان داد مادر مرا از پدر
ز مهر اندر آمد روانم بسر
همی جستش تا ببینمش روی
چنین جان بدادم بدین آرزوی
دریغا که رنجم نیامد ببر
ندیدم درین هیچ روی پدر
کنون گر تو در آب ماهی شوی
و یا چون شب اندر سیاهی شوی
و گر چون ستاره شوی بر سپهر
ببری ز روی زمین پاک مهر
بخواهد هم از تو پدر کین من
چو ببیند که خشتست بالین من
ازین نامداران و گردنگشان
کسی هم برد نزد رستم نشان
که سهراب کشتست و افکنده خوار
همی خواست کردن ترا خواستار
چو بشنید رستم سرش خیر گشت
جهان پیش چشمش همه خیره شد
همی بی تن و تاب و بی هوش گشت

ئێوه بیژن به‌ هاوته‌مه‌نانم
وه‌ها تیبه‌ری کاروانی ژیانم
دایکم پتیوتوم کتیبه‌ باوکی من
دیداری ئەو بوو ئاره‌زوویی من
زۆرم هولدا به‌ لکو بیبینم
بگه‌مه ئاوات ئەمن له‌ ژینم
داخم گرانه‌ رهنجم بیسوود بوو
دیداری باوكم ئەمن له‌ کیسچوو
ئەگەر تۆ ببیت به‌ ماسی ده‌ریا
خۆت بشارییه‌وه له‌ دۆل و جیا
بیت به‌ ئەستیره‌ و بجییه‌ ئاسمان
دووره‌په‌ریز بیت له‌ هه‌موو جهان
ده‌رناجی ئەتۆ له‌ ده‌س باوکی من
کاتی بزانی‌ت ئەتۆیی بکوژی من
ئەم پاله‌وان و جه‌نگناومرانه
ئەلین به‌ رۆسته‌م ئەتۆ بزانه
که تۆ کوشتووته‌ سۆرابه‌که‌ی ئەو
ده‌رناجی ئەتۆ قه‌د له‌ ده‌ستی ئەو
کاتی که‌ بیستی ئەو باسه‌ رۆسته‌م
جهانی پر بوو له‌ خه‌فته‌ و خه‌م
هیزی لیبرا به‌ بی جووله‌ که‌وت

بشد روشنائی ز خورشید و ماه
چنان شد ز کشتن همه بوم و رست
که از خون همه روی کشور بشت
ز بس کشتن و غارت و سوختن
خورش آمد و ناله‌ء مرد و زن
بیستند یکسر همه دست خویش
زنان از پس و کودک خرد پیش
ز گیلان هر آنکس که جنگی بدند
هشیوار و با رای و سنگی بدند
خروشان بر شهریار آمدند
دریده برو خاکسار آمدند

بۆ شیر و گورگی که‌ژ و دارستان
بلاوه‌یان کرد به‌ گیلان زه‌میندا
که‌وتنه‌ جه‌نگه‌وه له‌و مه‌ل‌به‌نده‌دا
مه‌یتی کوژراوان ئەونده‌ زۆر بوو
و‌لات به‌ خوینیان هه‌موو شۆرا بوو
له‌به‌ر کوشتار و تالان و سووتان
ژن و پیاو هه‌موو که‌وتنه‌ نالان
ده‌سه‌سته‌ هه‌موو هاتن بۆ لای شا
منال له‌ پێش و ژانانیش له‌ دوا
جه‌نگاوه‌رانی گیلانی هه‌موو
هه‌م زانا و دانا هه‌رچییان هه‌بوو
خۆیان گه‌یاندە لای نه‌وشیروان
که‌وتنه‌ خاکوپا له‌ به‌رییی وان.

شاهنامه به‌رگی (٦) ل ٩٦ و ٩٧

ئەمه‌یش ناوه‌رۆکی شانامه‌. ئەگەر بیژم میوانه‌که‌ی ته‌له‌فیزیۆنی ئەم‌ریکا واته‌ به‌ریز به‌هرام مشیری که‌ سه‌باره‌ت به‌ شانامه‌ دیدووبۆچۆنی خۆیی به‌یان کردووه‌ نه‌یتوانیوه‌ هه‌ست به‌ ناوه‌رۆکی شانامه‌ بکات پیموانییه‌ که‌ هه‌له‌م کرد بی‌ت. ....

چهن دێری سه‌باره‌ت به‌ کتیبی:

(نقدی بر چاپهای انتقادی شاهنامه و تصحیحی جدید از داستان رستم و سهراب)

به‌ریز مشیری به‌شیکی گرنگی ئەو کتیبه‌ی ته‌رخان کردووه‌ بۆ (داستانی رۆسته‌م و زۆراب) ئەو داستانه‌ی شانامه‌ باسی ئەوه‌ ئەکات که‌ رۆستم کوریکی هه‌یه‌ که‌ ناوی زۆراب. به‌ هۆی ئەوه‌ که‌ رۆسته‌م یه‌ک شه‌وه‌ له‌گه‌ل دایکی زۆراب ژیاوه‌ کۆره‌که‌ی واته‌ زۆرابی نه‌بینیوه‌، به‌لام کاتی‌ک که‌ ته‌مینه‌ی دایکی زۆراب به‌جی

که بودن یکسر شدند انجمن
که شهریاری دلیر و جوان
دل و دیده شاه نوشین روان
بتابوت از آن دشت بر داشتند
سه فرسنگ بر دست بگذاشتند
چو آگاه شد زان سخن مادرش
بخاک اندر آمد سر و افسرش
ز پرده برآمد برهنه براه
برو انجمن گشته بازارگاه

له دهوری کۆبوونهوه زووبه‌زوو
که شازاده‌ی جوانچاک و ئازا
دل و دیده‌ی پادشای که‌سرا
خستیانه تابووت و نایانه سهرشان
سی فرسه‌ق بردیان به‌بی پشوودان
کاتئ که هه‌وال به دایکی گه‌یشت
تاجه‌که‌ی فریدا و فرمیسی هه‌ل‌رشت
له کۆشک هاته‌دهر رووت و پیپه‌تی
هاتنه هاناپه‌وه خه‌لکی شار گشتی

به‌رگی ٦ ل (١١٢ ت ...)

بیفتاد از پای و بیهوش گشت
بپرسید از آنپس که آمد بهوش
بدو گفت با ناله و با خروش
بگو تا چه داری ز رستم نشان
که گم باد نامش ز گردنکشان
که رستم منم کم ماناد نام
نشیناد بر ماتم زال سام
بزد نعره و خوئش آمد بجوش
همی کند موی و همی زد خروش
چو سهراب رستم بلینسان بلید
بیفتاد و هوش از سرش بر دمید

بیته‌ست و بیهوش له‌وی له پیکه‌وت
کاتئ که هه‌ستا و هاته‌وه سه‌رخۆ
نه‌رانی و کوتی پیم بیژه ئەتۆ
هه‌یه ناوئیشان لای تۆ له رۆسته‌م
پیشانم بده به‌بی زیاد و که‌م
رۆسته‌م ئەمن کوری زالی سام
بزانه ئەتۆ چلۆن بووم ناکام
به توورپیه‌وه هاواری ئەکرد
ریشی ئەپنی و شیوه‌نی ئەکرد
که سۆراب چاوی به رۆسته‌م که‌وت
ئاخیکی کئشا و بیهوش بۆی که‌وت

به‌رگی (٢) ل (٨٤ - ٨٥)

له‌م رووداوه‌دا رۆسته‌م نازانی سۆراب کورپه‌تی و ئە‌کوژئ،
نووسه‌رانی فارس با‌یخ به‌و داستانه عاتفیانه ئە‌ده‌ن، به‌لام
سه‌باره‌ت به‌ کوژرانی نوشزاد به‌ ده‌ستووری راسته‌وخۆی
نه‌وشیروان بیده‌نگ ئە‌بن. با لیره‌دا له‌ ژیان و به‌سه‌هاتی
نوشزاد دایکی بکۆلینه‌وه تا بزانی خه‌م و خه‌فه‌تی ئە‌مان له
خه‌م و خه‌فه‌تی رۆسته و سۆراب که‌متر نییه، ئە‌لین:

ئایینی نه‌وشیروانم به‌دل نه‌بوو
ئایینی دایکم له‌ لا په‌سه‌ند بوو
ئایینی مه‌سیحه‌ ئایینه‌که‌ی ئە‌و
ده‌س هه‌لناگرم له‌ ئایینی ئە‌و
**

گۆژرانی نوشزاد و په‌رۆشی دایکی

له‌ شارانه‌وه ژن و پیاو هه‌موو

مرا دین کسری نبا‌ید همی
دل‌م سوی مادر گراید همی
که‌ دین مسیحا شد آ‌ین اوی
نگردم من از فره و دین اوی
**

کشته شدن نوشزاد آگاهی مادرش

خروش آمد از شهر و هر مرد و زن

که‌ریمی: مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه ئه‌تاتورک ده‌یویست جیاوازی نه‌ته‌وه‌یی نه‌مینیت؟

پۆش: به‌لێ، به‌لێ وه‌هایه! ده‌یویست له ئانکارادا تورکه‌کان به جلوبه‌رگی ئوروپاییه‌وه ببینیت، کیشهی خودمختاری، کیشهی نه‌ته‌وه‌کان، باسی زمانه‌ جۆراوجۆره‌کان به‌شیک بوون له مودی‌نسازی کۆمه‌لگا.

که‌ریمی: به‌لام ره‌زاشا له‌م باره‌وه به‌ جۆریکی دیکه ره‌فتاری ده‌کرد، ره‌زاشاه سه‌بارهت به‌ کیشهی نه‌ته‌وه‌کان نه‌رمتر ده‌جولایه‌وه، دورسته؟ به‌ریز بیست؟

بیست: زۆر نه‌رمتر ده‌جولایه‌وه؟ نا!

که‌ریمی: به‌لام ئه‌تاتورک ته‌نانه‌ت ئاماده نه‌بوو نه‌ته‌وه‌ی کورد به فه‌رمی بناستی و پیناسه‌ی ئه‌وانی ئینکار ده‌کرد، له‌م باره‌وه ره‌زاشا وه‌ها نه‌بوو، نا؟

بیست: ئه‌گه‌ر به‌ وردی له‌ باسی ئازهربايجان بپروانین ئاماده نه‌بوو زمانی تورکی به‌ فه‌رمی بناستی!

که‌ریمی: با بگه‌رینه‌وه سه‌ر باسی نه‌ته‌وه‌کان که باسیکی گرنگه، ئایا ده‌توانین بیژین ره‌زاشا سه‌بارهت به‌م کیشه‌ نه‌رمیه‌کی زیاتری ده‌نواند؟ به‌کێک له‌ ناکوکیه‌کانی ئه‌و ده‌ورانه‌ی نیوان تورکییه و ئێران کیشهی کورد بوو، ئه‌تاتورک له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ بوو که ئێران له‌گه‌ل (کورد) دا ئه‌سازی و سه‌رکوتیان ناکات. ئایا ئه‌مه ئه‌وه نادات به‌ده‌سته‌وه که لانیکه‌م ره‌زاشا سه‌بارهت به‌ پیناسه‌ی نه‌ته‌وه‌کان تا ئه‌و راده نه‌چوو پێشه‌وه که پیناسه‌که‌یان ئینکار بکات، یا من هه‌له‌ ده‌که‌م؟ به‌ریز پۆش.

داریوش که‌ریمی، تورج ئه‌تابه‌کی، والتر پۆش و ئه‌لیویتر بیست

روژی ۲۰۱۴/۲/۴ به‌شهی فارسی ته‌له‌فیزیۆنی (BBC) وتووێژیکی به‌ناوی (هه‌سه‌نگاندنی ره‌زاشا و ئه‌تاتورک) په‌خش کرده‌وه، به‌ریزه‌به‌ری ئه‌و به‌رنامه که‌سیک به‌ناوی:

(داریوش که‌ریمی)، له به‌رنامه‌که‌دا ئه‌و سی که‌سه‌یش به‌شدار بوون:

- ۱ - (ئه‌لیویتر بیست) مامۆستای میژوو له زانستگای مه‌نچستر له ئینگلیس.
- ۲ - (والتر پۆش) میژووناس و ئه‌ندامی بنکه‌ی ئیکۆلینه‌وه سیاسه‌تی ده‌روه له به‌رلین.
- ۳ - (تورج ئه‌تابه‌کی: میژووناس و ئه‌ندامی بنکه‌ی ئیکۆلینه‌وه‌ی له ئامیستردام

ئه‌و به‌رنامه دوور و درێژه و نیزیکی کاتژمێریکه، به‌لام لی‌ره‌دا کورته‌یه‌کی که پێوه‌ندی به‌م باسه‌وه هه‌یه، به‌و جۆره‌یه:

داریوش که‌ریمی: به‌لام به‌ریز ئه‌تابه‌کی باسی جیاوازی بئه‌ماله‌یی و په‌روه‌ده‌یی ره‌زاشا و ئه‌تاتورکی کرد، جیاوازی ئه‌و دوو که‌سه چیه، به‌ریز پۆش؟

پۆش: من پێموایه گه‌وره‌ترین جیاوازی ره‌زاشا و ئه‌تاتورک له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا هه‌ردوو‌یان سه‌رباز بوون، ئه‌تاتورک له زانستگای سه‌ربازیدا ئه‌فسه‌ریکی فه‌رمی بوو، ئه‌ندامی لیژنه‌ی جه‌نگ بوو، ژنرāl بوو، زمانه‌کانی ئه‌لمانی و فه‌ره‌نسی ده‌زانی، دیدوبۆچوونی سه‌بارهت به‌ جه‌هان هه‌بوو، ئه‌سته‌مبوولی بینی بوو، که‌سیکی ناو کۆمه‌لگایه‌کی مودی‌رن بوو، ئه‌تاتورک ده‌یویست له‌و کۆمه‌لگا نوییه‌دا نه‌ته‌وه‌کان له ناو بیات، ئه‌وه گرنگترین جیاوازیه‌کانیانه.

ناسر نامداری و شانامه‌ی فیردهوسی (Shahname)

شانامه (Shahname) کتیبیکی سویدییه که له لایهن (نامدار ناسری) که فارسه و (ئانیا مالمبیری Anja Malmberg) به‌یگی ناوه‌که‌ی پیموایی سویدی بی‌ت، نووسراوه. له‌م کتیبه‌دا ئه‌و پینج داستانه‌ی شانامه‌ی فیردهوسی کراوه به سویدی:

- ۱ - زوحاک Zahak
- ۲ - زال و روودابه Zal och Rodabe
- ۳ - رۆسته‌م و زۆراب Rostam och Sohrab
- ۴ - سیاوه‌ش Siavash
- ۵ - رۆسته‌م و ئه‌سه‌ندیار Rostam och Esfandiar

ئهم شانامه سویدییه به‌و جۆره پیناسه کراوه:

De fem berättelser som återges här tillhör de centrala episoderna i Shahname. Berättelserna har förkortats och överförs till prosa.

ئهو پینج بابته‌ی (شانامه) کورتکراوه‌ته‌وه و به‌ نه‌سر وه‌رگێردراوه.

***

له‌و په‌راگرافه‌دا ئاماژه به کورتکردنه‌وه‌ی بابته‌کانی شانامه کراوه. ئه‌گه‌ر به‌پێی ئه‌و (سته) بی‌ت خوینهر مافی نییه بپرسیت بوچ کورتکراوه‌ته‌وه، به‌لام با سه‌رپێچی بکه‌ین و بیژین: به کورتکردنه‌وه‌ی ئه‌و بابته‌تانه مافی سی لایهن پینشیلکراوه!

۱ - فیردهوسی بو نووسینی ئه‌و بابته‌تانه خوی ماندووکردوو، بو ده‌بی‌ت کورتکرتیه‌وه؟

۲ - بو ده‌بی‌ت خوینهر هه‌موو بابته‌کان نه‌خوینته‌وه؟!

۳ - ئه‌و که‌س و لایه‌نانه‌یه که فیردهوسی له‌و هۆنراوه‌دا ئاماژه‌ی پیکردوو.

پۆش: ئه‌وه‌ی که ره‌زاشا نه‌رمتر جوولآوه‌ته‌وه ده‌گه‌رپته‌وه بو باری لاوازی ده‌سه‌لاتی ده‌ولت، ئه‌گه‌ر ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی که له توركیه‌دا هه‌بوو له ئیرانیشدا ببوایه‌ت، پیموایی ئیران سیاسه‌تی فارسیزی پیاده ده‌کرد. به‌ فه‌رمی ناساندنی زمانی نه‌ته‌وه‌کان له هه‌ر ولاتیکدا کاریکی گرانه، به‌ر به‌ست نه‌کردنی وشه‌ی کورد به‌پێی به‌لگه و دیکۆمینت بووه، چون کاتیک که له شانامه‌دا وشه‌ی کورد بی‌ت، چون ده‌کریت ئینکاری بکریت.

***

له‌ باسی هه‌له‌سه‌نگاندنی که‌سایه‌تی (ره‌زاشا و ئه‌تاتورک) که له‌و به‌رنامه‌دا له‌لایهن به‌رپیزان (والتر پۆش) و (ئه‌لیویر بیست) و (تورج ئه‌تابه‌کی) ئه‌نجامدار، تایی ترزووی ئه‌تاتورک قورستر بوو، به‌رپوه‌به‌ری ئه‌و به‌رنامه ده‌یویست به‌ (سه‌نگی کورد) نابهرابه‌ر ئه‌و باسه راست کاته‌وه، ده‌یویست ئه‌و کارنامه بو ره‌زاشا بنووسیت که وه‌ک ئه‌تاتورک دیکتاتور نه‌بووه و پیناسه‌ی کوردی ئینکار نه‌کردوو، به‌لام پۆش به‌ به‌لگه‌ی شانامه‌ی فیردهوسی به‌رپه‌رچی ئه‌و بو‌چوونه ئه‌داته‌وه.

داریوش که‌ریمی به‌رپوه‌به‌ری به‌رنامه‌که له کاتیکدا ئه‌و کارنامه بو ره‌زاشا ده‌نووسیت که له ئیرانی ده‌ورانی ره‌زاشا و ده‌ورانی محه‌مه‌دزه‌ شایش و هه‌روه‌ها له رۆژه‌یشدا که ئه‌و به‌رنامه به‌رپوه‌ ده‌بات له ئیراندا کورد مافی ئه‌وه‌ی نییه به‌ زمانی خوی بخوینیت، ئیژیت ره‌زاشا وه‌ک ئه‌تاتورک دیکتاتور نه‌بووه. هه‌لو‌یسته‌که‌ی به‌رپیز پۆش له‌و به‌رنامه‌دا زۆر مناسب بووه، ئه‌گه‌ر ئاماژه‌یه‌کیشی به‌ هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی سه‌باره‌ت به کورد بکرده‌یه‌ت، جوانتر و مناسبتر ئه‌بوو!

Zahak tusen år vid makten

Zahaks tid vid makten räknades till tusen år. Under hans tid utplånades allt vad de visa och kunniga hade åstadkommit och riket styrdes av enfaldiga och obildade människor. Konsten förtrampades och svartkonsten hyllades. Sanning och rättfärdighet fick lämna plats åt ondska och lumpenhet.

Zahak förde Shahrnaz och Arnavaz, Jmshids dottrari till sitt plats med hjälp av trollkarlar fick han dem att leva ett liv i synd. Kung Zahak kammarherre tvingade varje kväll två unga män till palatset där han lät döda dem och tillaga kungens kvällsmat av deras hjärnor. Ingen vågade yppa ett ord till trots. Alla var rädda gör att mista sina liv. Förutom Ahura Mazda hade de ingen att vända sig till.

لهو شانامه سویدییه‌دا دوو بابته به‌ناوی (رۆسته‌م و زۆراب) چاپکراوه، یه‌کیان هی ئه‌و دوو کهسه‌یه که کتیبه‌که‌یان چاپکردووه، دووه‌مین بابته‌تی (رۆسته‌م و زۆراب) له‌لایهن پرۆفسۆریکی سویدی به‌ناوی {Bo Utas} بوو ئۆتاس} به‌هۆنراوه کراوه به سویدی، نه‌یشنووسراوه کورتکراوه‌ته‌وه.

چهن دیریک له‌نموونه‌ی ئه‌و داستانه :

Då lysande solen sin vinge just höjt
och nattsvarta korppen på huvudet böjt,
Tahamtan drog på sig sin tigerskinnskräkt,
steg upp på sin springare, snabb som en fläkt.
Han styrde den ut emot slagfältets mitt
och satte en järnhjälms på huvude sitt.
På motsatta sidan satt Suhrah i lag
med vänner och vin till harposlag.

بۆ ههر خۆینه‌ریک جیگه‌ی پرسیاره نییه که بابته‌تیک (۲) جار له کتیبیکدا چاپ ده‌کریت و بابته‌تیکش وه‌ها کورت ده‌کریته‌وه؟! له‌کاری دیکۆمینتیدا ده‌کریت کورته‌ی نووسراوه یا ده‌نگی که‌سیک هه‌لێژیری تا وه‌ک سه‌رچاوه سوودی لیوه‌رگیریت. له‌کاره‌یشدا بیویسته زیان به‌خودی باسه‌سه‌ره‌کییه‌که‌نه‌گات!

کاری وه‌رگیران بریتیه‌یه له‌گواسته‌نه‌وه‌ی بابته‌تیک نووسراوه‌یی یا ده‌نگدار له‌زمانیکه‌وه‌ بو زمانیکه‌ دیکه. ئه‌و کهسه‌ که ئه‌و کاره‌ ئه‌نجام ده‌دات پێی ده‌لێن وه‌رگیر. له‌کاری وه‌رگیراندا توانایی وه‌رگیر له‌کاره‌که‌دا ده‌رده‌که‌ویت، جگه‌ له‌توانایی وه‌رگیر ده‌ستپاکی و ئه‌مانه‌تداری یه‌که‌مین مه‌رجی وه‌رگیرانه‌ چون ئه‌و کاره‌ پێوه‌ندی به‌که‌سیکی دیکه‌وه‌ هه‌یه‌!

له‌کاری وه‌رگیراندا ههر که‌س ئازاده‌ چهنده‌ له‌کاری که‌سیک هه‌لده‌بژیریت بۆ وه‌رگیران، به‌لام ده‌ستکاریکردن و که‌م و زیادکردنی جیگه‌ی پرسیاره‌ به‌گشتی و به‌تایبه‌تی شانامه‌ که‌ نووسه‌ره‌که‌ی له‌ژیاندا نییه‌ که‌ پرسی پیکرابیت و خودی (فیردهوسی)یش له‌شانامه‌دا به‌و جۆره‌ی نووسیوه‌:

گر از داستان یک سخن کم بدی	ئه‌گهر له‌م داستانه‌ وشه‌یه‌ک که‌م بی
روان مرا جای ماتم بدی	ژیانی من ماتم و په‌ژاره‌ ئه‌بی

شانامه‌ به‌رگی (۳) ل ۱۳۵

جگه‌ له‌و باسه‌ گشتیه‌ سه‌بارته‌ به‌ کورتکردنه‌وه‌، کورتکردنه‌وه‌ی باسی (زوحاک) خۆی جیگه‌ی پرسیاره‌، بۆ ده‌بیت خۆینه‌ری سویدی ئاگاداری ئه‌و هۆنراوه‌ی فیردهوسی نه‌بیت؟

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد	ئێستا کورد له‌و ریشه‌ و ره‌گه‌زه‌ن
کز آباد نیاید بدل برش یاد	که‌ هه‌ز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن
بود خاهاشان سراسر پلاس	ترسیان نییه‌ له‌ یه‌زدان
ندارند در دل ز یزدان هراس	له‌ پلاسه‌ خانوه‌کانیان

باسی زوحاک ۴۲ به‌یت هۆنراوه‌یه‌ و له‌ لاپه‌ره‌- ۲۲ و ۲۳ و ۲۴ دا به‌ فارسی و کوردی نووسراوه‌ته‌وه‌. ئه‌و ۴۲ به‌یت هۆنراوه‌ کراوه‌ به‌و چهن رسته‌ی خواره‌وه‌:

åter råda i Iran. Vad de inte visste var att man mister sitt liv likväl om man flyr från skorpionen som om man söker skydd hos draken.

Med en jättelik här sammansatt av både araber och iranier anföll Zahak Iran, besegrade Jamshid och tog över hans krona.

Jamshid flydde sin väg och levde i hundra år undångömd i misär och obestånd. Det stränga ödet lagade dock så att Zahak till slut fångade honom. Zahak bragte honom om livet och Jamshids liv kom sålunda till sitt slut efter 700 år.

Zahak tusen år vid makten

Zahaks tid vid makten räknades till tusen år. Under hans tid utplånades allt vad de visa och kunniga hade åstadkommit och riket styrdes av enfaldiga och obildade människor. Konsten förtrampades och svartkonsten hyllades. Sanning och rättfärdighet fick lämna plats åt ondska och lumpenhet.

Zahak förde Shahnaz och Arnavaz, Jamshids döttrar, till sitt palats och med hjälp av trollkarlar fick han dem att leva ett liv i synd. Kung Zahaks kammarherre tvingade varje kväll två unga män till palatset där han lät döda dem och tillaga kungens kvällsmat av deras hjärnor. Ingen vågade yppa ett ord till trots. Alla var rädda för att mista sina liv. Förutom Ahura Mazda hade de ingen att vända sig till.

Ferejdon

Zahak hade fyrtio år kvar vid makten. En natt drömde han om att

Zahak | 23

ئەو بەشە کە خەت کیشراوه بە دەوریا، باسی: (پادشاهی زوحاک هه‌زار سانی خایاند).
لاپه‌ری دیکۆمپنتی ئە شانامه سویدییه‌کە ناسر نامداری.

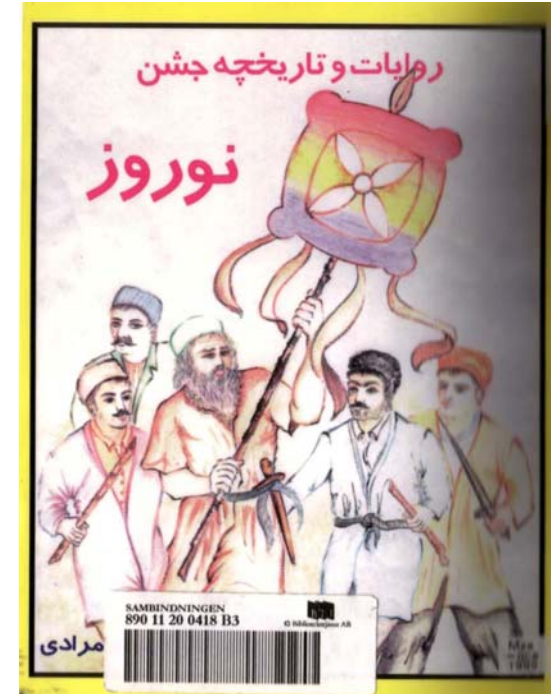
نووسه‌رانی کورد

و

(فیردهوسی)

شواننامه‌یه‌کی کوردی بنووسرایت له‌بو کورد
ده‌سامیه بوو، سه‌رمایه بوو بو تاکی کورد!
خۆماندووکردن له‌گه‌ڵ (شانامه‌ی فیردهوسی)
ژێرده‌سییه و ژێرده‌سییه و ژێرده‌سی!

روایات و تاریخچه جشن نوروز

به‌پێز مرادی کتێبکیان به‌ناوی (روایات و تاریخچه جشن نوروز) به فارسی نووسیوه، نووسەر سه‌ره‌تای کتێبه‌که‌یان به‌و هۆنراوه:

کۆن ای سخن گوی بیدار مغز	یکی داستان بیارای نغز
سخن چون برابر شود با خرد	روان سراینده رامش برد
کسی را که اندیشه ناخوش بود	بدان ناخوشی رای او گش بود
همی خویشتن را چلیپا کند	به پیش خردمند رسوا کند

که له هۆنراوه‌کانی (فیردهوسی)یه رازاندوه‌ته‌وه و پاشان به‌و جۆره درێژه به باسه‌که‌یان ئه‌دهن:

(سه‌رچاوه: ئه‌نترنیټ و تووێژی (فه‌رزان فه‌رامه‌رزی) له‌گه‌ل (دوکتۆر گوڵمه‌راد مرادی).

دوکتۆر گوڵمه‌راد مرادی و شانامه‌ی فیردهوسی

جوانتره له پێشدا پێناسه‌یه‌کی کورتی به‌پێز (گوڵمه‌راد مرادی)مان به‌ده‌سته‌وه بیټ، ئه‌و پێناسه‌یش له زمان خۆیانه‌وه له تووێژیکی فارسیدا به‌و جۆره ئێژن:

{به‌لام ئه‌گه‌ر پێت وایه هێشتا پێناسه‌که‌ی من بۆ هه‌ندێ له دۆستان و هاو‌نیشتمانان و خۆینه‌رانی و بێلاگه‌که‌ی ئێوه باش روون نه‌بووه‌ته‌وه، چه‌ن رسته‌یه‌ک ده‌خه‌مه به‌رده‌ستان؛ من کوردم و خه‌لکی {قه‌سریشیرین و زه‌هاو} به‌رگدروو بووم، له ئه‌رته‌یشدا (ده‌رجه‌دار)، خۆیندتم له زانستگای هایدلبرگ ته‌واو کرد، ماوه‌ی سالیکی وه‌ک تووێژه‌ر له زانستگای ئاکسفورد کاری لیکۆلینه‌وه‌م ئه‌نجامداوه و له سالی ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۳‌یش له زانستگای هایدلبرگ، هامبورگ و بیرمن مامۆستا بووم. له سالی (۱۹۹۶)وه خه‌ریکی کاری وه‌رگێرانه‌م له زمانه‌کانی (فارسی و کوردی و ئینگلیسی و ئالمانی)، له په‌نای ئه‌و کارانه‌دا هه‌م نووسراوه‌ی خۆم خستوه‌ته‌ به‌رده‌ست خۆینه‌ران و هه‌م له بواری سیاسیدا کار ده‌که‌م}.

سه‌بارت به جووتیاران که باج و سه‌رانیه‌یان ئی‌وه‌ر گیاروه، هه‌روه‌ها سه‌بارت به‌و
که‌سانه که به شیوه‌یه‌کی دیکه بیریان کردووه‌ته‌وه، بینیه‌و}

سه‌رجاوه: (روایات و تاریخچه جشن نوروز) ل ۱۶، ۲۰، ۲۱، ۳۰ و ۳۱

***

له کتیبی (روایات و تاریخچه جشن نوروز) ئاماژه به سی خال کراوه

خالی یه‌که‌م:

۱ - کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد

۲ - که ز آباد ناید به دل برش یاد

نوسه‌ر ئاماژه به‌و به‌شه له هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی ده‌کات که باسی
توخم و نژادی کوردی تیدا کراوه:

(کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد) | (ئیس‌تا کورد له‌و ریشه و ره‌گه‌زهن)

زۆر باشه ئه‌وه ناوی کورد له به‌شی یه‌که‌می هۆنراوه‌که:

(کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد) نوسه‌راوه، ئه‌ی به‌شی دووه‌می ئه‌و
هۆنراوه باسی چی ده‌کات و فیردهوسی چی مه‌به‌سته له‌و رسته:

(که ز آباد ناید به دل برش یاد) | (که هه‌ز به ئاوه‌دانی ناکهن).

خۆشبه‌ختانه نوسه‌ر شاره‌زاییان له زمانی فارسیدا وه‌هایه که
له ئینگلیسی و ئالمانی و کوردییه نوسه‌راوه وه‌رده‌گێرنه سه‌ر
زمانی فارسی و له فارسیشه‌وه بۆ سه‌ر ئه‌و زمانانه. به‌سه‌ر ئه‌و
شاره‌زاییه‌دا که هه‌یانه بۆ هه‌ر دوو به‌شی ئه‌و هۆنراوه‌یان
شینه‌کردووه‌ته‌وه، بۆ نه‌چوونه‌ته‌وه ناو مه‌به‌سته‌که‌ی
(فیردهوسی) یه‌وه تا خوینهر ئاگادار بیت؟!

{چهن رسته‌یه‌ک سه‌بارت به چاپی دووه‌م

له ده سالی رابردوودا گه‌لئ نوسه‌راوه‌ی (هه‌ره‌نگی، میژوویی، سیاسی و ئابووری) به
زمانه‌کانی ئالمانی و فارسی له لایهن نوسه‌ری ئه‌م چهن لایه‌په‌وه بلاوکراوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها
چوار کتیب و نامیلکه چاپکراوه. به‌لام به ته‌جروبه بۆم ده‌رکه‌وتووه، (روایات و تاریخچه جشن
نوروز) زیاتر له نوسه‌راوه‌کانی دیکه پینشواری لیکرا. له راستیدا هه‌ر وه‌ک له پینشه‌کی چاپی
یه‌که‌مدا ئاماژه‌ی پینکراوه، ئه‌م باسه به‌شیک بوو له قسه‌وباسی نوسه‌ر که رۆژی (۲۱) ماری
(۱۹۹۰) سه‌بارت به میژووی خه‌باتی گه‌لی کورد به زمانی ئالمانی پینشه‌شم کرد و پاشان
له‌سه‌ر داخواری هه‌ندێ که‌س که لایه‌نگری بوون کردم به فارسی و ده‌سه‌ده‌س بلاو کرایه‌وه.

(ئه‌مجار ئیبیلیس وه‌ک دوکتۆر هاته‌وه لای زوحاک، وتی چاره‌ی ئه‌و دوو ماره تیرکردنیانه و
ئه‌وه‌یش به میشکی سه‌ری ئینسانه و ده‌بیت رۆژی دوو که‌سیان بۆ بکوژریت و میشکیان بکیریت به
چیشته و ده‌رخواردی ماره‌کان بدریت. ئیبیلیس به‌و مه‌کر و نیره‌نگه ده‌یویسته ره‌گوریشه‌ی مرۆف له
ناو ببات. ده‌لێن زوحاک پاش ئه‌وه‌ی که جه‌مشیدی په‌له‌سه‌کرد به هه‌ره‌ کردی به دوو که‌رته‌وه،
زوحاک (۹۹۹ ساڵ و ۲۶۴ رۆژ) وه‌ک سته‌مکاریک ژیاوه، رۆژی دوو لاوی کوشتووه و میشکیانی
داوه‌ته ده‌رخوارد ماره‌کانی سه‌رشانی. پاشان دوو پیاوی مه‌زن و له خواترس به‌ناوه‌کانی
ئه‌رمایل و گه‌رمایل ده‌سته‌کار ده‌بن تا خواردن بۆ زوحاک ساز بکه‌ن، به‌ئکو بتوانن رۆژی
یه‌کیک له‌و لاوانه‌ی که ده‌بیت بکوژریت، له کوشتن ده‌رباز بکه‌ن. فیردهوسی له‌و باره‌وه ئیژریت:

مگر زین دو تن را که ریزند خون | که ده‌بی بکوژریت له لاوان دوو که‌س
یکی را توان آوریدن برون | ده‌ربازی ئه‌که‌ین بۆ خۆمان یه‌ک که‌س

به‌و جووره له بری ئه‌وه‌ی رۆژی دوو که‌س بۆ خۆراکی ماره‌کان بکوژریت که‌سیک ده‌کوژرا
و به هه‌وئوکۆشی ئه‌و دوو پیاوه مه‌زنه مانگی (۳۰) که‌س له مه‌رگ ده‌رباز ده‌بوون و
ره‌وانه‌یان ده‌کردن بۆ ده‌شت که ببن به شوان، تا ژماره‌یان گه‌یشته دووسه‌د که‌س.
ئیزن کورد له ره‌گه‌زی ئه‌وانه دورست بووه، دووباره فیردهوسی ده‌ئیت:

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد | ئیس‌تا کورد له‌و توخم و ره‌گه‌زهن
که ز آباد ناید به دل برش یاد | که هه‌ز به ئاوه‌دانی ناکهن

(وه‌ک ده‌زانین شاعیری پایه‌به‌رزی ئیران فیردهوسی له ده‌ورانی سوئتان مه‌حموود
غه‌زنه‌وی دا ژیاوه، هه‌ر به‌و هۆیه سته‌مکاری ئه‌م پادشا کۆنه‌په‌رسته و دیکتاتوره‌یان

ز کشمیر تا پیش دریای چین
برو شهریاران کنند آفرین
چو کودک لب از شیر مادر بشت
بگهواره محمود گوید نخست

کسی کش پدر ناصرالدین بود
سر تخت او تاج پروین بود
خداوند مردی و رای و هنر
بدو شادمان مهتران سر بسر

پادشاهی اشکانیان

کنون پادشاه جهان را ستای
برزم و ببزم و بدانش گرای
سرافراز محمود فرخنده‌رای
کزویست نام بزرگی بجای
جهاندار ابوالقاسم پرخرد
که رایش همی از خرد برخوردار
شهنشاه ایران و زابلستان
ز قنوج تا مرز کابلستان
برو آفرین باد و بر لشکرش
چه بر خویش و بر دوده و کشورش

له ده‌ریای چینه‌وه هه‌تا‌کو کشمیر
ده‌یانوت بژیت پاشایی دانا و ژیر
منالی به‌رمه‌مکانه‌ی جوان و نازدار
ناو مه‌حموودیان هه‌بوو له‌سه‌ر زار

کەسێک که باوکی ناسرده‌دین بی
بێچکە‌ی ته‌خته‌که‌ی تاجی په‌روین بی
خاوه‌ن ئازایی و ئە‌ندێشه‌ و هونه‌ر
له‌ سایه‌ ئە‌ودا هه‌موو به‌خته‌وه‌ر

پادشایی ئە‌شکانییە‌کان

ئێستا ستایش پاشایی جهان که
فیری جه‌نگ و شادی و زانست به
نهم مه‌حموودی دلشاد و خه‌ندان
ناوی ناودارانی پاراست له‌ جهان
ئە‌بولقاسمی خاوه‌نی جهان
دانا و زانا له‌ کار و فرمان
پادشایی ئێران هم زابلستان
له‌ ناوچه‌ی قنوج تا کابلستان
سپاس بۆ‌ خووی و له‌بۆ‌ سپاکه‌ی
بۆ‌ بئه‌ماله‌ و بۆ‌ ولاته‌که‌ی

له‌ دوا‌یین لایه‌ره‌ی شانامه‌دا فیردهوسی سه‌باره‌ت به‌ سو‌لتان
مه‌حموود به‌و جو‌ره‌ ده‌نووسیت:

له‌ هيج‌ره‌ت تێپه‌ری به‌ سه‌د چوار
هه‌تا ئە‌م شانامه‌يه‌م بۆ‌ بوو ته‌يار
ته‌ختوبه‌ختی مه‌حموود پيرۆز بی
سه‌ری سه‌وز و دلێشی شاد بی

ز هجرت شده پنج هشتاد بار
که گفتم من این نامه شهریار
همی گاه محمود آباد باد
سرش سبز باد و دلش شاد باد

خالی دووهه‌م:

(وه‌ک ده‌زانین شاعیری پایه‌به‌رزی ئێران فیردهوسی له‌ ده‌ورانی سو‌لتان مه‌حموود
غه‌زنه‌وی دا ژیاوه، هه‌ر به‌و هۆیه‌ سه‌تمه‌کاری ئە‌م پادشا کۆنه‌په‌ره‌ست و دیکتاتۆره‌ی
سه‌باره‌ت به‌ جووتیاران که باج و سه‌رانه‌یان ئێوه‌ر گیراوه، هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و
که‌سانه‌ که به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ بیریان کردوووه‌ته‌وه‌، بینیه‌وه‌)

نووسه‌ر له‌و په‌راگرافه‌دا باسی سه‌تمه‌کاری (سو‌لتان مه‌حموود غه‌زنه‌وی)
ده‌کات و ده‌لێت: خودی (فیردهوسی) هه‌ستی به‌ وانه‌ کردووه‌. با
بزانی فیردهوسی سه‌باره‌ت به‌و پادشا سه‌تمه‌کاره‌ ده‌لێت چی:

ستایشی سو‌لتان مه‌حموود

له‌و کاته‌وه‌ که خودا جهانی سازکردووه
پاسه‌وانیکی وه‌های دورسته‌کردووه
کاتیک که هه‌تاو تاجی نایه‌سه‌ر
جهان رووناک بوو هه‌موو سه‌رانسه‌ر
تۆ ئێژی ئە‌و تاوه‌ تاوی کێ بوو
که جهان به‌و جو‌ره‌ پێی رووناک بوو
ئە‌بولقاسم بوو پادشای خو‌شبه‌خت
تاجی نایه‌ سه‌ر رویشته‌ بانته‌خت
روژه‌ه‌لات و روژئاوا پێی بوو ئاوه‌دان
له‌ سایه‌ی ئە‌ودا هه‌موو بوون شادان
ئە‌ستێره‌ی نووستووی منیش بێدار بوو
میشک و ده‌روونم له‌ زانست پر بوو

زه‌وی رازاندۆ به‌ دادپه‌روه‌ری

کاتیک که تاجی نایه‌ بانسه‌ری

له‌ سایه‌ی مه‌حموود پادشایی مه‌زن

ده‌ژیان بێکه‌وه‌ مه‌ر و گورگ و بز

اندر ستایش سلطان محمود

جهان آفرین تا جهان آفرید
چنو مرزبانی نیامد پدید
چو خورشید بر گاه بنمود تاج
زمین شد بگردار تابنده‌ عاج
چه گوئی که خورشید تابان که بود
کزو در جهان روشنائی فرود
ابوالقاسم آن شاه پیروز بخت
نهاد از بر تاج خورشید تخت
ز خاور بیاراست تا باختر
پدید آمد از فر او کام زر
مرا اختر خفته‌ بیدار گشت
به‌ مغز اندر اندیشه‌ بسیار گشت

بیاراست روی زمین را بداد

بپردخت از آن تاج برسر نهاد

جهاندار محمود شاه بزرگ

تآبشخور آرد همی میش و گرگ

ئه‌گەر به‌پێز گولمراد مرادی ئه‌و هۆنراوه هه‌جوبیه‌ی فیردهوسی که سه‌بارهت به سولتان مه‌حموود نووسیویه‌تی به هێرشکردن بۆ سه‌ر (ئه‌و) بزانیته و به‌و جووره‌ی دابنیت که فیردهوسی سولتان مه‌حموودی به که‌سیکی سته‌مکار زانیوه، ئه‌وه هه‌له‌یه!

هێرش‌ی فیردهوسی له‌و هۆنراوه هه‌جوبیه‌دا له پیناوه ئه‌وه‌دا بووه که سولتان مه‌حموود به‌لینه‌که‌ی خۆی سه‌بارهت به فیردهوسی که ده‌بوو له به‌رانبه‌ر هه‌ر هه‌زار به‌یت هۆنراوه‌دا هه‌زار سه‌کی زێری بداتی به‌جێ نه‌هیناوه و سه‌کی زیوی پێداوه! تووره‌ی فیردهوسی له پیناوه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی خۆیدا بووه، نه‌ک ئه‌وه‌ی که سولتان مه‌حموودی به سته‌مکار و کۆنه‌په‌رسته زانییته. نووسینی کارنامه‌یه‌کی و هه‌ا بۆ که‌سیکی وه‌ک فیردهوسی کاریکی هه‌له و ناشایسته!

ئاماده‌م کرد به‌سه‌رهاتی شاکانی پینش
به‌رسته‌ی نایاب و جوان به‌بیتنه‌ندیش
به‌لام که ته‌مه‌نم گه‌یشه‌ هه‌شتا
مالی ئاره‌زووم به‌سه‌ردا رووخا
سی سالی ره‌به‌ق ئه‌من کیشام ره‌نج
هه‌تا‌کو بگه‌م به‌ زێر و به‌ گه‌نج

من این نامهء شهریاران پیش
بگنتم بدین نغز گفتار خویش
چو عمرم به نزدیک هشتاد شد
امیدم به یکبارہ بر باد شد
بسی سال اندر سرای سپنج
چنین رنج بردم به امید گنج

دیباچه‌ی شانامه ل ۱۰۰

خالی سینه‌م:

ئێژن کورد له ره‌گه‌زی ئه‌وانه دورست بووه.

مه‌به‌ستی نووسه‌ر له (ئه‌وانه) ئه‌و دووسه‌د که‌سه‌یه که به یارمه‌تی (ئه‌رمایل و گه‌رمایل) له کوشتن رزگار کراون. با جارێ واز بێنین له باسی (ره‌گه‌زی کورد و شوانیکردنی ئه‌و ۲۰۰ که‌سه) و برۆینه سه‌ر کتێبی (تاریخ کرد و کردستان) به پیننوسی: دوکتۆر (بۆره‌که‌یی).

همش رای و هم دانش و هم نسب
چراغ عجم آفتاب عرب
چنانش ستودم که اندر جهان
سخن ماند از آشکار و نهان
مرا از بزرگان ستایش بود
ستایش ورا در فزایش بود
که جاوید باد آن خردمند مرد
همیشه بکام دیش کار کرد
بدو ماندم این نامه را یادگار
به‌شش بیور ایباتش آمد شمار

هه‌تاوی عه‌ره‌ب چراییی عه‌جه‌م
دانا و زانا دوور له ده‌رد و خه‌م
وه‌های ئه‌په‌رستم له جه‌انا من
هه‌تا بزائن گشت دۆست و دوژمن
من ستایشی مه‌زنان ئه‌که‌م
شتایشی ئه‌و بپایان ئه‌که‌م
بژی ئه‌و پیاوه دانا و ژیره
ژیانی سه‌راپا راو ته‌کبیر
ئه‌م نامه‌م بۆ ئه‌و کرده به یادگار
به شه‌ست هه‌زار هۆنراوه دیته ژمار

سه‌بارهت به ستایشکردنی سولتان مه‌حموود له لایه‌ن (فیردهوسی) به‌وه ده‌توانین تماشای به‌رگی ۱ لاپه‌ره - ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ - به‌رگی ۴ ل ۳ و ۴ و ۲۴۵ - به‌رگی ۵ ل ۲۵ و ۱۳۴ - به‌رگی ۷ ل ۲۵۲ شانامه چاپخانه‌ی سپهر، سالی ۱۳۶۳ تاران بکه‌ین.

په‌روین: ناوی نه‌ستیره‌یه‌که

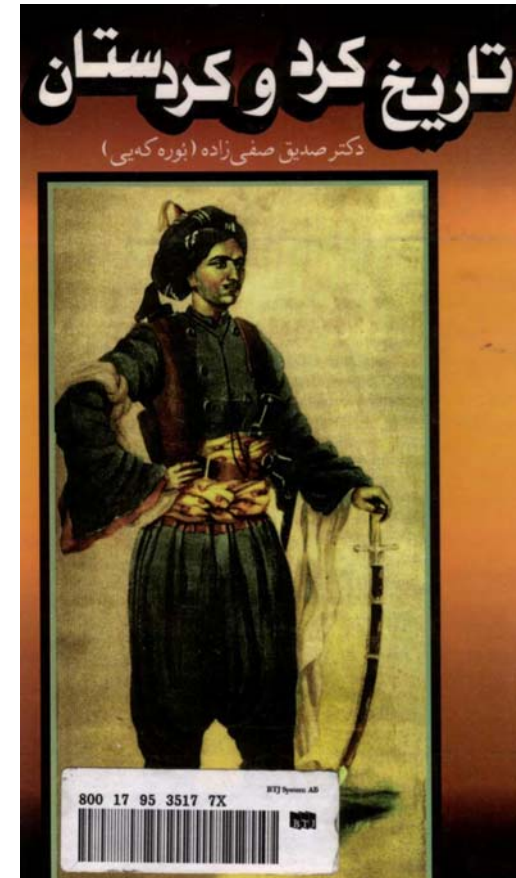
فیردهوسی به‌و جووره ستایشی سولتان مه‌حموود ده‌کات، هه‌روه‌ها ده‌لایت منالی ناو لانکه هه‌ر ئه‌وه‌ندی ده‌می له مه‌مکی دایکی تازا ناوی مه‌حموودی له‌سه‌ر زاره!

فیردهوسی بۆ پیناسه‌ی شاکانی ئه‌شکانی له پینشدا ستایشی سولتان مه‌حموود ده‌کات، پاشان ده‌چیته سه‌ر باسی ئه‌وان. ئه‌گه‌ر فیردهوسی هه‌ستی به‌و (سته‌مکاری و کۆنه‌په‌رسته‌یه‌ی سولتان مه‌حموود) که نووسه‌ر ئامازه‌ی پیکردووه، کردبیت و به‌و جووره‌یش ستایشی بکات، ده‌بوو خۆدی دوکتۆر مرادی وه‌ک نووسه‌ری کتێبی (روایات و تاریخچه جشن نوروز) فیردهوسی ببردایه‌ته ژیر پرسیاره‌وه که تۆ چۆن ستایشی دیکتاتۆریکی و هه‌ا ده‌که‌ی!

دوکتور صدیق سه‌فیزاده- (بۆره‌که‌یی) و شانامه‌ی فیردهوسی

له ئەنترنی‌تدا زۆر گه‌رام، به‌داخه‌وه پێناسه‌یه‌کی به‌پێز (دوکتور بۆره‌که‌یی) م په‌یا نه‌کرد. دوکتور بۆره‌که‌یی نووسه‌ر که‌سیکی نائاشنا نییه، له کتیبخانه‌ی کوردی و فارسیدا به‌ره‌مه‌یان زۆره.

به‌پێز بۆره‌که‌یی له کتیبی (تاریخ کرد و کردستان) که به فارسی نووسیویانه، به‌و جۆره ده‌نوسن:

اهرمین این بار بصورت پزشک درآمد و ضحاک را گفت چاره ی آن دوماز سیر داشتن آنها با مغز سر آدمی است و باید دوتن از آدمیان را هر روز کشت و از مغز ایشان خورش باین دو مار داد. و باین حیلله اهرمین میخواست نسل آدمیان را از روی زمین براندازد.

گویند ضحاک پس از دستگیری جمشید و بدو نیم اره کردنش، هزار سال يك روز کم پادشاهی کرد و بر مردم ستم می نمود و هرروز دو تن از جوانان را میکشت و مغز آنانرا عماران دوشش میداد.

عاقبت دو مرد گراغایه و پارسا بنامهای آرمانیل و کرمانیل (۲۱) برآن شدند که بخوالیگری (آشپزی) بخدمت ضحاک روند تا شاید از این راه هر روز یکتن از جوانان را از مرگ برهانند. فردوسی در این باره میگوید: (۲۲)

“مگر زین دوتن را که ریزند خون یکی را توان آوردن برون”

بدینصورت بجای آنکه هر روز دوتن را برای خورش ماران بکشند، یکتن را بکشند چنانکه هر ماه سی تن بهمت ایشان از مرگ نجات می یافتند و آن سی نفر را بصحرا بشبانی می فرستادند، تا هنگامیکه تعدادشان به دویست نفر رسید. گویند، نژاد کُردها از ایشان پدید آمده است. باز هم فردوسی میگوید: (۲۳)

“کنون کُرد از آن تخمه دارد نژاد که ز آباد ناید به دل برش باد”

بطوریکه میدانیم شاعر گراغایه ایران، فردوسی در زمان سلطان محمود

۲۰

غزنوی میزیسته و بدینترتیب ستم و ظلم این سلطان مستبد و متعصب را نخست نسبت به دهقانان خراج پرداز و دوم نسبت بدگر اندیشان لیده بوده. یعنی آنگونه که بیشتر مورخین نظیر استاریکف معین،

۳۱

لاپه‌ری دیکۆمینی له کتیبی (روایات و تاریخچه جشن نوروز، دکتر گلرادی) ئەو خه‌ته نووسه‌ری ئەم چهن لاپه‌ره کیشاویه به‌ژیر ئەو هۆنراوه‌دا

چنان بد که بودند روزی بهم
سخن رفت هر گونه از بیش و کم
ز بیدادگر شاه و از لشکرش
وز آن رسمهای بد اندر خورش
یکی گفت مارا به خوالیگری
بباید بر شاه رفت آوری
وز آن پس یکی چاره ساختن
زهر گونه اندیشه انداختن
همی بنگرید این بدان آن بدین
ز کردار بیداد شاه زمین
از آن دو یکی را بپرداختند
جز این چاره نیز نشناختند
برون کرد مغز سر گوسپند
بر آمیخت با مغز آن ارجمند
یکی را بجان داد زنهار و گفت
نگر تا بیاری سر اندر نهفت
نگر تا نباشی به آباد شهر
ترا در جهان کوه و دشتت بهر
به جای سرش زان سر بی بها
خورش ساختند از پی اژدها
ازین گونه هر ماهیان سی جوان
ازیشان همی یافتندی روان
چو گرد آمدندی از ایشان دویست
بر آن سان که نشناختندی که کیست
خورشگر بریشان بز و چند میش
بدادی و صحرا نهادیش پیش
کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد

روژی دانیشتبوون هەر دوویان
قسه‌یان ده‌کرد دووبه‌دوو ئەوان
له سته‌مکاری شا و سپاکه‌یی
له کردار به‌د و له خواردنه‌که‌یی
یه‌ک له وان وتی با ئیمه‌ خو‌مان
ببین به چی‌شکنه‌ر هەر له دیواخان
پاشان به باشی بیر ده‌که‌ینه‌وه
چاره‌ی ئەو کاره‌یش ده‌دۆزینه‌وه
ده‌یان‌روانی بۆ یه‌کتر هەر دوو
له سته‌مکاری پادشایی به‌د خوو
ده‌ست ده‌کرا به‌کار له‌سه‌ر یه‌ک له‌وان
چاره‌یان نه‌بوو، ناچار بوون ئەوان
هەر ئەوکات می‌شکی مه‌ریک ده‌هینرا
ئاو‌یت‌ه‌ی می‌شکی ئەو که‌س ده‌کرا
ده‌یانوت به وه‌ی که نه‌کوژرا بوو
خۆت بشاره‌وه ئەتۆ زووبه‌زوو
ناب‌ی تۆ بژیت له گوند و شاران
پێویسته برۆیه ده‌شت و کۆساران
له‌بری می‌شکی ئەو می‌شکیک بی‌به‌ها
ده‌کرا به چی‌شت له‌بۆ ئەژدیه‌ها
به‌و جو‌ره هەر مانگ سی که‌س له لاوان
ده‌ربازیان ده‌کرد له کوشتن ئەوان
بوون به دووسه‌د که‌س تی‌کرای ئەوان
که‌س نه‌یده‌زانی به چی‌گه و شو‌پینیان
پاشان چی‌شکنه‌ران مه‌ر و بزنیان
برده ده‌شت و کیو له‌بۆ لاوه‌کان
ئێستا کورد له‌و توخم و ره‌گه‌زه‌ن
که‌ه‌ز به ناوه‌دانی ناکه‌ن

کورد له شانامه دا:

(له شانامه‌ی فیردهوسی دا ناوی (کورد) ده‌بینین، ئەوه‌یش له داستانی (زوحاکی مار له سهرشان)دایه که هیرش ده‌کاته سهر ئیران و جه‌مشید شا تێده‌شکینت، پاشان ده‌چیته سهر ته‌ختی پادشایی ئیران. زوحاک پادشایه‌کی سته‌مکار و خوینتریژ بوو، له داستانه‌کاندا ده‌یخوینینه‌وه که ئەهریمه‌ن وه‌ک که‌سیکی باش و دانا ده‌چیته لای زوحاک و ده‌ئیت: من ده‌توانم خواردنی خۆش دورست بکه‌م.)

(زوحاک کاری چی‌شت لێنانی پێده‌سپیری‌ت، ئەهریمه‌ن له گۆشتی مامر و که‌و و به‌رخ چی‌شتی خۆش و به‌تامی بۆ دورست ده‌کات، زوحاک کاره‌کانی به‌دڵ ده‌بن و ئیژی‌ت چیت پێویسته با بۆت جیه‌جی بکه‌م، ئەهریمه‌ن ده‌ئیت ئەگه‌ر ریگام بده‌ی پێم‌خۆشه‌ شانه‌کانت ماچ بکه‌م، ئەهریمه‌ن ده‌می نا به هەر دوو شانی زوحاکه‌وه و له جی لێوه‌کانی ئەهریمه‌ن دوو مار سه‌ریان هه‌لدا، ماره‌کانیان له بن‌دا قرتان و دووباره سه‌ریان هه‌لدا، دوکتۆره‌کان زۆر تیکۆشان، به‌لام کاره‌که‌یان سوودیکی نه‌بوو، پاشان ئەهریمه‌ن خۆی ده‌کات به دوکتۆر و پیشیار ده‌کات به زوحاک که روژی دوو لاو بکوژیت و می‌شکیان ده‌رخواری ماره‌کان بدات، ئەم کاره‌ی هه‌موو روژیک ئەنجام‌ده‌دا و خه‌لک به کوژرانی لاوه‌کانیان زۆر بیزار ده‌بن، ئەم کاته‌دا دوو ئیرانی باش به‌ناوه‌کانی ئەرمایل و گه‌رمایل بیر ده‌که‌نه‌وه تا روژی یه‌کیک له‌و دوو لاوه به نه‌ینی نازاد که‌ن و له بری می‌شکی ئەو که‌سه می‌شکی مه‌ریکیان ده‌دایه‌ ده‌رخواری ماره‌کان و مانگی سی که‌س له لاوه‌کانیان ده‌نارد بۆ کیوه‌کان تا له‌وئ ده‌سکه‌ن به کاری کشتوکاڵ و مه‌ر و مالات به‌خێوکردن، کورده‌کان هەر له‌و که‌سانه‌ن که به‌ره‌به‌ره زیادیان کردووه، هەر وه‌ک فیردهوسی ده‌ئیت:

چنان بد که هر شب دو مرد جوان
چه کهتر چه از تخمه پهلوان
خورشگر ببردی به ایوان شاه
وزو ساختی راه درمان شاه
بکشتی و مغزش برون آختی
مر آن اژدها را خورش ساختی
دو پاکیزه از گوهر پادشا
دو مرد گرانبایهء پارسا
یکی نامش ارمایل پاکدین
دگر نام گرمایل پیش بین

وه‌هابوو هەر شه‌و دوو لاوی جوان
له ده‌سته‌ی لاواز یاخۆ پاله‌وان
چی‌شکنه‌ر ده‌بیردن بۆ کۆشکی پاشا
ده‌کران به‌ ده‌رمان بۆ ده‌رده‌که‌ی شا
له‌پاش کوژرانا ده‌رده‌هات می‌شکیان
له‌بو ئەژدیه‌ها به‌ چی‌شت ده‌کران
له‌ولاتی پاشا دوو مرو‌قی دلپاک
دوو پیاوی مه‌زن دوو دینداری چاک
یه‌کیان به‌ناوی ئەرمایل پاکدین
ئه‌ویدیکه‌یان گه‌رمایل بی‌شبین

تاریخ کرد و کردستان- ۷۵- ۷۶- ۷۷ : سدیق سه‌فیزاده - بوره‌که‌یی.

تباہ شدن روزگار جمشید
 از آن پس برآمد از ایران خروش
 پدید آمد از هر سوی جنگ و جوش
 سیه گشت رخشنده روز سفید
 گسستند پیوند با جمشید
 برو تیره شد فره ایزدی
 بکزی گرانید و نا بخردی
 پدید آمد از هر سوی خسروی
 یکی نامداری ز هر پهلوی
 سپه کرده و جنگرا ساخته
 دل از مهر جمشید پرداخته
 یکایک از ایران برآمد سپاه
 سوی تازیان برگرفتند راه
 شتودند کآنجا یکی مهتر است
 پر از هول شاه ازها پیکر است
 سواران ایران همه شاه جوی
 نهادند یکسر بضحاک روی
 بشاهی برو آفرین خواندند
 ورا شاه ایران زمین خواندند

دهسه لاتی جمشید به ره نو نمان
 پاشان له ئیراندا بوو به ناژاوه
 بوو به جهنگوهره له ههر لاه
 روژی رووناک بوو به تاریکی
 له گهل جهمشیدا بوو به ناکوکی
 یزدانی مهن رووی لیوهر گپرا
 ئارامی لیکرد به جهنگ و ههرا
 پاشاگردانی رووی کرده ولات
 ئهوهی که ههییوو هیژودهسه لات
 ئامادهی دهکرد له شکر و سپا
 ههتا بجهنگی له گهل جهمشیدا
 له ئیرانهوه له شکر و سپا
 له یو لای عه ره ب که وتنه ریگا
 بیستبوویان که سیک و لهوی
 که خاوهن دهسه لات و پیگه و جی
 بو په یادکردنی شایهک بو ئیران
 چوونه لای زوحاک سواران هه موویان
 ئهویان کرد به شا به شای خویان
 تا فه رمانر هوا بیت له خاکی ئیران

خۆشبهختانه خودی به پریز بۆره که هی له لاپه ره ۷۸۴ کتیبی (تاریخ کرد و کردستان) و له باسی (زوحاک) دا هه مان هۆنراوهی فیردهوسی سه بارهت به چوونی ئیرانییهکان بۆ لای زوحاک که (ئه تاس خان که لهور) کردوویه به کوردی، بهو جۆره نووسیویانه ته وه:

swaran eran grdin sha jo
 yaksar ru kardin wa dahak bad xo
 aman kardishan shay eran zamin
 yak yak wa shahish watin afarin
 awsa grd wa xost shad bin nay dnya
 awish taji kay wa sarish niya

سواران ئیران گردیان شا چۆ
 یه کسه روو که ردن وه دههک به دخۆ
 نامان که ردشان شای ئیران زه مین
 یهک یهک وه شاهیش واتن نافه رین
 نهوسا گرد وه خۆست شاد بین نهی دنیا
 نهویش تاج کهی وه سه رش نیا

با پریینه ناو نووسراوه که هی به پریز (بۆره که هی)
 لهو نووسراوه دا ئاماژه یان به دوو خال کردووه:

خالی یه کهم:

نووسهر له نووسراوهی (کرد در شاهنامه) دا ئاماژه به وه دهکات که (ناوی کورد له شانامه) دا نووسراوه، بۆ دورستی باسه که یان ئه و زنجیره هۆنراوهی شانامه که ئاماژه به کورد دهکات نووسیوه ته وه، له درێژهی باسه که دا بهو جۆره ده نووسن:

زوحاک هیرشی کرده سهر ئیران و جهمشید شای تیکشکان و چووه سهر ته ختی پادشایی ئیران.

ئه و باسه هه له یه که بیژین زوحاک هیرشی کرده سهر ئیران، چون خودی ئیرانییهکان ده پۆن بۆ لای زوحاک و تکای لیده کهن تا بییت به شای ئیران. له به شای (تباہ شدن روزگار جمشید) له شانامه دا بهو جۆره باسی جهمشید و زوحاک کراوه:

ئیرانییهکان له جهمشید بیزار ده بن، ههر کهس که توانا و دهسه لاتیکی بوویت له شکر و سپای پیگه وه ناوه، که وتوونه ته جهنگ له گهل جهمشیدا، ئیرانییهکان به له شکر و سپاوه ده پۆن بۆ لای عه ره بهکان و تکا له زوحاک ده کهن تا بییت به شای ئیران.

ئه وهیش خودی هۆنراوه که هی فیردهوسی سه بارهت بهو باسه:

له هه‌موو جهاندا مرۆف بۆ فیربوونی خویندن و نووسین ده‌چیتته قوتابخانه. ده‌وره‌ی خویندن له پۆله‌کانی سه‌ره‌تاییه‌وه ده‌ست پێده‌کات تا ده‌گاته به‌شه جیا‌جیا‌کانی زانستگا.

ئایا له کوردستانی پاش شۆرشى ئیسلامى ئێران قوتابخانه‌یه‌کی کوردی له لایه‌ن ده‌وله‌تی ئێران‌ه‌وه دامه‌زراوه تا تاکی کورد بتوانیت به کوردی بخوینیت و بنووسیت؟

جیگه‌ی داخه به‌رپێز بۆره‌که‌یی زۆر به دلفراوانییه‌وه ده‌نووسن:

(له پاش شۆرشى ئیسلامییه‌وه زمانى کوردی ئازادی خوی به‌ده‌ست هیناوه تا ئیستا هه‌ندی گۆفاره و کتیب به‌م زمانه چاپکراوه).

ئه‌وه‌ی که ده‌وله‌تی ئێران چه‌ن گۆفاره و کتیبیک به کوردی چاپ ده‌کات، ئه‌وه بۆ فریودانی خه‌لکی جهانه تا نه‌لین له ئێراندا کورد ما‌قی نییه به زمانى خۆی بخوینت. با لی‌ره‌دا ئاماژه به یه‌کێک له‌و گۆفاران‌ه که له‌لایه‌ن ده‌وله‌تی ئیسلامی ئێران‌ه‌وه چاپ ده‌کرا بکه‌ین، ئه‌و گۆفاره ناوی (سروه‌یه).

سروه له پێشدا له ورمی چاپ ده‌کرا، پاشان برایه شاری سنه، خاوه‌نی ئه‌و گۆفاره یا (صاحب امتیاز) که‌ی که‌سێکه به‌ناوی: (مورته‌زا محب الاولیا (اسفندیار رحیم مشایی). که یه‌کێک له‌و که‌سانه‌یه له سه‌رکو‌تکردنی شۆرشى کوردستاندا رۆلی سه‌ره‌کی گێراوه، هه‌ر به‌و هۆیه ده‌گاته ئه‌و پله‌یه که له‌ ساڵی ۲۰۱۳ خۆی کاندید ده‌کات بۆ پۆستی سه‌رۆک‌کۆماری ئێران.

بۆ ئاگاداری: پێش شۆرشى ئیسلامی ئێران هه‌م کتیب و هه‌م گۆفاره‌ی کوردی چاپ ده‌کرا، نمونه: کتیبه (کوردییه چاپکراوه‌کانی کتیبفرۆشی سه‌یدان) له مه‌باد یا {رۆژنامه‌ی کوردستان به (صاحب امتیازی،

ئه‌و به‌شه له هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی که به‌رپێز بۆره‌که‌یی نووسییانه‌ته‌وه، به‌و هۆنراوه ده‌ست پێده‌کات:

وه‌هابوو هه‌ر شه‌و دوو لاوی جوان له ده‌سته‌ی لاواز یاخۆ پاله‌وان	چنان بد که هر شب دو مرد جوان چه کهتر چه از تخمه پهلوان
---	---

به‌و هۆنراوه کۆتایی پێهاتوووه

ئێستا کورد له‌و ریشه و ره‌گه‌زه‌ن که‌ هه‌ز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن	کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد کز آباد نیاید بدل برش یاد
--	--

به‌رپێز (بۆره‌که‌ی)یش وه‌ک به‌رپێز (مرادی) به‌شی یه‌که‌می هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی واته (کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد) که باسی توخم و نژادی کورد ده‌کات به‌لاوه گرنه‌گه، به‌داخه‌وه ئه‌میش نه‌چووته سه‌ر به‌شی دووه‌م (کز آباد نیاید بدل برش یاد). بۆ نه‌چووته سه‌ر ئه‌و به‌شه ئه‌وه جیگه‌ی پرسیاره، هه‌روه‌ها ئاماژه‌ی به‌وه کردوووه که کورد له توخمی ئه‌و دووسه‌د که‌سه‌ن.

دوکتۆر بۆره‌که‌یی و باسیکی نادورستا!

نووسه‌ر له لاپه‌ره (۱۴۴)ی (تاریخ کرد و کردستان) دا ده‌نووسن: وه‌ک وتمان کورده‌کان له پینج ولاتی ئێران و ئێراق و تورکییه و سورییه و روسییه ئه‌ژین و له رابردوودا له زۆریه‌ی ئه‌و ولاتانه خویندن و نووسین به زمانى کوردی یاسخ بووه، به‌لام له پاش شۆرشى ئیسلامییه‌وه زمانى کوردی ئازادی خوی به‌ده‌ست هیناوه تا ئیستا هه‌ندی گۆفاره و کتیب به‌م زمانه چاپکراوه...

بۆ ئه‌و باسه نادورسته؟

گُرد در شاهنامه ۷۷

به جای سرش زان سر بی‌بها خورش ساختند از پی اژدها
 از این گونه هر ماهیان می‌جوان ازیشان همی یافتندی روان
 چو گر آمدندی از ایشان دوست بر آن سان که شناختندی که کیست
 خورشگر بریشان بز چند میش بدادی و صحرا نهادیش پیش
 کتون گُرد از آن تخمه دارد نژاد کز آباد بردل نیایدش یاد

این قتیبه نیز در کتاب المعارف در این‌باره گوید: «ان الاکراد فضل طعم بیوراسف و ذلک انه کان یأمران یذبح له کل یوم انسانان و یتخذ طعامه من لحو مهما و کان له وزیر یقال له اریابیل فکان یذبح واحداً و یبقی واحداً و یتحییه و یبعث به الی جبل فارس فتوالدوا فی الجبال و کثروا». یعنی: کردان باقیمانده غذای ضحاک هستند زیرا که او فرمان می‌داد تا هر روز دو جوان را سرببرند و از گوشت آنها غذایی برایش ترتیب دهند. وزیری داشت ارمایل نام، یکی از آن جوان را می‌کشت و دیگری را به کوهستان فارس آزاد می‌کرد و این آزادشدگان در آنجا بسیار شدند.

مینورسکی از سیاحتنامه موریه نقل می‌کند: که در سال ۱۸۱۲ میلادی در سی و یکم ماه اوت، مردم دماوند جشنی گرفتند به یادگار نجات ایرانیان از ظلم و ستم ضحاک ذوالحیثین و این جشن را عیدالکُردی می‌نامیدند و علی‌اصغر شمیم هم در کتاب کردستان می‌گوید: در بین اکراد شمالی ایران عیدی به نام عیدکردی موسوم بوده که با مراسم مخصوص به یاد رفع ظلم ضحاک و گرفتاری او به دست فریدون برپا می‌شود که شاید قرینه‌ای برای صحت نوشتجات شاهنامه باشد.

مسعودی در کتاب‌التنبیه والاشراف طوایف گُرد را برشمرد و آنها را از نسل کردن اسفندیار بن منوچهر پیشدادی دانسته است و برخی از طوایف کرد را اینگونه یاد کرده است: یا زنجان، شوهران، شاذنجان، نشاوزه، بوذیکان، جورقان، جاوانیه، بارسایانه جلالیه، مشکان، جابارقه، جردغان، کیکان، ماجردان، هذبانیه، گُر و اینها بیشتر در ماه الکوفه و ماه‌البصره و ماسبذان و ایغارین و همدان و شهرزور، و صامغان و آذربایجان واران و بیلقان و جزیره و سایر بلاد کردستان ساکن هستند.

امیر شرف خان بدلیسی نیز در باب کرد و نسب او آورده است و گوید: پهلوان پیلتن و

لاپه‌ری دیکومینتی له کتیبی تاریخ کرد و کردستان: دکتر صدیق صیفی زاده (بوره‌کله‌یی)

نه و خه‌ته نووسه‌ری نه‌م چهن لاپه‌ره کیشاویه به‌ژیر نه‌و هونراودا

عه‌بدولمه‌جید به‌دیع نه‌لزمانی- (سه‌رنووسه‌ر سدیق موقتی‌زاده) - (شوکرولا بابان نووسه‌ری به‌شی نه‌ته‌وه‌یی).

له‌گه‌ل ریز بۆ نه‌و که‌سانه که له‌و کارانه‌دا خۆیان ماندوو کردوو، نه‌و کارانه‌ی شاییش بۆ فریودانی خه‌لکی جهان بوو!

با لیره‌وه برۆینه سه‌ر باسی {توخم و ره‌گه‌زی کورد و شوانیکردنی نه‌و ۲۰۰ که‌سه} له ژیرناوی (هونه‌ری فیردهوسی و هونه‌ری فیردهوسیناسان) دا.

کورد له توخمی ئەو دووسەد کەسەن؟

به‌پێی دیدوبۆچوونی به‌رێزان یه‌غمایی- مرادی- بۆره‌که‌یی و عه‌بدووه‌هاب عزام وه‌ک فیرده‌وسیناس (کورد له‌ توخمی ئەو دووسەد کەسه) دورست بووه، با له‌و هۆنراوه‌ که ئەو فیرده‌وسیناسانه‌ پشتیان پێبه‌ستوووه، بکۆڵینه‌وه:

<p>چنان بد که هر شب دو مرد جوان چه کهنتر چه از تخمهء پهلوان خورشگر ببردی بایوان شاه وزو ساختی راه درمان شاه بکشتی و مغزش ببرداختی مر آن ازدها را خورش ساختی</p>	<p>وه‌هابوو هه‌ر شه‌و دوو لاوی جوان له‌ ده‌سته‌ی لاواز یاخۆ پالەوان چیشته‌که‌ر ده‌بیردن بۆ کۆشکی پاشا ده‌کران به‌ ده‌رمان بۆ ده‌رده‌که‌ی شا له‌ پاش کۆژرانا ده‌رئه‌هات میتشکیان له‌ بۆ ئەژدیها به‌ چیشته‌ ده‌کران</p>
---	---

ته‌نانه‌ت خودی (ئه‌رمایل و گه‌رمایل) که ئەه‌وانه‌یان له‌ کوشتن ده‌رباز کردوو به‌ وشه‌ی {{زنه‌ار} واته‌ (نامان) - (ده‌غیل)} پێیان ئێژن نابیت له‌ شاردا بژین و نابیت که‌س بتانناسیته‌وه!

<p>یکیرا بجان داد زنه‌ار و گه‌ت نگر تا بیاری سر اندر نهفت نگر تا نباشی بآباد شهر ترا در جهان کوه و دشتت به‌ر</p>	<p>ده‌یانوت به‌ وه‌ی که‌ نه‌کۆژرا بوو خۆت بشاره‌وه‌ ئەتۆ زووبه‌زوو نابیت تۆ بژیت له‌ نیو شاران پێویسته‌ برۆیه‌ ده‌شت و کۆساران</p>
<p>چو گرد آمدندی ازیشان دویست بر آسان که نشناختندی که کیست</p>	<p>بوون به‌ دووسەد که‌س تی‌کرای ئەوان که‌س نه‌یه‌زانی به‌ شوین و جیان</p>

ئه‌رمایل و گه‌رمایل ئەه‌ویان زانیوه، به‌ هۆی ئەه‌وی ئەه‌و که‌سانه‌ به‌ نه‌یه‌نی ده‌ژین، ناتوانن برۆنه‌ ناو خه‌لک و پیداوایسته‌کانی ژیان دابین بکه‌ن، ئەه‌و چه‌ن سه‌ره‌ مه‌ر و بزنه‌یان بۆ بردوون تا پێببژین، نه‌ک بۆ شوانی کردن. ئەگه‌ر ئەه‌و (۲۰۰) که‌سه‌ شوان ببوایه‌تن چۆن ده‌یانتوانی به‌ نه‌یه‌نی بژین، خه‌لک و زوحاکیش ده‌یزانی به‌ جیگاکه‌یان و هه‌م ئەه‌و دووسەد که‌سه‌ ده‌گیرانه‌وه‌ و هه‌م (ئه‌رمایل و گه‌رمایل) یش سزا ئەه‌ران.

کورد و شوانی

وشه‌ی شوان بۆچ لای به‌رێزان (یه‌غمایی) و (مرادی) و (بۆره‌که‌یی) به‌و جۆره‌ ره‌نگی داوه‌ته‌وه‌؟ ئەگه‌ر بمانه‌ویت بزاین ئەه‌و دووسەد که‌سه‌ که‌ ئەه‌و سی فیرده‌وسیناسه‌ کردوونیان به‌ (باییره‌ گه‌وره‌ی ئیهمی کورد)، هه‌روه‌ها کردوونیان به‌ شوانیش، بۆ ده‌بیت شوان بین؟ ئەه‌و باسه‌ ده‌گرێته‌وه‌ بۆ دیدوبۆچوونی فارسه‌کان سه‌باره‌ت به‌ کورد. ئەه‌و باسه‌یش له‌ واژنامه‌ فارسیه‌کاندا به‌و جۆره‌ نووسراوه‌:

کرد = (کورد): (چوپان) واته‌ (شوان) {به‌رگی (۲) ی (فره‌نگ فارسی دکتور محمد مه‌ین)}.

ئەه‌و زنجیره‌ هۆنراوه‌ باسی ئەه‌و ده‌کات شه‌وی دوو مرد ((هر شب دو مرد جوان)) براونه‌ته‌ چیشخانه‌که‌ی زوحاک تا میتشکیان بکریته‌ به‌ چیشته‌ و ده‌رخواردی ماره‌کان بدریته‌.

له‌ زمانی فارسیدا وشه‌ی (مرد) - (مه‌رد) بۆ مروّقی نیرینه‌ به‌کار ده‌بریت. کاتی‌ک وشه‌ی (مرد) به‌ پاشکۆی (جوان - جه‌وان) هه‌و به‌کار بیریته‌، مه‌به‌سه‌ت که‌سیکی نیرینه‌یه‌ که‌ ته‌مه‌نی نه‌ زۆر له‌ خواره‌وه‌یه‌ نه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌، له‌ زمانی کوردیدا پێیده‌لین (لاو) ده‌کرێ بلیین ته‌مه‌نی له‌ نێوان شانزه‌ تا بیستوپینج سال دایه‌.

ئەه‌و دووسەد (مرد جوان) ه (لاو) به‌ نه‌یه‌نی ژیاون و که‌س نه‌یزانیوه‌ به‌ جیگه‌ و شوینیان. چۆناوچۆنه‌ کورد له‌ توخمی ئەه‌وانه‌ واته‌ ئەه‌و (مردهای جوان) - ئەه‌و (لاوانه) دورست بووه‌! بلی ئەه‌وانه‌ له‌ ناو خۆیادا زاوونیان کردبیت؟!

<p>ئێستا کورد له‌و ریشه‌ و ره‌گه‌زه‌ن که‌ هه‌ز به‌ ئاوه‌دانی ناکه‌ن</p>	<p>کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد کز آباد نیاید بدل برش یاد</p>
---	--

شه‌هرام نازری و شانامه‌ی فیردهوسی

وینه له سایت رادیو پژواک وەرگیراوه

له به‌شه‌کانی پێشوویدا له ریگای هۆنراوه‌کانی (فیردهوسی) یه‌وه ناگاداری دیدوبۆچوونی فیردهوسی بووین.

له‌و چه‌ن دێره‌ی خواره‌وه‌دا دیدوبۆچوونی به‌ریز (شه‌هرام نازری) وه‌ک (هونه‌رمه‌ندیکی گۆرانی و موزیک و که‌سیکی کورد) سه‌بارته‌ به‌ فیردهوسی ده‌خوینینه‌وه، هه‌روه‌ها پیناسه‌ی خودی (شه‌هرام نازری) یش له زمان خودی خۆیان‌ه‌وه له‌و وتووێژده‌دا باس ده‌کریت.

روژی ۲۰۱۱/۶/۶ (رادیو پژواک) رادیوی فارسی به‌شی نیونه‌ته‌وه‌ی ده‌وله‌تی سوید وتووێژیکی له‌گه‌ڵ به‌ریزان (حسین عه‌بیزاده) و (شه‌هرام نازری) سه‌بارته‌ به‌ کونسیرتیک که له ستۆکه‌هۆلم و یۆتۆبۆری (گۆته‌نیی‌رگ) له سوید به‌ریوه‌ برابوو، په‌خش کرده‌وه. ئەو به‌شه‌ له‌و وتووێژه‌ که پێوه‌ندی به‌ باسی (شانامه و فیردهوسی) یه‌وه هه‌یه‌ کردوومه‌ به‌ نووسراوه و بۆ ئاسانکاریش کراوه به‌ کوردی که به‌و جۆره‌یه‌:

وێژه‌ری رادیو: ئیوه تیبی (فیردهوسی) تان دامه‌زراندوه.

نازری: چونکه شانامه ئه‌نجام نه‌درابوو، هه‌یج چه‌شنه نمونه‌یه‌ک له ئه‌نجامدانی شانامه له لایه‌ن هه‌یج گۆرانیه‌یێژیکه مه‌زنه‌وه له ماوه‌ی ئه‌م سه‌دووبیست و سی ساڵه‌ی رابردووه‌دا له ئارادا نییه و گۆرانیه‌یێژه‌ کۆنه‌کان وه‌ها راهاتوون که نمونه‌یه‌ک له به‌ر ده‌ستیاندا بێت تا کار بکه‌ن، هه‌ر ئه‌وه کاریکی وه‌های کردووه کهس جوړه‌ته‌ و جه‌ساراتی ئه‌وه‌ی نه‌بیت ئه‌م کاره ئه‌نجام بدات، به‌لام من چونکه له‌سه‌رتای لاوییه‌وه له‌گه‌ڵ ئاوازی هماسی راهاتووم، هه‌روه‌ها خۆیشم کوردم و پاشانیش مامۆستایان دوکتۆر (داریوش سه‌فایی) و (نورعلی برومه‌ند) هانیاندا ئه‌و ئاهه‌نگه‌ هماسیه‌ که له ده‌نگی مندا هه‌یه، په‌روه‌رده‌ی بکه‌م، تیکرای ئه‌و شتانه‌ منیان هاندا که جوړه‌ته‌ و جه‌ساره‌تیکه‌ی وه‌ها هه‌بێ بۆ یه‌که‌مین جار ئه‌و ته‌لیسمه‌ بشکینم. چوار ساڵ پێش ده‌ستمان کرد به‌و کاره و تیبیکه‌ی ئه‌نترناسیۆنالیمان له نیۆرک دامه‌زراند، له ئه‌مریکا و پاریس و ئه‌فریقا و مراکش و ژاپۆن و چه‌ن ولاتیکی دیکه به‌ریوه‌مان برد، به‌لام له ئێران تا ئه‌م دوايانه‌ واته‌ ساڵی ۱۳۸۹ نه‌کرا به‌ریوه‌ی ببه‌ین، باش بوو له‌ویش به‌ریوه‌ برا.

وێژه‌ری رادیو: به‌لام ریگه‌یان نه‌دا له شیراز به‌ریوه‌ ببریته‌ .

نازری: به‌ئێ، هۆکاره‌که‌ی نازانم، به‌لام له هه‌ندی کاتدا کاردانه‌وه‌یه‌ک سه‌بارته‌ به‌ شانامه‌ دێته‌ ئاراوه، هه‌ندی که‌سی نه‌زان و نادان پیاوانه‌یه‌ ئه‌گه‌ر شانامه‌ بخوینریت ئه‌وه رووداوێک روو ده‌دات چون باسی شا ده‌کات، ئه‌وانه‌ به‌س ناوی شانامه‌ له‌به‌ر چاو ده‌گرن، به‌لام ناوه‌رۆکی شانامه‌ فه‌لسه‌فه‌ی راسته‌قینه‌ی (فیردهوسی) یه‌ و ئه‌و فه‌لسه‌فه‌یش ئه‌وه‌یه‌ که زۆردار و ده‌سه‌لاتداران تا ئه‌و کاته‌ سه‌ره‌فرازن که له‌گه‌ڵ خه‌لکدا بن، هه‌ر ئه‌ونده‌ی دژایه‌تی خه‌لکیان کرد هه‌یژیکه‌

زمانی فارسی زمانی نه‌ته‌وهیه‌که به‌ناوی (فارسی) و زمانی کوردیش بۆ خۆی زمانیکه و تایبته به نه‌ته‌وهیه‌که به‌ناوی (کورد).
جگه‌ی داخه به‌پرز نازری ئاگای له ژبانی زمانی کوردی نییه که له ژبیر ته‌وژمی زمانی فارسی و سیستمی فارسیزمدا په‌له‌قاژه‌ی مه‌رگ ده‌کات و به‌ره‌و نه‌مان ده‌روات، جیگه‌ی داخه ئه‌وان به‌شانازییه‌وه باس له که‌سایه‌تی فیردهوسی و فه‌لسه‌فه‌ی فیردهوسی ده‌کن.

کام فه‌لسه‌فه‌؟!

هه‌ر ئه‌وه‌ی که باسی فه‌لسه‌فه‌ی فیردهوسی ده‌کات، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه شانامه‌یان نه‌خۆیندوو‌ته‌وه و ئاگایان له بۆ‌چوونه‌کانی فیردهوسی نه‌بووه و نییه. ئه‌گه‌ر شانامه‌یان به‌وردی بخویندایه‌ته‌وه، نه‌ک شانازییان به (فیردهوسی)یه‌وه نه‌ده‌کرد، به‌لکو وه‌ک که‌سیکی (دوژمن به‌خه‌لک) پیناسه‌یان ئه‌کرد.

فه‌لسه‌فه‌ی فیردهوسی به‌و جۆره‌یه:

له‌زۆر و له‌که‌م له‌وان که‌س نه‌ما ژن و منال و پیاوئازایش نه‌ما به‌گورز و شمشیر په‌لامار دران بلوچ له‌ترسا گه‌بیه‌هه‌نده‌ران جهان ئارام بوو له‌ژبیر چه‌تری شا بلوچ به‌جاری ناوی هه‌ر نه‌ما	ازیشان فراوان و اندک نماند زن و مرد جنگی و کودک نماند سراسر به‌شمیر بگذاشتند ستم کردن کوچ بر داشتند بشد ایمن از رنج ایشان جهان بلوچی نماند آشکار نهان
---	--

**

وتی نابجی ده‌رباز بجی که‌سی له‌ده‌ستان
بۆ شپیر و گورگی که‌ژ و دارستان

ئاسمانی په‌یا ده‌بیت و له‌ناویان ده‌بات، ئه‌وه‌یه فه‌لسه‌فه‌ی فیردهوسی، به‌لام هه‌ندی که‌سی نادان و نه‌زان پینانویه ئه‌گه‌ر شانامه بخوینریت شتی روو ده‌دات و شا دیتته‌وه سه‌رکار، هه‌ر به‌و هۆیه هه‌ول ئه‌ده‌ن پیتش به‌و کاره بگرن، به‌لام ئیمه‌یش ده‌زانین چۆن راوه‌ستین و به‌رگری بکه‌ین، به‌هه‌ر جۆریک بیت کاره‌که ده‌گاته ئه‌نجام، ئاخه‌ر چه‌یه‌ فیردهوسی ئه‌نجام نه‌دریت. ئیمه ئیرانییه‌کان فیردهوسیمان زۆر خۆش ده‌ویت، بۆ ئیمه ئیرانییه‌کان زۆر گرنگه! ئه‌و بوو زمانی فارسی زیندوو کرده‌وه و له‌ژبیر ده‌سه‌لاتی عه‌ره‌ب رزگاری کرد، ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بوایت زمانی ئیمه له‌ناو ده‌چوو.

**

به‌پرز نازری وه‌ک هه‌نه‌رمه‌ندیکی گۆرانی و که‌سیکی نه‌ترس و بیتاک، هه‌روه‌ها وه‌ک کوردیکیش باس له‌ناوه‌روکی شانامه و فه‌لسه‌فه‌ی فیردهوسی ده‌کات و ده‌لیت:

ئه‌و بوو زمانی فارسی زیندوو کرده‌وه و له‌ژبیر ده‌سه‌لاتی عه‌ره‌ب رزگاری کرد،
ئه‌گه‌ر ئه‌و نه‌بوایت زمانی ئیمه له‌ناو ده‌چوو.

ئه‌و باسه‌یان که ئیژن: (ئه‌و بوو زمانی فارسی زیندوو کرده‌وه) راست و دورسته،
خودی فیردهوسی سه‌بارته به‌و باسه به‌و جۆره ده‌لیت:

سی سالی ره‌به‌ق تیکۆشام ته‌واو عه‌جه‌میم توپدا یارسیم کردۆ باو	بسی رنج بردم درین سال سی عجم زنده کردم بدین پارسی
---	--

به‌لام زیندوو‌کردنه‌وه‌ی زمانی فارسی چ پێوه‌ندییه‌کی هه‌یه به‌ زمانی ئه‌وانه‌وه که کوردیه‌یه و چۆن ده‌لین (ئه‌و نه‌بوایت زمانی ئیمه له‌ناو ده‌چوو)!

نازری (فارسی) نه‌زان و نازری (شانامه)‌زان

کونسرت اوستاد شهرام ناظری در زندگانش کرمانشاه

3 726

229

Publicerades den 24 maj 2014

کونسرت موسیقی سنتی گروه فردوسی به خوانندگی شهرام ناظری در مین اسماعیل بزرگوار مردم کرمانشاه برگزار شد بنا به گزارش خبرنگار کردستان و کرد این کونسرت با حضور بیش از پنج هزار نفر برگزار شد شهرام ناظری در این کونسرت به زین‌گرددی از حکمت و تمدن مردم کردستان سخن گفت و نام برخی از بزرگان و حکام کرمانشاه را در هر یک از قطعات جهان کونسرت داشته به نام بعضی از آن را به موسیقی و ترانه‌های کردی اختصاص خواهد داد. وی سخن عرض شلیت به خاطر درگشت عیاش کندی، هزمت ندادن کرد، اصفه‌گرد که همیشه میخواست به کرمانشاه برگردد و کسوفی را برای مردم شهرم برگزار کند اما برخی از مسئولان شهر اجازت این کار را نمی‌دادند و این بار مردم شهرم برگزار کند اما برخی شهرام ناظری که با زین‌گرددی گویش شیرین کرمانشاهی صحبت می‌کرد، کرد بودن را مایه‌ی اقتدار و ممانعت خود دانسته و تاکید کرد که در هر نقطه‌ای جهان که کونسرت داشته باشد بعضی از آن را به موسیقی کردی و آواز کردی اختصاص خواهد داد. در این کونسرت هور و مور با چنگ، تنبور، گامبچه و عود اجرا شد و در بعضی نوبت در قسمت کلام پادشاهی هستم و فریدون در دستگاه آوا به اجرا شد. کنه‌ آهنگر از مقام‌های کردی (تنبور) و قسمت آصفهان نیز بعضی دیگری از این کونسرت شهرام ناظری بود

Kategori Musik
Licens Creative Commons-licens - Tillätning (åttioannioandring tillåten)

به‌هاری سالی ۲۰۱۴
به‌ریز شه‌رام نازری
ئه‌ه‌گ‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه بو
کرمانشاه‌ان و
کونسیرتیک به‌ر‌پ‌وه
ئه‌بات.

یه‌کی له گۆرانیه‌کانی
به‌و جوړه‌یه:

من منالی کرد فارسی نیزانم
کرمانشاهینگم فارسی نیزام

با سه‌بارت به‌و کونسیرته با له‌و گوزارشه کوردی و فارسییه پروانین:

کونسیرتی ماموستا شارام نازری له کرمانشاه، نه‌و شاره‌ی که لیبی له دایک بووه.
کونسیرتی تیپی فیردهوسی که شارام نازری گۆرانی تیدا وت له لایه‌ن خه‌کی شادمانی
کرمانشاه‌وه پیشوازی لیکرا.

به‌پیی راپۆرتی وه‌والنییری (کردستان و کرد) له‌م کونسیرته‌دا زیاتر له پینجه‌زار که‌س به‌شدار
بوون. شارام نازری له‌م کونسیرته‌دا به‌ زمانی کوردی باسی له پیشکه‌وتن و سارستانیه‌تی

خه‌کی کوردستان کرد و ناماژه‌ی به‌ ناوی هه‌ندیک له زانیانی به‌ناویانه‌گی کرمانشاه کرد.
نازری وتی من شانازی نه‌که‌م که کوردم و له هه‌ر شوینیک که کونسیرتم بووینت به‌شیکه نه‌و
کونسیرته به‌ کوردی بووه. له‌م کونسیرته‌ی کرمانشاهدا خه‌موپه‌ژاره‌ی خۆی سه‌رباره‌ت به‌ کوچی
دوایی (عه‌باس که‌مه‌ندی) هونه‌ره‌ندی به‌ناویانگی کورد ده‌رپ‌ری و کوتی یه‌کیک له ناواته‌کانی
من له‌م ماوه‌دا نه‌وه بوو که بی‌مه‌وه بو کرمانشاه کونسیرتیک بو خه‌کی کرمانشاه به‌رپوه به‌م،
به‌لام بریک له به‌رپرسی کرمانشاه ریگایه‌ن نه‌ه‌دا، نیستا زۆر شادمان که وام له‌ناوی خه‌کی
کرمانشاه و کونسیرت پیاده نه‌که‌م.

له به‌شی یه‌که‌می له‌م کونسیرته‌دا به‌ یارمه‌تی که‌مانچه و عود و ته‌نبور و چه‌نگ گۆرانی هۆری
وت، له به‌شی دووه‌مدا داستانی (پادشاهی زوحاک) و له دایک بوونی (فهره‌یدوون) و باسی
(کاوه‌ی ناسنگه‌ری) به‌ ته‌نبور کرد به‌ گۆرانی.

گزارش مشروح کردپرس از دوشب کونسرت شهرام ناظری؛

هنرمایی شورانگیز شوالیه آواز در دیار کرمانشاه

خبرگزاری کردپرس _ سرویس موسیقی شهرام ناظری در اجراهای زنده‌اش بی‌همتاست، این
خواننده نامدار در کونسرت اخیر کرمانشاه با اجرای جشنواره‌ای از قطعات زیبا و شورانگیز
نحظات خاطره‌انگیزی را برای دوستداران فرهنگ و هنر آفرید ناظری برای همشهریانش
شاهنامه خوانی کرد، قطعاتی از مولانا خواند و از همه بهتر آن‌ها را میهمان آهنگ‌های
بسیار زیبایی کردی نمود. در واقع او در این دو شب برای کرمانشاهی‌ها سنگ تمام گذاشت.

شاهنامه خوانی با آوا و نوای مقامی

شاید بدیع‌ترین تحفه‌ای که شهرام ناظری برای همشهریانش به ارمغان آورده بود؛ یک
مجموعه شاهنامه خوانی با عنوان «درفش کابویان» بود. این هنرمند در کونسرت قبلی‌اش
قطعاتی از «مولانا» و «موسیقی کردی» را به‌صحنه برده بود، ولی تا به حال برای
همشهریانش به «شاهنامه خوانی» نپرداخته بود. شوالیه آواز در این بخش به روایت داستان
«پادشاهی ضحاک»، قیام «فریدون» و «کاوه‌آهنگر» و همچنین برافراشته شدن «درفش
کابویان» پرداخت. این هنرمند صاحب‌سبک برای روایت هرچه بهتر این بخش از موسیقی
مقامی و آوازی منطقه کرمانشاه بهره‌گرفته بود، موسیقی‌ای که به حال و هوای حماسی

وه‌رگیترانی نه‌و گوزارشه فارسییه به کوردی

به‌پیی توانا- سه‌عی

(گوزارشیکی ریگوییکی (کورد‌پریس)، کۆنسیرتیکی شارام نازری له دوو شه‌ودا؛
چالاکي هۆنه‌ری له ناوچه‌ی کرمانشان ناوه‌ندی کورد‌پریس. به‌شی موزیک:

هۆنه‌رمه‌ندی به‌ناوبانگ شارام نازری له به‌رنامه‌یه‌کی راسته‌وخۆدا کۆنسیرتیکی بیۆینه‌ی پیشکەش به‌خه‌لکی کرمانشان کرد. نازری له‌م کۆنسیرت‌ه‌دا به‌رنامه‌ی شانامه‌خوینی به‌رپوه برد و چهن هۆنراوه‌ی (مه‌ولانا)یشی کرد به‌گۆرانی، هه‌روه‌ها هه‌ندی گۆرانی کوردیشی پیشکەش به‌میوانانی کۆنسیرت‌ه‌که کرد. له راستیدا له‌و دوو شه‌وه‌دا به‌رنامه‌یه‌کی به‌هیزوپیزی پیشکەش به‌کرمانشانییه‌کان کرد.

شانامه‌خوینی به‌مقام

ئه‌کری بیژین دیارییه‌کی تازه که هونه‌رمه‌ند شارام نازری هینابووی بۆ هاوشارییه‌کانی باسیک بوو، به‌ناوی:
{درفش کاویانی، نالای پادشایی} له شانامه‌ی فیردهوسی.

له کۆنسیرتی پیشوویدا چهن هۆنراوه‌یه‌کی (مه‌ولانا)ی له‌سه‌ر ئاوازی کوردی پیشکەش کردبوو، به‌لام تا ئیستا شانامه‌خوینی به‌رپوه نه‌بردبوو. هونه‌رمه‌ند نازری له‌م به‌رنامه‌دا داستانی (پادشایی زوحاک)، راپه‌رینی (فه‌ره‌یدوون) و (کاوه‌ی ناسنگه‌ر)، هه‌روه‌ها هه‌لکردنی (نالای پادشایی - درفش کاویانی) خوینده‌وه .

هونه‌رمه‌ند نازری بۆ پیشکەش کردنی ئه‌و باسانه سوودی له موزیک و مقامی ناوچه‌ی کرمانشان که ئاهه‌نگه‌کانی هه‌ماسییه، وه‌رگرت. یه‌که‌مین به‌شی ئه‌م به‌رنامه‌ بابه‌تیکی کورت بوو به‌ناوی (ناوا) که به‌ ئاوازی (هۆره) و (مۆره) دارپژ رابوو.

«شاهنامه» بسیار نزدیک است. اولین کار این بخش قطعه ای کوتاه به نام «آوا» نام داشت که بر اساس آواز مقامی «هوره» و «مور» تنظیم شده بود و با درهم آمیختن با تحریرهای مقامی شهرام ناظری، فضایی حزین را تداعی می کرد. در واقع این قطعه، پیش درآمدی برای روایت دوران تاریک پادشاهی ضحاک بود:

چو ضحاک شد بر جهان شهریار
برو سالیان انجمن شد هزار
نهان گشت کردار فرزنانگان
پراگنده شد کام دیوانگان
هنر خوار شد جادویی ارجمند
نهان راستی آشکارا گزند
شده بر بدی دست دیوان دراز
به نیکی نرفتی سخن جز به راز

در ادامه با تولد «فریدون»، آوای «ناظری» و گروهش حال و هوای حماسی تری به خویش می‌گیرد و قطعه با نوید تغییر به پایان می‌رسد.

کار بعدی به روایت جستجوی «ضحاک» برای یافتن «فریدون» می‌پردازد که این بخش نیز براساس مقام مجنونی و آواز تلفیقی از «طرز رستم» و نقالی ساخته شده بود. در این بخش آواز ناظری جلوه ای مقامی یافته و به زیبایی های کار افزوده بود. گروه در ادامه داستان «کاوه آهنگر» در قالب مقام سحری روایت کرد و سپس «درفش کاویانی» اجرا شد که ناظری همراه با ضرب حماسی زورخانه این داستان را روایت کرد که شنیدنش برای شنوندگانش جالب توجه بود. سرانجام بخش این قطعه نیز برافراشته شدن درفش کاویانی توسط کاوه آهنگر بود:

فرو هشت ازو سرخ و زرد و بنفش
همی خواندش کاویانی درفش

پایان بخش این قسمت قطعه شورانگیزی بود که به زوال حکومت ضحاک و پیروزی روشنایی بر تاریکی می‌پرداخت.

(بهزاد خالوندی)

به به‌شدارانی کۆره‌که. ئەو هۆنراوانه‌یش له لاپه‌ره (۳۵ تا ۴۶)ی
شانامه‌دا نووسراوه. نووسه‌ری ئەم چهن لاپه‌ره، له لاپه‌ره (۲۰
تا ۲۴)دا ئەو هۆنراوانه‌ی به فارسی و کوردی نووسیوه.

سه‌بارت بهو کۆنسیرتته (۳) پرسیار دیتته ئاراهه:

۱ - من منال کرد فارسی نیزانم کرماشانیگم فارسی نیزانم

نازری فارسی نازانیت، به‌لام شانامه‌ی فیردهوسی ئەکات به
گۆرانی و پێشکهشی ئەکات به خه‌لکی کرماشان؟!

۲ - به‌پریز نازری داستانی (زوحاک تا سه‌رکه‌وتنی فه‌ره‌یدوون به‌سه‌ر
زوحاک)دا له شانامه‌ی فیردهوسی هه‌لئه‌به‌ژیریته و ئەیکات به
گۆرانی و پێکهشی ئەکات به خه‌لکی کرماشان، که کوردن.

چۆناوچۆنه به‌پریز نازری (شانامه‌خوین و فیرده‌وسیناس) چاویان بهو
هۆنراوانه‌ی خواره‌وه له هۆنراوه‌کانی فیرده‌وسی که سه‌بارت
به (کورد) نووسیوانه، نه‌که‌وتووه؟!

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد
بود خا‌ن‌هاشان سراسر پلاس
ندارند در دل زیزدان هراس

ئیتستا کورد لهو ریشه و ره‌گه‌زه‌ن
که هه‌ز به ئاوه‌دانی نا‌که‌ن
ترسیان نییه له یه‌زدان
له پلاس هه‌ خانوه‌کانیان.

۳ - له به‌رانبه‌ر ئەو سووکایه‌تییه‌ی فیرده‌وسی به کورد، ئەبوو
(نازری) تپیی گۆرانی به‌ناوی (فیرده‌وسی)یه‌وه دائه‌مه‌زینیت یا له
به‌رانبه‌ر ئەو کاره‌ی فیرده‌وسی دا هه‌لویتستی ره‌خنه‌گرانه
ببوايه‌ت؟

ده‌نگی به سۆزی نازری به‌شدارانی کۆنسیرتته‌که‌ی ده‌برده جهانی
ماته‌مینیه‌وه، له راستی ئەمه سه‌ره‌تایه‌ک بوو بۆ رۆژانی تاریک
و ئەنگوسله‌چاوی پادشایی زوحاک که بهو جۆره ده‌س پینئه‌کات:

ئەم باسه به‌رده‌وام ئەبیت تا فه‌ره‌یدوون له دایک ده‌بیت.

پاشان باسه‌که ئەچیتته ئەو جیگه که (زوحاک) به دووی
(فه‌ره‌یدوون)دا ئەگریته، ئەم به‌شه‌یش به ئاهه‌نگی تاییه‌ت که
مقامییه و له (جۆری رۆسته‌مه) و ده‌نگی نازریش بۆ ئەو جۆره
داستانانه شایسته‌یه، پێشکه‌ش کرا. پاشان داستانی (کاوه‌ی
ئاسته‌گری) به ئاوازی (سه‌هه‌ری) تا ده‌گاته (ئالای پادشایی- درفش
کاویانی) به‌ریوه برا، له‌م به‌شه‌دا سوودیان له (زه‌رب - ده‌کی
زۆرخانه) وه‌رگردد و ده‌نگی به‌رزی نازری به‌شدارانی کۆنسیرتته‌که‌ی
که‌مه‌ن کیشکرد. ئەم به‌شه بریتی بوو له هه‌لکردنی ئالای
پادشایی له لایه‌ن کاوه‌ی ئاسته‌گره‌وه که بهو جۆره ده‌ست
پینئه‌کات:

فرو هشت ازو سرخ و زرد و بنفش
همی خواندش کاویانی درفش

دوایی به‌شی ئەم به‌رنامه چهن هۆنراوه‌یه‌کی به هیزوپیز بوو
که باسی سته‌مکاری و ژيانی (تاریک و ئەنگوس له چاوی)
ده‌ورانی زوحاک ئەکرد، هه‌روه‌ها مژده‌ی رووناکی، ئازادی،
سه‌ریه‌ستی و سه‌رکه‌وتنی بۆ خه‌لک پیبوو.

تییینی: نووسراوه فارسییه‌که‌ی به‌پریز (بیه‌زاد خالوه‌ندی) چهن لاپه‌ره‌یه،
ئهو‌نده‌م بۆ کراوه به کوردی، خو‌شبه‌ختانه له ئەنترنیتدا خودی
نووسراوه‌که هه‌یه و ده‌کری هه‌موو بخوینه‌وه.

به‌پیی ئەو گۆزارشانه، به‌پریز نازری لهو کۆنسیرتته‌دا کومه‌لئ
هۆنراوه‌ی (شانامه‌ی فیرده‌وسی) ئەکات به گۆرانی و پێشکه‌شی ئەکات

گولاله کهمانگەر : کۆمه‌نگای کوردی لهم نان و ساته‌دا زیاتر له هه‌موو شتیک پینوستی

به‌رۆشنگه‌ری و زانیاری هه‌یه

پینج شه‌مه، ۱۴. ۶. ۲۰۱۲

گولاله کهمانگەر چالاکی سیاسی و بواری ژنانه ،

که به‌رده‌وام خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی بواره جو‌راوجۆره‌کانی وه‌ک سیاسه‌ت ، یه‌کسانی ژن و پیاو ..... هتد ه .

ئه‌و خانمه تیکۆشه‌ره ماسته‌ری له ئه‌ده‌بیاتی فارسی دا هه‌یه و ئیستا له باشووری کوردستان پینشمه‌رگه‌ی یه‌کیک له حیزبه‌کانی پۆژه‌ه‌لاتی کوردستانه ، که لهم دوایانه دا کتیبی "قورئان له نیوان ئوستووره و جادوو دا " که به‌ره‌می کاری چه‌ندین ساله‌یه‌تی ، ده‌رچوووه و که‌وتۆته بازاره‌وه . په‌نگه ئه‌و کتیبه له نه‌وعی خۆی دا تا ئیستا و له نیو کتیبخانه‌ی کوردی دا ده‌گمه‌ن بی .

ئیمه وه‌ک به‌په‌یوه‌به‌رانی مالپه‌ری پینشمه‌رگه‌کان پیرۆز بای له گولاله خانم ده‌که‌ین بۆ په‌شکینی و داھینانی بو‌یرانه‌یان .

سه‌رچاوه سایتی ئه‌نترنیتی پینشمه‌رگه‌کان (www.peshmergekan.com)

گولاله کهمانگەر و شانامه‌ی فیردهوسی

روژی ۲۶/۶/۲۰۱۱ چه‌ن دیریکی فارسیم سه‌باره‌ت به‌و وتووێژه‌ی (شه‌ه‌رام نازری) له‌گه‌ڵ (هۆنراوه‌یه‌کی فیردهوسی) ئاماده کرد و له‌ژیر ناوی:

نظری بر شاهنامه‌خوانی آقای شهرام ناظری
شاهنامه فردوسی توهین به‌ مقام انسانی انسان است!

ره‌وانه‌م کرد بۆ چه‌ن سایتی ئه‌نترنیتی، یه‌کیک له‌و سایتانه سایتی پینشمه‌رگه‌کان بوو: (www.peshmergekan.com)

خوینه‌ریکی سایتی پینشمه‌رگه‌کان به‌ناوی (گولاله کهمانگەر) نووسراوه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌و باسه‌ ده‌رباره (نازری) بۆ به‌رپرسی سایته‌که ره‌وانه ده‌که‌ن، به‌رپرسی سایتی پینشمه‌رگه‌کان هه‌ست به‌ به‌رپرسیاری ده‌که‌ن و نووسراوه‌که ره‌وانه ده‌که‌ن بۆ نووسه‌ری ئه‌م چه‌ن دیره‌.

له‌گه‌ڵ سپاس بۆ به‌رپرسی سایتی پینشمه‌رگه‌کان و به‌رپرز (گولاله کهمانگەر) که ئه‌و نووسراوه‌یان نووسیوه، به‌هۆی ئه‌وه‌ی نووسراوه‌که پیه‌ندی به‌ فیردهوسی و شانامه‌وه هه‌یه، هه‌روه‌ها نووسراوه‌که له‌لایه‌ن کارشناسیکی پله‌به‌رزی ئه‌ده‌بیاتی فارسی به‌گه‌شتی و به‌تایبه‌تی (شانامه‌)یش نووسراوه، به‌ پینوستم زانی سوودی لیه‌وه‌رگرم و بیکه‌م به‌ به‌شیک لهم باسه‌.

به‌لام با له پینشدا ئاگاداری پیناسه‌یه‌کی به‌رپرز کهمانگەر ببین، ئه‌و پیناسه‌یش له سایتی (پینشمه‌رگه‌کان) وه‌رگیراوه.

(www.peshmergekan.com)

سلاو کاک سه‌عید

Slaw kak seid

فه‌رموو له‌گه‌لْ ئه‌و ره‌خنه‌یه

Fermu le gel em rexneye

سلاو کاک سه‌عید

فه‌رموو له‌گه‌لْ ئه‌و ره‌خنه‌یه

Slaw kak seid
Fermu le gel em rexneye

{سه‌لاو خۆشه‌ویستان. له پیشدا داوای لیبوردن ده‌کم که فارسی ده‌نووسم (کیبوردده‌کم فونتی کوردی نییه) هیوادرم دۆستانی پان کردیست!! دئیان نه‌ره‌نجیت!

بابه‌تیکتان سه‌بهرت شه‌هرام نازری و شانامه دانابوو زۆرم هه‌ولدا به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بیت، به‌لام به‌کرا! بابه‌ته‌که له‌گه‌لْ ئه‌وه‌دا که هه‌له‌ی ئیمیلایی زۆر بوو پڕیوو له‌ رق و کینه بۆم دهر نه‌که‌وت بۆچی. به‌پینووستم زانی هه‌ندئ شت روون بکه‌مه‌وه هیوادرم سوود به‌خش بیت.

دید و بۆچوونه‌کانم به‌پینی ده‌سه‌کوتنه زانستییه‌کان وه‌ک کارشناسیکی نه‌ده‌بیات فارسی باس ده‌کم. له پیشدا هه‌له‌سه‌نگاندنی به‌ره‌مینیک به‌ناوی شانامه کاریکی ساده نییه که هه‌ر که‌س بتوانیت نه‌نجامی بدات، کاری هه‌له‌سه‌نگاندن له‌ به‌ره‌تدا کاریکی تاییه‌تییه، خۆزگه نه‌ته‌وه‌که‌ی ئیمه‌یش فیر ببوایه‌ت له‌ بواریکدا کاری بکردایه‌ت که توانایی هه‌یه.

به‌لام ناوه‌رۆکی نامرۆقانه‌ی شانامه من نازانم ئه‌م دۆسته خۆشه‌ویسته له‌ کام به‌شی شانامه وه‌ریگرته‌وه؟! اگر به‌نگه‌ی ئه‌و باسه هه‌مان بابه‌ته که خویان ده‌سنیشانیان کردووه، خۆزگه ده‌یانووسی ئه‌و باسه له‌کام شانامه‌دا نووسراوه. من که کارشناسیکی په‌له‌به‌ری نه‌ده‌بیاتی فارسیم (به‌خاتری پایان نامه) که‌م سی جار شانامه‌م له‌ یه‌که‌م لا په‌روه تا دوایی لا په‌ره وشه‌به‌وشه خویندووه‌ته‌وه له‌ هیچ شوینیکدا نه‌ کوردم وه‌ک دز به‌رچاو که‌وتووه و نه‌ ئه‌و چهن به‌ینه هۆنراوه‌شیم ببینوه. یه‌که‌مین نوسخه‌ی شانامه نوسخه‌ی چاپی (مسکویه که زانیانی نه‌ده‌بیات پشتی پنده‌به‌ستن نه‌ له‌ نوسخه نه‌ له‌ نوسخانه‌یش که له‌ لایهن دوکتۆر خالقی موته‌لق و دوکتۆر جه‌میدیان ئاماده‌ کراوه و نه‌ له‌ (نامه باستان گزازی) یه‌ ئه‌و هۆنراوه نه‌نووسراوه. ئه‌م دۆسته خۆشه‌ویسته وه‌ها بیر ده‌کاته که هه‌ر هۆنراوه‌یه‌ک له‌ سه‌ر کیشی (قه‌عه‌لۆن) دارپژرابیت شانامه‌یه‌!!!

ناوه‌رۆکی شانامه له‌ ئیوان هه‌موو کتیبه‌ کۆنه فارسییه‌کاندا بیچه‌وانه‌ی دیدوویچوونی ئه‌وانه و ناوه‌رۆکه‌که‌ی سه‌رتاپا مرۆقدۆستانه و زانیانه‌یه، هه‌رچی له‌ شانامه‌دا هه‌یه ستایشی دانیی و زانییه. به‌لام چونکه ئیمه کوردین که وایه ده‌بیت له‌ فارس و له‌ نه‌ده‌بیاتی فارسی و هه‌ر شتی‌ک که کوردی نه‌بیت بیزار بین. ئه‌وه‌یش له‌ ره‌وانگی راستیژی و دادپه‌روه‌ریه‌وه نییه، به‌ئکو له‌ رق و کینه‌یه‌کی په‌ستانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت. راستی باسه‌که ئه‌وه‌یه که نه‌ده‌بیاتی فارسی نه‌ده‌بیاتیکی مه‌زنه و له‌ ناو نه‌ده‌بیاتی کۆنی جه‌اندا جیگه‌ی شانازییه و ئینکار کردنی ئه‌و باسه ناتوانیت له‌و په‌له‌ی که‌م کاته‌وه و هه‌یچیش به‌ ئیمه ناگه‌یه‌نیت. بچوکتیرین کاریک که شانامه بۆ فه‌ره‌نگی ئیترانی چ ئه‌وانه‌ی که فارسن و چ ئه‌وانه‌ی که فارسی نین ئه‌وه‌یه داستانه‌ کۆنه‌کانی ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌ خۆدا کۆ کردووه‌ته‌وه.

داستانه‌کانیش پێوه‌ندی فه‌ره‌نگییه‌کان هه‌یه نه‌ک زمانی. واته چهن زمانی جیاواز ده‌توانیت له‌ نارادا بیت و داستانه‌کانیش سه‌رمایه‌ی هه‌موویان بیت. ئه‌م دۆسته خۆشه‌ویسته‌ی ئیمه نازانیت که شانامه‌ی کوردیش هه‌یه، شانامه پێوه‌ندی به‌ هه‌موو خه‌لکی ناوچه‌که له‌ تاجیکستان و نه‌فغانستان تا ده‌گاته نه‌رده‌بیل و ده‌وک و دیاره‌که‌وه هه‌یه. فیرده‌وسی به‌شیک له‌ وانه‌ی به‌ زمانی فارسی که زمانی خۆیه‌تی کۆکرده‌ته‌وه و نه‌یه‌یشته‌وه له‌ ناو بچیت.

Berezewe

{(سلام عزیزان. اولاً عذر میخوام که فارسی مینویسم(کی بوردم فونت کردی نداره) امیدوارم دوستان پان کردیست!! بهشون برنخوره!

مطلبی در مورد شهرام ناظری و شاهنامه گذاشته بودید که هر چه سعی کردم برام مهم نباشه نشد! مطلب گذشته از اشکالات وحشتناک املائی پر بود از بغض و کینه‌یی که معناتشو نفهمیدم. لازم دوستم بعضی چیزهارو روشن کنم که امیدوارم به کار بیاد. نظراتم رو هم بر اساس دانسته‌های علمی و به عنوان کارشناس ادبیات فارسی می‌گم. اولاً" که نقد اثری به نام شاهنامه چیز ساده‌یی نیست که هر کس بتونه واردش بشه و اساساً" نقد یه کار تخصصیه و ای کاش ملت ما یاد می‌گرفت که در حوزه‌هایی ابراز نظر کنه که تخصصش رو داره.

و اما محتوای غیر انسانی شاهنامه رو من نمی‌دونم این دوست عزیز از کدام قسمت شاهنامه برداشت کردن؟! اگر استناد به اون چیزیه که خودشون به عنوان شاهد آوردن کاش می‌گفتن این بخش از کدام شاهنامه آورده شده. بنده که کارشناس ارشد ادبیات هستم و شاهنامه رو (به خاطر پایان نامه‌م) سه بار از اول تا آخر کلمه به کلمه خوانده‌ام هیچ کجا نه‌ کرد رو به عنوان دزد دیدم و نه این ابیات به چشم خورده.

نسخه‌ی اصیل شاهنامه نسخه‌ی شاهنامه چاپ مسکو است که تصحیح‌های قابل‌اعتنا و معتبر اساتید ادبیات هم بر اساس اون هست در هیچ نسخه‌یی نه‌ در نسخه‌ی تصحیح‌شده‌ی چاپ مسکو و نه‌ در تصحیح‌ دکتر خالقی مطلق نه‌ در تصحیح‌ دکتر حمیدیان و نه‌ در نامه‌ی باستان‌گزازی این ابیات وجود ندارند.

این دوست عزیز فکر کردن هر شعری که در وزن فعولن گفته شده باشه شاهنامه‌ است!!! محتوای شاهنامه در میان تمام متون کهن فارسی بر خلاف ادعای ایشان محتوایی شدیداً عقلانی و انسانی است و هر چه هست ستایش خرد و تکیه بر آن است. و اما اینکه ما چون کردیم پس باید از فارس و از ادبیات فارسی و هر چیز غیره کردی بیزار باشیم بیشتر از آنکه ناشی از حقیقت‌گویی و دادخواهی ما باشد نوعی عقده‌ حقارت را نشان می‌دهد. واقعیت این است که ادبیات فارسی یکی از عظیم‌ترین و فاخرترین ادبیات‌های کلاسیک دنیاست و انکار این موضوع نه‌ از عظمت آن می‌کاهد و نه‌ چیزی به‌ ما می‌افزاید.

کمترین کاری که شاهنامه برای فرهنگ ایرانی(اعم از فارس و غیر فارس) کرده ثبت و ضبط اسطوره‌ها و افسانه‌های این مردمان است.

اسطوره هم متعلق به حوزه‌های فرهنگی است و نه‌ زبانی. یعنی چندین زبان متفاوت میتواند وجود داشته باشد که در داشته‌ها و پیشینه‌ی اساطیری مشترک باشند. این دوست عزیز ما نمی‌دانند که شاهنامه کردی هم وجود دارد و شاهنامه متعلق به تمامی ساکنان این حوزه‌ی فرهنگی است از تاجیکستان و افغانستان تا اردبیل و دهوک و دیاربکر. فردوسی به زبان خودش که فارسی بوده بخشی از آن را جمع آوری کرده و از نابودی نجا {...}.

Berezewe

slaw kak seid - Inkorgen - Yahoo! Mail Page 1 of 2

Yahool! MAIL SVENSKT SÖKNING på webben

Sommar Special
Hotell med 40% rabatt i hela Sverige.
www.hotelspecial.se **Boka direkt!**

E-post Kontakter Kalender Anteckningar Nyheter! E-post på mobilen Alternativ

Läs e-post Ny E-postskrivning

Föregående | Nästa | [Tillbaka till meddelandena](#) | [Minska sökbildstext](#) | [Skra ut](#)

Ta bort Vidarebefordra Spam Flytta...

slaw kak seid måndag 20 juni 2011 22:56

Från: "Saleh Nalosi" <saln@yaho.com>
Till: "Slaw Gaysy" <slawgaysy@yahoo.com>

Fermu le gal em rexneye

سلام عزیزان! اولاً عرض بخونم که فارسی میانسویاکی بورد اوقات کردی نهاره! میدوارم بوسنن پان کرینست! بهتون برخورم! مصلی در مورد بشیرام ناکار ی و شاهنامه کالامه برید که هر چه سنی کردم برام مهم باشه! نسلت گلشنه از شکلاته جوشنگک استادی پر بود از بغض و کینه بی که معاشو نهمیدم لازم بولمتم بعضی چیز هارو برزنن کشه که میدوارم به کار بیارم. منظره رو هر بر اماس باشه های غلی و به عنوان کار کشن ادبیات فارسی می گر اولاً که بقه ای به بند شاهنامه چیز سده بی بست که هر کسی بونه واز بقن بشه و ادماسه بقه به کار (انحصاصی و ای شکل ملت ما یاد میگردت که در حوز هابی ایران نظر کنه که شخصیتو به داره و اما چیزی غیر انستش شاهنامه و در من نمی نوم این دوست! عزیز از کشم هست شاهنامه بر تالت کردن! اگر استند به این چیز به که خودش به عنوان شاهد آوردن کشن می کشن این بخش از کلام شاهنامه آورده شده. بنده که کار کشن ارشد ادبیات هستم و شاهنامه رو (به خاطر زبان نامه ما سه بار از اول تا آخر کلمه به کلمه خوانده ام هیچ کجا نه کرد رو به عنوان برد بیده و به این ایات به چشم خورده نسخه ی اصل شاهنامه نسخه ی شاهنامه چاپ مسکو امت که تصحیح های قابل اکتفا و معتبر اسبقه ادبیات هر بر اسفند این هست در هیچ نسخه یی نه در نسخه ی نسخ به نشانی ی چاپ مسکو و نه در تصحیح نکتر خلقی مثل که در تصحیح نکتر حمدانی و نه در نامه ی باغیان گزای این ایات وجود ندارند. این دوست عزیز فکر کن هر شعری که در وزن هوزن گفته شده باشه شاهنامه مستانه! معنای شاهنامه در میان تمام ملون کنن فارسی بر خلاف ادبیات بعضی محتوایی شوقه غلظتی و انسانی است و هر چه هست متشکل خرد و تکیه بر آن است. و اما اینکه ما چون گردیم پس باید از فارس و ادبیات فارسی و هر چیز غیر کردی نیز از باقیم بقیه از ادبیات فارسی در حدیث گوی و در نظری ما باشد نوعی عقده خجارت را نشان دهد. بعد و کیفیت این است که ادبیات فارسی یکی از عظیم ترین و غنای ادبیاتی کلاسیک دنیاست و انکار این موضوع بانه در عظمت آن نمی گاهد و نه چیزی به ما می آید. ۱۱ گزین کاری که شاهنامه برای فرهنگ ایرانی (فارسی و فارسی) کرده بشه و ضبط اسطوره ها و اساطیر های این زمین است. اسطوره هو متعلق به حوزه های فرهنگی است و نه زبانی یعنی زمین زبان مندرت میولند وجود داشته باشه که در داشته ها و پیشینه ی ادب فارسی مندرک باشند. این دوست عزیز ما می دانم که شاهنامه کردی هو وجود دارد و شاهنامه مثل که فارسی سگفتن این حوزه ی فرهنگی است از شوقگشتن و اعلمتشان تا ازیل و دهرک و دیوارنگر. فارسی به زبان خودش که فارسی ی برده بعضی از آن را جمع آوری کرده و از سادگی نجا

berезewe
saleh Nalosi

<http://www.peshmergakan.com>
<http://www.peshmergakan.ir>
Mobil: 0046(0)709500075

Ta bort Svara Vidarebefordra Spam Flytta...

Föregående | Nästa | [Tillbaka till meddelandena](#) | [Minska sökbildstext](#) | [Skra ut](#)

Läs e-post Ny E-postskrivning

<http://se.mc1612.mail.yahoo.com/mc/welcome?.gx=1&tm=1308730153&rand=45tp...> 2011-06-22

لاپه‌ردی دیکومینتی نوسراوه‌کی به‌پرین گولاله که مانگه‌ر

به‌پرین گولاله وهک (کارشناسی‌کی پله‌به‌رزی نه‌ده‌بیاتی فارسی) دنووسن:

(هه‌سه‌نگاندنی به‌ره‌همیک به‌ناوی شانامه کاریکی ساده نییبه که ههر کهس بتوانیت نه‌نجامی بدات، کاری هه‌سه‌نگاندن له بنه‌رتدا کاریکی تایبه‌تییبه، خوزگه نه‌ته‌وه‌که‌ی نیمه‌یش فیر بباویت له بواریکدا کاری بگردایه‌ت که توانایی هه‌یه).

هه‌روه‌ها دنووسن:

(ناوه‌روکی شانامه له نیوان هه‌موو کتیبه کۆنه فارسییبه‌کاندا بیچه‌وانه‌ی دیدوب‌وچوونی نه‌وانه و ناوه‌روکه‌ی سهرتاپا مروقدوستانه و زانایانه و هه‌رچی له شانامه‌دا هه‌یه ستایشی دانایی و زاناییه).

ئه‌و سئ پارچه هۆنراوه‌ی خواره‌وه کانی زانایی و دانایی و مروقدوستییه یا سه‌رچاوه‌ی رق و کین و خوین‌پرتییه !؟

کنون کرد از آن تخمه دارد نژاد
کز آباد نیاید بدل برش یاد
بود خانهاشان سراسر پلاس
ندارند در دل ز یزدان هراس

ازیشان فراوان و اندک نماند
زن و مرد جنگی و کودک نماند
سراسر به شمشیر بگذاشتند
ستم کردن کوچ بر داشتند
بشد ایمن از رنج ایشان جهان
بلوچی نماند آشکار نهان

چنین گفت کایدر ز خرد و بزرگ
نباید که ماند پی شیر و گرگ

ئیتستا کورد له‌و ریشته و ره‌گه‌زنه
که‌ه‌ز به‌ئاوه‌دانی ناکه‌ن
ترسیان نییبه له‌یه‌زدان
له‌پلاسه‌خانوه‌کانیان

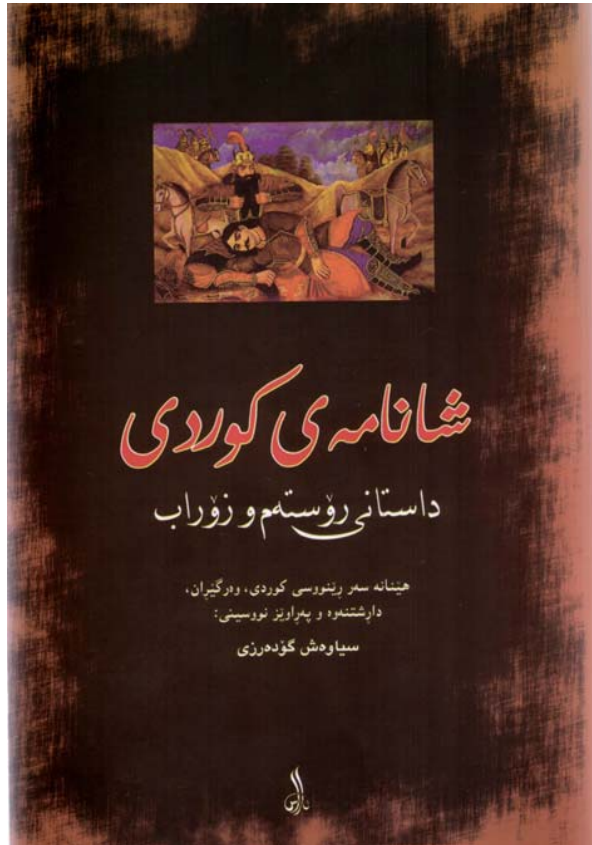
له‌زۆر و له‌که‌م له‌وان که‌س نه‌ما
ژن و منال و پیاوان‌زایش نه‌ما
به‌گورز و شمشیر په‌لامار دران
بلوچ له‌ترسا‌گه‌ییبه‌هه‌نده‌ران
جهان‌ئارام بوو له‌ژیر‌چه‌تری‌شا
بلوچ به‌جاری‌ناوی‌ههر‌نه‌ما

وتی‌نابج‌ده‌ریاز‌بج‌که‌سی‌له‌ده‌ستان
بو‌شیر و گورگی‌که‌ژ و دارستان

سه‌ره‌تای کتیبه‌که به‌و جوړه‌یه:

سیاوه‌ش گۆده‌رزی و شانامه‌ی فیردهوسی

۱ - {داستانی رۆسته‌م و زۆراب، یه‌کێک له‌ باب‌ته‌کانی که‌شکوئێکی کوردی و فارسی پێک دێنن، که‌ ده‌ووریه‌ری (۱۲۰) سائیک له‌مه‌وبه‌ر به‌ چهن خه‌تی جیاجیا نووسراونه‌ته‌وه. که‌ ده‌گوتری نووسراونه‌ته‌وه به‌و مانایه‌یه‌ که‌ ره‌نگه‌ مینژووی ژماره‌یه‌ک له‌ نووسینه‌کان سه‌دان سائی دیکه‌ش تی ده‌په‌رینی که‌ من ئاگاداری نیم. ده‌سنووسه‌که‌ به‌ گشتی له‌ دوو چیرۆکی (حه‌فتخوانی رۆسته‌م) و (رۆسته‌م و زۆراب) له‌ شانامه‌ی کوردی، (ده‌وله‌تنامه‌ی) مه‌لاخدری پوواری و چهن هه‌زار به‌یته‌ شیعریکی دیکه‌ی کوردی به‌ شیوه‌زاری هه‌ورامی و فارسی پێک هاتووه. ئهم ده‌سنووسه‌ هی ره‌حه‌تی مه‌مه‌دبه‌گی درۆیی بووه، که‌ له‌ سائی ۱۹۸۹ له‌ ولاتی سوید گه‌یشتووه‌ته‌ ده‌ستی من.

ئێستا ئه‌وه‌ یه‌کێک له‌ چیرۆکه‌کانی ئهم ده‌سنووسه‌تان له‌ به‌ر چاوه‌).... (به‌لام له‌ هه‌واتدان بۆ چاپکردنی به‌ شیوازی که‌ شیوازی شانامه‌ بیته‌ په‌له‌م نه‌کرد و چاوه‌پروان بووم. هه‌تا له‌ سه‌ره‌تای سائی ۲۰۱۲ له‌ لایهن ده‌زگای ئاراسه‌وه‌ به‌ ئینی چاپ و بلاکردنه‌وه‌ی درا. به‌ دواي دنیابوون له‌ چاپ، ده‌قی سه‌ر کاغه‌زی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابم خسته‌ سه‌ر که‌مپیوتر و دواتر که‌وتمه‌ وه‌رگنرانی ده‌قه‌که‌ بۆ سه‌ر کرمانجی خواروو. له‌ پێشدا دێرپه‌ دێر و له‌ بن هه‌ر دێرێک هاوتا سوورانییه‌که‌یم نووسی... له‌ وه‌رگنرانی‌شدا به‌ هه‌مان شیوه‌ بۆ دنیابوون له‌ مانای ته‌واوی وشه‌کان هه‌میشه‌ فه‌ره‌نگی گه‌وره‌ی دێه‌خودا به‌ شیوه‌ی دیجیتاڵ له‌ سه‌ر کامپیوتره‌که‌م کراوه‌ بووه. من ئێرده‌دا له‌ گه‌ڵ سه‌پاس بۆ هاویری هه‌ورامی و هه‌ورامیزانم کاک سدیق بابایی بۆ پێداچوونه‌ به‌ سه‌ر یه‌که‌م ده‌قی گواستنه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌ بۆ سه‌ر کاغه‌ز ..... .

۲ - شانامه‌ی فیردهوسی

{شانامه‌ له‌ نووسینی هه‌کیم نه‌بولقاسم فیردهوسی گنرانه‌وه‌ی چیرۆکی پانه‌وانانی میتۆلوژیای ئێرانییه‌. شانامه‌ هه‌تا ئێستا وه‌ک یه‌کێک له‌ گرینگترین به‌لگه‌کانی ناسنامه‌ی ئێرانی چاوی لێ ده‌کری. بیرمه‌ندیکی گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب وه‌ک زیانه‌دین نیبن ئه‌سیر شانامه‌ وه‌ک قورئانی ئێرانییه‌کان ده‌بینن}.

ل ، ۷ ، ۸ ، ۹

پێناسه‌ی به‌رپێز گۆده‌رزی، وه‌ک خۆیان نووسیویانه‌ هه‌م وه‌رگنرپن(موته‌رجم) و هه‌م توێژه‌ر(محقق). هه‌ر دوو کاره‌که‌یان پێوه‌ندی به‌ شانامه‌ی فیردهوسییه‌وه‌ هه‌یه‌، هه‌ر به‌و هۆیه‌ له‌ به‌شی فیردهوسی‌ناسی له‌م چهن لاپه‌رده‌دا ئاماژه‌ به‌ کاره‌کانی ده‌کریت. با له‌ پێشدا له‌ کاری وه‌رگنرانه‌که‌یای بروانین. چاپخانه‌ی ئاراس له‌ هه‌ولێر له‌ سائی ۲۰۱۲ کتیبیکی چاپکردووه‌ به‌ناوی: شانامه‌ی کوردی داستانی رۆسته‌م و زۆراب.

نموونه له شانامه‌ی فیردهوسی:

با له پێشدا برۆینه سه‌ر ئه‌و دوو باسیان:

چنان شد ز کشتن همه بوم ورست
که از خون همه روی کشور بشت
ز بس کشتن و غارت و سوختن
خورش آمد و ناله‌ء مرد و زن
ببستند یکسر همه دست خویش
زنان از پس و کودک خرد پیش
ز گیلان هر آنکس که جنگی بدند
هشیوار و با رای و سنگی بدند
خروشان بر شهریار آمدند
دریده برو خاکسار آمدند

مه‌یتی کوژراوان ئه‌ونده زۆر بوو
ولات به‌ خوینیان هه‌موو شۆرا بوو
له‌ به‌ر کوشتار و تالان و سووتان
ژن و پیاو هه‌موو که‌وتنه‌ نالان
هه‌موو ده‌سه‌سه‌سته‌ هاتن بۆ لای شا
منال له‌ پێش و ژنانیش له‌ دوا
جه‌نگاوهرانی گیلانی هه‌موو
هه‌م زانا و دانا هه‌رچییان هه‌بوو
خۆیان که‌یاندیه‌ په‌نای نه‌وشیروان
که‌وتنه‌ خاکوپا له‌ به‌رپیی ئه‌وان

شانامه به‌رگی (٦) ل ٩٦ و ٩٧

با برۆینه سه‌ر کاری وه‌رگێرانه‌که‌یان

وه‌رگێر و هونه‌ری وه‌رگێران

هه‌موومان ئه‌وه‌ ئه‌زانین، که‌سیک که‌ بابه‌تیکه‌ نووسراوه‌یی یا ده‌نگدار له‌ زمانیکه‌وه‌ ئه‌باته‌ سه‌ر زمانیکه‌ دیکه‌ پێئێژن وه‌رگێر. له‌ فارسی و عه‌ره‌بیدا مترجم، به‌ تورکی دیلمانج، به‌ سویدی (Översättare) له‌ زمانه‌کانی ...

بابه‌ته‌ وه‌رگێردراوه‌کان چهن به‌شه‌:

١ - زانستی ٢ - ماف (حقوق) ٣ - ساده (نه‌سر) ٤ - ئه‌ده‌بی وه‌ک داستان، رۆمان، په‌خشان و هۆنراوه‌.

با له‌ به‌شه‌کانی (١ و ٢) چاوپۆشی بکه‌ین چوون ئه‌وانه‌ تاییه‌ته‌ به‌ که‌سانی شاره‌زا له‌و باسانه‌دا. به‌شه‌کانی دیکه‌ هه‌ر که‌س به‌پیی توانای ئه‌کریت باسی بکات.

١ - (شانامه له‌ نووسینی هه‌کیم ئه‌بولقاسم فیردهوسی)

هه‌کیم، وشه‌ی (هه‌کیم) وشه‌یه‌کی تاییه‌تییه‌ بۆ هه‌موو که‌سیک به‌کار نا‌بریت! هه‌ر که‌سیک شانامه‌ی فیردهوسی به‌ وردی بخوینیته‌وه‌ ناتوانی وشه‌ی هه‌کیم بۆ فیردهوسی به‌کار بیات، ئه‌گه‌ر ساده‌یش بیخوینیته‌وه‌ ئه‌وه‌ ده‌گاته‌ ئه‌و پله‌یه‌!

٢ - بیرمه‌ندیکی گه‌وره‌ی عه‌ره‌ب وه‌ک زیائهدین ئیبن ئه‌سیر شانامه‌ وه‌ک قورئانی ئێرانییه‌کان ده‌بینی).

ئه‌و پێناسه‌ی (ئیبن ئه‌سیر) که‌ شانامه‌ی فیردهوسی له‌گه‌ل (قورئان) به‌راوه‌رد کردووه‌، دۆرسه‌ته‌! شانامه‌ کانی کوشنوکوشتار و سووتان و تالانچییه‌تییه‌، با دوو نموونه‌ له‌ قورئان ده‌سنیشان بکریت که‌ له‌گه‌ل شانامه‌دا دیته‌وه‌:

بۆ هه‌یج پێغه‌مبه‌ری ره‌وا نییه‌ که‌ دیلی هه‌بی و به‌ره‌لایان بکا به‌ به‌ده‌لی مالی دنیا تا زه‌وی ره‌باس نه‌کات به‌ خوینی ناپاک و نا موسلمانان، ئیوه‌ مالی دنیا تان گه‌ره‌که‌ و خوایش مانی هه‌تاهه‌تایی و خۆشی له‌ بن نه‌هاتوو.

**

هه‌رچی به‌ تالانی چنگتان که‌وت بیخۆن وه‌ک گه‌زه‌ومانۆ لیتان هه‌لاله‌ و نۆشی گیانتان.

سوره‌ی ئه‌له‌ئنه‌فال- ئایه‌ی ٦٧ و ٦٩ - سه‌رچاوه‌: کتییی ئاده‌مزاده له‌ کۆمه‌لی کورده‌واریدا، ل ٣٤ نووسه‌ر: (عه‌بدولخالیق مه‌عروف).

ماکان للنبی ان بکون له‌ اسری
حتی یثخن فی الارض،
تریدون عرض الدنيا
والله یرید الاخره

**

فکلوا ما غنمتم حلالا طیبیا
*

زمانىكى دىكە پىويستە چەن لاپەرەى بۆ تەرخان بكرىت، لەگەڵ ئەوەدا كە ئەو چەن لاپەرەيشى لەسەر نووسراوە، وەرگىرەكە دلى ئاو ناخواتەو و پىي كەمە!

وەرگىرانى ھۆنراو پىمواى لە چوارچىوەى ھۆنراو پىيدا دەگونجى، ھەر چەن وەرگىرەكە خۆيشى ماندوو بكات ناتوانىت تاموچىژى خودى ھۆنراو كە بدات خوينەر! ئەو (داستانەى رۆستەم و زۆراب) كە بەرچ گۆدەرزى لە ھەورامىيەو وەرگىرەو تە سەر سۆرانى "كرمانجى خواروو" نزيكەى ھەزار بەيت ھۆنراو پە.

با لە چەن نمونە لەو (ھۆنراو ھەورامىيە) و (وەرگىرانەكانى) بپوانىن و بزانىن چۆن وەرگىرانى:

پا نيا وە رەخش پەردەندەى تەيار
بەرشى جە ئەوان بە عەزم شكار

(پىي لە ئەسپى چوون باندەى تەياردا و بە مەستى راو لە كۆشك دەرجوو).

كەمان بەست نە پشت چەنى خەدەنگان
رۆش كەرد بە ماواى شار سەمەنگان

(كەمان و تىرى خەدەنگانى لە پشت بەست و پوو لە ھەرىمى سەر بە شارى سەمەنگان كرد) ل ۲؛

مەھمىز دا بە رەخش بەور پەر ھونەر
سوار گران شىر ناموور

(پلانىگى لىزان و ھونەر مەند، شىرى ناودار و سوارچاكي لىھاتوو ئەسپى تاودا)

وەرگىرانى سادە

وەرگىرانى سادە وەرگىرانىكە ھەر كەس بە پىي توانا و شارەزايى لەو دوو زمانەدا كە ھەيەتى ئەنجامى ئەدات.

وەرگىرانى كارى ئەدەبى

بابەتى ئەدەبى خۆراكى دەروونى مرۆقە! مرۆق بە سود وەرگرتن لە بەشەكانى ئەدەبى ئەچىتە جھانى تايبەت بەو بابەتەو، ئەگەر بابەتەكە شادى ھىنەر بىت مرۆق شاد دەبىت، ئەگەر بەش نادى بوو دەچىتە جھانى خەم و پەژارە و ماتىيەو. كاتىك وەرگىر دەسبدا تە كارى وەرگىرانى بابەتىكى ئەدەبى، پىويستە ئەو تابەتمەندىيانە لە بەرچا و بگرىت تا چۆنايەتى (كىفیت) ئەو بابەتە زيانى پىنەگات. ئەگەر ئەو تايبەتمەندىيە لە بەرچا و نەگرىت ھەم زيان بەو بابەتە و ھەم زيان بە خاوەنى ئەو بابەتە دەگەننىت، ھەروەھا زيان بەو كەسانەيش كە دەيانەوئ سوود لەو بابەتە كە وەرگىردراو بىين، دەگەننىت، چوون لە تاموچىژەكەى بىبەش دەبن!

وەرگىرانى داستان و رۆمان

داستان و رومانىك كە لەسەر جۆرى سادەنووسى (نەسر) نووسرابىت وەرگىرانەكەى بەپىي تواناى ئەو كەسە كە ھەيەتى ئەنجام ئەدرىت، رۆژانە لەم جھانە بەرىنەدا وەرگىرانى داستان و رۆمان لە زمانىكەو بۆ زمانىكى دىكە دىتە بازاری خويندەو.

وەرگىرانى ھۆنراو

ھەموومان ئەزانىن ھۆنراو لەگەڵ نووسراو سادە (نەسر) دا جياوازە. ھۆنراو چوارچىوەى تايبەت بە خۆى ھەيە، ھۆنراو لە مەيدانىكى بچكولەدا دەتوانى مەبەستىكى مەزن بەيان بكات. ئەگەر ئەو تاكە بەيتە بە نووسراو سادە وەرگىر نە سەر

ئهی قهسر و ئه‌یوان دهرواز و حه‌سار
به زهرپ گورزم مه‌بو یه‌خته‌سار

(ئه‌م قه‌سر و کۆشک و دهروازهی شاره به زهری‌ی گورزم تیک و مه‌کان دده‌م و ده‌یان‌پرووخینم) ل ۶۱

پۆسته‌م وات ئهی شه‌خس سه‌وۆ سه‌رئه‌فراز
پهی چیش نامانی چیشه‌ن نیاز؟

(پۆسته‌م وتی ئهی ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک سه‌وۆلی سه‌ره‌ئه‌فرازی، بوچی هاتوویی و نیاز و مه‌به‌ستت چیه‌؟) ل ۶۳

ده‌ست مه‌نیا نه پشته ئه‌سپان سه‌ره‌مست
ست مه‌بی ئه‌سپان چه‌نی زۆر ده‌ست

(که به ده‌ست ته‌وژمی ده‌خسته سه‌ر ملی ئه‌سپه‌کان، ئه‌سپه‌کان له به‌ر زۆری ده‌ست سست ده‌بوون و ده‌که‌وتن) ل ۸۴

سوهراب فه‌رماوش، ئاوه‌ردن وه نه‌زهر
چه توخم ره‌خش بی نه‌وه‌ی ناموهر

(زۆراب فه‌رمانی دا که ئه‌سپه‌که بینه‌ی بو ئه‌وه ببینی، دیتی که ئه‌سپ له تۆی ره‌خشی پۆله‌ی ناوداره) ل ۸۵

چه مه‌ودای ئه‌لماس نه‌یزه‌ی پر خه‌ته‌ر
ئه‌سه‌لن وه سوهراب نه‌بی کاریکه‌ر

نیزه‌ی ترسناک له به‌ر ئه‌لماسی پشته‌ینی زۆراب، هیچ کاریگه‌رییه‌کی لی نه‌کرد) ل ۹۲

سوار بی وه ئه‌سپ گوزیده‌ی سالان
ناما نه میدان شای سو‌سه‌ن خالان

(سواری ئه‌سپ بوو، ئه‌سپیک هه‌لبژاردی سال، شای سو‌سه‌ن خال هه‌تا مه‌یدانی شه‌ر) ل ۹۵

پووکه‌رد نه سه‌حرا نه‌که‌رد مه‌دارا
به‌عزی گیلیا نه‌و ده‌شت سارا

(به بی پاره‌ستان پووی له سه‌حرا کرد و له‌وی بو ماوه‌یه‌ک به‌و ده‌شت و دهره‌دا گه‌را)

به‌عزی چه گۆران وه‌حشی دی وه چه‌م
چه‌ولان دا به ره‌خش، گۆران که‌رده‌ن په‌م

(ژماره‌یه‌ک گۆری کیوی دی که ئه‌سپی تاو دا په‌وین و هه‌لاتن)

تیرئ نه ته‌رکه‌ش دا نه رووی که‌مان
وه په‌نجه‌ی پر زۆر نادری زه‌مان

([پۆسته‌م] نه‌دیتراوی ده‌ور و زه‌مانان تیریکی له لاقه‌دی دهره‌ینا و له سه‌ر که‌مانی دا و به په‌نجه‌ی به هیزی)

په‌ها دا به شه‌ست پیکای چه‌چهر سم
داش نه سینهی گۆر گوزهر که‌رد نه دم

(که په‌نجه‌ی له سه‌ر که‌وان ترازان، تیری به‌رد سم له سنگی گۆر دیواندیو بوو)

وه په‌نجه‌ی پر زۆر هه‌وادا که‌مه‌ند
ئه‌و گۆر زامدار ئاوه‌ردش نه به‌ند

(به په‌نجه پر زۆره‌کانی که‌مه‌ندیکی هاویشت و گۆری برینداری به‌ند کرد) ل ۴۳

بیدار بیم چه‌ خاو، هۆرزام وه پا
دیام که ره‌خشم نه‌مه‌نده‌ن وه جا

(که وه‌خه‌به‌ر هاتم و هه‌ستام دیتم که ره‌خشه‌که‌م له جیی خوی نه‌ماوه) ل ۵۵

*
په‌وسه به ته‌قدیر به‌نای لا یه‌نام
بابؤ جه فه‌رزه‌ند نیاؤ به کام

(ئاوا بوو ویستی خودای بی‌ناو که باوک له پۆله‌که‌ی خوئی
نه‌بینی) ۱۹۲ل

**

ئه‌وه چه‌ن نموونه‌یه‌کی وهرگێرانه‌کانیانه. رسته‌ی ناو
که‌وانه‌کان ( ) که له ژیر هۆنراوه‌کاندا نووسراوه، وهرگێرانه‌که‌ی
وهرگێر. ریزمانی زمانی واته (گراماتیکی زمانی) ئه‌و چه‌ن
نموونه پیناسه‌ی وهرگێرانی کتێبه‌که‌یه! چه‌ن وشه له‌و چه‌ن
هۆنراوه و وهرگێرانه‌کانیدا هه‌یه پێویسته روون بکړینه‌وه،
ئه‌وانه‌یش به‌و چۆره‌ن:

(مه‌همیز، نادر، پیکای، سم، (تیک و مه‌کان)، سه‌وڤ، پشت، گوزیده‌ی سالان،
سه‌دای ئه‌کبه‌ر، مورغ په‌ره‌ندی شکار، به‌ ئه‌سپدا هه‌نگه‌را، هه‌رزه‌کاران، لا یه‌نام.

مه‌همیز دا به‌ ره‌خش به‌ور پر هونه‌ر
سوار گران شیر ناموهر:

(پلینگى لیزان و هونه‌رمه‌ند، شیرى ناودار و سوارچاکى لی‌هاتوو
ئه‌سه‌پى تاودا) ۴۳ل

[مه‌همیز] واته (ئاوه‌زنگی دان له ئه‌سه‌پ). که‌سه‌یک که سوارى ئه‌سه‌پ
بیت و بییه‌ویت ئه‌سه‌په‌که‌ ریکه‌ویت و برۆات، به‌ پاژنه‌ی
که‌وشه‌که‌ی یا به‌ گوشه‌ی ئاوزه‌نگیه‌که‌ ئه‌دات به‌ ژیر سکی
ئه‌سپدا، ئه‌سه‌پ رینه‌که‌ویت.

تیرى نه‌ ته‌رکه‌ش دا نه‌ رووی که‌مان
وه په‌نجه‌ی پر زۆر نادری زه‌مان

پۆسته‌م نه‌دیتراوی ده‌ور و زه‌مانان تیریکى له‌ لاقه‌دی ده‌ره‌ینا و
له‌ سه‌ر که‌مانى دا و به‌ په‌نجه‌ی به‌ هیزی) ۴۳ل

به‌ رووی خه‌شمه‌وه که‌یکائوس به‌قار
واتش: به‌ پۆسته‌م هه‌رزه‌ی هه‌رزه‌کار

(که‌یکائوس به‌ قین و توپه‌یییه‌وه به‌ پۆسته‌می وت: هه‌ی هه‌رزه‌ی
هه‌رزه‌کاران) ۱۲۰ل

پا نیا وه ره‌خش سوار بی وه زین
به‌شى جه‌ ئه‌یوان جۆشیا به‌ قین

(به‌ ئه‌سپدا هه‌نگه‌را و سوارى زین بوو، به‌ قین و توپه‌یه‌وه له
کوژشک و ده‌ره‌که‌وت) ۱۲۴ل

هه‌تا نیمه‌شه‌و زه‌لیل و زه‌کار
مه‌ریزا ئه‌سرین مه‌وات یا غه‌فار

(هه‌تا نیوه‌شه‌و داماو و زه‌لیل، فرمی‌سکی ده‌ریژا و پارانه‌وه‌ی له
خود ده‌کرد و ده‌یگوت)

به‌ ویم مه‌زانۆ گۆنه‌ کارانم
عاسی و عوسیانبار دوور جه‌ یارانم

(بۆ خوّم ئه‌زانم که‌ تاوانبارم، هه‌له‌ و خه‌تاکار، دوور له
یارانم)

به‌ یاره‌ب یاره‌ب هه‌ر شه‌و بینداران
به‌ سه‌دای ئه‌کبه‌ر سوپج و ئیواران

(به‌ یاخودا یاخودا هه‌موو شه‌و خه‌وی لی نه‌که‌وت و به‌ ده‌نگی
یه‌زدانی گه‌وره‌ به‌یانی ئیواره‌ی برده‌ سه‌ر) ۱۷۷ل

ئه‌ر مه‌بی به‌ مورغ په‌ره‌نده‌ی شکار
وه حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند ماوه‌رۆت به‌ وار

(ئه‌گه‌ر خوّت ده‌که‌ی به‌ بالنده‌ی نیچیر و (به‌ ئاسماندا ده‌فپری)
ئه‌وه به‌ کلافه‌ی که‌مه‌ند ده‌ته‌ینیتته‌ خوار) ۱۸۳ل

[یه‌خته‌سار] لهو هۆنراوه‌دا واته رووخاندن، تیکدان. وەرگیڕ بهو جۆره‌ی نووسیوه: (تیک و مه‌کان) دهم و ده‌یان‌پووخینم. تیک و مه‌کان ئەدهم نادورسته. تیکوپیک ئەدهم دورست.

تارومار: تیکوپیک.

تیکوپیک: به جاریک خراوکردن

ل- ۱۴۰ و ۱۷۶ هه‌نبانه‌بۆرینه - فرهنگ کردی - فارسی، هه‌ژار).

رۆسته‌م وات ئە‌ی شه‌خس سه‌وڵ سه‌ره‌ئه‌فراز

په‌ی چیش نامانی چیشه‌ن نیاز؟

(رۆسته‌م وتی ئە‌ی ئە‌و که‌سه‌ی وه‌ک سه‌وڵی سه‌ره‌ئه‌فرازی، بۆچی هاتوویی و نیاز و مه‌به‌ستت چیه‌؟) ل ۶۳

سه‌وڵ] واته دره‌ختی سه‌رو، له‌و هۆنراوه‌دا مه‌به‌ست (بالابه‌رز)ه.

ده‌ست مه‌نیا نه‌ پشت ئە‌سپان سه‌ره‌مه‌ست

سه‌ست مه‌بی ئە‌سپان چه‌نی زۆر ده‌ست

(که به ده‌ست ته‌وژمی ده‌خسته سه‌ر ملی ئە‌سه‌په‌کان، ئە‌سه‌په‌کان له به‌ر زۆری ده‌ست سه‌ست ده‌بوون و ده‌که‌وتن) ل ۸۴ [پشت] واته پشت نه‌ک مل.

سوار بی وه ئە‌سه‌پ گوزیده‌ی سالان

ناما نه‌ میدان شای سۆسه‌ن خالان

(سواری ئە‌سه‌پ بوو، ئە‌سه‌پیک هه‌لبژاردی سال، شای سۆسه‌ن خال هه‌تا مه‌یدانی شه‌ر) ل ۹۵

[گوزیده‌ی سالان] له‌و هۆنراوه‌دا واته جوانچاک، قه‌شه‌نگ.

[نادر] مه‌به‌ست (نادر شا)یه، نووسه‌ری (شانامه کوردی)یه‌که رۆسته‌م به نادر پیناسه ده‌کات، به‌لام وەرگیڕ ده‌نووسن (رۆسته‌م) نه‌دیترای دیور و زه‌مانان. له‌ فارسیدا وشه‌ی (نادر) واته (نایاب) به کوردی (بیوتنه، زۆر باش...). وەرگیڕ (نادر) به نه‌دیترای ده‌زانیت. هۆکاری ئە‌وه‌یش ئە‌وه‌یه که وەرگیڕ هۆنراوه هه‌ورامیه‌کان به یارمه‌تی (واژه‌نامه‌ی فارسی) وهرئه‌گێڕینه سه‌ر سوورانی "کرمانجی خواروو".

ئ‌وه‌ی که دانه‌ری ئە‌م شانامه کوردیه‌ یا باشتر بیژم (شانامه به کوردی) رۆسته‌می به (نادر شا) پیناسه کردوه، هۆکه‌ی ئە‌وه‌یه که ئە‌م شانامه (۱۲۰) سال پيش نووسراوه. واته پاش مردنی نادر شا بووه.

ده‌ها دا به شه‌ست پیکای چه‌هر سم

داش نه‌ سینه‌ی گۆر گۆزه‌ر که‌رد نه‌ دم

(که په‌نجه‌ی له سه‌ر که‌وان ترازان، تیری به‌رد سم له سنگی گۆر دیواندیو بوو) ل ۴۳

[پیکای] پیکان، ئە‌نگاوتن، لیدانی نیشانه.

[سم]: مه‌به‌ست سمی پیتی چوارپینانه، چه‌هر سم واته (سم ره‌قه) (ئ‌ه‌سپ، که‌ر، هیسر) ئە‌چه‌نه‌ خانه‌ی (سم ره‌قانه‌وه) هه‌ر به‌و هۆیه نال ده‌کرین. به‌لام وەرگیڕ نووسیویانه: تیری به‌رد سم. واته ئە‌و تیره ئە‌ونده تیژه به‌رد کون ده‌کات.

ئ‌ه‌ی قه‌سر و نه‌یوان ده‌روازه و چه‌سار

به زه‌رب گورزم مه‌بو یه‌خته‌سار

(ئ‌ه‌م قه‌سر و کۆشک و ده‌روازه‌ی شاره به زه‌ربی گورزم تیک و مه‌کان دهم و ده‌یان‌پووخینم) ل ۵۶

نەر مه‌بی به مورغ پهرندهی شکار
وه حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند ماوه‌رۆت به وار

(ئه‌گەر خۆت ده‌که‌ی به بالنده‌ی نیچیر و (به ئاسماندا ده‌فری)
ئه‌وه به کلافه‌ی که‌مه‌ند ده‌ته‌ینیتته‌ خوار) ۱۸۳۱

[مورغ پهرنده‌ی شکار] له‌و هۆنراوه‌دا مه‌به‌ست (باز و هه‌لۆ)یه. شاعیر
له‌و هۆنراوه‌دا له‌ زمانی زۆرابه‌وه به‌و که‌سه‌ی که‌ برینداری
کردووه، ئه‌لێت: تۆ له‌ ده‌ست باوکم که‌ (رۆسته‌مه) ده‌رناجی و
ئه‌کوژیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گەر ببیت به‌ هه‌لۆ و باز و به
ئاسمانیشه‌وه بفریت به‌ که‌مه‌ن ئه‌ده‌ینیتته‌ خواره‌وه}.

په‌وسه به‌ ته‌قدیر به‌نای لا په‌نام
بابۆ جه‌ فه‌رزه‌ند نیاۆ به‌ کام

(ئاوا بوو ویستی خودای بی‌ناو که‌ باوک له‌ رۆله‌که‌ی خۆشی
نه‌بینی) ۱۹۲۱

[لا په‌نام] وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بیه، واته‌ به‌خه‌به‌ر، نه‌نووستوو. ئه‌و
وشه‌ وه‌ک پیناسه‌ی تایبه‌ت بۆ خودا به‌کار براره‌و، به‌لام وه‌رگێر
به‌ بی‌ناو له‌یه‌کی داواته‌وه. هه‌ر که‌س له‌ کۆمه‌لگای ئیسلامیدا
ژیا‌بیت، چ برۆای به‌ ئیسلام بیت یا نه‌بیت، ئه‌وه ده‌زانیت که
خودا گه‌لج ناوی هه‌یه، نمونه‌: ره‌حمان، ره‌حیم، که‌ریم،
قادر، جه‌بار، سه‌تار.....

داستانه‌ی رۆسته‌م که‌ له‌ زاراوه‌ی هه‌ورامیه‌وه وه‌ریانگێراوه‌ته
سه‌ر زاراوه‌ی سو‌رانی "کرمانجی خواروو" نزیکه‌ی هه‌زار به‌یت
هۆنراوه‌یه به‌س ئه‌و چه‌ن نمونه‌م لێده‌سنیشان کرد.
ئه‌و چه‌ن هۆنراوه‌ی سه‌ره‌وه که‌ کراوه به‌ سو‌رانی "کرمانجی خواروو"
به‌پێی توانا به‌و جو‌ره‌ ئاماده‌م کردووه، به‌لام تکایه‌ وه‌ک
وه‌رگێران تماشای مه‌که‌ن، من وه‌رگێر نیم!

ئه‌و وشه‌ بۆ ئه‌و که‌سه به‌کار براره‌و که‌ سواری ئه‌سه‌په‌که‌ ده‌بیت،
به‌لام وه‌رگێر (گوزیده‌ی سالان)ی بۆ ئه‌سه‌په‌که‌ به‌کار ده‌بات.

به‌ رووی خه‌شمه‌وه که‌یکاس به‌قار
واتش: به‌ رۆسته‌م هه‌رزه‌ی هه‌رزه‌کار

(که‌یکاس به‌ قین و تو‌ره‌بیه‌وه به‌ رۆسته‌می وت: هه‌ی هه‌رزه‌ی
هه‌رزه‌کاران) ۱۲۰۱

[هه‌رزه‌کاران] هه‌رزه‌کار له‌ کوردیدا بۆ کو‌ریکی تازه‌لاو که‌ مووی
ریش و سمیلێ سه‌ری ده‌رنه‌هیناوه به‌کار ده‌بریت، ئه‌و وشه‌ به
به‌مه‌ستی به‌د و ناشایست به‌کار نابریت. بۆ وشه‌ی هه‌زه‌کار
ده‌توانین تماشای لاپه‌ره - ۹۶۸ی هه‌نباره‌بۆرینه (فره‌نگ کردی
- فارسی - هه‌ژار بکه‌ین.

پا نیا وه‌ ره‌خش سواری وه‌ زین
به‌شی جه‌ ئه‌یوان جۆشیا به‌ قین

(به‌ ئه‌سه‌پدا هه‌لگه‌را و سواری زین بوو، به‌ قین و تو‌ریه‌وه له
کۆشک وه‌ده‌رکه‌وت) ۱۲۴۱

به‌ ئه‌سه‌پدا هه‌لگه‌ران نادورسته، مرو‌ف سواری ئه‌سه‌ب ده‌بی، به
شاخ و کێو... هه‌لته‌گه‌ریت.

به‌ یاره‌ب یاره‌ب هه‌ر شه‌و بینداران
به‌ سه‌دای ئه‌که‌به‌ر سو‌بج و ئیواران

(به‌ یاخودا یاخودا هه‌موو شه‌و خه‌وی لج نه‌که‌وت و به‌ ده‌نگی
یه‌زدانی گه‌وره به‌یانی ئیواره‌ی برده‌ سه‌ر) ۱۷۷۱

[سه‌دای ئه‌که‌به‌ر] مه‌به‌ست بانگ (ازان) بانگی به‌یانی و ئیواران (ازان
صبح و مغرب).

جه مه‌ودای نه‌ئاماس نه‌یزه‌ی پر خه‌تەر
نه‌سله‌ن وه سوه‌راب نه‌بی کاریکەر

سوار بی وه نه‌سپ گوزیده‌ی سالان
ئاما نه‌ میدان شای سۆسه‌ن خالان

نه‌سپه‌ر قه‌ئه‌م که‌رد وه تیغ ئابدار
کلاوخود که‌نیا زولفم دا دیار

به‌ پرووی خه‌شمه‌وه که‌یکاس به‌قار
واتش: به‌ رۆسته‌م هه‌رزهی هه‌رزه‌کار

پا نیا وه ره‌خش سوار بی وه زین
به‌شی‌ جه‌ نه‌یوان جۆشیا به‌ قین

هه‌تا نیوه‌شه‌و زه‌لیل و زه‌کار
مه‌ریزا نه‌سیرین مه‌وات یا غه‌قار
به‌ ویم مه‌زانۆ گۆنه‌ کارانم
عاسی و عوسیانبار دوور جه‌ یارانم
به‌ یاره‌ب یاره‌ب هه‌ر شه‌و بیداران
به‌ سه‌دای نه‌که‌به‌ر سوپج و نیواران

نهر مه‌بی به‌ مورغ په‌ره‌ندی شکار
وه حه‌لقه‌ی که‌مه‌ند ماوه‌رۆت به‌ وار

په‌وسه‌ به‌ ته‌قدیر به‌نای لا یه‌نام
بابۆ جه‌ فه‌رزه‌ند نیاۆ به‌ کام

نه‌ شمشیری تیژ نه‌ زۆری بازوو
له‌ رووی زۆرابدا کاریگه‌ر نه‌بوو

سواری نه‌سپ بوو سه‌رتۆپی جوانان
بیترس و په‌روا رووی کرده‌ مه‌یدان

به‌ زه‌بری شمشیری شه‌ق بوو قه‌لغانم
که‌وته‌خوار کلاوجه‌نگی ده‌رکه‌و زولفانم

که‌یکاس به‌ توپه‌یه‌یه‌وه وتی به‌ رۆسته‌م
هه‌ی په‌ست و ناکه‌س نادانیی سه‌رده‌م

پای نا ئاوژه‌نگی دانیشیت له‌بان زین
کۆشکی به‌ جیه‌ه‌شتت به‌ توپی و قین

هه‌تا نیوه‌شه‌و دلته‌نگ و خه‌مبار
به‌ گریانه‌وه نه‌یوت کردگار
نه‌زانم نه‌من که‌ تاوانبارم
هه‌م تاوانبار و هه‌م دوور له‌ یارم
به‌ ستایشکردن شه‌و بیداران
به‌ بانگی به‌یان هه‌م نیواران

نه‌گه‌ر تۆ ببیت به‌ هه‌لۆ و باز
به‌ که‌مه‌ن نه‌دگرئ گیان ناکه‌ی ده‌رباز

ده‌ستی کردگار کاریکی وای کرد
باوک له‌ شادی رۆله‌ بیته‌شکرد

پا نیا وه ره‌خش په‌ره‌دنده‌ی ته‌یار
به‌رش‌ی جه‌ نه‌وان به‌ عه‌زم شکار
که‌مان به‌ست نه‌ پشت جه‌نی خه‌دنگان
رۆش که‌رده‌ به‌ ماوای شار سه‌مه‌نگان
مه‌هه‌یز دا به‌ ره‌خش په‌ور پر هونه‌ر
سوار گران شیتر ناموهر

رووکه‌رد نه‌ سه‌حرا نه‌که‌رد مه‌دارا
به‌عزئ گیلپا نه‌و ده‌شت سارا
به‌عزئ جه‌ گۆبان وه‌حشی دی وه‌ چه‌م
جه‌هولان دا به‌ ره‌خش، گۆبان که‌رده‌ن رهم
تیرئ نه‌ ته‌رکه‌ش دا نه‌ رووی که‌مان
وه په‌نجه‌ی پر زۆر نادری زمان
ره‌ها دا به‌ شه‌ست پینکای جه‌جه‌ر سم
داش نه‌ سینه‌ی گۆر گۆزه‌ر که‌رد نه‌ دم
وه په‌نجه‌ی پر زۆر هه‌وادا که‌مه‌ند
نه‌و گۆر زامدار ناوه‌ردش نه‌ به‌ند

بیدار بيم جه‌ خاو، هۆریزام وه‌ پا
دیام که‌ ره‌خش نه‌مه‌ندن وه‌ جا

نه‌ی قه‌سر و نه‌یوان ده‌روازه‌ و جه‌سار
به‌ زه‌رب گورزم مه‌بۆ یه‌خته‌سار

رۆسته‌م وات نه‌ی شخس سه‌ول سه‌ره‌نه‌فراز
په‌ی چیش نامانی چیشته‌ن نیا؟

ده‌ست مه‌نیا نه‌ پشت نه‌سپان سه‌رمه‌ست
سه‌ست مه‌بی نه‌سپان چه‌نی زۆر ده‌ست

سۆه‌راب فه‌رماواش، ناوه‌ردن وه‌ نه‌زه‌ر
جه‌ توخم ره‌خش بی نه‌وه‌ی ناموهر

پای نا ئاوژه‌نگی سواری ره‌خش بوو
به‌ مه‌به‌ستی راو له‌ کۆشک ده‌رچوو
تیر و که‌وانی خیزا کرده‌ شان
که‌وته‌ ری به‌رهم ده‌وری سه‌مه‌نگان
ئاوزه‌نگی دا له‌ ره‌خش نه‌و به‌وری بیباک
هه‌ینایه‌ جه‌هولان شوپره‌ سواری چاک
به‌بی راوه‌ستان رووی له‌و هه‌رده‌ کرد
هه‌موو ناوچه‌که‌ی به‌ چاوی ته‌ی کرد
بینی چه‌ن گۆری کۆی له‌ ویدا
گۆران ره‌ویانکرد که‌ ره‌خش‌ی تاودا
له‌ تیردانه‌که‌ی نادری ده‌وران
تیریکی خسته‌ ناو مائی که‌وان
که‌ تیری هاویشت پینکای سمبه‌ردین
دای له‌ سنگی گۆر گلا وه‌ زه‌مین
که‌مه‌نی بۆ خست به‌ هه‌موو هه‌یزی
گۆری زامداری هه‌ینا به‌ر ده‌سی

به‌خه‌به‌ر هاتم هه‌ستامه‌ سه‌ر بی
بینیم ره‌خشه‌که‌م نه‌ماوه‌ له‌ جی

ده‌روازه‌ و جه‌سار کۆشک و سه‌راتان
تیکوپیک نه‌ده‌م به‌ گورز له‌ بۆتان

رۆسته‌م وتی نه‌ی عه‌ره‌ریالا سه‌رووی خه‌رامان
به‌ چ مه‌به‌ستیگ هاتووی بۆ لامان؟

گۆر: که‌ری به‌له‌که‌به‌له‌ک، گویدریژی به‌له‌که‌به‌له‌ک، که‌ری کۆیج. فارسی گورخر
ل ۴۲ - ۴۳ - ۵۵ - ۵۶ - ۶۲

که‌ ده‌ستی دنا سه‌ره‌پشت نه‌سپه‌کان
پشتیان نه‌نه‌وی له‌ هه‌یزی ده‌ستیان

به‌ فه‌رمان زۆراب نه‌سپیان هاورد
زانی له‌ ره‌خشه‌ کاتیک سه‌یریکرد

شانامه‌ی کوردی

چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب
چوار ده‌قی جیاواز و یه‌ک چیرۆک

ناماده‌کردنی:

سیاوه‌ش گۆده‌رزی

سه‌ره‌تای ئەو کتێبه به‌و جوهریه:

کاتی‌ک خه‌ریکی نووسین و هینانه سه‌ر رینووسی کوردی، وه‌رگێران، دارشته‌وه و په‌راویز نووسینی یه‌کیک له ده‌سنووسه‌کانی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب بووم، که دواتر له کۆتانی ساڵی (۲۰۱۲)دا له ده‌زگای ئاراس له هه‌وینر چاپکرا، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی ده‌مزان‌ی ده‌قه کوردیه‌کانی شانامه جیاوازی ته‌واویان له‌گه‌ڵ شانامه‌ی فیرده‌وسیدا هه‌یه، هاوکات سه‌رنجم بۆ نه‌وه‌ش راکیشرا، که ده‌قه کوردیه‌کانیش بۆ خۆیان زۆر ئێک جیاوازن، ئەم جیاوازییه نه‌ک ته‌نیا له زاراوه‌ی جیاوازا به‌ئکو له فۆرم، دارشتن و ته‌نانه‌ت ناوه‌رۆکیشدا له ئێو ده‌قه جیاوازه‌کانی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆرابدا به‌رچاوان. له سۆنگه‌ی پێویستییه‌کی گرینگی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ده‌قه کۆنه کوردیه‌کان و ئیکۆلینه‌وه له سه‌ریان، بیرام دا وه‌به‌رداتی‌ک له ئێوان نوسه‌ جیاوازه‌کانی لانی که‌م هه‌ج نه‌بی وه‌ک سه‌ره‌تایه‌ک له ئێوان چیرۆکه جیاوازه‌کانی رۆسته‌م و زۆرابدا بکه‌م. بۆ نه‌وه‌ش وه‌ک هه‌وئیکی سه‌ره‌تایی سێ نوسه‌ی چاپکراوی جیاوازی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له ئێو سێ کتێبدا هه‌لبژارد:

(شانامه‌ی کوردی، داستانی رۆسته‌م و زۆراب، سیاوه‌ش گۆده‌رزی)،

(شانامه‌ی کوری (هه‌ورامی)، مه‌مه‌د ره‌شید ئەمینی) و

(شانامه‌ی کوردی، ئیره‌ج به‌هرامی).

له دووتوی ئه‌م کتێبه‌ی که ئیستا له به‌رده‌ستدایه، له پێشدا وه‌ربه‌ردانیکی گشتی داستانی رۆسته‌م و زۆراب له هه‌ر سێ ده‌قی ناماژه‌پیکراوی سه‌ره‌وه‌م کردوو. ئیره‌دا وه‌ک بنه‌مای ئیکۆلینه‌وه‌ی وه‌به‌ردان چهن سیمبۆلیکم هه‌لبژاردوو و خالی هاوبه‌ش و ئێک جیاویی هه‌ر سێ ده‌قه‌که‌م له سۆنگه‌ی سیمبۆله‌کانه‌وه ده‌رخستوو. دواتر وه‌ک شیوازی ئیکۆلینه‌وه‌ی کلاسیک دوو ده‌قی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له دوو شانامه‌ی کوردی نوسه‌ی گۆده‌رزی و شاهنامه‌ی کوردی نوسه‌ی ئەمینی دێر به‌دێر وه‌به‌ر وه‌به‌ر

ئیکۆلینه‌وه یا تالانکردنی به‌ره‌می خه‌لک؟

که سه‌رمایه و ماتریال نه‌بی له‌بۆ کار
تالانکردنی مالی خه‌لکی باشتترین کار
له‌گه‌ڵ ئەنجامدانی کاریکی وه‌هاش
خه‌لک به‌ دز بزانی و خۆیش به‌ باش!

ساڵی (۲۰۱۳) چاپخانه‌ی (Apec) له ستۆکه‌هۆلم کتێبکی
چاپکردوو به‌ناوی:

پیناسه‌ی ئه‌و چوار شانامه:

سه‌بارهت به‌و چوار داستانه‌ی رۆسته‌م و زۆراب له شانامه‌دا به‌پێژ سیاوه‌ش گۆده‌رزی به‌و جوهره‌یان نووسیه‌وه:

(داستانی رۆسته‌م و زۆراب)ی شانامه‌ی فیردهوسی (۱۴۳۵) به‌یت هۆنراوه.

شانامه‌ی کوردی، داستانی رۆسته‌م و زۆراب، سیاوه‌ش گۆده‌رزی، (ئاراس) له هه‌ولێر، سالی (۲۰۱۲) - (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه.

شاهنامه‌ی کوردی (هه‌ورامی) مه‌حمه‌د رشید ئه‌مین، کوردۆنیا، سلیمانی، سال نادیار- داستانی رۆسته‌م و زۆراب (۸۳۰) به‌یت هۆنراوه

شاهنامه‌ی کوردی، (ئیره‌ج به‌رامی)، ئانا، تاران، سالی (۲۰۱۰) - (داستانی رۆسته‌م و زۆراب) (۷۳۰) به‌یت هۆنراوه.

ژيان و لیکۆئینه‌وه له ره‌وتی ژيان

زانایان ئه‌وه‌یان بۆ ده‌سنیشان کردوین که مرۆف له سه‌ره‌تادا له ئه‌شکه‌وت و دارستانه‌کاندا ژیاوه، له ره‌وتی ژياندا گه‌شه‌ی کردووه و گه‌یشتووه به ژيانی ئه‌م‌رۆ. هۆی ئه‌و گه‌شه‌کردنه ئه‌گه‌رپه‌توه بۆ ئه‌نجامدانی هه‌له و که‌موکوپیه‌کانی مرۆف له ژيان که به‌هۆی ئه‌وانه‌وه زیانی بینیه‌وه. جا زیانه‌که (بووبیته هۆی ترس و دله‌خۆرپ، بووبیته هۆی برینداری به‌شیک له جه‌سته و ئه‌ندامی یا له ناوچوونی کار و ره‌نجی چه‌ن رۆژ، چه‌ن مانگ و سالی ئه‌و که‌سه.

کاردانه‌وه‌ی زیانه‌کان وه‌ها بووه که مرۆف له دووباره‌کردنه‌وه‌ی ئه‌و کارانه‌ خۆ بپارێزیت، ئه‌وه‌یش بووه‌ته هۆی گه‌شه‌کردنی ژيان. گه‌شه‌کردنی ژيان ئالوگۆریکی وه‌های به‌سه‌ردا هاتووه که

یه‌کتیری داوه. به‌ دوا‌ی ئه‌مه‌دا هاتووم و هه‌مان دوو ده‌قی وه‌به‌ردرام جارێکی دیکه وه‌به‌ر ده‌قی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له شانامه‌ی فیردهوسی داوه و هه‌ولم داوه لێره‌شدا لیکچوون و جیاوازی نێوان شانامه‌ی کوردی و فارسی له‌م چیرۆکه‌دا ده‌ر به‌خه‌م.

شانامه‌ کوردیه‌کان پیناسه‌یه‌کی کوردیه‌یان هه‌یه و به‌ ناوی شانامه‌ی کوردی ناسراون و جیاوازی به‌رچاویان له باری هۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه له‌گه‌ڵ شانامه‌ی فیردهوسییدا هه‌یه. که‌وابوو شانامه‌ی کوردی به‌شیکه‌ له ناسنامه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و له‌و پوانگه‌یشه‌وه به‌شیک له ناسنامه‌ی ئه‌ته‌وه‌یه‌یی کورد پینک دینێ. ....

له‌م سالانه‌ی دوا‌یه‌دا چه‌ند شانامه‌ی کوردی له ئێران چاپ و بلا‌وکراونه‌ته‌وه. ئامانج له بلا‌وکردنه‌وه‌ی شانامه‌ کوردیه‌کان چی بێت با بێت، ئه‌مه له ناخی خۆیدا ئه‌رێنیه و وه‌ک جوهریک خزه‌ت به ئه‌ده‌بی کوردی دیته ژماردن. به‌لام لایه‌نیکی ئه‌رێنی له‌م پێوه‌ندیه‌دا به‌تایبه‌تی به سه‌رنجدان به‌و نوسه‌خه‌ چاپکراونه‌ی شانامه، که من دیتووم، ئه‌وه‌یه یه‌که‌م ته‌نیا جوهریک دووباره نووسینه‌وه‌ی شانامه‌کانه ئه‌ویش به رێنوووسی فارسی، که ئه‌مه له خۆیدا خۆنده‌وه‌ی دروستی چیرۆکه‌کانی شانامه زۆر تووشی گرفت ده‌کا .....

له لایه‌کی دیکه‌وه له پێشه‌کی و ناساندنی ئه‌م شانامانه‌دا جوهریک لێک گرێدانی ده‌ستکرد له نێوان شانامه‌ی کوردی و شانامه‌ی فیردهوسییدا به ئامانج و مه‌به‌ستیه‌کی تایبه‌تی کراوه. وه‌ک هه‌مان وته‌ی مه‌نشوو، که کورده‌کان ئێرانین و ئه‌ده‌ب و مێژووی هاوبه‌شیان له‌گه‌ڵ ئێراندا هه‌یه. لێره‌دا ئیتر مه‌به‌ست ئێرانی که‌وناران، شوین و وارگه‌ی کورد، فارس، به‌لووچ و ... نییه به‌ئێوه‌ مه‌به‌ست ده‌ته‌تی نه‌ته‌وه‌یه‌یی ئێستای ئێرانه. راسته کورد و ئێرانییه‌کان مێژوو و مێتۆله‌جیای هاوبه‌شیان هه‌یه به‌لام ئه‌مه نابێ بپه‌تیه هۆکار، که له ژێر ئه‌م ناوئێشانه‌دا ئه‌ده‌بی کوردیش به سووک و ناسان بدزێ و بکریته ملگی ده‌ته‌تیه‌کی نه‌ته‌وه‌یه‌کا، که خه‌لی کورد له مافه نه‌ته‌وايه‌تیه‌کانی بپه‌ش ده‌کا. ئه‌وه‌ی، که له ژێر په‌رده‌دا له ئێرانی ئیهرۆدا له‌م پێوه‌ندیه‌دا ده‌کرێ، له راستیدا هه‌ولدا‌نیکی شاره‌وه‌ی ناسیۆنالیزمی ئێرانییه که ده‌یه‌وه‌ی شانامه‌ کوردیه‌کان له ناسنامه‌ی راستینه‌ی کوردی خۆیان دا‌به‌رێ. به‌لام لیکۆئینه‌وه زانسته‌یه‌کان له سه‌ر شانامه‌ کوردیه‌کان ده‌توانن ئه‌و هه‌ولانه نه‌زۆک و بێ کاریگه‌ر بکا.

ل (۹ تا ۱۲)ی هه‌مان کتێب.

مروّف جگه لهوهی بیر له کاری ئەو رۆژەدی ئەکاتهوه، به‌لکو بیر له کاری مانگانه و سالانه و ... خووی ئەکاتهوه و چوارچیوه و فورمی بو دانه‌پێژیت تا زیانی که‌متر و سوودی زۆرتر بیت. فورم و چوارچیوه داپشتن له به‌شه جیاجیانی ژياندا گه‌یشتووته خانە‌ی توێژینه‌وه و لیکۆ‌لینه‌وه (تحقیق).

لیکۆ‌لینه‌وه سه‌باره‌ت به‌ کاری نووسراوه‌یی

چه‌تری گه‌شه‌کردنی ژیان کاروباری نووسراوه‌یشی خستووته‌ته ژیر سایه و په‌نای خوێه‌وه و بووه‌ته هۆی پیشکه‌وتنی. به‌توانترین نووسه‌ر که‌ بابه‌تیکی چهن دێری یا چهن لاپه‌ره‌یی یا له چوارچیوه‌ی کتێبکدا ئاماده‌ بکات، خودی نووسه‌ره‌که‌ پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ست به‌ هه‌ندێ که‌موکۆپی له نووسراوه‌که‌یدا ئەکات، ئەگه‌ر دووباره‌ بیخاته‌وه به‌رده‌س خوێنه‌ر ئەو که‌موکۆپیانه چاره‌سه‌ر ئەکات.

خۆشبه‌ختانه جهانی نووسراوه له به‌شه‌کانی دیکه‌ی ژیان تا راده‌یه‌ک ئازاد و دلفراوانتره! ئەو دلفراوانیه‌ بوار بوو خوێنه‌ر هه‌موار ئەکات که‌ به‌ چاوی ره‌خنه‌وه له کاری نووسه‌ران بپروانریت و هه‌له و که‌موکۆپی نووسراوه‌کان ده‌سنیشان بکریت یا خاله‌ به‌ هیز و پیزه‌کانی بخریته‌ روو. ئەم کاره‌یش ئەچیته‌ خانە‌ی لیکۆ‌لینه‌وه، هه‌روه‌ها جاروبار روویداوه چهن نووسه‌ر کتێبیک له زمانیکه‌وه وه‌رگێرنه‌ سه‌ر زمانیکه‌ی دیکه‌. با له دوو نمونه‌ی بپروانین:

۱ - {له‌و رۆژه‌وه‌ی (پازی ته‌نیا‌ی) بوو یه‌که‌م جار، له‌ سالی (۱۹۵۷) چاپ کراوه، هه‌ندیک له‌ شیعره‌کانی بوونه‌ته‌ مایه‌ی

گفتوگو و لیدوان و له‌ سه‌رنوو‌سینی هه‌ندێ براده‌ری نووسه‌ر، که‌ داخه‌که‌م هه‌ر یه‌که‌یان له‌ خوێه‌وه‌ کات و مه‌به‌ستی بوو شیعره‌کانم داناوه، یان به‌ ئاره‌زوی خووی لیکه‌ داوه‌نه‌ته‌وه. له‌ناو ئەمانه‌دا دووانیان، یان بلێین نووسینی دووانیان، بابه‌تیکی تایبه‌تیان هه‌یه:

یه‌که‌میان هاو‌پیی به‌پێزم (د. عیزه‌دین مسته‌فا)یه که‌ له‌ کتێبی (الواقیة فی الأدب الکردی)دا که‌ دکتۆرنامه‌ی مامۆستای ناوبراوه، له‌ چهن شوێنیکدا باسی شیعره‌کانم ئەکات.

دووه‌میان: ووتاریکه‌ که‌ (کاکه‌ی فه‌لاح) له‌ پۆژی (۱/۸/۱۹۷۷)دا له‌ باخچه‌ی یه‌کێتی نووسه‌رانی سلیمانی ده‌رباره‌ی من دابوو، له‌ دوا‌یدا (سالی ۱۹۷۸) ئەو (ووتاره‌ی) له‌گه‌ڵ چه‌ند ووتار و نووسینیکی تردا به‌ناوی (کاروانی شیعری نووی کوردی)یه‌وه له‌ چاپدا و بلاوی کرده‌وه.

سه‌رچاوه: کتێبی (پازی ته‌نیا‌ی) ئەحمه‌د هه‌ردی، ل (۵) {.

**

۲ - {کتێبی (دایکی ماکسیم گۆریکی) له‌ لایه‌ن به‌پێزان: (عه‌لی ئەسه‌فر سروش) و (مه‌مه‌دی قازی)یه‌وه کراوه به‌ فارسی. هه‌ندێ له‌و که‌سانه‌ که‌ هه‌ر دوو وه‌رگێرانه‌که‌یان خویندوه‌ته‌وه، وه‌رگێرانی دووه‌میان به‌لاوه‌ جوانتر بووه، له‌ چوارچیوه‌ی ته‌نزیکه‌ی دۆستانه‌دا به‌و جووره‌ باسی دوو ورگێرانه‌که‌یان کردوون: دایکی (ماکسیم گۆریکی) له‌ (عه‌لی ئەسه‌فر سروش) جیابوووه‌ته‌وه، ئیستا له‌گه‌ڵ (مه‌مه‌دی قازی)دا ئەژی.

(ئهو باسه‌م له‌ رادیۆیه‌کی فارسی بیست).

(رۆسته‌م چه‌نی زāl ته‌همینه‌ی بیگه‌رد
 که‌ردن شوکر زات، تاک ته‌نیای فه‌رد
 چه‌ند پارچه‌ی قوماش چه‌ن خه‌زینه‌ی سام
 به‌خشان وه‌ مسکین گه‌دای ناته‌مام
 ته‌مامی یه‌کسه‌ر گوشاد بین جه‌ خه‌م
 به‌ شادی که‌ردن شوکر چه‌ق دهر دهم
 نه‌لحه‌مدوولیلای باقی وه‌سه‌لام
 خاتمه‌ی "کتاو" یاوا به‌ نه‌نجام
 نه‌مجار به‌ حاجه‌ت سه‌ید سه‌روه‌ر
 شافیع عوسیان رۆی ده‌شت مه‌حشه‌ر
 ... یاران تابعه‌ی ره‌سوول
 هه‌ر چه‌هار نیمام به‌رحه‌ق مه‌قبول
 به‌ شوق نیمامان چه‌هارده‌ مه‌عووم
 به‌ شای شه‌هیدان حوسه‌ین مه‌زلووم
 به‌ شوق نه‌و خاسان جه‌ دهرگای جه‌بار
 بیه‌خشو گونای عاسی خه‌تاکار
 نومیمدم نیده‌ن جه‌مع حازرین
 بیاوان به‌ کام، نه‌بان دل غه‌مین
 هه‌زاران دروود هه‌زان سه‌لام
 زما به‌ر مه‌حمه‌د عه‌له‌یسه‌لام.

ل ۲۱۳

به‌رپیز گۆده‌رزی نه‌و (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه‌ی له‌گه‌ل (۸۳۰) به‌یت
 هۆنراوه‌ی {شاهنامه‌ی کوردی (هه‌ورامی) مه‌حمه‌د رشید نه‌مینى} به‌راورد
 کردووه‌ و جیاوازییه‌کانیانی خستوووه‌ روو. بۆ نه‌وه‌ی له‌ پرۆسه
 لیکۆلینه‌وه‌که‌دا ناوی (سیاوه‌ش گۆده‌رزی) و (مه‌حمه‌د رشید نه‌مینى) زۆر
 دووباره‌ نه‌بنه‌وه‌ نیشانه‌ی {ن نه‌} بۆ (نوسخه‌ی نه‌مینى) و {ن گ}
 بۆ (نوسخه‌ی گۆده‌رزی) ده‌سنیشانکردوووه‌. با له‌ چه‌ن نمونه‌ له
 کاره‌که‌یان که‌ به‌ (ژماره) له‌سه‌ر وشه‌کان دیاریکردوون، بروانین:

به‌راوردکردنی (شاهنامه‌ی گۆده‌رزی) له‌گه‌ل (شاهنامه‌ی نه‌مینى)

به‌پێی توانا به‌ره‌مه‌می نوسه‌رانم خویندوه‌ته‌وه‌، تا ئیستا
 نه‌مبینه‌وه‌ نوسه‌ریک بیت نوسراوه‌ی (خودی خۆی) له‌گه‌ل
 نوسراوه‌ی که‌سانی دیکه‌دا به‌راورد بکات.
 به‌راوردکردنی نوسراوه‌ی نوسه‌ران له‌گه‌ل یه‌کتر کارى
 خوینه‌ره‌ نه‌ک (خودی نوسه‌ر) نمونه‌:

کتیبه‌کانی (دایکی ماکسیم گورکی) و (رازى ته‌نیایی).

هه‌ر نوسه‌ریک مافی خویه‌تی و نه‌توانی له‌ هه‌ندێ کاتدا باسی
 نوسراوه‌ی خۆی بکات، نه‌وه‌یش له‌ کاتیگ دایه‌ که‌ ئالوگۆریک
 له‌و نوسراوه‌ی که‌ پیشتر نوسیه‌وه‌تی دیته‌ ئاراوه‌ و پێویسته
 نوسه‌ر نه‌وه‌ بۆ خوینه‌ر روونکاته‌وه‌.

با برۆینه‌ ناو باسی به‌راوردکردن و لیکۆلینه‌وه‌ی داستانی
 (رۆسته‌م و زۆرابی) به‌رپیز (سیاوه‌ش گۆده‌رزی) یه‌وه‌ که‌ له‌ لاپه‌ره‌ (۴۵) ی
 کتیبه‌که‌یاندا به‌و چه‌ن هۆنراوه‌ ده‌س پێگه‌کات:

(به‌ نام دانای حور زوونجه‌لāl
 جه‌هان ئافه‌رین مانگ و رۆژ و ساڵ
 نه‌ربدۆ ته‌وفیق خوداوه‌ند جه‌ سه‌ر
 بواجون ده‌ستان نه‌وه‌ی زāl زه‌ر
 ته‌مامی دۆستان خاتر شاد که‌ریم
 جه‌نگنامه‌ی رۆسته‌م سوهراب یاد که‌ریم

ل ۴۵

به‌و چه‌ن هۆنراوه‌یش کۆتایی دیت:

سه‌رنیام به خاک پای سه‌نگ خاران
بیزارم چه دین نازورده‌ی یاران^{۵۷۸}
خه‌یلی حه‌رفش وات حه‌کایه‌ت وانا
شه‌و ناما به وار نه‌واخش دانا^{۵۷۹}

گیان سپارد وه ژار مه‌ودای پر خه‌ته‌ر
بیزار بی جه عه‌یش دونیای سته‌مگهر^{۵۸۰}

شکورمان به زات تاک ته‌نیای فه‌رد
نه‌رواح جه به‌دهن نه هم جودا کهرد^{۵۸۱}

نارو خه‌سته‌ی تیغ زام کاری بی
نه‌رواح سپه‌رده نادیار بی^{۵۸۲}

سه‌ههر نه هه‌نگام گولبانگ یا حه‌ی
شا فه‌رما کیشان قه‌تاران که‌ی^{۵۸۳}

دشام وه هه‌مدا نه‌و ده‌شت کینه
کوچ کهرده‌ن جه شار زابول زه‌مین^{۵۸۴}

۵۷۸ – به شیوه‌یه‌کی که‌میک جیاوازتر دوویات کراوه‌ته‌وه.

۵۷۹ – دپیری یه‌که‌م له هه‌ر دوو نوسه‌که‌دا وه‌ک یه‌ک هاتوون، دپیری دووهم له ن گ دا ئاوا هاتووه:

شه‌و ناما به نه‌مر بی باک دانا

۵۸۰ – له ن گ دا ئاوا هاتووه:

گیان سپه‌رد به نیش ژارنالیوی نه‌به‌رد
په‌ژار بی جه عه‌یش دنیای سته‌م کهرد

۵۴۸ – له ن گ دا نییه.

۵۸۱ – له ن گ دا نییه.

۵۸۲ – له ن گ دا نییه.

لادی چه‌رخنا نه‌که‌رده‌ش دره‌نگ
ئاوه‌رده‌ش به‌دار که‌نده‌ش نه‌ پرووی سه‌نگ^{۲۷}
ته‌مام گوشت و مه‌غز و چه‌نی ئیستخان
بوارده‌ش به شاد به نه‌مر سو‌بجان^{۲۸}

راست له‌م شوینه، له نوسه‌خه‌ی گو‌ده‌رزیدا دوو دپیریکی دیکه هه‌یه، که لی‌زه‌دا نییه:

شه‌راهی که‌باب نه مه‌غزش جا کهرد
ناما په‌ری خاو جایی به‌نا کهرد
(ن نه) به‌رده‌وام ده‌بی:

زین جه کو‌ل ره‌خش ئاوه‌رده‌ش به‌وار
ره‌خشش ره‌ها کهر نه‌ پرووی می‌رغو‌زار^{۲۹}

زین ره‌خش ئاوه‌رد نیا وه با‌لین
به نه‌مر مه‌عبوود په‌به‌ه‌ه‌مین^{۳۰}

۲۷ – له دپیری یه‌که‌مدا له نوسه‌خه‌ی نه‌میندا (لادی) نووسراوه، له نوسه‌خه‌ی گو‌ده‌رزیدا (خه‌یلی) نووسراوه، لادی یانی که‌م و خه‌یلی یانی زور. له دپیری دووهمدا له نوسه‌خه‌ی گو‌ده‌رزیدا ئاوه نووسراوه: (ئاوه‌رده‌ش به شاد که‌نده‌ش نه‌ پرووی سه‌نگ.

۲۸ – له هه‌ر دوو نوسه‌که‌دا وه‌ک یکه‌ن.

۲۹ – له نوسه‌خه‌ی گو‌ده‌رزیدا ئاوا هاتووه:

نه پای مورغزار پیله‌ته‌ن جا کهرد
ره‌خش ناما نه‌ ده‌ور روسته‌م چرا کهرد

۳۰ – له نوسه‌خه‌ی گو‌ده‌رزیدا به‌م شیوه‌یه هاتووه:

زین ره‌خش ئاوه‌رد نیاش نه با‌لین
به نه‌مر مه‌عبوود پادشای سه‌رین ل ۴۸

له‌گه‌ل به‌راوردکردنی ئەو دوو شانامه له‌گه‌ل یه‌کتر، ئاماژه‌یان به باسیکی گرنگیش کردوو که بهو جوړیه:

۵۸۳ - له ن گ دا ئاوا هاتوو:

سهره‌ر چه‌نی سوپج گۆن بانگ یا حه‌ی
شا فه‌رما کیشان قه‌تاران ته‌ی

۵۸۴ - له باتی "زابول" لی‌ره له ن گ دا (کابل) هاتوو، دورسته‌که‌ی هه‌ر ده‌یج کابل بی‌ت، چونکه‌ پۆسته‌م بۆ خۆی له زابوله‌وه هاتبوو بۆ شه‌ر. بی‌جگه‌ له‌وه له هه‌ر دوو نوسه‌که‌دا یه‌کن.

ل ۱۹۳ -

ئه‌وانه‌ چه‌ن نمونه‌ بوون که ده‌سنیشانکران.

به‌پێژ گۆده‌رزی له‌وه به‌راوردکردن و تووژینه‌وه‌دا سوودی‌ان له چه‌ن سه‌رچاوه‌ وه‌رگرتوو، ناوی ئه‌وانه‌ی به‌وجۆره‌ نووسیوه‌:

۱ - (چمن آرا، به‌روز، درآمدی بر ادب حماسی و په‌لوانی کردی با تکی بر شاهنامه کردی، مجله‌ علمی پژوهشی جستارهای ادبی، دانشگاه فردوسی مشهد، سال ۴۴، شماره، ۱، بهار ۱۳۹۰)

ل ۱۸

۲ - (چمن آرا، به‌روز، درآمدی بر ادب حماسی و په‌لوانی کردی با تکی بر شاهنامه کردی، مجله‌ علمی پژوهشی جستارهای ادبی، دانشگاه فردوسی مشهد، سال ۴۴، شماره، ۱، بهار ۱۳۹۰)

ل ۲۰

۳ - (زبان و ادبیات، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸)

ل ۳۱

۴ - (زبان و ادبیات، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، زمستان ۱۳۸۷ - شماره ۸۸)

ل ۲۲۹

۵ - (عیما‌ده‌دین ده‌وله‌ت‌شاهی له سائی ۱۲۸۸ی کۆچی له شاری کرماشان له بنه‌مائه‌یه‌کی ناسراو و ئه‌ریستۆکراس له دایک ده‌بی ....)

ل ۳۲

۶ - (روستم و سه‌راب، محمد حسین کنگرانی فراهانی، چاپ اول (۱۳۶۹)، سازمان تبلیغات اسلامی حوزه هنری

ل ۲۲۳

۷ - شانامه‌ی فیردهوسی نوسه‌ی (ژمول مول) و (مه‌له‌ک شوعه‌رای به‌هار)

ل ۲۲۷

له‌م سالانه‌ی دوا‌ییدا چه‌ند شانامه‌ی کوردی له ئی‌ران چاپ و بلا‌وکراونه‌ته‌وه. ئاما‌نج له بلا‌وکردنه‌وه‌ی شانامه‌ کوردیه‌کان چی بی‌ت با بی‌ت، ئەمه‌ له ناخی خۆیدا ئه‌ری‌نیه‌ وه‌ک جوړیک خزه‌ت به‌ ئه‌ده‌بی کوردی دیته‌ ژاردن. به‌لام لایه‌نیکی نه‌ری‌نی له‌م پی‌وه‌ندی‌ه‌دا به‌تایبه‌تی به‌ سه‌رنجدان به‌و نوسه‌ه‌ چاپکراوانه‌ی شانامه، که من دیتووم، ئه‌وه‌یه‌ یه‌که‌م، ته‌نیا جوړیک دووباره‌ نووسینه‌وه‌ی شانامه‌کانه‌ ئه‌وه‌یش به‌ ری‌نووسی فارسی، که ئەمه‌ له خۆیدا خویندنه‌وه‌ی دروستی چه‌رۆکه‌کانی شانامه‌ ژۆر تووشی گرفت ده‌کا. چونکه‌ ری‌نووسی فارسی له بنه‌ره‌ترا بۆ کوردی ناشی. بۆ ری‌نووسی فارسی له دووباره‌نووسی شانامه‌ کوردیه‌کاندا به‌کار ده‌بری؟ ئەمه‌ له خۆیدا جی‌گه‌ی سه‌رنجه، له کاتی‌کدا ئی‌مه‌ ری‌نووسی‌کی هه‌تا راده‌یه‌ک جی‌گرتووی کوردیمان هه‌یه‌ له هه‌ر دوو به‌شی کوردستان، باشوور و روژه‌لاتدا هه‌یه‌. له لایه‌کی دیکه‌وه‌ له پیشه‌کی و ناساندنی ئەم شانامانه‌دا جوړیک لیک‌گری‌دانی ده‌ستکرد له ئی‌وان شانامه‌ی کوردی و شانامه‌ی فیرده‌وسیدا به‌ ئاما‌نج و مه‌به‌ستی‌کی تایبه‌تی کراوه. وه‌ک هه‌مان وته‌ی مه‌نشوور، که کورده‌کان ئی‌رانین و ئه‌ده‌ب و می‌ژووی هاوبه‌شیان له‌گه‌ل ئی‌راندا هه‌یه‌. ئی‌رده‌ا ئی‌تر مه‌به‌ست ئی‌رانی که‌وناران، شوین و وارگه‌ی کورد، فارس، به‌لووچ و ... نییه‌ به‌ئکو مه‌به‌ست ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی ئی‌ستای ئی‌رانه‌.

راسته‌ کورد و ئی‌رانییه‌کان می‌ژوو و می‌تۆل‌جی‌ای هاوبه‌شیان هه‌یه‌ به‌لام ئەمه‌ ناب‌ج بی‌ته‌ هۆکار، که له ژۆر ئەم ناو‌نیشانه‌دا ئه‌ده‌بی کوردیش به‌ سووک و ناسان بد‌رزی و بکری‌ته‌ ملکی ده‌وله‌تی‌کی نه‌ته‌وه‌یه‌ک، که خه‌ئکی کورد له مافه‌ نه‌ته‌وايه‌تی‌یه‌کانی بی‌ته‌ش ده‌کا

شانامه‌ کوردیه‌کان پیناسه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ خۆیان هه‌یه‌، که له فۆرم و ناوه‌رۆکدا له شانامه‌ی فیرده‌وسی جیا‌وازن. هه‌ر بۆیه‌ شانامه‌ کوردیه‌کان نه‌ک وه‌رگی‌ران له شانامه‌ی فیرده‌وسی به‌ئکو ناسنامه‌ی تایبه‌ت به‌ خۆیان وه‌ک (شانامه‌ی کوردی) هه‌یه‌. شانامه‌ کوردیه‌کان ته‌نیا له باری زمانیه‌وه‌ نا به‌ئکو له باری فۆرم و ناوه‌رۆکی‌شه‌وه‌ جیا‌وازی به‌رچاویان له‌گه‌ل شانامه‌ی فیرده‌وسی هه‌یه‌.

ل ۱۸ و ۱۱ و ۱۸

{فیردهوسی توس دانای پر فه‌هام

باعس نیجاده شه‌هنامه‌ی نه‌یام

ههم سوئتان مه‌حموود غه‌زنه‌وی مقام

عه‌فوی ره‌مه‌ت بان جه یه‌ومه‌لقیام}.

ل ۴۲۳

له په‌نای ئه‌وه‌دا که هۆنراوه‌یه‌کی وه‌ها به کوردی سه‌بارته به (فیردهوسی، شانامه‌ی فیردهوسی و سوئتان مه‌حموود غه‌زنه‌وی) نووسراوه، به‌ریز گۆده‌ریزی چۆن ئه‌توانین بلّین شانامه کوردیه‌کان پی‌وه‌ندیان به شانامه‌ی فیردهوسییه‌وه نییه و سه‌ربه‌خۆن و سیستمی فارسیزم شانامه کوردیه‌کان ئه‌دزیته؟! با له باسی خاوه‌نی شانامه‌کان دوور نه‌که‌وینه‌وه و له‌وه‌په‌راگرافه که گۆده‌ریزی ئاماژه‌یان پیکردووه:

{له‌چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب نوسخه‌ی ئه‌مینیدا دانهری چیرۆک، که نه‌ناسراوه له‌کوئای چیرۆکه‌که‌دا باسی ئه‌وه‌ده‌کا، که چیرۆکه‌که‌ی به‌(له‌فز) شپۆه‌زاری گۆرانی دارشتووه:

شوکور وه یه‌زدان هه‌یی سوپه‌حانی

ته‌مام بی داستان له‌فز گۆرانی

نهر سه‌د مه‌زمونش ماچان گۆرانی

ئه‌ی له‌فز گۆران شه‌که‌رفشانی}.

ل ۲۵

به‌پێی ئه‌وه‌په‌راگرافه، ئه‌وه (شانامه‌ی ئه‌مینیه‌ی) هه‌ خودی ئه‌مینیه‌ی نییه و هه‌ی که‌سیکی نه‌ناسراوه. جا ئه‌گه‌ر به‌ریز گۆده‌ریزی به‌وه‌باسه ئه‌زانن که ئه‌وه‌شانامه هه‌ی خودی ئه‌مینیه‌ی نییه بۆچ ئه‌وه‌شانامه‌یان له‌گه‌ل شانامه‌که‌ی خۆیان به‌راورد کردووه؟! بۆچ له‌وه‌باسه ناکۆلته‌وه که به‌ریز (ئه‌مینیه‌ی) به‌ره‌مه‌ی که‌سیکی دیکه‌ی کردووه به‌ناوی خۆیانه‌وه؟!}

سیستمی فارسیزم و دزینی شانامه کوردیه‌کان

به‌بۆچوونی به‌ریز گۆده‌ریزی {سیستمی فارسیزم ده‌ستی کردووه به‌دزینی شانامه کوردیه‌کان} ئه‌وه‌یش له‌کاتی‌دا که شانامه کوردیه‌کان وه‌رگێرانی شانامه‌ی فیردهوسی نین و پیناسه‌ی تایبه‌ت به‌خۆیان هه‌یه}.

بۆ روونبوونه‌وه‌ی ئه‌وه‌باسه پی‌ویسته له‌میژوو‌ی ئه‌وه‌چهن شانامه ئاگادار بین که به‌وه‌جۆره‌ن:

* شانامه‌ی فیردهوسی هه‌زاروه‌شستا (۱۰۸۰) سال پێش نووسراوه، گه‌لێ جار به (۱ به‌رگی) - (۲ به‌رگی) - (۴ به‌رگی) - (۵ به‌رگی) و (۷ به‌رگی) له‌تاران و ... چاپکراوه.

{* شاهنامه‌ی (به‌هرامی) سالی (۱۲۴۶)ی هجری قه‌مه‌ری نووسراوه، سالی (۲۰۱۰) له‌تاران چاپکراوه.

* شاهنامه‌ی ئه‌مینیه‌ی سالی (۱۳۲۹)ی هجری قه‌مه‌ری نووسراوه له‌سلیمانیه‌ی چاپکراوه، سالی چاپه‌که‌ی .... نادیاره.

* شانامه‌ی گۆده‌ریزی سالی (۲۰۱۲) چاپخانه‌ی (ئاراس) له‌هه‌ولێر چاپکراوه. سه‌رچاوه کتێبه‌که‌ی گۆده‌ریزی}.

به‌پێی ته‌مه‌نی شانامه‌ی فیردهوسی و که‌سایه‌تییه‌کانی ناو (داستانی رۆسته‌م و زۆرابه‌که‌ی)، هه‌روه‌ها ته‌مه‌نی ئه‌وه‌چهن شانامه کوردیه‌ی و که‌سایه‌تییه‌کانی ناو (داستانی رۆسته‌م و زۆرابه‌که‌یان) ئه‌وه‌مان بۆ دهر ئه‌که‌وه‌یت که شانامه کوردیه‌کان له‌رووی (شانامه‌ی فیردهوسییه‌وه) نووسراون، به‌لام هه‌ندی ئاگۆر له‌شانامه کوردیه‌کاندا ئه‌نجامدراوه. باشترین به‌لکه بۆ ئه‌وه‌باسه که شانامه‌ی کوردیه‌کان له‌رووی شانامه‌ی فیردهوسی نووسراون له‌شانامه (ئه‌مینیه‌ی) دا به‌وه‌جۆره نووسراوه:

دوخته‌ر خجل مه‌ند جه مه‌یدان کار
به حیل‌بازی ئاما به گوختار
ماچان پائه‌وان شای افراسیاب
چه‌نی یه‌ک دوخته‌ر ئامانا عه‌تاب.
ل ۲۷ و ۲۸

۲ - شیوازی دارشته‌وه و دووباره نووسینه‌وه

چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا (۹۵۸) به‌یتا. له نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینیدا (۸۳۰) به‌یت و له نوسخه‌ی به‌هرامیدا (۷۳۰) به‌یته. ئه‌مه‌ش یه‌کیکی دیکه له جیاوازییه‌کانی ئیوان چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له شانامه‌ی کوردیدا یه. چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب له نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا له سه‌ر ده‌سنووسی ته‌واو و بی که‌موکورتی ئاماده‌ کراره. چیرۆکی نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینی له سه‌ر دوو ده‌سنووس، که یه‌که‌میان ته‌نیا (۵۱) لاپه‌ره بووه، دووه‌میان، که ئه‌ویش ناته‌واو بووه و سه‌رحه‌م (۶) لاپه‌ره‌ی له ئیوه‌راستدا ئی نه‌ماوه و به زه‌حه‌تیش خویندراوه‌ته‌وه، ساق کراوه‌ته‌وه، هه‌ر بۆیه ئه‌و نوسخه‌یه ته‌واو نییه و له سه‌ر نوسخه‌ی به‌هرامیش پوونکردنه‌وه‌ک له چاپی چیرۆکه‌که‌دا نییه. به‌ینی هه‌ژمارده‌ی به‌یته‌کان ده‌کرێ ئه‌وه بگوترێ، که نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا له هه‌رد دوو نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینی و به‌هرامی ته‌واوتر و جیگه‌ی متمانه‌تره.

ل ۳۵

ئه‌و دوو جیاوازییه که ئاماژه‌ی پیکراوه خوینهر ئه‌باته ناو باسی چۆنایه‌تی و چه‌نایه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کوردی به‌گشتی و ئه‌و شانامه کوردییانه به‌تایبه‌تی و به خوینهر ئه‌لیت کام شانامه باشتره و به ئاشکرایش (نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا) ده‌سنیشان ئه‌کات!
ئه‌و ده‌سنیشانکردنه‌یش له کاتیکدا ئه‌نجام ئه‌دریت که ئه‌و (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه که ئه‌وان به‌ناوی خۆیانوه له‌وه کتیبه‌دا چاپیان کردوه ه‌ی که‌سیکی دیکه‌یه که له ژياندا نه‌ماوه! له‌وه کۆمه‌له هۆنراوه به‌س (۲) وشه‌ی {حور} و {زولجه‌لال} ه‌ی خودی گۆده‌رزیدا!

سه‌ره‌تای ئه‌و (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه به‌وه جووره ده‌سپێته‌کات:

به نام دانای جه‌ی زوولجه‌لال
جه‌هان ئافه‌رین مانگ و رۆژ و سال

کتیبی (شانامه کوردی ئاماده‌کردنی سیاوه‌ش گۆده‌رزیدا)

ئه‌م کتیبه (۵۵۲) لاپه‌ره‌یه، باسی سه‌ره‌کی ئه‌م کتیبه به‌راوردکردنی (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه‌ی (نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا) یه له‌گه‌ڵ (۸۳۰) به‌یت هۆنراوه‌ی (نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینی) دا، به‌لام له په‌نای ئه‌و به‌راوردکردن و لیکۆلینه‌وه‌دا ئاماژه به (۲) جیاوازی له ئیوان ئه‌و دوو شانامه کوردیییدا کردوه که به‌وه جووره‌ن:

۱ - شیوه‌زاری نووسینی هه‌ر دوو نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا و ئه‌مه‌ینی زۆر لیک نزیکن یان هه‌ر یه‌کن. به‌لام له به‌کار هینانی وشه و زماندا و هه‌روه‌ها له ناوه‌رۆکدا زۆر لیک جیاوازن. جیگه‌ی سه‌رنجه بۆ تاقه جارێکیش له نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا وشه‌ی فیله‌ته‌ن نابیندرێ و له باتی ئه‌و وشه‌ی پیلته‌ن هه‌یه که هه‌من مانا ده‌دا. به پێچه‌وانه‌ش له نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینیدا تاقه جارێک پیلته‌ن به‌کار هاتوه و له جیگاکی دیکه‌دا فیله‌ته‌ن نووسراوه. دواتر له نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینیدا له باتی (هه‌وون) که وشه‌یه‌کی کۆنی هه‌ورامی یان گۆرانییه و ئیستاش له زمانی ئاخافتی هه‌ورامیدا رۆژانه به‌کار ده‌بری، وشه‌ی (خوون) به‌کار هاتوه، به‌لام له هه‌موو نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا یه‌ک جارێک وشه‌ی (خوون) نه‌نووسراوه:

که‌یکاهوس په‌رسا پیلته‌ن چوونی
په‌وسه مه‌زانۆ جگه‌ر پر هه‌وونی

ئه‌م دیاردی گۆرینه‌وه‌ی وشه کۆنه‌کان به هیندیک وشه‌ی زۆر به‌کار هاتوو له زمانی فارسی یان کوردی ئه‌مه‌رۆیدا به شیوه‌یه‌کی گشتی له نوسخه‌ی ئه‌مه‌ینیدا ده‌بیندرێ. به‌لام به پێچه‌وانه له هه‌موو نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا بۆ نمونه جارێکیش وشه‌ی ژن به کار نه‌هاتوه و له باتی ئه‌وه (ژن) به‌کار هاتوه.

ولات پر مه‌بۆ جه‌ واته و خه‌به‌ر
چه‌نی زهن جه‌نگ که‌رد سه‌ه‌راب سه‌روه‌ر

له لایه‌کی دیکه‌وه له کاتیکدا بۆ نمونه له نوسخه‌ی به‌هرامیدا وشه‌ی کۆنی کوردی وه‌ک (دویت) کج به‌کار هاتوه و له نوسخه‌ی گۆده‌رزیدا و ئه‌مه‌ینیدا زۆر جار کناچه یان وشه‌ی (دوخته‌ر) کج، که ئیستا له فارسیدا (دختر) به‌کار ده‌بری، به‌کار هاتوه:

خاوه‌نی ئەو (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه به‌رچاو ناکه‌وێت، ئەو هۆنراوانه به‌ناوی (سیاوه‌ش گۆده‌رزی) یه‌وه چاپکراوه!

له‌ جهانی نووسینی وه‌ک (وه‌رگی‌ران، پیاچوونه، راستکردنه‌وه، دووباره چاپکردنه‌وه‌ی) به‌ره‌می نووسه‌ری‌ک، کاره‌که هه‌ر به‌ناوی خودی ئەو که‌سه‌وه که له پێشدا نووسیه‌وه‌تی چاپ ئەکرێت. با له‌دوو نموونه له‌و کاره بروانین:

۱ - کتێبی (ریگوزهری سیاسی) وه‌رگی‌ر (ناسۆ که‌مان) له سویدییه‌وه بو کوردی، چاپخانه‌ی (APEC) له ستۆکه‌هۆلم.

سه‌ره‌رگی ئەو کتێبه به‌ناوی (Sven - Eric Liedman) (سڤین - ئی‌رک لی‌دمان) و پیناسه‌یه‌کی کورتی هه‌مان که‌س { له‌گه‌ڵ ناوی چاپخانه‌ی (APEC) رازاوه‌ته‌وه.

له‌ لاپه‌ره‌ی دووه‌م له‌ ناو کتێبه‌که‌دا هه‌مدیسان نووسراوه: (Sven - Eric Liedman) (سڤین - ئی‌رک لی‌دمان) { پاشان ناوی وه‌رگی‌ر واته‌ کاک (ناسۆ که‌مان) به‌ پچوکی نووسراوه.

۲ - کتێبی (دایکی ماکسیم گورکی) وه‌رگی‌ر (محمد مه‌دی قازی) بو فارسی.

سه‌ره‌رگی ئەو کتێبه به‌ناوی (ماکسیم گورکی) رازاوه‌ته‌وه، ناوی وه‌رگی‌ریش واته به‌رێز (محمد قاضی) به‌ پچوکی نووسراوه.

**

به‌لام به‌رێز (سیاوه‌ش گۆده‌رزی) وه‌ک که‌سه‌ی‌کی { توێژه‌ر = محقق) ئەو (۹۵۸) به‌یت هۆنراوه به‌ناوی خۆیا نه‌وه چاپی ئەکه‌ن و ئەيشنووسن سیستمی فارسيزم شانامه کوردییه‌کان ئەدزن!

وشه‌ی (سال) له‌و هۆنراوه‌دا به‌پێی رینووسی کۆنی زمانی کوردی به‌و جووره ئەنووسرا: (سال)، به‌لام له‌ خۆیندنه‌وه‌دا به‌ (سال) ئەخویندرايه‌وه. به‌رێز گۆده‌رزی که ئەو هۆنراوه‌ی به‌ رینووسی نووی ئاماده کردووه، وشه‌ی (زولجه‌لال) ی کردووه به‌ (زولجه‌لال) تا له‌گه‌ڵ (سال) دا بێته‌وه. جگه له‌وه وشه‌ی (حه‌ی)یش که له‌و هۆنراوه‌دا هاتووه ئەویشی گۆرپوه به‌ (حوپ)، پاشان هۆنراوه‌که‌ی به‌و جووره نووسیه‌وه:

به نام دانای حور زولجه‌لال
جه‌هان نافه‌رین مانگ و رۆژ و سال
ل ۴۵

له‌و کتێبه (۵۵۲) په‌رهبییه‌دا (سه‌دان جار) { (سیاوه‌ش گۆده‌رزی) و (ن گ) } نووسراوه و له‌ به‌شه‌کانی پێشوو‌دا خراوه‌ته‌ به‌ر ده‌ستان، با له‌ چه‌ن نمونه‌ی دیکه‌ی بروانین:

۶۴۴ . له‌ ن گ دا به‌ بریک جیاوازییه‌وه ئاوا هاتووه:

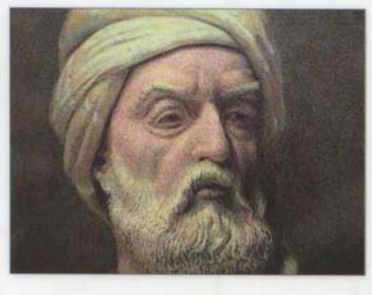
دیسان هه‌م جه‌ نۆ به‌ناوی بیهته‌رین
باز هه‌م حامل بی، چون نه‌وه‌ڵ وه‌رین
۶۴۵ . له‌ ن گ دا به‌ بریک جیاوازییه‌وه ئاوا هاتووه:

جه‌ نۆ ماه ویه‌رد، نۆ رۆ بی ته‌مام
رۆشن که‌رد چراغ نه‌وه‌ی زان سام
ل ۲۱۲

ئهمه‌یش ته‌نیا له‌ ده‌قه جیاوازه‌کانی فیرده‌وسیدا هاتووه، له‌ ده‌قه کوردییه‌کاندا له‌ ده‌قی گۆده‌رزی ته‌نیا وه‌ک پالنه‌وانیکی تورا‌نی ناوی هاتووه.

ل ۲۵۷

جیگه‌ی سه‌رسوپمانه بو تاکه جاریکیش نه‌ له‌ (سه‌ره‌رگی) کتێبه‌که، نه‌ له‌ ناو لاپه‌ره‌کانی ئەو کتێبه (۵۵۲) په‌رهبییه‌دا ناوی

Shahname

Det iranska nationaleposet Shahnake (Kungaboken) är det äldsta bevarade verket på nypersiska. Bokens författare Abol-Qasem Ferdosi (Abual-Qasim Firdawsi, Firdausi, Ferdowsi) levde ca (934-1025).

Inom den klassiska persiska litteraturen, som hade sin storhetstid under tre sekler med början på 1000- talet, intar Shahname en säregen plats. Ramberättelsen och alla sidoteman avfattade på cirka 50 000 dubbelverser, ger en inblick i det förislamiska Irans traditioner, folkliv och historia. De fem berättelser som återges här tillhör de centrala episoderna i Shahname. Berättelserna har förkortats och överförts till prosa.

شانامه کۆنترین به‌ره‌می هۆنراوه‌یی ملی ئێرانییه‌کانه به فارسی و نووسه‌ره‌که‌ی (ئه‌بولقاسم فیردهوسی)یه که له ئیوان (۱۰۲۵ - ۹۳۴) ژیاوه. شانامه ماوه‌ی ۳۰۰ سالی گرتگترین به‌ره‌می فارسی بووه له ناو به‌ره‌مه‌کانی دیکه‌دا. باسه‌کانی شانامه ۵۰۰۰۰ به‌یت هۆنراوه‌یه و باسی ژبانی خه‌نک، مێژووی ئێران و دابونه‌ریتان له پیش ئیسلامدا نه‌کات. ئه‌و پینج داستانه‌یشی له سه‌ر شیوه‌ی نه‌سر کراوه به سویدی.

له کتیبخانه‌ی (کوردی)دا چه‌ندین شانامه‌ی کوردی هه‌یه که‌سیش نازانیته‌ کێ خاوه‌نی راسته‌قینه‌یانه، هه‌ر که‌س ویستی ئه‌توانی خۆی بکات به خاوه‌نیان.

ئه‌وه‌یه جیاوازی ئیوان شانامه‌ی فیردهوسی و شانامه‌ کوردیه‌کان نه‌ک ئه‌و جیاوازییه که به‌ریز گۆدهرزی باسی ئه‌کات!

جیاوازی شانامه‌ی فیردهوسی و شانامه‌ کوردیه‌کان

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که شانامه‌ کوردیه‌کان له شانامه‌ی فیردهوسی وه‌رگیراون، وه‌ک داستانیکی سه‌ربه‌خۆ به‌ناوی (شانامه‌ی کوردی) پیناسه‌ کراوه‌ن. ئه‌و پیناسه‌کردنه‌ کاریکی نادورسته، دورسته‌که‌ی (شانامه‌ به‌ کوردی)یه!

له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یش که ئه‌و شانامه‌ کوردیه‌کانه له شانامه‌ی فیردهوسییه‌وه وه‌رگیراون، به‌لام جیاوازییه‌کی مه‌زن هه‌یه له نێوان شانامه‌ی فیردهوسی و شانامه‌ کوردیه‌کاندا!

شانامه‌ی فیردهوسی گه‌لی جار به‌ شیوازی جو‌راوجو‌ری چه‌ن به‌رگی له تاران و ... چاپکراوه‌ته‌وه، به‌لام له کتیبخانه‌ی فارسیدا یه‌ک شانامه‌ هه‌یه ئه‌وه‌یش (شانامه‌ی فیردهوسی)یه!

جگه‌ له چاپکردنه‌وه، تا ئیستا گه‌لی که‌س سه‌باره‌ت به شانامه‌ی فیردهوسی کاری لیکۆلنیه‌وه‌یان ئه‌نجامداوه، هه‌روه‌ها هه‌ندێ له داستانه‌کانی شانامه‌یان وه‌رگیراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی دیکه، له پرۆسه‌ی کارکردن له‌سه‌ر شانامه‌ی فیردهوسی چ لیکۆلینه‌وه‌ بیت یا وه‌رگیران (پیناسه‌ و ناوی فیردهوسی) وه‌ک خاوه‌نی شانامه‌ ئه‌نووسریته!

داستانه‌کانی {زوحاک، زال و روودابه، رۆسته‌م و زۆراب، سیاوه‌ش، رۆسته‌م و ئه‌سه‌فندیار} له شانامه‌ی فیردهوسی له لایه‌ن دوو که‌س به‌ ناوه‌کانی (ناسر نامداری) و (ئانیا مالهمبیری) کراوه به سویدی و له کتیبیکدا به‌ناوی (Shahname) چاپکراوه. سه‌ربه‌رگی ئه‌و کتیبه به‌و جو‌ریه‌:

دهسکهوتی داستانی رۆسته‌م و زۆراب

به‌ناوی رۆسته‌می زلجه‌وال
 که‌ره‌سه‌ی درۆ و فیشال
 ئەو رۆسته‌مه‌ی به ژهمی
 گۆریکی ئەخوارد به تهنی
 ئەو رۆسته‌مه‌ی له ریگا برینا
 هه‌تا ئەژنۆ رۆئه‌چوو به زه‌مینا
 ئەو رۆسته‌مه‌ی ۱۰۰ مهن له هیزی
 ئەدا به خوا بۆ ده‌ورانی بی‌هیزی

ئەو باسه‌ هیچ و پووچانه
 هی ده‌ورانی کۆنه‌ نه‌ک ئەم زه‌مانه!
 له ده‌ورانی زانست و تکنیکی ئەم‌پرو
 رۆسته‌م و زۆراب چی ئەکا بۆ تو؟
 سه‌رچاوه‌ی شانامه‌ کوردیه‌کان
 شانامه‌ی فیرده‌وسیه‌ بی‌گومان!
 ئەو باسه‌ له شانامه‌ی (ئهمینی)
 به‌و جوړه‌ نووسراوه‌ به‌ روونی:

(فیرده‌وسی تۆس دانای پر فه‌هام
 باعس ئیجاد شه‌هنامه‌ی ئەیام
 هه‌م سوڵتان مه‌حموود غه‌زئه‌وه‌ی مقام
 عه‌قوی ره‌حه‌ت بان جه‌ یه‌ومه‌لقیام).

شواننامه‌یه‌کی کوردی بنووسرایت له‌بۆ کورد
 ده‌سمایه‌ بوو، سه‌رمایه‌ بوو بۆ تاکی کورد!
 خۆماندووکردن له‌گه‌ل (شانامه‌ی فیرده‌وسی)
 ژیرده‌سییه‌ و ژیرده‌سییه‌ و ژیرده‌سی!

وارگه‌ی کورد، فارس، به‌لوچ و... نییه‌ به‌لکو مه‌به‌ست ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یه‌یی ئیستای ئیرانه‌.
 راسته‌ کورد و ئیرانییه‌کان مێژوو و میتۆلۆجیای هاوبه‌شیان هه‌یه‌ به‌لام ئەمه‌ نابێ بیته
 هۆکار، که‌ له ژێر ئەم ناوینشانه‌دا ئەده‌بی کوردیش به‌ سووک و ئاسانی بدزێ و بکریته
 ملکی ده‌وله‌تیکه‌ نه‌ته‌وه‌یه‌ک، که‌ خه‌لکی کورد له‌ مافه‌ نه‌ته‌وايه‌تییه‌کانی بیته‌ش ده‌کا.
 ئەوه‌ی، که‌ له ژێر په‌رده‌دا له ئیرانی ئیمرۆدا له‌م پتوه‌ندییه‌دا ده‌کرێ، له‌ راستیدا
 هه‌ولدا تیکه‌ی شاراوه‌ی ناسیۆنالیزمی ئیرانییه‌، که‌ ده‌یه‌وه‌ی شانامه‌ کوردیه‌کان له
 ناسنامه‌ی راستینه‌ی کوردی خۆیان دا‌بهرێ. به‌لام لیکۆلینه‌وه‌ زانستییه‌کان له‌ سه‌ر
 شانامه‌ کوردیه‌کان ده‌توانێ ئەو هه‌ولانه‌ نه‌زۆک و بێ کاریگه‌ر بکا. که‌وايه‌ له‌و سۆنگه‌یه‌وه
 گرینگه‌ شانامه‌ کوردیه‌کان وه‌ک چۆن هه‌ن دووباره‌ به‌ رینووسی ئیستای کوردی
 بنووسرینه‌وه‌، لیکۆلینه‌وه‌یان له‌ سه‌ر بکری، ئاماژه‌ تایبه‌ت و کوردیه‌کانیان ده‌ستتیشان
 بکری و به‌ بێ دهمارگرژی و له‌ سه‌ر بنه‌مای لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی جیاوازیه‌کانیان له‌گه‌ل
 شانامه‌ی فیرده‌وسیدا ده‌ربخزێ و دواتریش وه‌ک به‌شیکه‌ی گرینگ له‌ ئەده‌بی کلاسیکی
 کوردی بخزێنه‌ به‌رده‌ستی خۆینه‌رانی کورد.

جیاواز له‌ لایه‌نی ناسنامه‌ی کوردی له‌ شانامه‌ کوردیه‌کاندا و جیاواز له‌وه‌ی، که‌ ئەوان
 به‌شیکه‌ی گرینگ و نه‌چراون له‌ ئەده‌بی کوردی، دیسان شانامه‌ کوردیه‌کان وه‌ک
 په‌نگدانه‌وه‌ و ئەزموون لێ وه‌رگرته‌ی ئەوه‌ی له‌ رابردوودا پروی داوه‌ و ئەوه‌ی ئیستا له
 کوردستان پرو دده‌ا گرینگیه‌کی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌. ده‌گوترێ به‌شیکه‌ی زۆر له
 ئەفسانه‌کان راستن و په‌نگدانه‌وه‌ی مێژوو و به‌سه‌ره‌اتی که‌وناران. مێژووژانیک ده‌بی
 ئاگای له‌ میتۆلۆجیا و ئەفسانه‌کان هه‌بێت بۆ ئەوه‌ به‌ باشی له‌ مێژوو تێ بکا. ئەگه‌ر هاتوو
 تێگه‌ه‌شتنیکه‌ی راستیش له‌ مێژوو نه‌کرێ ئەوه‌ خۆتندنه‌وه‌ی راستیه‌کانی ئیستا، که‌ له
 پاشخانی دویتیدا خۆیان هه‌شارداوه‌، نابیندرین. که‌وابوو ئیمه‌ وه‌ک کورد به‌ بێ ئاگاداری
 له‌ میتۆلۆجیا و ئەفسانه‌ی خۆمان ناتوانین نه‌ له‌ رابردوو تێ بگه‌ین و نه‌ هه‌نگاویش به‌ره‌و
 پێشه‌وه‌ به‌هێزین. له‌و سۆنگه‌یه‌وه‌ شانامه‌ کوردیه‌کان باشتترین سه‌رچاوه‌ی میتۆلۆجیایی
 کوردین.

به‌ گه‌شتی ده‌کرێ بگوترێ به‌ ده‌گمه‌ن په‌نگه‌ ده‌سنووسیکه‌ی کۆن ده‌ست بکه‌وێ، که‌ به
 ته‌واوه‌تی و ریکووپیته‌ک و بێ عه‌یب نووسرا بیه‌ته‌وه‌. بیجگه‌ له‌وه‌، به‌ ده‌گمه‌ن ده‌سنووسیکه‌ی
 کوردیش هه‌لده‌که‌وێ، که‌ دوا‌ی سه‌د ساڵ یان زیاتر له‌ که‌شی نم و شێ، قرتاندنی جرج و
 مشک و که‌سته‌رخه‌می و نه‌زانیی چۆنییه‌تی پاراستن، پارێزراو بیت. ته‌نیا له‌م جوار

لاپه‌ره‌ی دیکۆمینی له‌ (شانامه‌ی کوردی چیرۆکی رۆسته‌م و زۆراب چوار ده‌ق جیاواز و یه‌ک چیرۆک) ی
 سیاوه‌ش گۆده‌رز، سه‌باره‌ت به‌ دزینی شانامه‌ کوردیه‌کان له‌ لایه‌ن سیستمی فارسییه‌وه‌.

جیاوازی مورشیدی چایخانه‌کان و مامۆستایانی زانستگا

میژووی دورستبوونی رادیو و ته‌له‌فیزیون و به‌شه‌کانی ئەنترنیت زۆر کۆن نییه، جگه له راپه‌راندنی کاره‌کانی کۆمه‌لگا له ریگای ئەوانه که زۆر سوودبه‌خش و به‌نرخه، کاریکی دیکه‌یان ئەوه‌یه که کاتی بیکاری خه‌لک به به‌رنامه‌کانیان وهک: گۆرانی و فیلم ... پرده‌بیته‌وه. پێش دورستبوونی ئەوانه کاتی بیکاری خه‌لک چۆن ده‌گوزرا و به‌جییه‌وه خۆیان خه‌ریک ده‌کرد؟

وه‌لامی ئەو پرسیاره لای ئەو که‌سانه که ئەو ده‌وره‌یان له یاده، یه‌کیک لهو که‌سانه خودی نووسه‌ری ئەم چهن دێره‌یه که به‌و جورهی بینیوه. خه‌لک له کاتی هه‌وا خۆشیدا له ده‌روه به گه‌ران و یاریکردن کاتیان به‌سه‌ر ده‌برد، له زستان و هه‌وا ساردی به‌تایبه‌ت شه‌وانه له ماله‌وه به قسه‌ی خۆش و گورانی و هه‌نراوه و داستان خۆیندنه‌وه یا هه‌ندێ یاری وهک گۆره‌ویبازی (جۆرابین)، میرمی‌ترین (تورنابازی) که له ماله‌وه ده‌کرا ئەنجام بدریت، کات به‌سه‌ر ده‌بیرا. ئەوه‌یش به‌و جوره بووه چهن کهس که پێکه‌وه دۆست و ئاشنا بوون هه‌ر شه‌و له مالتیک کۆده‌بوونه‌وه و به‌و کارانه کاتیان ده‌رباز ده‌کرد.

تا ئەو جیگه له یادم بی‌ت هه‌ندێ لهو داستانه‌که ده‌خویندرا‌نه‌وه بریتی بوون له: داستانی (ئه‌میر نه‌رسه‌لان) - (به‌یتی قه‌لای دمدم) - (له‌یلێ و مه‌جنوون) - (شیرین و فه‌ره‌داد) - (مه‌م و زین) - (ئه‌سکه‌نده‌رنامه) - (رۆسته‌م و زۆراب).

پاشان ئەو داستان خۆیندنه‌وه و یاریکردنه له ماله‌وه گۆزرایه‌وه بۆ چایخانه‌کان (قاوه‌خانه)، ئەو که‌سه‌یانه که له چایخانه‌کان داستانه‌کانی ده‌خویندنه‌وه پێیان ده‌وترا (مورشید). له سه‌قز دوو کهس ئەو کاره‌یان ئەنجام‌ده‌دا، یه‌کیان خه‌لکی سه‌قز بوو به‌ناوی (هه‌ستا غه‌فوور) ئەوی دیکه‌یان نازانم خه‌لکی

کوێ بوو، ناوه‌که‌یشم له یاد نه‌ماوه. وه‌ستا غه‌فوور جگه لهو کاره له کاری خانوو دورستکردندا به‌نایه‌کی زۆر به‌توانا بوو، هه‌روه‌ها لای خه‌لک زۆر خۆشه‌ویست بوو. هه‌ر وهک باسکرا ئەو داستان خۆیندنه‌وه‌ی زستانانه بۆ کات به‌سه‌ر بردن بوو. تا ئەو جیگه‌ی ئاگادارم داستانی (رۆسته‌م و زۆراب) هه‌م کراوه به‌شانۆ و هه‌م به‌فیلم، هه‌روه‌ها له فارسییه‌وه کراوه به‌سویدی و ...

با پروینه سه‌ر باسی (جیاوازی مورشیدی چایخانه‌کان و مامۆستایانی زانستگا)

به‌پێزان ناسر نامداری، {Bo Utas} بوو ئۆتاس، یه‌غمایی، فروغی، شامو، مشیری، عزام، مرادی و بۆره‌که‌یی) که چوونه‌ته ناو باسه‌کانی (شانامه) وهک تووێژن کاری لیکۆلنه‌وه‌یان سه‌باره‌ت به‌ میژووی ئێران ئەنجام‌داوه، لێره‌دا ئەو باسه‌ دیته ئاراوه: ئەو که‌سانه که سه‌باره‌ت به‌ شانامه کاری لیکۆلینه‌وه‌ییان ئەنجام‌داوه، کتیب و فیلم و شانۆیان ده‌رباره‌ی ئاماده‌کردوه کاره‌کانی ئەوان سه‌باره‌ت به‌ داستان و ئەفسانه‌کانی ناو شانامه‌یه که پێوه‌ندی به‌ دوو که‌سی وهک (رۆسته‌م و زۆراب) و (هه‌ره‌یدوون و زوحاک) هه‌یه، تازه باسه‌که‌ی زوحاکیش به‌ چه‌واشه‌کارییه‌وه ده‌خه‌نه به‌ر ده‌ست خه‌لک!

لێره‌دا ئەو پرسیاره دیته ئاراوه: ئەو که‌سانه بۆ نارۆنه ناو باسه‌ راسته‌قینه‌کانی شانامه که پێوه‌ندی به‌ ژبان و مافی تاکه که‌سه‌کانه‌وه هه‌یه که به‌سه‌رهاتی نووشزاد کوری نه‌وشیروان و ئاواته خنکاوکه‌ی ئەو که‌وشدرووه که تکا له نه‌وشیروان ئەکات که ریگای بدات که کوره‌که‌ی بنێریته ده‌بستان تا بخوی و چاوی به‌ زانست ئاشانا بی‌ت، هه‌لۆیستی فیرده‌وسییه‌وه هه‌یه و ئێستایش پاش هه‌زار سال له نووسینی شانامه و مردنی فیرده‌وسی به‌رده‌وامه! * بۆچ چاوپۆشی ئەو باسه‌نه‌که‌ن؟! *

فیردهوسی و کوشتاری نه‌ته‌وه‌گانی (بلوچ - گیلک و دهیلم)

بلوچستان و کورته پیناسه‌یه‌ک

بلوچستان ناوی ناوچه‌یه‌که له ئاسیا که گه‌لیک به‌ناوی بلوچ له‌م ناوچه‌دا ئه‌ژی. رووبه‌ری بلوچستان نزیکه‌ی (۲۵۰۰۰۰) میلی چوارگۆشه‌یه که (۹۶۰) میلی له لیواری ده‌ریا دایه. داگیرکه‌رانیک که به نیاز بوون هیند داگیرکه‌ن، به (بلوچستان) یان ئه‌وت دروازه‌ی هیند (باب ئه‌له‌یند). به درپژای میژوو بیگانه‌کان هیرشیان کردووه‌ته سهر بلوچستان له‌و هیرشانه‌دا ده‌ستیان کردووه به تالانکردنی سهره‌وت و سامانی بلوچ. له‌و هیرشانه‌دا هه‌ندێ جار دوژمنان شکستی هیناوه و هه‌ندێ جاریش شکاون.

کاتی‌ک ئه‌سکه‌نده‌ری مه‌قدوونی له (۳۲۵) ی پینش زاین هیرشی کرده سهر هیند له‌ گه‌رانه‌وه‌دا ده‌ستیان کرد به تالانکردنی بلوچستان، یه‌کی‌ک له‌ سهرکرده جه‌نگیه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌ر به‌ناوی {لین ناتوس (Lien Natus)} له به‌رانبه‌ر بلوچه‌کان که به‌رگریان له ناوچه‌که‌ین ئه‌کرد تیکشکا.

هیرشی عه‌ره‌ب بۆ (بلوچستان)

پاش سه‌رکه‌وتنی عه‌ره‌ب به‌سه‌ر یه‌زدگه‌ردی سییه‌مدا، عه‌ره‌به‌کان هیرشیان کرده سهر بلوچستان، بلوچه‌کان به‌رگریان له‌ خۆیان کرد و زیانیکی مه‌زنیان به‌ سپای عه‌ره‌ب گه‌یان و ناچاران کردن که پاشه‌کشه‌ بکه‌ن. به‌ فه‌رمانی {عه‌بدو‌لا بن عامر} به‌رپرسی ئی‌راق {چه‌ن ده‌سته‌یه‌ک له‌ ده‌ریاوه بۆ به‌ده‌ست هینانی شاره‌زایی له‌ ریگاو‌بانی ناوچه‌کانی (سه‌ند) و (بلوچستان) روویان کرده ناوچه‌که. ئه‌و ده‌سته‌ی که هاتبووه بلوچستان زانیارییه‌کانی خۆی به‌و جووره‌ ده‌خاته به‌ر ده‌س (عه‌بدو‌لا بن عامر): له‌و ناوچه‌ گه‌روگرفتی زۆرمان بۆ دیته

تییینی:

هیوادارم سه‌ره‌دی‌پری جیاوازی مورشی‌دی چایخانه‌کان و مامۆستایانی زانستگا نه‌چیته‌ خانه‌ی به‌ که‌مزانی کاری ئه‌و که‌سانه‌ که له‌ چایخانه‌کان داستانیان ده‌خوینده، ئه‌و که‌سانه‌ به‌و کاره‌ هه‌م به‌شیکی که‌م له‌ ژبانی خۆیان دابین ده‌کرد و هه‌م خه‌لکیشیان له‌ جهانی خه‌م و په‌ژاره‌ و ماتی ده‌ربازه‌ ده‌کرد، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ که‌ زانستگایان بینووه و کاری تووژینه‌وه‌یان سه‌بارته‌ به‌ شانامه‌ ئه‌نجامداوه، جگه‌ له‌ کاری ئه‌و که‌سانه‌ چ کاریکی دیکه‌یان سه‌بارته‌ به‌ شانامه‌ کردووه؟!

***

به‌ناوبانگه. پاشان قاجاره‌کان دوو هیرشی دیکه‌ین کرده‌وه سهر بلوچستان که له دوو هیرشه‌یشدا تیکشان. به‌هرام خان له سالی (۱۹۲۱)ی کۆچی دوایکرد و (میر دۆست محهمه‌دخان) بوو به جینشینی. له سالی (۱۹۲۱) که دهسه‌لاتی پادشایانی قاجار لاواز ببوو، (ره‌زا میرپه‌نج) ئەو کاته‌ی به هه‌ل زانی و دهسه‌لاتی گرتە دەست و له سالی (۱۹۲۶)دا خۆی کرد به شای ئی‌ران و تاجی نایه سهر. سپای ئی‌ران به فه‌رمانی ره‌زاشا له سالی (۱۹۲۸) هیرشیان کرده سهر بلوچستان، له به‌رانبه‌ر ئەم هیرشه‌دا بلوچه‌کان به رابه‌رایه‌تی (سه‌ردار جمعه‌خان) که‌وتنه به‌رگری کردن له بلوچستان، به‌لام تیکشان و جمعه‌خان په‌نای برده بهر بلوچستانی رۆژه‌لات که له کاته‌دا له لایه‌ن ده‌ولته‌تی ئینگلیسه‌وه داگیر کرابوو. ده‌ولته‌تی ئینگلیس جمعه‌خان ئە‌گری و ئە‌یدات به ده‌ولته‌تی ئی‌ران.

هیزه ئی‌رانییه‌کان درێژه به هیرشی خۆیان ئە‌ده‌ن و بلوچه‌کانیش به پێی توانا به‌رگری له خۆیان ئە‌که‌ن، له‌وه‌ پرۆسه‌دا هه‌زاران بلوچ ئە‌کوژری و کۆمه‌لیکی زۆریش بریندار ئە‌بن، هه‌روه‌ها زۆریشیان په‌نا ئە‌به‌نه و لاتانی دراوسی. له جه‌نگێک له شاری (دزک) یه‌کی له فه‌رمانده سه‌ربازییه‌کانی ئی‌رانی به‌ناوی (باقر داوه‌رپه‌نا) ئە‌کوژریت، پاشان ناوی شاری (دزک) ئە‌گوپن و ئە‌که‌ین به (داوه‌رپه‌نا). هیزه ئی‌رانییه‌کان قه‌لای (به‌مپور) داگیر ئە‌که‌ن و پاشان شاری (په‌هره)یش که ناوه‌ندی حکومه‌تی (دۆست محهمه‌دخان) بوو داگیر ئە‌که‌ن و ناوی ئە‌وه شاره‌یش ئە‌گوپن و ئە‌یکه‌ن به (ئیرانشه‌هر) و خودی دۆست محهمه‌د خان ئە‌گرن و ئە‌یبه‌ن بۆ تاران. دۆست محهمه‌د خان به‌رنامه‌ی راکرتن له زیندان دائه‌ریژیت، به‌لام ئە‌یگره‌وه و ئە‌یکوژن. له ده‌ورانی محهمه‌د ره‌زا په‌له‌وی که دوا‌یین شای ئی‌ران بوو، هه‌مان سیاسه‌تی ده‌ورانی ره‌زاشا له بلوچستان په‌یره‌و ئە‌کرا.

پیشه‌وه، ئە‌گه‌ر سپاکه‌مان که‌م بێت ئە‌وه هه‌موویان ئە‌کوژرین، ئە‌گه‌ر زۆریش بن به‌هۆی نه‌بوونی خواره‌مه‌نی له برسا ئە‌مرن. هه‌ر به‌وه‌ هۆیه‌ تا ماوه‌یه‌ک هیرشه‌که‌یان دوا ئە‌خه‌ن. (حارس بن مه‌رت ئە‌له‌عه‌بدی) و سپاکه‌ی هیرشیان کرده سهر شاری (قیقان) که به‌شیکه له ناوچه‌ی کیچ له بلوچستانی رۆژئاوا { له‌م هیرشه‌دا زۆربه‌ی سپاکه‌ی ئە‌کوژری.

ئیران و (بلوچستان)

بلوچستان به پێی به‌رژه‌وه‌ندی سیاسی دهسه‌لاتداری جه‌انی له نیوان ئی‌ران و پاکستان و ئە‌فغانستان کراوه به سی‌ه‌شه‌وه، لی‌ره‌دا به کورتی ئە‌پرۆمه سهر ئە‌وه به‌شه‌ی که له لایه‌ن ئی‌رانه‌وه داگیرکراوه. سالی (۵۲۸)ی پێش زایین هه‌خامه‌نیشیه‌کان بلوچستانیان داگیر کرد. هه‌ر کات بلوچه‌کان ویستووینه دهسه‌لات به دهسته‌وه بگرن و ده‌ولته‌تی سه‌ربه‌خۆ دامه‌زرینن له‌لایه‌ن دراوسی‌کانی باکوره‌وه په‌لامار دراون، ئە‌رده‌شیر و نه‌وشیراون له سالی (۵۲۹ تا ۵۷۷)ی پێش زایین هیرشیان کرده سهر بلوچستان و ناوچه‌ی (مه‌کران)ی بلوچستان داگیر کرد و دهستیان کرد به کوشتاری بلوچ و تالانکردنی بلوچستان.

بازدان به‌سه‌ر میژوودا و کارنامه‌ی په‌له‌وییه‌کان و (بلوچستان)

شۆرشی مه‌شروته له ئی‌ران دهسه‌لاتی پادشایانی قاجاری لاواز کردبوو، هه‌ر به‌وه‌ هۆیه له سالی (۱۹۰۹)ی زایینی به‌شیک زۆری سپاکه‌یان برده‌وه بۆ ناوه‌ندی دهسه‌لاتداری (مرکز). ئە‌وه به‌شه له سپاکه‌ی ئی‌ران که له ناوچه‌که‌دا مابوونه‌وه توانایه‌کی وه‌هایان نه‌مابوو، بلوچه‌کان به رابه‌رایه‌تی (به‌هرام خان) هیرشیان کرده سه‌ریان و به ئاسانی قه‌لای (په‌هره)یان پێچول کردن و له ناوچه‌که ده‌ریان په‌راندن. ئە‌م پرۆسه به جه‌نگی یه‌که‌م

فیردهوسی و کوشتاری نه‌ته‌وه‌کانی (بلوچ - گیله‌ک و دهیلم)

کورت‌ه‌یه‌ک له بیروب‌اوهری فیردهوسی باسکرا، ئە‌گەر وردب‌ینانه له شانامه بر‌وانین بۆمان د‌ه‌رده‌که‌وت ئە‌و ناوه واته (شانامه) که بۆ ئە‌و کتیب‌ه‌ی فیردهوسی دیاریکراوه، نات‌ه‌واوه! ئە‌گەر به‌پ‌یی ناوه‌رۆکه‌ه‌ی ب‌یت، پ‌یویسته ناوه‌که‌ی به‌و جۆره ب‌یت: (شانامه و خوین‌نامه). با سه‌بارهت به‌و باسه له‌و هۆنراوه بر‌وانین:

سزا دادن کسرا

الانان و بلوچیان و گیلانیان را

ز کار بلوچ ارجمند اردشیر
 بکشید با کاردانان پیر
 نبد سودمند ز افسون و رنگ
 نه از بند و رنج و نه پیکار و جنگ
 اگر چند بود بد آن سخن ناگزیر
 بپوشید بر خوتشتن اردشیر
 ز گفتار دهقان بر آشت شاه
 بسوی بلوچ اندر آمد زراه
 چو آمده بنزدیک آن برزگ کوه
 بگردید گرد اندرش با گروه
 سر آنگونه گرد اندر آمد سپاه
 که بستند از انبوه بر باد راه
 همه دامن کوه تا روی شخ
 سیاه بود برسان مور و ملخ
 منادیگری کرد لشکر بگشت
 خروشی برآمد ز کوه ز دشت
 که از کوچیان هرکه یابید خرد
 وگر تیغداران و مردان مرد

جهنگی نه‌وشیروان

له‌گه‌ل ئالان و بلوچ و گیلانییه‌کان

بۆ چاره‌ی بلوچ سه‌رۆک ئە‌رده‌شیر
 له‌گه‌ل زانیان که‌وته راوته‌گبیر
 نه‌بوو د‌ه‌سه‌که‌وتی له‌ م‌ه‌کر و ن‌یره‌نگ
 هیچ‌یش نه‌کرا له‌ مه‌یدانی جه‌نگ
 ه‌هر چه‌ند گران و تاله‌ ئە‌م باسه
 ئە‌رده‌شیر به‌ ناچار کوتی به‌سه
 له‌ و‌ته‌ی رای‌ه‌ر شا بوو نیگه‌ران
 که‌وته ری خ‌یرا بۆ بلوچستان
 که‌ گه‌ییه‌ په‌نای ئە‌و ک‌یوه‌ گه‌وره
 له‌گه‌ل سپادا گه‌ران له‌و د‌ه‌وره
 سپاه به‌ جۆریک له‌و‌ی دامه‌زرا
 له‌به‌ر زۆرییه‌که‌ی ریگای بایش به‌سرا
 له‌ دامینه‌وه‌ تا لوتکه‌ی چ‌ییا
 ره‌ش ه‌ه‌ل‌گرایوو له‌ زۆری سپا
 جارچی ئە‌گه‌را به‌ ناو له‌شکرا
 به‌ ده‌نگی به‌رز له‌ ده‌شت و د‌ه‌را
 ئە‌یوت ه‌هر که‌ستان ب‌ینی له‌م د‌ه‌وره
 چه‌کدار و ب‌یچه‌ک منال و گه‌وره

کۆماری ئیسلامی ئێران و (بلوچستان)

شۆرشی سالی (۱۳۵۷) هه‌تاوی سیستمی پادشایی په‌هله‌وی هه‌له‌ته‌کان. لاوازی ده‌وله‌تی ناوندی له‌ دوو سالی پاش شۆرشدا بووه هۆی که‌م بوونه‌وه‌ی کونترۆل و چاودیری له‌سه‌ر بلوچستان و تا راده‌یه‌ک سیاسه‌تی سته‌مکارانه که‌م ببوو و له‌ ئاکامدا کاروباری بازرگانی له‌ سنوره‌کانی بلوچستان گه‌شه‌ی کرد، جگه له‌وانه بارودۆخی ئازادی سیاسیش له‌ ئارادا بوو.

ئهم ئالوکۆره‌ که‌ له‌ بواری فه‌ره‌ه‌نگی، سیاسی و ئابووری و... له‌ بلوچستان هات‌بوو ئاراوه، نا‌کرێ له‌گه‌ل ده‌ورانی په‌هله‌وییه‌کاندا به‌راورد ب‌کری. پاش ئە‌وه‌ی که‌ د‌ه‌سه‌لاتی کۆماری ئیسلامی له‌ ناوچه‌که‌دا ج‌یگ‌یر بوو پ‌رۆسه‌ی سه‌رکوت، کوشنۆک‌وشتار و تالان‌کردنی بلوچستان ده‌ستی پ‌یک‌رده‌وه، نه‌ک وه‌ک ده‌ورانی په‌هله‌وییه‌کان به‌ل‌کو زۆر له‌و ده‌ورانه‌ پ‌یستر و چه‌په‌ل‌تر و خوین‌م‌ژانه‌تر.

کۆماری ئیسلامی ئێران بۆ له‌ناو بردنی نه‌ته‌وه‌ی بلوچ سیاسه‌تی وه‌های گرت‌وو‌ته‌ پ‌یش که‌ له‌گه‌ل ده‌ورانه‌کانی پ‌یش‌وودا به‌راورد نا‌کریت، به‌لام به‌ له‌ به‌رچا‌وگرتنی ه‌یرشه‌کانی پ‌یش‌وو که‌ له‌ ده‌ورانی کورش، نه‌وشیروان و ئە‌سه‌که‌نده‌ر و... بۆ له‌ناو بردنی نه‌ته‌وه‌ی بلوچ که‌ به‌ ئامانجی خۆیان نه‌گه‌یشتن چۆن ده‌کرێ ب‌ل‌ین ئە‌مانه‌ به‌و ئاواته‌ی ئە‌گه‌ن ئە‌توانن بلوچ له‌ ناو ب‌ه‌ن!

سه‌رچاوه: بلاوکراوه {بولتن مباحثات - کمیته موقت هماهنگی ملی بلوچستان - ژماره (۴) سپتامبری سالی (۱۹۹۸) ل (۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۴، ۱۳، ۱۲)}

ز گیلان هر آنکس که جنگی بدند
هشیوار و با رای و سنگی بدند
خروشان بر شهریار آمدند
دریده برو خاکسار آمدند
شدند اندر آن بارگاه انجمن
همه دستها بسته و خسته تن
که ما باز گشتیم از آن بدکش
مگر شاه گردد زناخوش منش
وگر شاه را دل ز گیلان بخت
ببریم سرها ز تنها بدست
دل شاه خشنود گردد مگر
چو ببند بریده یکی توده سر
چو چندان خروش آمد از بارگاه
وز آنگونه آواز بشنید شاه
بریشان ببخشید شاه جهان
گذشته شد اندر دل او نهان
دوا خواست از گیل و دیلم دو صد
کز آنپس نگیرد کسی راه بد
یکی پهلوان نزد ایشان بماند
چو بایسته شد کار لشکر براند

جهنگاوهرانی گیلانی هموو
همم زانا و دانا هه رچییان هه بوو
خویان گه یانده په نای نهوشیروان
کهوتنه خاکوپا له بهر پیچی نهوان
له بهر بارهگا وهستابوون هه موو
به دهسی بهسراو شهکه تو ماندوو
نه یانوت ئیمه گشت بووین په شیمان
لهو بدکاریبانهی کردمان هه موومان
ئه گهر پادشا ره نجابیت له گیلانیان
ههزاران نه گوژین به دهستی خویمان
پادشا وها نارمزوو ئهکا
له سه ری بر او کۆشک ساز بکا
کاتیک ئه و باسه گه بیبه بارگا
کاتیک به و کاره ی زانی پادشا
خۆشبوو له هه موان پادشای جهان
چاویوشیکرد له گشت به دیبیهکان
پاشان وتی به خه لکی دهیلم و گیلان
نه کهن کاری بهد جاریتتر نهوان
که سیکی نازای له سپاکه ی خوی
کرد به سه رکرده داینا له جیی خوی

وگر انجمن باشد ار اندکی
نبايد که یابد رهائی یکی
چو آگاه شد لشکر از خشم شاه
سوار و پیاده ببستند راه
ازیشان فراوان و اندک نماند
زن و مرد جنگی و کودک نماند
سراسر به شمشیر بگذاشتند
ستم کردن کوچ بر داشتند
بشد ایمن از رنج ایشان جهان
بلوچی نماند آشکار نهان
چنان شد که بر کوه حیسان گله
بدی بی نگهبان و کرده یله
شبان خود نبود ی پس گوسفند
بهامون و بر تیغ کوه بلند
همه رنجهها خار بگذاشتند
در و کوه را خانه پنداشتند
وز آنجایگه سوی گیلان کشید
چو رنج آمد از گیل و دیلم پدید
ز دریا سپه بود تا بیغ گوه
هوا پر درفش و زمین پر گروه
چنین گفت کایدر ز خرد و بزرگ
نبايد که ماند پی شیر و گرگ
پراکنده بر گرد گیلان سپاه
بشد روشنائی ز خورشید و ماه
چنان شد ز کشتن همه بوم و رست
که از خون همه روی کشور بشت
ز بس کشتن و غارت و سوختن
خورش آمد و نالهء مرد و زن
ببستند یکسر همه دست خویش
زنان از پس و کودک خرد پیش

نابج دهرباز بج یه کیتک له دهستان
فهرمانی (شاپیه له بۆ هه مووتان
که له شکر زانی به تورهیی شا
به سواره و پیاده بهستترا ریگا
له زۆر و له کهم له وان کهس نهما
ژن و منال و پیاوانزایش نهما
به گورز و شمشیر پهلامار دران
بلوچ له ترسا گه بیبه هه ندهران
جهان نارام بوو له ژیر چهتری شا
بلوچ به جار ی ناوی ههر نهما
کاری و ههای کرد ملالت بۆ خویان
به بیج شوان نه ژیان له دهشت و کیوان
دهرد و رهنج هه موو فراموش کرا
دهشت و دهر ههر وهک مالی پیکرا
پاشان چووه سه ر گیلهک و دهیلمه
چونکه نه یانکرد له و ناوچه ستم
له پیدهشته وه تا ترۆیکی چییا
هه مووی داگیرکرد به ئالا و سپا
روویکرده سپا له و یخ نهوشیروان
کوتی پیویسته له سه ر هه مووتان
نابج دهرباز بیت که سی له دهستان
بۆ شیر و گورگی که ژ و دارستان
لشکر و سپا له ناوچه ی گیلان
بلاوه بوونه وه له شیو و دۆلان
مهیتی کوژراوان نه ونده زۆر بوو
ولات به خوینیان هه موو شورا بوو
له بهر کوشنار و تالان و سووتان
ژن و پیاو هه موو کهوتنه نالان
هه موو دهسبهسته هاتن بۆ لای شا
منال له پیش و ژنانیش له دوا

شانامه بهرگی (۲) ل ۹۶ - ۹۷

نهوشیروان به له شکر و سپاوه په لاماری بلوچستان نه دات و به و
جوړه دهسئدهکات به کوشتاری بلوچ، به لام جهنابی فیردهوسی
به و جوړه ستایشی نهوشیروان دهکات:

که له شکر زانی به تورهیی شا
به سواره و پیاده بهستترا ریگا

چو آگاه شد لشکر از خشم شاه
سوار و پیاده ببستند راه

چنین بود این شاه خسرو نژاد
بیارسته بد جهان را بداد

پیتاسه‌ی ئەم شا دادپه‌روه‌ری بوو
جهان له سایه‌ی له ئاشتیدا بوو

شانامه به‌رگی (٦) ل ١١١

ستایش‌کردنی نه‌وشیروانی خوین‌پژ و به‌دکردار و په‌ست
گه‌یشته‌ته ئەو راده‌یه که‌سانیکی وهک (سه‌عدی شیرازی) و (خه‌بیام)
که دوو شاعیری پایه‌به‌رزی فارسن، نه‌وشیروان به‌ دادوه
بزائن. نمونه:

سه‌عدی و نه‌وشیروان

زنده است نام فرخ نوشیروان بعدل
گرچه بسی گذشت که نوشیروان نماند:
له‌گه‌ل ئەوه‌یشدا که نه‌ماوه له ژیان
هەر پادشای دادپه‌روه‌ره نه‌وشیروان
سه‌عدی

سه‌عدی به‌و جو‌ره ستایشی نه‌وشیروانی خوین‌پژ ئەکات و به
دادپه‌روه‌ری ئەزانی و له لایه‌کی دیکه‌یشه‌وه به‌و جو‌ره باس له
دهرد و رهنجی مرۆف ئەکات: ئە‌ئیت:

تو کز محنت دیگران بیغمی
نشاید که نامت نهند آدمی
به‌دهرد و رهنجی خه‌لک گهر نه‌زانی
پئویسته‌ه خۆت به‌ مرۆف هەر نه‌زانی

راستی درۆ و ریاکاری و فریودانی خه‌لک تا ئەو راده‌یش
ده‌بیت؟! تو له لایه‌که‌وه به‌و جو‌ره بیه‌ر له‌دهرد و رهنجی مرۆف،
ئینسان، به‌شهر (ئادهم) بکه‌یته‌وه و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه
خوین‌پژێکی وهک نه‌وشیروان به‌ دادپه‌روه‌ر بزانیته؛
خه‌بیام و نه‌وشیروان:

١ - {جشن بزرگ داشت و عهدنامه بنوشت و آن روز را (نوروز) بخواند و هم بر آن
آیین می‌رفتند تا به روزگار نوین روان عادل.}

ازیشان فراوان و اندک نماند
زن و مرد جنگی و کودک نماند
سراسر به شمشیر بگذاشتند
ستم کردن کوچ بر داشتند
بشد ایمن از رنج ایشان جهان
بلوچی نماند آشکار نهان

له زۆر و له کهم له وان کهس نه‌ما
ژن و منال و پیاوان‌زایش نه‌ما
به‌گورز و شمشیر په‌لامار دران
بلوچ له ترسا گه‌بیه هه‌نده‌ران
جهان ئارام بوو له ژیر چه‌تری شا
بلوچ به‌جاری ناوی هەر نه‌ما.

به‌پیی فه‌رهنگی فیردهوسی کوشتاری بلوچ به‌ ژن و منال و پیر
و جوانه‌وه ده‌بیته هۆی ئاسایش و ئارامی!

جه‌نابی نه‌وشیروان به‌ له‌شکر و سپاوه ده‌چیته سه‌ر گیلان و
مازن‌ده‌ران. دل‌ره‌قی و درنده‌یی نه‌وشیروان وه‌هایه ده‌بیت
کوشتاریکی وه‌ها له خه‌لکی گیله‌ک و ده‌یله‌م بکریته که تاکه
که‌سیکیش ده‌رنه‌چیت تا ببیت به‌ خۆراکی گورگ و شیر و ده‌بیت
له گه‌لله سه‌ری ئەو خه‌لکه کۆشک ساز بکات.

چنین گفت کایدز ز خرد و بزرگ
نباید که ماند پی شیر و گرگ

وتی نابجی ده‌رباز بی که‌سی له ده‌ستان
بو شیر و گورگی که‌ژ و دارستان

دل شاه خشنود گردد مگر
چو ببیند بریده یکی توده سر

پادشا وه‌ها ئاره‌زوو ئەکا
له سه‌ری براو کۆشک ساز بکا

به‌لام جه‌نابی فیردهوسی به‌و جو‌ره به‌ هۆنراوه ستایشی
ئه‌رده‌شیر و نه‌وشیروان ده‌کات و ده‌نووسیت:

جهاندار کسری چو خورشید بود
جهانرا ازو بیم و امید بود
بدینسان رود آفتاب سپهر
بیکدست شمشیر و یکدست مهر
نه بخشایش آرد بهنگام خشم
نه خشم آیدش گاه بخشش بچشم

پادشایی جهان هەر وهک هه‌تاو بوو
جهان له سایه‌ی خۆف و ئومید بوو
به‌و جو‌ره ئەژیا له ره‌وتی کاروان
شمشیر به‌دهست و هۆگری ژیان
که تووره ئەبوو لی‌بورده‌نه‌بوو
له به‌خشینشدا دل فراوان بوو

نه‌نووسراوه، به‌لکو به پینووسی که‌سیک نووسراوه که له ناخی دل‌هوه لایه‌نگری نه‌وشیروان و پادشاکانی دیکه‌ی ئیران بووه و به چاوی ریزه‌هه تماشای کردوون.

چونانوجونه نه‌سکه‌ندهر و چه‌نگیز و رابه‌رانی ئیسلام خوینتریژ و تالانچین، به‌لام جه‌نابی نه‌وشیروان دادوه‌ره؟ بو خوینی بلوچ و گیلک و... وهک خوینی خزمه‌کانی فیردهوسی نرخ و به‌هایان نییه، بوچ تالانکردنی سه‌روهت و سامانی بلوچ و دادپه‌روه‌رانه‌یه؟! بانیک و دوو هه‌وا؟

※ بوچ نایه‌نه‌ویت برۆنه سه‌ر باسه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی شانامه؟! ※

تییینی:

پیش ئه‌وه‌ی کتیبی (نه‌ورۆزنامه‌ی خه‌ییام) بخوینمه‌وه، هۆنراوه‌کانی خه‌ییام (چوارنه‌کانی خه‌ییام)م خویندوه‌ته‌و، سه‌باره‌ت به‌و هۆنراوه‌ ئه‌و چه‌ن رسته‌م به‌ کوردی و فارسی نووسیوه:

بو خه‌ییام	برای خیام
بژی خه‌ییام	پایدار باشی خیام
دوژمنی خه‌می نه‌ییام	دشمن غم ایام
له هه‌ر وشه‌یه‌کتا هه‌یه	به هر واژه داری
سه‌دان په‌ند و په‌ییام	صدها پند و پیام

نازناوی دادپه‌روه‌ر بو نه‌وشیروانیک که کارنامه‌که‌یمان بینوه ره‌وایه؟!

~~بو خه‌ییام~~	~~برای خیام~~
~~بژی خه‌ییام~~	~~پایدار باشی خیام~~
~~دوژمنی خه‌می نه‌ییام~~	~~دشمن غم ایام~~
~~له هه‌ر وشه‌یه‌کتا هه‌یه~~	~~به هر واژه داری~~
~~سه‌دان په‌ند و په‌ییام~~	~~صدها پند و پیام~~

(جه‌ژنیکی مه‌زنیان به‌ریوه برد و به‌لگه‌نامه‌یه‌کیان نووسی و ئه‌و رۆژه‌یان ناونا نه‌ورۆز و ئه‌م به‌رنامه‌یان تا ده‌ورانی نه‌وشیروانی دادپه‌روه‌ر به‌ریوه ئه‌برد.)

۲ - خه‌ییام: گفتندی خدای تعالی این بنا بردست او تمام گردانید و ایوان کسری به مداین که شاپور ذوالاکتاف بنا افکندی و از بعد او چند پادشاه عمارت همی کردند تا بر دست نوشین روان عادل تمام شد و پل اندیشه‌شک همچین و مانند این بسیار.

ده‌لین خودای مه‌زن ئه‌م کۆشکه‌ی به‌دهستی ئه‌و ته‌واو کرد و (تاقی که‌سرا و مه‌داین)یش شاپووری ذولکتاف به‌رپای کرد و پاش ئه‌ویش چه‌ن پادشایی دیکه کۆشکیان دورستکرد تا نه‌وشیروانی دادوه‌ر گه‌یاندییه ئه‌نجام، هه‌روه‌ها پردی ئه‌ندیمشکیش وهک کاریکی ئه‌و هه‌ر ماوه.

(نوروزنامه‌ی خه‌ییام) ل ۲۰ و ۲۴ نووسه‌ر: عه‌لی حه‌سووری

ئه‌گه‌ر چاویک به‌و کتیبه‌ فارسییانه که سه‌باره‌ت به‌ میژووی ئیران نووسراوه، بگپین باسی هیرشه‌ی (ئه‌سکه‌نده‌ر - چه‌نگیزخان مه‌غول - ته‌یموور له‌نگ و رابه‌رانی نایینی ئیسلام) بو ئیران ده‌که‌ن و ده‌لین: ئه‌و که‌سانه به‌ له‌شکر و سپاوه په‌لاماری ئیرانیانداوه و خه‌لکیان کوشتار(قتل عام) کردوه، سه‌روه‌ت و سامانی خه‌لکیان تالان کردوه! هه‌ر به‌و هۆیه ئه‌و که‌سانه وهک (خوینتریژ و تالانچی) پیتاسه ده‌که‌ن.

خوینهری هه‌ر کتیبیکی میژوویی سه‌باره‌ت به‌ جه‌نگ و له‌شکرکیشی به‌گشتی، هه‌روه‌ها ئه‌و کتیبه‌ فارسییانه‌یش که باسی هیرشی (ئه‌سکه‌نده‌ر - چه‌نگیز - ته‌یموور و رابه‌رانی ئیسلام) ده‌که‌ن، ده‌کریت به‌ چاوی گومانه‌وه له‌و کتیبانه‌ پروران و بلین ئه‌و که‌سانه تا ئه‌و راده خوینتریژ نه‌بوون، ئه‌و کتیبانه له‌ لایه‌ن دوژمنانی ئه‌وانه‌وه نووسراوه. به‌لام باسی (له‌شکرکیشی نه‌وشیروان بو بلوچستان- بو گیلان و مازنده‌ران و کوشتاری خه‌لکی بلوچ و گیلک و ده‌یله‌م، هه‌روه‌ها تالانکردنی سه‌روه‌ت و سامانی ئه‌و خه‌لکه به‌ فه‌رمانی نه‌وشیروان) له‌ لایه‌ن نووسه‌ریکی بیگانه‌وه که دوژمنی نه‌وشیروان بووبیت

وشه‌ی (یکی - یه‌کی) له فارسییدا واته (یک). نمونه:
{(یک انسان) - (یه‌ک مرۆف)}.

فه‌رمانه‌که‌ی نه‌وشیروان و هۆنراوه‌که‌ی فیردهوسی ئە‌لیت: نابج تاکه
که‌سیکیان به زیندووی بمینت ته‌نانه‌ت بۆ ئە‌وه‌ی ببیت به خۆراکی
شیر و گورگ و گیاندارانی دیکه‌ی که‌ژ و کێو و دارستانه‌کانی ناوچه‌که،
بپویسته هه‌موویان بکوژین.

به‌لام ئە‌و هۆنراوه که ده‌سکاری کراوه ئە‌لیت:

(نبايد که ماند یکی شیر و گرگ)

واته: (نابج یه‌ک دانه شیر یه‌ک دانه گورگ بمینت)، ئە‌بج هه‌موویان
بکوژین. بۆ روونبوونه‌وه‌ی ئە‌و باسه لێ‌ده‌دا پرسیاریک دینینه ئاراوه:

نه‌وشیروان چووه بۆ کوشتاری شیر و گورگ یا

بۆ کوشتاری گه‌لانی گیله‌ک و ده‌یله‌م!؟

ئهم نووسه‌ره چاوبه‌ست و فریوکار و درۆزانانه له بری ئە‌وه‌ی به
چاوی ره‌خنه‌وه له شانامه بپروانن و په‌نجه‌ی ره‌خنه ئاراسته‌ی
فیردهوسی بکه‌ن و کاره درندانه‌که‌ی نه‌وشیروان ببه‌ن ژیر پرسیار و
داوای لیبوردن له‌و نه‌ته‌وانه بکه‌ن و خوینهران له‌و باسه ئاگادار بکه‌ن،
به‌و جۆره ده‌ستیان داوه‌ته ئە‌و کاره چه‌په‌له و نگریسه و ئە‌یانه‌ویت
به‌و جۆره خوینهر فریو بدن.

ده‌سکاریکردنی هۆنراوه‌کانی فیردهوسی
به مه‌به‌ستی فریودانی خوینهر

نه‌وشیروان بۆ کوشتاری نه‌ته‌وه‌کانی گیله‌ک و ده‌یله‌م فه‌رمانیکی وه‌ها
نامرۆفانه و درندانه ده‌رئه‌کات و جه‌نابی (فیردهوسی) یش به‌و جۆره به
هۆنراوه بۆی دارشتوووه:

وتی نابجی ده‌رباز بجی که‌سج له ده‌ستان	چنین گفت کایدز ز خرد و بزرگ
بۆ شیر و گورگی که‌ژ و دارستان	نبايد که ماند پی شیر و گرگ

**

وتی نابجی ده‌رباز بجی یه‌کی له ده‌ستان	چنین گفت کایدز ز خرد و بزرگ
له شیر و گورگی که‌ژ و دارستان	نبايد که ماند یکی شیر و گرگ

نه‌وشیروان ئە‌لیت: ئە‌بج هه‌موو بکوژین و نابج تاک که‌سیکیش
ده‌رچیت که ببج به خۆراکی شیر و گورگ و....

(نبايد که ماند پی شیر و گرگ).

به‌لام ئە‌و هۆنراوه به‌و جۆره ده‌سکاری کراوه:

(نبايد که ماند یکی شیر و گرگ).

وشه‌ی { (بجی) په‌ی } جیاوازی زۆره له‌گه‌ل وشه‌ی { (یکی) یه‌کی }

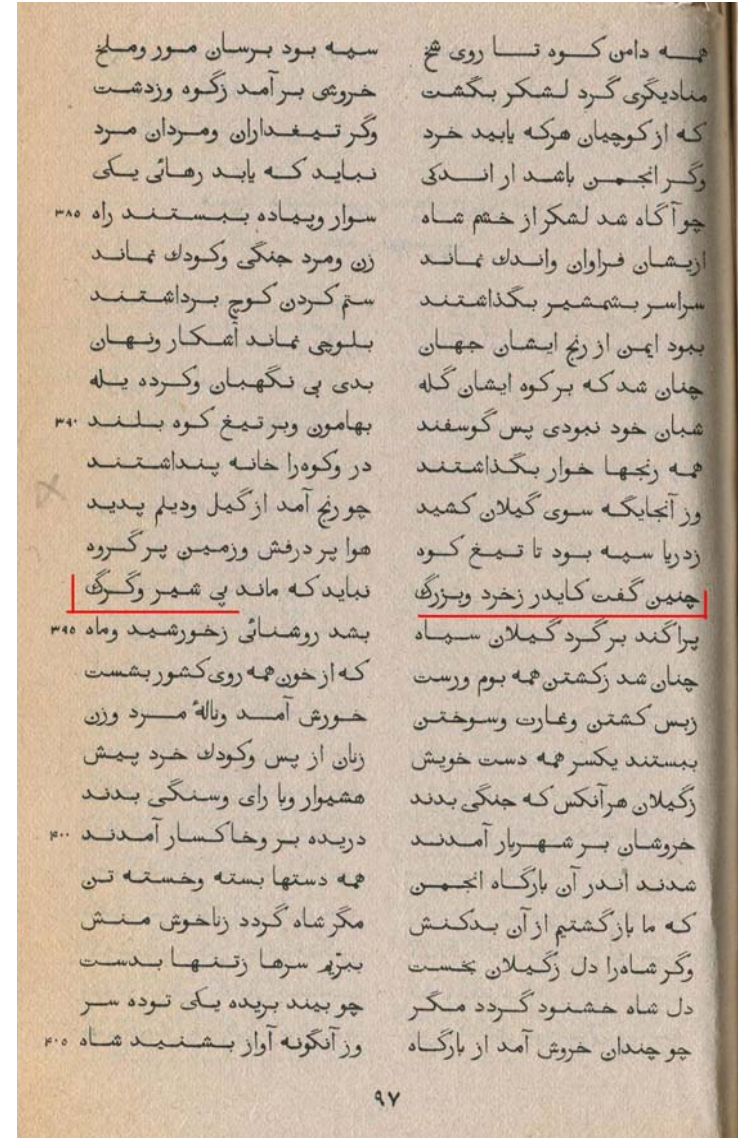
وشه‌ی (بجی - په‌ی) له فارسییدا واته (برای).

نمونه: { (برای من) = (بۆ من) }.

{ (برای تو) = (بۆ تۆ) }.

{ (برای این) = (بۆ ئە‌م) }

{ (برای آن) = (بۆ ئە‌و) }.

لاپه‌ری دیکۆمینتی له شانامه‌ی فیردهوسی چاپی چاپخانه‌ی سپهر- به‌رگی شه‌شم

ئه‌و خه‌ته سووره نووسه‌ری ئه‌م چه‌ن لاپه‌ره کیشاویه به‌ژێر ئه‌و هۆنراوه‌دا

بدوگفت گوینده کای شهریار
همان مرز تا بود بارنج بود
ز کار بلوچ ارجمند اردشیر
نبد سودمندی بافسون و رنگ
اگر چند بد این سخن ناگزیر
ز گفتار دهقان برآشفت شاه
چو آمد بنزدیک آن مرز و کوه
بر آنگونه گرد اندرآمد سپاه
همه دامن کوه تا روی شیخ
منادگیری گرد لشکر بگشت
که از کوچگه هرک یابید خرد
وگر انجمن باشد از اندکی
چو آگاه شد لشکر از خشم شاه
از ایشان فراوان واندد نماند
سراسر بشمشیر بگذاشتند
ببود این از رنج شاه جهان
چنان بد که بر کوه ایشان گله
شبان هم نبودی پس گوسفند
همه رختها خوار بگذاشتند
وز آن جایگه سوی گیلان کشید
ز دریا سیه بنود تا تیغ کوه
پراگنده بر گرد گیلان سپاه
چنین گفت کاید ز خرد و بزرگ
چنان شدز کشته همه کوه و دشت
ز بس کشتن و غارت و سوختن
ز کشته بهر سو یکی توده بود
ز گیلان هر آنکس که جنگی بدند

بیالیز گل نیست بی زخم خار
ز بهر پراگندن گنج بود
بکشید با کاردانان پیر
نه از بند و زنج و پیکار و جنگ
بپوشید بر خویشان اردشیر
بسوی بلوچ اندرآمد ز راه
بگردید گرد اندرش با گروه
که بستند ز انبوه بر باد راه
سیه بود برسان مور و ملخ
خروش آمد از غارو زکوه دشت
وگر تیغ دارند مردان گرد
نباید که یابد رهایی یکی
سوار و پیاده بستند راه
زن و مرد جنگی و کودک نماند
ستم کردن و رنج برداشتند
بلوچی نماند آشکار و نهان
بدی بی نگهبان و کرده یله
بهمامون و بر تیغ کوه بلند
در و کوه را خانه پنداشتند
چو رنج آمد از گیل و دیلم پدید
هوا پر درفش و زمین پر گروه
بشد روشنایی ز خورشید و ماه
نباید که ماند یکی میش و گرگ
که خون همه روی کشور بگشت
خروش آمد و ناله‌ی مرد و زن
گیاهها بمغز بر آورده بود
هشیوار و بارای و سنگی بدند

لاپه‌ری دیکۆمینتی له شانامه‌ی فیردهوسی چاپی (انتشارات پیام عدالت.

ناظر علمی مرتضی امیری اسفندقه. چاپ دوم (۱۳۹۰)

ئه‌و خه‌ته نووسه‌ری ئه‌م چه‌ن لاپه‌ره کیشاویه به‌ژێر ئه‌و هۆنراوه‌دا

{کنار قه‌وخانه فروشگاه کوچکی ست که صاحبش زابلی ست و پریروز تکرار می‌کرد: - آب و هوای زاهدان تا بیست سال پیشتر خیلی بهتر شده، آباد شده، درخت و گیاه کاشته‌اند، درخت و گیاه. مردم اینجا تا بیست سال پیش آب از چاه می‌خوردند. تازه تلمبه آب گذاشته‌اند. همو ضمن گفتارش از این ابراز عقیده غافل نماند که: - بلوچ جز واجبات نیست! و من طی همین مدت کوتاه دریافته‌ام که چه تبعیض قومی کثیفی به طور ضمنی در اینجا حاکم است و پنهانی جریان دارد! دلم می‌خواهد ریشه‌اش را بیابم. زیرا بظاهر هر چه میبینم و دقیق می‌شوم، نمیتوانم دلیلی برای این قضاوت نادرست بیابم. قضاوت کثیف!}

(له په‌نای چایخانه‌که‌دا دووکانیکی بچکۆله هه‌یه که خاوه‌نه‌که‌ی خه‌لکی (زابول)ه، پیرئ ده‌کوت: ئاووه‌ه‌وای زاهدان له چاو بیست سال پیش زور باشتر بووه، دره‌ختیان ناشتووه، گیا سه‌وز بووه، دار و دره‌خت و گیاه هه‌یه. خه‌لکی ئیره تا بیست سال پیش ئاوی بیریان ده‌خواره‌وه. تازه پۆمپی ئاویان داناوه. هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: (بلوچ جز واجبات نیست) بلوچ نرخ و به‌هایه‌کی وه‌هایان نییه و پیوست ناکات بژین!

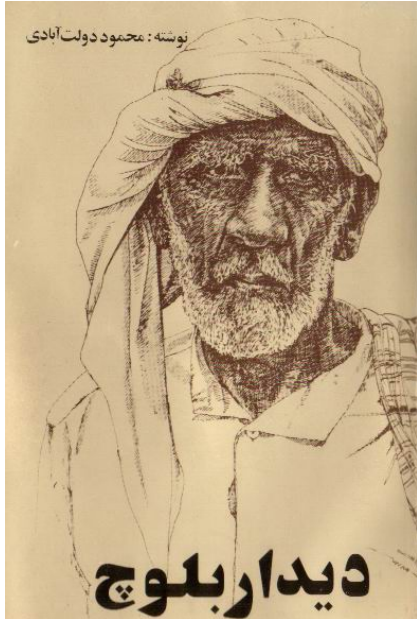
من هه‌ر له‌م ماوه کورته‌دا بۆم ده‌رکه‌وتوووه که چ نابه‌رابه‌رییه‌کی چه‌په‌لی قه‌ومی له ئارادایه و به نه‌ینیش پیاده ده‌کریت! پی‌مخۆشه هۆکاری ئه‌م کاره بزانه، به‌لام ناتوانم په‌ی به‌م کاره ببه‌م و هۆکاری ئه‌م دادپه‌روه‌رییه بدۆزمه‌ه‌وه، ئه‌م دادوه‌رییه‌کی چه‌په‌له!}

کتیبه دیداری بلوچ ل ۲۱ و ۲۶

دیدویچوونه‌کانی جه‌نابی فیردهوسی خان سه‌بارهت به بلوچ له ناو خه‌لکدا وه‌ها خۆمالی بووه‌ته‌وه ته‌نانهت نووسه‌ریکی وه‌ک (مه‌حموود ده‌ولته‌ت ئابادی) یش بۆ هۆکاری ئه‌و سته‌مه ئه‌گه‌ریت که له سه‌ر "قه‌ومی بلوچ" په‌یره‌و ئه‌کریت!!!

کاردا‌نه‌وه‌ی بۆچوونه‌کانی فیردهوسی سه‌بارهت به (بلوچ)

جی‌ی خۆیه‌تی لی‌رده‌دا ئاماژه به‌ چهن دین‌ریکی (مه‌حموود ده‌ولته‌ت‌نابادی) نووسه‌ری کتیبی (دیدار بلوچ) بکه‌ین که به‌و جو‌ریه:

{من که وانمود کردم علاقمندم به (سراوان) بروم همراه اکیپ ایشان، شاعر غرق حیرت و تعجب شد و برای اینکه چنین خواست ساده‌لوحانه‌ای در من سرکوب کند، گفت: - خیال میکنید چی دارد آقا؟ یک مشت کلوخ و آدم مفلوک! خاک و گرمایش آدم را خفه میکند. اینجور جاها رفتن کفاره دارد. ما هم مجبوری می‌رویم ادای وظیفه‌ای بکنیم! تازه اینجا را که میبینی شهر عمده‌اش است. نخیر آقا، بیکاری! ما مامور بهداری هستیم، شما چرا؟}

(من که به‌و جو‌ره‌م پیشاندا دابوو که پی‌مخۆشه له‌گه‌ل ده‌سته‌که‌ی ئه‌وان برۆم بۆ (سه‌راوان)، شاعیر سه‌ریسو‌رما و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ئاره‌زووه گه‌وجانه‌ی من سه‌رکوت بکات، وتی: کاکای خۆم پی‌ت وایه چی هه‌یه له‌ وئ؟ هه‌ندئ کولۆ و کۆمه‌لیک خه‌لکی هه‌ژار (مه‌فلوک)! خۆل و گه‌رماکه‌ی ئه‌وئ مرو‌ف ده‌خکینیت. چوون بۆ ئه‌و جو‌ره شوینانه جو‌ره تاوانیکه. ئیمه‌یش که ئه‌رۆین بو ئه‌نجامدانی کاروباره! باشتره ئه‌وه‌یش بزانیته که ئه‌م شاره، شاریکی ئاوه‌دانیانه. نا نا کاکای خۆم، خۆ تۆ بیکار نیت! ئیمه کارمه‌ندی نه‌خۆشخانه‌ین، تۆ چی؟!}

سال نییه نهو گره چیرۆکی بۆ عه شقی
 کاوهیهک نه نووسی و
بۆ مه رگی زوحاکی
 دۆزه خێ دانه خا.

نووسهر: شێرکۆ بیکه س - گوڤاری نووسهری کورد ل ۴۳ - ۶۷ ژماره، ۸ سالی ۱۹۸۲

نه ئه ته وهی کاوهی زنجیر قه ف قه ف بر!
 روژی نه ورۆز دای به هه ورێ زستان، در

تا زنجیری نه ژده هاکی له گه ردن
 نه ته وهیهک دامائی بیکی ناسن!

نووسهر: گوران - دیوانی گوران ل ۳۰۹

{زیندانی نه ژده هاک - بۆ بته کانی فاشیزم}

نه ژده هاک! زیندانت قه لا - قه لایه ؛
 دیواری کۆنکریتا، ده رگای پۆلایه .
 نه ژده هاک! کون بره، سه خته زیندانت،
 نارووشی به بره بن به ندی گرانتا!
 هیزی له ش مرینه کۆت و زنجیرت؛
 کارییه له ده مار ناپاکی بیرت.
 دڤ ره قیت هه ر تاوه چه شنه سزایه
 بۆ به ندیی خاوه ن هۆش نه خاته کایه .
 هیند چه شن سه رپر و زیندانه وانته،
 سه رخوشن به خوینی گشت به ندییه کانت!
 نه ژده هاک! نهی دیوی له (بیر) زراو چوو،
 نهی ناشتای مارانت به میشک کردوو!

دیوانی گوران ل ۲۶۸ و ۲۶۹

زوحاک له نه ده بیاتی کوردیدا

له گه ل نه وهدا که سه رچاوه یه کی میژوویم به کوردی سه باره ت به
 (زوحاک) له نه نترنیت ... بۆ په یدا نه بوو، به لام له به شسی هۆنراوه دا
 شاعیرانی کورد گه لی داستان و شانۆیان ده باره ی نووسیوه، هه روه ها
 له زۆربه ی نه و هۆنراوانه که سه باره ت به نه ورۆز نووسراوه ئاماژه به
 سه ته مکاری زوحاک ده که ن، شانبه شانی ناوی زوحاک ئاماژه به که سیکی
 به ناوی {کاوه ی ناسنگه ر} وه ک که سیکی شوپشگێر ده کریت. نموونه:

جه ژنی نه ورۆز جه ژنی کورده کور و کج پیر و جوان
 یادی کاوه ی قاره مان که ن میشکی زوحاکی پژان.

به داخه وه ناوی خاوه نی نه و هۆنراوه م له یاد نه ماوه .

***

ستران و به فر و ناگر
 پینشه کی یه ک..

گوتن (هه ی هۆ
 روژا چه کوچی کاوه ی چوو
 ناهینه قه

ل وه لاته کی نه ژده هایه کی بتنی هه بوو
 هه تا سه رو تاج ئی هاتنه هه رشین
 هزار سه ر هاتنه برین

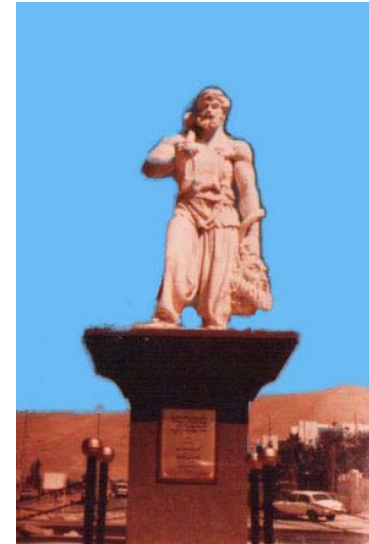
....

نووسهر: موئه ید طه ییب. گوڤاری (نووسهری کورد) ل- ۷۵ تا ۷۹ ژماره، ۸ سالی ۱۹۸۲

{به یتی ناگر- چیرۆکه شیعر بۆ نه ورۆز}

سال نییه، په ل و پۆی، دره ختی گر گرتو
 چراخان له که ژوو ده ربه ندا هه ل نه کا.

زوحاک له هونه‌ری په‌یکه‌رتاشی کوردی دا

وینه له سایتی: kurdipedia.info
وینه‌ی ئەو پیکه‌ره له مه‌یدانیک‌ی شاری
سلیمانی گیراوه.

با له به‌ئشی هونه‌ری هۆنراوه‌یی سه‌باره‌ت به زوحاک دوور که‌وینه‌وه و برۆینه به‌شه‌کانی دیک‌ی هونه‌ر وهک هونه‌ری په‌یکه‌رتاشی، وهک ده‌بینین له‌و کاره په‌یکه‌رتاشییه‌دا که سن‌بۆلی کاوه‌ی ئاسنگه‌ره، کاوه به ده‌ستیک‌ی پیک‌ی ئاسنگه‌رییه‌که‌ی ناوه‌ته سه‌رشان و به ده‌سته‌که‌ی دیک‌ی که‌لله‌سه‌ری پیاویک که سن‌بۆلی زوحاکه گرتووه به ده‌سته‌وه. به‌پیی ئەو وینه و ئەو هۆنراونه‌ی خواره‌وه زوحاک به‌ده‌ست کاوه ده‌کوژیت:

جه‌ژنی نه‌ورۆز جه‌ژنی کورده کور و کج پیر و جوان
یادی کاوه‌ی قاره‌مان که‌نمیشکی زوحاک‌ی پژان.

***

{به‌یتی ناگر- چیرۆکه شاعر بۆ نه‌ورۆز

سال نییه، پهل و پوی، دره‌ختی گر گرتو
چراخان له که‌ژوو ده‌ریه‌ندا هه‌ن نه‌کا.
سان نییه ئەو گرە چیرۆکی بۆ عه‌شقی
کاوه‌یه‌ک نه‌نووسی و
بۆ مه‌رگی زوحاک
دۆزه‌خی دانه‌خا.

***

{نه‌نجامیی نه‌ژده‌هاک
په‌رده‌ی یه‌ک - بازاری ئاسنگه‌ران

جارچی (به‌ده‌م زه‌نگ لێدانه‌وه):
به فه‌رمانی شای بی باک
خاوه‌ن شکۆ نه‌ژده‌هاک،
ورته‌تان له ده‌م ده‌ری،
به شیر له سه‌رتان نه‌دری!

یاساولان: (شیر هه‌ن نه‌گیشن)،
ورته‌تان له ده‌م ده‌ری!
به شیر له سه‌رتان نه‌دری!

جارچی:

مارانی شا بی قه‌ران،
ناشتای میشکی هه‌رزه‌کارن.
هه‌ر مه‌له‌تان سه‌ر و کور،
کاسه‌ی سه‌ر له میشک پر
ناماده‌ که‌ن،

با یاساولان بیانبه‌ن
بۆ چشتخانه‌ی شا، تا جووت جووت
میشکیان بۆ مار ببی به قووت
به ده‌ستی: وه‌زیر کرمایبیلی ژیر!

....

دیوانی گۆران ل ۳۵۳ تا ۳۵۹

تییینی:

باسی زوحاک که لهم چهن لاپه‌ردها به سوود وه‌رگرتن له شانامهی فیردهوسی ئاماژهی پیکراوه و به‌پیی ههمان سه‌رچاوه کوردیش براوته سه‌ر نژاد و ره‌گه‌زی زوحاک و ههر دوویشیان په‌ست و به‌دکار و چه‌په‌ل و... ده‌سنیشان کراون.

ئایا ئەم زوحاکه ههمان (آستیاکس یا نه‌ژدهاک) بی‌ت که کیان و ده‌ولته‌تی (مادی) له ناوچه‌ی زاگرووس دامه‌زاند، ئەو (ماده‌ی) که به‌دهس (کوروش) کچه‌زای یه‌کیک له پادشاکانی ماد له‌ناو براو و سیستی فارسیم کرایه جینشینیی؟

ئهو باسه، باسیکی به‌ربلاوه و پیویسته به وردی کاری له‌سه‌ر بکریت. ئەگه‌ر بلیم ئەو کاره له توانای که‌سیکی وه‌ک نووسه‌ری ئەم چهن لاپه‌ردها نییه تاوانبار نیم، هیوادارم که‌سانیک که توانایی ئەو کاره‌یان هه‌یه برۆنه ناو ئەو باسه‌وه.

نه‌ورۆزنامه

سه‌بارەت بە نەورۆژ و جەمشید:

بە فر کیانی یکی تخت ساخت
چە مایه بدو گوهر اندر نشاخت
کە چون خواستی دیو برداشتی
ز هامون بە گردون بر افراشتی
چو خورشید تابان میان هوا
نشته برو شاه فرمانروا
جهان انجمن شد بر آن تخت او
شگفتی فرومانده از بخت او
بە جمشید بر گوهر افشانده
مر ان روز را روز نو خوانده

تەختیکی سازکرد شایبی شکۆدار
لە گەوهەر نایاب گەلی بەهادر
بە فەرمانی شا دیوان هەلیانگرد
لە زەمینەو بە سەمایان برد
هەر وەکو هەتاو پادشایی سەرورە
بەسەر تەختەو شاد و بەختەور
خەلک کۆبوونەو لە دەور تەختی شا
سەرسام بوون هەموو لە شادمانی شا
ئەو رۆژە جەمشید گۆنباران کرا
ناوی نەورۆژی بە نەورۆژە نرا

شانامە بەرگی (۱) ل ۲۷

* سەما: مەبەست ناسمان نییە، بەلکو مەبەست ئەوێهە کە لە زەوی بەرز کراوتەو.

ئەو باسە سه‌بارەت بە نەورۆژ باسیکە کە لە چوارچیووی
داستان و ئەفسانەدا، ئەویش دوورە لە راستی! بەداخەو
(نەورۆژ)یش وەک هەرشتیکی دیکە لە روانگەیی فیردهوسی و
شاپەرستانەو هونەری شاکانە. با لە ئەفسانە و شاپەرستی
دوور کەوینەو لە لایەکی دیکە و لە روانەگەییەکی دیکەیشەو لە
نەورۆژ بروانین.

گەرانەو بە پاشەو

با گرێینەو بە ئەو دەورانە کە دەسلاتی زانستی لە ئارادا
نەبوو، وەک ئەمڕۆ ریگاوبان بۆ هاتووچوو هەموار نەبوو،
ماشین، تەراکتۆر، بەرق و تەلەفۆن نەبوو، وەک ئەمڕۆ
دوکتۆر و دەرمان و نەخۆشخانە نەبوو، وەک ئەمڕۆ سیلۆ بۆ
پاشەکەوتکردنی گەنم و دانەویڵە نەبوو.

نەورۆژنامە

نەورۆژ کە ئەمڕۆ وەک جەژنی سەری سال لە کۆمەلگای فارسی
و کوردی ... بەرپۆه دەبریت لە کوێه سەرچاوهی کردوو؟

نەورۆژ یا نەورۆژی شاگان

یەكەمین رۆژی خاكه‌لیو (فەرورەدین) یەكەمین رۆژی ساله. لە
پیشینیان دەگێرنەو کە (جەمشید) یەكەمین کەس بوو ئەم
جەژنەیی بەرپۆه بردوو، لەم رۆژەدا جەمشید دەچیتە جەنگی
دیوکان و پاش تیکشکانیان دەیانکاتە فەرمانبەرداری خۆی.

لەو رۆژەدا جەمشید لەسەر تەختیکی زیڕین دادەنیشیت،
دیوکان تەختەکی دەنێنە سەرشان و هەر ئەو رۆژە لە
(دەماوند)هەو دەگەنە بابل، خەلک بەو کارە سەرسام دەبن و
دەستدەکان بە خۆشی و شادی. پاشان جەمشید وەک پادشا
دریژە بە گەشتەکی دەدات دەروات بۆ ئازەربایجان،
ئێرانییەکان لەم رۆژەدا بە رانمایی جەمشید شکریان لە دارشکر
دەرھینا. جەمشید ئایینی سابییان لە ناو دەبات، هەر لەم
رۆژەدا دەسەکات بە دادپەرورەیی و فەرمان دەدات هەموو زانیان
بۆ راھنمایکردنی بێن بۆ لای. لە نەورۆژنامەییەکا کە بەناوی
(خەییام)هەو نووسراو هۆی دیاریکردنی نەورۆژ بەو جۆرە بوو:
کاتیەک کە زانیان خۆر دوو جۆر سوورانی هەییە، یەکیان
ئەوێهە کە لە هەر (۲۵%۳۶) رۆژیکدا بێتەو ئەو کاتە کە لە
مانگی خاکه‌لیویدا بوو، ناتوانیت بێتەو ئەو کاتەیی کە لێیەو
دەستی بە گەران کردوو و لێی کەم دەبیتەو.

کاتیەک جەمشید ئەوێهە بۆ دەرکەوت ناوینا نەورۆژ و کردیان بە
جەژن، پادشاکانی دیکە و خەلیکش ئەوێهەیان بەرپۆه دەبرد.

کتیبی: {تمدن و فرهنگ ایران از آغاز تا دوران پهلوی، ل ۱۱۲ و ۱۱۳}.

{ سه‌ری سائی عبری

ئهم سه‌ری سائله تایبته به (یه‌هودییه‌کان)

خودا له میسر دا وه‌های به موشه (موسا) و (هارون) وت:

مانگی (نیسان) بو ئیوه یه‌که‌مین مانگ ده‌بیئت، ئهم مانگه یه‌که‌مین مانگی سائله.

سه‌ری سائی زایینی (میلادی)

سه‌ری سائی زایینی (میلادی) تایبته به مه‌سیحییه‌کان

ئه‌وه‌یش به بۆنه‌ی له دایک بوونی (عیسای مه‌سیحه) که به‌ران‌بهره له‌گه‌ل رۆژی بیست‌و‌پینجی ۲۵ مانگی دسامبر، به‌لام رۆژی یه‌که‌می ژانوییه وه‌ک سه‌ری سال دیاریکراوه.

سه‌ری سائی کۆچی

سه‌ری سائی کۆچی تایبته به موسولمانه‌کان

سه‌ره‌تای سائی (کۆچی هه‌تاو) و (کۆچی مانگی) سائی کۆچکردنی (مه‌مه‌مه‌د) رابه‌ری ئیسلامه که له سائی ۶۲۲ی زایینی دا له مه‌که‌وه ده‌رۆن بو مه‌دینه.

سه‌رچاوه: ئه‌نترنیئت

وه‌ک ده‌بینین ئه‌و (۴) (سه‌ری سائله) به پیتی رووداوه ئایینه‌کانه له لایه‌ن خۆدی مرۆقه‌وه دیاریکراوه، هه‌ر کام له‌وانه تایبته به ده‌سته‌یه‌ک له مرۆف، به‌لام (سه‌ری سائی نه‌ورۆزی) پیوه‌ندی به هیچ رووداویکه‌وه که ده‌ستکردی مرۆف بیئت، نییه.

سه‌ری سائی نه‌ورۆزی پیوه‌ندی به سوورانی (گۆی زه‌وی) به ده‌وری هه‌تاو دا هه‌یه. ئه‌گه‌ر وردبینه‌نه له (سه‌ری سائی نه‌ورۆزی) بپروانین، سه‌ری سائی نه‌ورۆزی پیوه‌ندی به هه‌موو که‌سیکه‌وه هه‌یه.

با گه‌رێینه‌وه بو ئه‌و ده‌ورانه که مرۆف یا له ناو جه‌نگه‌ل و ئه‌شکه‌وته‌کاندا ژیاوه یا ئه‌گه‌ر تۆزی ریگه‌ی پیشکه‌وتنی بریئیت له گوند و دیی چهن مائی له شیو و دۆل و دامینی شاخ و کیوه‌کاندا ژیاوه، تاریکی و سه‌رمای زستان به به‌فر و کرپوه و سه‌هۆلبه‌ندانه‌وه بووبیئت به شه‌ریکی چهن مانگه‌ی ژیان. دهرد و ئازار نه‌خۆشی له لایه‌ک، ته‌وابوونی خوارده‌مه‌نی خۆی و تفاق و ئالفی مه‌ر و مالایش له لایه‌کی دیکه‌وه ژیان لی‌کردبیئت به ژان، له‌و بارودۆخه دژواره‌دا سروشت به‌پیتی ژیان خۆی به‌ره‌و گۆران ملی ریگا ده‌گریته به‌ر، به‌ره‌ به‌ره سه‌هۆلبه‌ندان و کرپوه‌ی به‌فر و سه‌رماوسؤل که‌م ده‌بیته‌وه، هه‌وا خۆشی و سه‌ره‌لدانی گژ و گیا ده‌بیئت به جینشینی ئه‌و ژیاوه دژواره و ریگای هاتووچوو بو مرۆف و مه‌ل و موور و مه‌ر و مالات هه‌موار ده‌بیئت. ئهم ده‌ورانه تازه به وه‌رزی به‌هار به‌ناوبانگه که هه‌ر رۆژیکی بو ئه‌و ده‌ورانه سه‌خت و دژواره ژیانیکی تازه و رۆژیکی نوێ واته (نه‌ورۆز) یک بووه.

ئه‌وه‌ی که سه‌باره‌ت به نه‌ورۆز له باسی (نه‌ورۆز یا نه‌ورۆزی شا‌کان) دا زۆر گرنگه، باسی سوورانی زه‌وییه به ده‌وری هه‌تاو دا که ماوه‌که‌ی (۲۵% ۳۶۵) رۆژ ده‌خایه‌نیئت. دیاریکردنی ئه‌و کاته وه‌ک سه‌ری سال و به‌ناوی (نه‌ورۆز) هه‌و له‌و ده‌ورانه‌دا به‌پیتی پێوانه‌ی زانستی ئه‌مرۆی مرۆف جیگه‌یی شانازییه!

سه‌ری سائی (نه‌ورۆزی) و سه‌ری سائی (دیگه)

هه‌موومان ئه‌وه ده‌زانین که له ئه‌مه‌رۆدا چهن جۆر (سه‌ری سال) هه‌یه، نموونه:

۱ - سه‌ری سائی عبری.

۲ - سه‌ری سائی زایینی (میلادی).

۳ - سه‌ری سائی کۆچی هه‌تاوی (شه‌می).

۴ - سه‌ری سائی کۆچی مانگی (قه‌مه‌ری).

مرۆقی (پکه‌ن‌ای)

مرۆقی پکه‌نی که به‌ناوی ئەو ناوچانه‌ی هه‌لکه‌نراون و له‌وێ دۆزرانه‌ته‌وه، ناسراون. به‌هه‌ول و تیکۆشانی (و - س - پ) ئاسه‌وارناسی چینی جو‌مگه‌ی ئەم مرۆقانه له‌ ساڵی ۱۹۲۹ له‌ ئەشکه‌وته‌کانی (چوکوتین) له‌ ۶۰ کیلۆمتری پکه‌ن بینه‌راوه‌ته‌وه، ئەوه دعات به‌دهسته‌وه که ئەوانه یه‌کمیۆن ساڵ پێش ژیاون.

به‌وته‌ی (ئه‌سخۆلۆس) ۱ ی شانۆنوسی یۆنانی (پرومیتوس) ۲ یه‌که‌مین که‌س بوو که چلیک (گه‌ون‌ای به‌ گری گریکانی دوورگه‌ی (لیموس) ۳ داگرسان. له‌ داستانه‌کانی یۆنانی دا (پرومته) به‌ خوای ئاگر دانراوه، پرومته ئاگر له‌ ئاسمانه‌وه دهرفینیی و ده‌يدات به‌ مرۆق، هه‌ر به‌و هۆیه ده‌که‌وینته به‌ر نهرته‌ی (ژینوس).

زیئوس له‌ پێشدا (پاندر) به‌ (مجریک) پر له‌ دهرد و ئازار و نه‌خۆشینه‌وه دهنیرییت بۆ لای پرومته، به‌لام پاندر ۱ به‌هۆی دانای و زاناییه‌وه به‌ کاره‌که‌ی زیئوس دهنانییت. پاشان زیئوس پرومته وه‌ک تاوانباریک له‌ کیتی (قاف - قه‌ققاز) به‌ (هفستوس) ۲ ده‌به‌ستیتته‌وه به‌ به‌ردیک و سزای هه‌تاه‌تایی بۆ ده‌بریتته‌وه و دالیکی بۆ دیاری ده‌کات که هه‌موو کاتیک به‌ دهنووک جه‌رگ و هه‌ناوی ونجرونجری بکات و دووباره زیندوو بیتته‌وه. پاش ئەشکه‌نجه و ئازاریکی بێپایان (هه‌راکلۆس) داله‌که ده‌کوژێ و پرومته ئازاد ده‌کات و زیئوسیش لیخۆش ده‌بییت و ده‌یبه‌خشیت. ئاگریک که پرومته پێشکه‌شی کرد به‌ مرۆق هوشیاری و دانایی بوو. ئەوانه‌ی که باسمان کرد ئەفسانه‌یه‌ک بوون سه‌باره‌ت به‌ په‌یدا بوونی ئاگره.

1 – Aeschylus 2 – Promethee 3 – Lemnos

پاندر: ناوی ژنیکی ئەفسانه‌ی یۆنانه

هفستوس: پارچه ئاسنیکه وه‌ک که‌مه‌ربه‌ند که بۆ به‌ستنه‌وه به‌کار دهرییت.

ئاگر

با سه‌باره‌ت به‌ دۆزینه‌وه‌ی ئاگر تماشای ئەو چه‌ن دێره‌ بکه‌ین:

شارستانییه‌ت و فه‌رهنگی پێش میژوو

{هه‌رکاتیکیک باس له‌ شارستانییه‌تی (پێش میژوو) بکرییت مه‌به‌ست ئەو ده‌ورانه‌یه که هێشتا خه‌ت نه‌دۆزراوه‌ته‌وه، ئەوه‌ی که ئێمه ده‌باته‌وه ده‌ورانی (پێش میژوو) پاشماوه‌ی ژیانی ئەشکه‌وت نیشینه‌کانه که له‌ به‌لای زهمانه به‌ دوور بووه و به‌ هه‌ول و تیکۆشانی ئاسه‌وارناسه‌کان له‌ دلای زه‌وی دهره‌ینه‌راوه و که‌وتووته به‌ر ده‌ست خوینکارانی ئەو باسانه.

ئەوانه یادگاری باوباپیرانی ئێمه‌ن. له‌گه‌ل ئەوه‌دا که زۆر که‌من، به‌لام گه‌لی گرانبه‌هان و کاردانه‌وه‌یان هه‌یه له‌سه‌ر میژووی هه‌زاران ساڵ پێش ئەمه‌رۆی جهان. ئەو شتانه ئەوه بۆ ئێمه روون ده‌که‌نه‌وه که مرۆقی (سینانترۆپوس) ۲ که له‌ ئەشکه‌وته‌کانی (چینی باکوردا) ژیاون، ئاگریان ناسیوه. له‌ ئەشکه‌وتی (چوکوتین) ۱ پاشماوه‌ی ئیسکی مرۆقی (سینانترۆپوس) له‌ په‌نای کوانووی ئاگردا دۆزراوه‌ته‌وه. ده‌سته‌یه‌کی دیکه له‌ سه‌ر ئەو باوه‌رن له‌ ئەشکه‌وته‌کانی ئەفریقای خواروو که جیگای ژیانی ده‌سته‌یه‌ک له‌ مرۆق به‌ناوی (ناسترالوپیتکوس پرومیتوس) ۲ (پرومیتوس) بووه، نیشانه و ئاسه‌واری وه‌هایان ده‌سکه‌وتوووه که ئاگریان به‌کار بردوووه. بێگومان کاتیکی که مرۆق ئاگری دۆزییه‌وه زۆربه‌ی گيروگرفته‌کانی ژیانی چاره‌سه‌ر کرد. ئاگر بوو به‌ هۆی ئەوه که جان‌ه‌وه‌ره دهنده‌کان نه‌توانن شه‌وانه زیانیان پێبگه‌یه‌نن. ئاگر له‌ سه‌ره‌تادا له‌ لای مرۆق به‌ راده‌یه‌ک پیرۆز بوو که وه‌ک خودا شتایش ده‌کرا و له‌ جه‌ژنه‌کاندا ریزیان ده‌گرت.

1 – Prehistory 2 – Sinanthropus
3 – Chou Koutin 4 – Australopithigus

مرۆف بە یارمەتی ئاگر خواردنی سازکردوو، بە یارمەتی ئاگر خۆی لە گیاندارە جەنگەلییەکانی وەک شیر و بەبر ... پاراستوو، بە یارمەتی ئاگر خۆی گرم داهیناوه تا کەمتر دووچاری ئازار و نەخۆشین بێت، ئاگری وەک کەرەسەیی رووناککردنەوهی ریگابان بەکار بردوو. لە ئەمڕۆ ئاگر لە چوارچێوهی ئەوانە دەرباز بوو، لە بەشی پیشەسازی بەناوی (ئینترژی - وزە سووتان) مەزنترین دەور لە پیشکەوتنی ژیانی مرۆفدا دەگیرێت و بە کورتی بە کوردی ئاگر و نەورۆز لڤەدوانەن!

بەلام بە بۆچوونی هەندێ لە زانایان ئاگری بەهۆی گرکانەوه کە لە زەوییهوه سەری هەلداوه کەوتووتە دەس مرۆف یا بە هۆی هەورەتریشکەوه، هەرودها بە هۆی گەرمی هەوا و گرگرتنی گژوگیای وشکەوه ئاگر کەوتبێتە دەس مرۆف. ئاگر بووتە هۆی پیشکەوتنی مرۆف لە هەر بوارێکی ژیاندا.

سەرچاوه: کتیی {تمدن و فرهنگ ایران از آغاز تا دوران پهلوی، ل ۷ و ۸}.

نەورۆز هیمایی نازادینخوازی

لە ناو ئەو نەتەوانەیی کە نەورۆز سەری سالی تازەیانە، نەورۆز پیناسەیهکی دیکەیشی هەیە، ئەو پیناسەیش سنبولی دژی ستەمکار و زۆردارییه.

بۆچ نەورۆز وەها پیناسەوه کراوه ؟

بە هاتنی نەورۆز ئەو ژیانه سەخت و دژوارە کە لە وەرزی زستاندا فەرمانپەرەوای دەکرد، دەسەلاتی لاواز دەبێ و ژیاان بۆ بوونەوهرەکان بەگشتی و مرۆفیش بەتایبەتی ئاسان دەبێ و هەست بە ئاسوودەیی دەکەن. هەر ئەوه مژدەیی دەدات بە ژێردەستەکان کە ژیاانی ژێردەستەیی کۆتایی پیدیت و دەسەلاتی ستەمکار و زۆردارن بەرەو تیکشکان دەرات.

نەورۆز و ئاگر

هیچ نەورۆز و سەری سالیکی بەبێ گرۆبلیتەسەیی ئاگر بەرپێوه نەبراه. ئەوهیش هەر ئەگریتەوه بۆ ئەو ژیانه سەخت و دژوارە زستانییهی کە مرۆف بوویەتی. لە وەرزه دا ئاگر مەزنترین بشتیوان و پەناگای مرۆف بووه!

ئه‌گه‌ر له‌و باسه‌ی فارسه‌کان سه‌باره‌ت به‌ نه‌ورۆز و جه‌مشید بکۆلینه‌وه، ده‌کرێ بیژین ئێرانیه‌کان که فارسه‌کان خۆیانی پێناسه ئه‌که‌ن نه‌ک خاوه‌نی جه‌ژنی نه‌ورۆز نین، به‌لکو دژایه‌تی جه‌مشیدیان کردووه. با سه‌باره‌ت به‌و باسه له‌و چه‌ن هۆنراوه بروانین:

تبا‌ه شدن روزگار جمشید

از آن پس برآمد از ایران خروش
 پدید آمد از هر سوی جنگ و جوش
 سیه گشت رخشنده روز سفید
 گسستند پیوند با جمشید
 برو تیره شد فره ایزدی
 بکژی گرانید و نا بخردی
 پدید آمد از هر سوی خسروی
 یکی نامداری ز هر پهلوی
 سپه کرده و جنگرا ساخته
 دل از مهر جمشید پرداخته
 یکایک از ایران برآمد سپاه
 سوی تازیان برگرفتند راه
 شنودند کآنجا یکی مهتر است
 پر از هول شاه ازدها پیکر است
 سواران ایران همه شاه جوی
 نهادند یکسر بضحاک روی
 بشاهی برو آفرین خواندند
 ورا شاه ایران زمین خواندند
 کی ازده‌ها فاش بی‌آمد چو باد
 بایران زمین تاج بر سر نهاد
 از ایران و از تازیان لشکری

ده‌سه‌لاتی جه‌مشید به‌ره‌و نه‌مان

پاشان له ئێراندا بوو به‌ ناژاوه
 بوو به‌ جه‌نگوه‌را له‌ هه‌ر لاوه
 رۆژی رووناک بوو به‌ تاریکی
 له‌گه‌ل جه‌مشیدا بوو به‌ ناکۆکی
 یزدانی مه‌زن رووی لیۆمه‌ر گێپا
 ئارامی لی‌کرد به‌ جه‌نگ و هه‌را
 پاشاگه‌ردانی رووی کرده ولات
 ئه‌وه‌ی که هه‌ببوو هه‌یزوده‌سه‌لات
 ئاماده‌ی ئه‌کرد له‌شکر و سپا
 هه‌تا بجه‌نگی له‌گه‌ل جه‌مشیدا
 له‌ ئێران‌ه‌وه له‌شکر و سپا
 له‌بو لای عه‌ره‌ب که‌وتنه‌ ریگا
 بیستبوویان که‌سیک وا له‌وێ
 خاوه‌ن ده‌سه‌لاته و پی‌گه و جی
 بو‌ په‌یداکردنی شایه‌ک بو‌ ئێران
 چوونه لای زوحاک سواران هه‌موویان
 ئه‌ویان کرد به‌ شا به‌ شای خۆیان
 تا فه‌رمانه‌وا بی‌ت له‌ خاکی ئێران
 هه‌ر وه‌ک ئه‌ژده‌ها بو‌ ئێران رو‌یشت
 تاجی نایه سه‌ر له‌بان ته‌خت دان‌یشت
 له‌شکرێکی ساز کرد عه‌ره‌ب و ئێرانی

نه‌ورۆزی ئێرانیه‌کان؟!

سه‌باره‌ت به‌ نه‌ورۆز، له‌ کۆتایی وه‌رزی زستان و هاتنی به‌هار ماسمیدیای فارسی ئه‌که‌ونه‌ چالاکی و ئه‌و بانگه‌وازه ئه‌که‌ن که (عید باستانی نوروژ که جمشید بنانیا‌نگذار آن بوده است متعلق به ایرانیها میباشد، افغانها و کردها هم مراسم نوروزی را اجرا و آنرا گرامی میدارند). له‌ گه‌لی سه‌رچاوه‌دا ئاماژه به‌و هۆنراوه‌ی فیردهوسی سه‌باره‌ت به‌ نه‌ورۆز ئه‌که‌ن:

به‌ فر کیانی یکی تخت ساخت
 چه‌ مایه‌ بدو گوهر اندر نشاخت
 که چون خواستی دیو برداشتی
 ز هامون به‌ گردون بر افراشتی
 چو خورشید تابان میان هوا
 نشته برو شاه فرمانروا
 جهان انجمن شد بر آن تخت او
 شگفتی فرومانده از بخت او
 به‌ جمشید بر گوهر افشان‌دند
 مر ان روز را روز نو خوان‌دند
 سر سال نو هر‌مز فروردین
 بر آسوده از رنج روی زمین
 بزرگان به‌ شادی بیاراستند
 می و جام و رامشگران خواستند
 چنین جشن فرخ از آن روزگار
 به‌ ما ماند از آن خسرو یادگار

ته‌ختیکی سازکرد شایبی شکۆدار
 له‌ گه‌وه‌ر نایاب گه‌لی به‌هادار
 به‌ فه‌رمانی شا دیوان هه‌لیانگه‌رد
 له‌ زه‌مین‌ه‌وه بو‌ سه‌مایان برد
 هه‌ر وه‌کو هه‌تاو پادشایی سه‌روه‌ر
 به‌سه‌ر ته‌خته‌وه شاد و به‌خته‌وه‌ر
 خه‌لک کۆبوونه‌وه له‌ ده‌ور ته‌ختی شا
 سه‌رسام بوون هه‌موو له‌ شادمانی شا
 ئه‌و رۆژه جه‌مشید گۆلباران کرا
 ناوی نه‌ورۆزیش له‌و رۆژه‌ نرا
 رۆژی یه‌که‌م له‌ وه‌رزی به‌هار
 زه‌وی ره‌ها بوو له‌ ئیش و ئازار
 کۆریان ریکخست ده‌سه‌لاتداران
 بو‌ مه‌ی نۆشی و به‌سته‌وه‌هیران
 بو‌مان به‌جی ماوه جه‌ژنیکی پیروژ
 له‌ لای جه‌مشیدو به‌ناوی نه‌ورۆز

شانامه به‌رگی (۱) ل ۲۷

* سه‌ما: مه‌به‌ست ئاسمان نییه، به‌لکو مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که له‌ زه‌وی به‌رز کراوته‌وه.

بهره‌و نه‌ورۆز

گزین کرد گردان هر کشوری
سوی تخت جمشید بنهاد روی
چو انگشتی کرد گیتی بروی
چو جمشید را تخت شد کندرو
بتنگ آوریدش جهاندار نو
برفت و بدو داد تخت و کلاه
بزرگی و دیهم و کنج و سپاه
نهان گشت و گیتی برو شد سپاه
سپردش بضحاک تخت و کلاه
چو صد سانش اندر جهان کس ندید
ز چشم همه مردمان ناپدید
صدم سال روزی به دریای چین
پدید آمد آن شاه ناپاک دین
چو ضحاکش آورد ناکه بچنگ
یکایک ندادش زمانی درنگ
باره مرورا بدو نیم کرد
جهانرا ازو پاک و بی بیم کرد

له هه‌موو شوینیک له جه‌نگاوهرانی
پاشان هیرشی بۆ سه‌ر جه‌مشید برد
جهانی ئه‌وی هه‌موو داگیرکرد
جه‌مشید که زانی ده‌وری گیراوه
توانای نه‌برد و جه‌نگی نه‌ماوه
باره‌گای جیه‌شت به ته‌خت و تاجه‌وه
به سه‌روهت و سامان و سپا و گه‌نجه‌وه
ده‌رباز بوو پاشان خۆی بۆ شارده‌وه
تاج و ته‌خته‌که‌ی بۆ زوحاک مایه‌وه
هه‌تا‌کو سه‌د سال کسه‌س نه‌یده‌زانی
به مال و جیگه و شوینی ژیانی
له پاش سه‌د سال له ده‌ریای چین
به‌یدا بوو ئه‌و شای بیدین و ئابین
کاتی که زوحاک ئه‌وی کرد په‌لبه‌س
ده‌رفه‌تی نه‌دا کوشتی ده‌موده‌س
به هه‌ره کردی به دوو که‌رته‌وه
کارنامه‌ی ژیانی گشت ره‌شکرده‌وه.

***

تۆی ئیرانی (فارس) ئه‌رۆی زوحاک‌ی عه‌ره‌ب دینی بۆ له‌ناو
بردنی جه‌مشید، زوحاک به یارمه‌تی تۆ جه‌مشید ئه‌گریت و به
هه‌ره ئه‌یکات به دوو که‌رته‌وه! ئیستایش ئه‌لیت: (عید باستانی
نوروز متعلق به ایرانیان است).
جه‌ژنیان کردووه به عید و:

در سایه ایزد تبارک
عید شما مبارک.

حلول عید نووز را به شما تبریک میگویم ....

مام نه‌ورۆز

مام نه‌ورۆزی کۆل به‌کۆل
 ئەبرئ ریگای دهشت و دۆل
 ئەشیلی به‌فری کویستان
 روو ئەکاته کوردستان

له‌به‌ر ده‌رکی هەر مالی
 رائه‌وه‌ستی تۆزقالی
 ئەلی به‌گیژ و کورپان
 ئەلی به‌گه‌نج و کالان

سه‌به‌ی رۆژی پیرۆزه
 رۆژی جه‌ژنی نه‌ورۆزه
 برون بیئن ئیوه‌یش دار
 بۆ پیشوازی له‌به‌هار

با بکه‌ینه‌وه‌ ئاگر
 کانگای پلیسه و گپ
 له‌ده‌ور گپ و پلیسه
 رائه‌ویستین به‌ده‌سه

به‌به‌سته و گۆرانی
 به‌خه‌نده و شادمانی
 ئەلین به‌خه‌لکی جهان
 شاد بن ئیوه‌یش، هه‌مووتان!

له‌و کاته‌دا منالان
 هه‌موو به‌چه‌پله‌ لیدان
 دینه‌ده‌رۆ له‌مالان
 ئەلین پیکه‌وه‌ هه‌موان

مامه‌نه‌ورۆز هاته‌وه
 نه‌ورۆزانه‌ی هینایه‌وه
 بژی، بژی مام نه‌ورۆز
 نه‌ورۆز له‌هه‌مووان پیرۆز!

نهوړۆز

جهژنه ئەمپۆ، جهژنی نهوړۆز
رۆژیکه بۆ ژيان گهلیک پیرۆز!
رۆژی دهربرینی ههسته و سۆز
جهژنه ئەمپۆ، جهژنی نهوړۆز

رۆژی ستهمکار و زۆردار نییه
جهژنی له دایکبوونی شاکان نییه
رۆژی ئیبراهیم و زهردهشت نییه
جهژنی کریسمهس و میعراج نییه

جهژنه، جهژنی سروشت
چهژنی زهمینی به برشت
بۆ ئەم کاره زهوی بیوچان
سالیک ئەپروا بهبی وهستان

به دهوری تاودا ئەگهڕی
لیزمه ی تیشک وهرئهگړی
خۆی به باشی پاراو ئەکا
ریگا بۆ ژيان ههموار ئەکا

مهل و موور و دارودرهخت
ئاژهل و مرۆ ئەکا خوڤشهخت
جهژنه ئەمپۆ، جهژنی نهوړۆز
له ههموو کهس، ببیت پیرۆز!

نهوړۆز و بههار

ئه مپۆ رۆژی پیرۆزه
ئه مپۆ، جهژنی نهوړۆزه
نهوړۆز سهههتای ساله
وهرزه کهیشی بههاره

بههار وهرزی شیرینه
دهشت و چییا رهنگینه
مه لان بیچوو هه لئین
له نیو باخان ئەخوین

درهختان چرۆ ئەکا
گول و میوه دهرئهکا
شار و گوندان سهههانسهر
پر له بههره ی خۆی ئەکا

هاری تهراکتوری دهشت
چوونی خه لکی له بۆ گهشت
دهنگه دهنگی بهرخ و کار
گه لی خوڤشه له پاش وهشت

ئه مپۆ رۆژی پیرۆزه
ئه مپۆ، چهژنی نهوړۆزه
نهوړۆز سهههتای ساله
وهرزه کهیشی بههاره.

نەورۆز

زستانم بىنى
لەبەر تريفەى مانگەشەو
دانىشتبوو، بە دووگيانى

ئارام و لەسەرخۆ
كراس و پاپەجانەى زيويىنى
ئەچنى

وتم: كۆرپەكەت
چى ناو ئەنى؟
وتى: نەورۆز.

وتم: گويزەبانە
چيمان پىئەدەى؟
وتى: گولەگەزىزەى نەكەرۆز.

وتم: تريفانەوئەكەى لەتۆ،
گراس و گۆرەبىيەكان لە ئەو
گولەگەزىزەش لە گشت ھۆز
ببىت بىرۆز!

نەكەرۆز: ناوى كىويكى كوردستانە لە ناوچە سەقز

نەورۆز و نەورۆزانە

نەورۆز ھات
گولى بۆ تۆ، ھانى
بۆ منىش، چاوەروانى

نەورۆز ھات
شادى بۆ تۆ، ھانى
بۆ منىش، چاوەروانى

نەورۆز ھات
خۆشەويستى بۆ تۆ، ھانى
بۆ منىش، چاوەروانى

خۆشەويستم
چاوەروانم، بە نەورۆزانەيەك
كۆتايى بىت بە چاوەروانى.

نوروز در کردستان

منتظری که بگویم سال جدید مبارک باد؟
کهنه رفته کدام و کدامت، که نو باد؟
خدا همان خدا است و ما هم عبود قبل
از این شادیء مهملی فکر در قفس مانند!

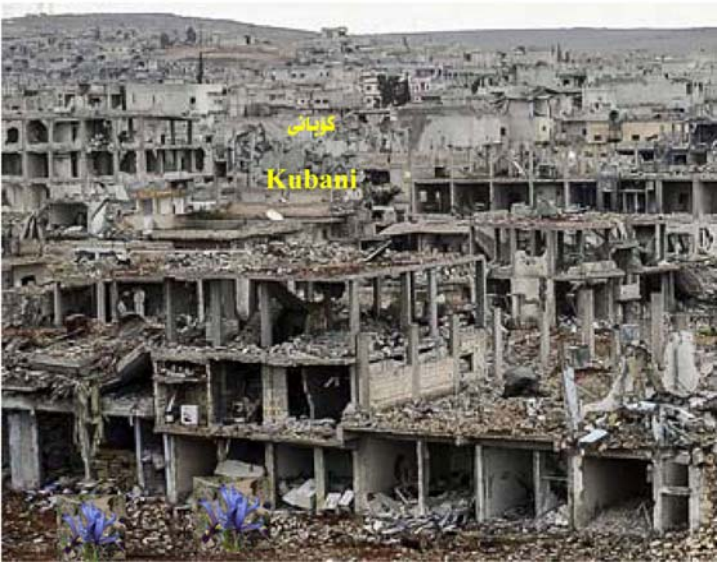

به امید روزی که (درخت) جدایان خونخوار، خونکردار و خونرفتار
کره‌زمین (سیرخون)‌گردد تا جهان در کل، آسیا و افریقا و (کوبانیهای
کردستان) هم بطور اخص دیگر به بهانهء جنگ با (داعش و ...
خودساخته) از این بیشتر ویران ننمایند و مردم و دیگر جانداران مثل
سگ، گرگ و انواع پرندگان و خزندگان را در خون غوطه‌ور ننمایند!
به امید آن روز.

۲۰۱۵/۳/۱۲

نه‌وروز له کوردستان؟

چاوه‌روانی که بلیم سالی تازهت پیروز بی؟
چی رۆیوه، چی هاتووو که تازه بی؟
خوا ههر خوییه و مه‌ش کۆیله‌که‌ی پیش
سه‌رم له‌م شادیکردنه‌ت گێژ نه‌بی!

به‌و هیوایه (دره‌ختی) خوا خون‌نریژ و خون‌نوش و خون‌پوشه‌کانی گۆی
زه‌وی (تیر‌خوین) بی تا جهان به‌گشتی، ناسیا و نه‌فریقا و
(کۆبانییه‌کانی کوردستانیش) به‌تایه‌تی ئیتر به بیانووی له‌ناوبردن
{(داعش و ... ده‌سکرده‌کانی خوینان)} له‌وه زیاتر ویران نه‌که‌ن و
خه‌لکه‌که‌ی و بوونه‌وه‌ره‌کانی دیکه‌یشی به سه‌گ و گورگ و نازهل و مه‌ل
و مووره‌وه له خوینا نه‌گه‌وزینن! به هیوای نه‌و رۆژه.

۲۰۱۵/۳/۱۲

وه‌لامی نامه‌یه‌کی نه‌ورۆزی

دۆستی خوشه‌ویستم ن، ش

ئهم کاته و گشت کاتیکت شاد، ئاواتم ئه‌وه‌یه‌ی ئیان به
ئاره‌زوت بی! کارته جوانه نه‌ورۆزییه‌کته، له‌گه‌ل
نامه‌که‌ی که باسی هاتنی شه‌مال و توانه‌وه‌ی به‌فر
ئه‌کات، گه‌یشته ده‌ستم. ئه‌مه‌وی به‌و چه‌ند دیره وه‌لامی
نامه‌که و هه‌سته جوانه‌کته بده‌مه‌وه:

به‌هیوای شه‌مالیکم، رنۆکان برۆخینی
به‌سته‌له‌ک و ریه‌ندان، ریه‌ندان هه‌لته‌کینی!

به‌هیوای شه‌مالیکم ئه‌رخه‌وانه سوور وه‌ریخا
ته‌پۆلکه و چیا پاک کاته‌وه،
دمه‌لی سه‌ر جاده و کۆلانان هه‌لته‌کینی!

به‌هیوای شه‌مالیکم تۆوی شادی له‌ دلا بچینی
ئاگری بگه‌شینیته‌وه – شه‌وه‌زنگ بسووتینی،
نه‌ورۆزیکی شاد بو هه‌موومان به‌ دیاری بینی!

به‌هیوای نه‌ورۆزیکم
کۆیله‌دار به‌ده‌س کویله – دابه‌زینی
باسکم له‌ گه‌ردنی دۆستان بئالینی
به‌ فرمیسکی خوشه‌ویستی
له‌ جیی هه‌ر درکه ژه‌نگاوییه‌ک
هه‌زاران گۆلخه‌نده‌ران برۆینی
به‌هیوام، به‌هیوام، به‌هیوا!

ستۆکهۆلم – سه‌عی

نه‌ورۆز

نه‌ورۆزه ئه‌مرپۆ
سالی تازه هاته‌وه
رۆژی هه‌ول و ته‌قالا و
کارکردن هاته‌وه

سه‌یری شاخ و داخ و که‌ژ که
به‌فره‌کان چۆن چوونه‌وه
جوگه‌له و کانی بناران
سه‌رله‌نووی پاک ئیانه‌وه

مه‌ل و موور و گشت بوونه‌وه‌ر
شاری و گوندی پاک سه‌رانسه‌ر
به‌سته ئه‌لین له‌بو ئیان
خه‌نده و شادی نابرنه‌وه.

کوئله چوارشه‌مه‌مه

کوئله چوارشه‌مه‌مه‌ی کوئتایی ساله
 ئاگریک ئەکه‌ینه‌وه له‌و یاله
 ئاگریک بلێسه‌که‌ی هین بله‌ند بی
 در بدا به تاریکی هه‌زار ساله

کور و کچ، ژن و پیاو
 مه‌زن و منال، پیر و لاو
 بزه له لیو، شادی له دل
 دەس له‌نیو دەس، مژده له چاو

به سیره‌ی زورنا
 به گرمه‌ی ده‌هۆل
 به هۆره و حه‌یران
 به‌ره‌و دهشت و دۆل

ئه‌به‌ین له‌گه‌ل خو چێوی گر کرتوو
 نه‌ک گرێ تاک، تاک، گرێ یه‌کگرتوو
 له‌گه‌لیا ئه‌به‌ین بۆنی به‌هاران
 له کوردستانۆ بۆ هه‌موو جهان

ئه‌لێین پیروژ بی نه‌ورۆز و به‌هار
 ژیانته‌ هه‌ر گۆل بی و ده‌وریشته‌ گولزار
 ئاشتی و ئارامی چرای ریگاته‌ بی
 هه‌ستی هاوکاری هه‌مای ژیانته‌ بی!

زستان ماڵ ناوا

له زستان بیزاری
 ئاشقی به‌هاری
 شه‌یدای شیناوه‌رد
 که‌یلی گۆلزاری؟

به‌هاری ره‌نگین
 گولزاری نه‌خشین
 ئه‌شق و دلداری
 به‌به‌فرۆ ئه‌ژین!

کونی نه‌هات

چهن زستانمان نایه چال
سروهی به‌هاری ههر نه‌هات

چهن نه‌ورۆزمان به‌پیکرد
رۆژیکی نوئ قهت هه‌لنه‌هات

چهن کاروانمان که‌وته ری
تاقه که‌پریکی گیر نه‌هات

چهن دوژمنمان تیشکان
سه‌رکه‌وتنمان وه‌دی نه‌هات

سوئسکه و که‌وی به‌هاران
راوچی نییه که‌ راوی ئەکات

بانگی شومی خو خۆرییه
راوچییان دلشاد ئەکات

که‌وی ره‌سه‌نی به‌نه‌نان ههر ئەفری
سه‌دان راوچیش شوینی هه‌لکات!

ئه‌و که‌وه‌ی وا که‌وییه ، سه‌ر نه‌وییه
نفره‌تی که‌ن ، ناوی بنین کونی نه‌هات!!

کوا به‌هار؟

کوا به‌هار؟
کوا چرۆی دار؟
کوا هه‌لپه‌رینی نیو گولزار؟
کوا قاقا و پیکه‌نینی دل‌به‌ر و دل‌دار؟

چهن سه‌ختیمان هه‌تابه‌ر
چهن زستانمان برده‌سه‌ر
چهن زۆردارمان کرده‌ده‌ر
که‌چی ، ههر ئاواره‌ین و ده‌ریه‌ده‌ر

کوا به‌هار؟
کوا چرۆی دار؟
کوا هه‌لپه‌رینی نیو گولزار؟
کوا قاقا و پیکه‌نینی دل‌به‌ر و دل‌دار؟

کوا
کوا،
کوا؟

کانیاو و ئاو

له‌گه‌ڵ پیناسه‌یه‌کی بچکۆله‌ی ئاو:

کاتی‌ک باران ئه‌باری
به‌خۆپرهم دیته‌ خواری
هه‌نێ ئه‌چی بۆ ده‌ریا
هه‌نێ به‌ ناخی زه‌ویا

ئه‌ویش پاش مه‌وه‌یه‌ کورت
دیتۆ ده‌رۆ ده‌ستووبرد
ئه‌بێ به‌ کانیاوی جوان
ئه‌بێ به‌ چاوگه‌ی ژیان

کانیاو جیگه‌ی ئاو
سه‌وزی له‌ لا روواوه
کاتی له‌ ئاو ئه‌روانی
به‌ ره‌نگه‌که‌ی نازانی

له‌ سوورا سوور ئه‌نوینی
له‌ شینا شین ئه‌نوینی
له‌ سه‌وزا خۆی سه‌وز ئه‌کا
یاری به‌ چاومان ئه‌کا

کاتی سه‌یری بالای که‌ی
له‌ بالایشی تیناگه‌ی
له‌ جیی چووک، چووک ئه‌نوینی
له‌ جیی زل، زل ئه‌نوینی

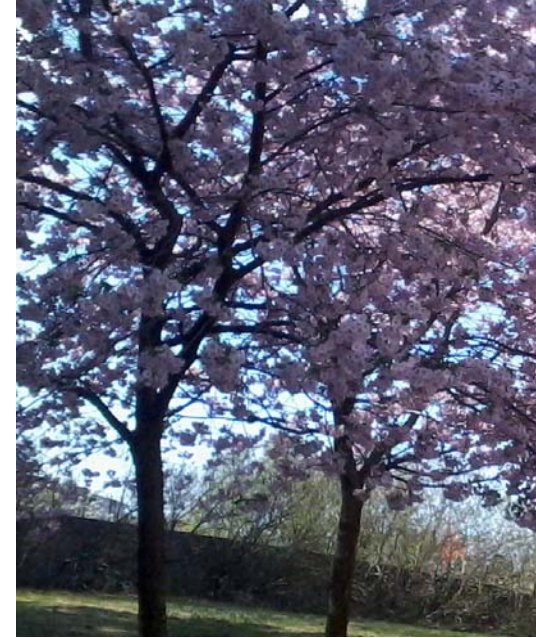
ئاو هه‌رچی کات شیرینه
سه‌رچاوه‌ی ژیان و ژینه
هاوین له‌ کاتی گه‌رمان
سه‌هۆله‌ له‌ به‌رده‌ستمان

ئهو ئاو سه‌ارد و جوانه
له‌ دوو گازه‌ بیزانه
ئۆکسیژن و هیدروژن
چه‌ند سالیتیر ئه‌یخوینن.

زستان و بهار

چرۆ و سیخوار
درهختان دانه‌پۆشی
یه‌کیان ئه‌بێ به میوه
ئه‌وی دی وهک کریستال ئه‌درهوشی!

Vinter och vår

Rimfrost och knoppar
täcker och täckt träd
en annan blir frukt och
andra glittrar som kristall.

Täck: täckt- täckare- Vacker natt – behaglig

Från Samistan till kurdistan

**Från Kebnekaise ska jag
flaxa och flyga till Ararat,
till Shahå, Dalahå och
Chelcheme där jag levde glatt**

**Jag tar Fjällsippor från Sammistan
till barnen i Kurdistan
där ifrån hämtar jag Gezizeblommor
och skänker de till barnen i Samistan**

Gezizeblommor : Iris
Ararat, Shahå, Dalahå, Chelcheme de är fyra berg

له سامیستان بۆ کوردستان

له (کبنیکه‌یسه) وه
بال ئەگرمه‌وه بۆ ئارارات،
بۆ شاهۆ، بۆ دالاهۆ،
بۆ چلچمه‌یه‌ی روژانی هات

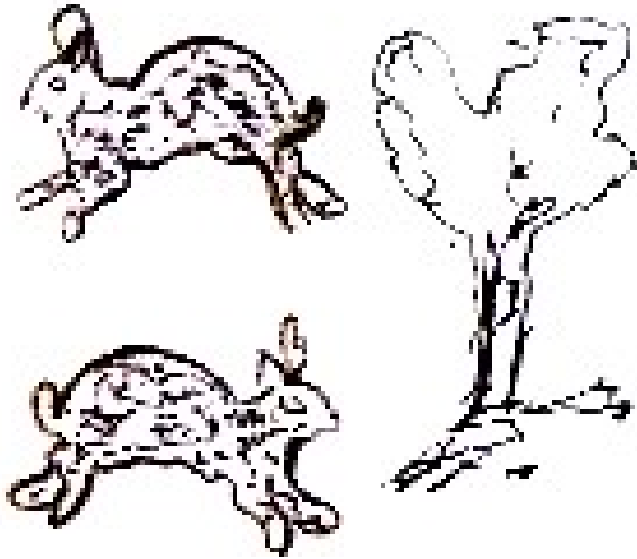
(فییه‌لسپی) یه‌که‌ی سامیستان
ئه‌به‌م بۆ منالانی کوردستان
گوله‌ گه‌زیزه‌ی ئه‌و دياره
ئینمه‌وه بۆ لاوانی ئه‌م بيشه‌زاره.

فییه‌لسپی ناوی گۆنیکه‌ی به‌هارییه
(کبنیکه‌یسه) ناوی کۆنیکه‌ی له‌ به‌شی سه‌ره‌وه‌ی سوید.
سامیستان – سامه‌کان – نه‌ته‌وه‌یه‌کن که له سوید، نورویژ و فه‌نلاند و روسیه‌یه.
ئهو وینه له ئەنترنێت وەرگیراوه.

Den stilla natten

Himlen är tydlig och klar
Månen lyser
Tjärnorna glittrar
Snön blinkar som kristall
Två tjocka kaniner
Hoppa O hoppa
Och jag tittar O tittar

شهویکی نارام

ئاسمان شینه و پاک سامان
بی بروسکه و ناله‌نال
مانگ له ئاسمان ئەشنیتته‌وه
ئەستیره‌یش ئەبریسکینه‌وه
به‌فری ژیر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و
یاری ئەکا به نووچکه‌خه‌و
دوو که‌رویشکی جوانی خرین
دین و ده‌رۆن به قونه‌قون
منیش چاوم له وانه
دیمه‌نه‌که‌ی زۆر جوانه.

چله‌ی هاوین

سه‌ما هاته خوار بۆ باوشی، ده‌ریا
 ده‌ریایش چووه‌سه‌ر، چووه‌ ئامیزی سه‌ما
 له لانه‌ی ده‌ریادا نه‌ستیران، نه‌جریوتنن
 شه‌پۆلانیش، نووستون له‌سه‌ر رانی سه‌ما

نه‌مشه‌و رۆژه، له‌ مه‌ئبه‌ندی ئابیسکو
 کور و کچ، پیر و جوان – بیدارن
 وان له‌ کۆری سه‌ما، له‌ خه‌م بیزارن
 وه‌ره‌ با سه‌ما که‌ین من و تۆ، له‌ به‌ر تاوی ئابیسکو

Midsommarafton

Himlen kommer ner i havet
 Havet går upp i himlen.
 Stjärnorna glittrar i havet
 vågorna vilar i himlen

Det är midsommarafton i kväll
 alla är vakna i kväll
 kom och dansa i kväll.
 Det är Abiskodagen i kväll

***

ئابیسکو: ناوی کتۆیکه له سه‌رووی سوید.
 له مانگی (Juni) دا رۆژ له ناوچه‌ی ئابیسکو ئاوا نابیت.

Bild från internet
 I juni månaden solen går aldrig ner i Abisko området.

مامه تۆمته

کولو کولو به‌فر دیته خوار
له‌سه‌ر کێو و بان ده‌ریا و بی‌شه‌زار
هم‌موولا کپ و کپ و بی‌ده‌نگه
به‌لام، ده‌لورینی گورگه هار

مامه تۆمته‌یش سه‌رخۆ
وا به‌ریوه به‌ره‌و دیهات و شار
به‌کۆلییه‌ویه گونیه‌کی گه‌وره
پره له دیاری جوان و نوقلی مه‌زه‌دار

تۆمته، پاپا نئیولی سه‌ری سالی زاینیه که دیاری ده‌دات به منالان

Farbror tomte

**Det dalar ner stora snöflingor
På berg, i havet och skogar
hela området är mörkt och tyst
men rabiata vargar ylar**

**Farbror tomte sakta, sakta
är på väg till städer och byar
har på ryggen en stor säck
det är full av godis och klappar**

وینه له نه‌ترنیت

مام به‌فرینه

زستانه به‌فر ئه‌بارئ
تاوئ ئارام
تاوئ تون
به کۆمه‌ل دیته خوارئ

منیش وام له کۆلان
له‌گه‌ل دۆست و هاڤه‌لان
یاری ئه‌که‌ین بیوچان
به گۆرانی چه‌پله‌لیدان

دروس ئه‌که‌ین مام به‌فرینه
چونکه جوان و شیرینه
نانی پینئه‌ده‌ین پرسی نه‌بی
دائه‌پۆشین سه‌رمای نه‌بی

به‌لام، به‌ره‌به‌ره چووک ئه‌بیته‌وه
له پینش چاومان دوور ئه‌که‌ویته‌وه
ئیمه‌یش ئه‌رۆینه‌وه بۆ مال
به ماندووپی و ده‌سه‌بتال.

تی‌هه‌ لکیشی سویدی کوردی

مامه تۆمته

کولو کولو سنیۆ دیته خوار
پۆ بی‌ری، ئی هاڤیت ئۆک بی‌شه‌زار
هه‌موولا میۆرک و مه‌نگه
به‌لام، ده‌لۆرینئ وارییه هار

مامه تۆمته‌یش سه‌کتا، سه‌کتا
ئهر پۆ ویگ به‌ره‌و دیهات و شار
به کۆلییه‌ویه ئین ستۆر سیک
فوله له پریسینت و گودیس مەزه‌دار

***

- سنیۆ: به‌فر)
(پۆ بی‌ری: له سه‌ر کۆو)-
(ئی هاڤیت: له ده‌ریا)-
(میۆرک: تاریک)-
(واری: گورک) -
(تۆمته: پاپا نۆئیل) -
(سه‌کتا : ئارام) -
(ئهر: هه‌یه) -
(پۆ ویگ: وا به‌ریگاوه) -
(ئین : یه‌ک)-
(ستۆر: گه‌وره) -
(سیک : گونیه، ته‌لیس)-
(فول : پپ) - (پریسینت : دیاری) -
(گودیس : نوقل).

سىز دەبەدەر

رۆژى سىز دەبەدەر ئەپۆينە دەر
بۇ تۆمارکردنى يادگار
لە شيو و دۆل و دەشت و كۆسار

رۆژى سىز دەبەدەر ئەپۆينە دەر
بۇ سەر فەرشى چيمەنى بەهار
لە گوئى گۆل و جوگە و رووبار

رۆژى سىز دەبەدەر ئەپۆينە دەر
بۇ بينىنى يار
لە ناو گولزار

رۆژى سىز دەبەدەر ئەپۆينە دەر
بۇ لوتكەى (ئاوييەر)

وينە لە ئەنترنيت وەرگىراوه

ئاوييەرى بەختەوەر
بۇ بەرزايى (شانشين)
شانشىنى دلنشىن
لە ويۆه ئەپۆين بۇ لاي (تاقەوسان)
بۇ ديدارى شادى دۆستان
پاشان روو ئەكەينە (بيستون)
بيستونى ئەفين ستون

رۆژى سىز دەبەدەر ئەپۆينە دەر
بۇ بلەندايى (حەسارۆس)
بۇ باوەشى (داشامەجى) و (سەوزەپۆش)
بۇ (نەكەرۆن) و (قەنديل) و (چلچەمە)
بۇ (شاهۆ) بۇ (دالاهۆ) بۇ (ئارات)
كە هەموو كات سەر بە تەمە!

لييان ئەپرسين:

كەى دى ئەو رۆژە كە پيئەلەين: رۆژى هات
رۆژى بيزارى لە داگيركەرى زيد و ولات؟

ئەلەين: هەر كاتىك بەجوانى خۆت ناسى
هەر كات هەستت كرد، كە كەساسى
ئەو رۆژە، رۆژى هاتە!
رۆژى دەر بازبوون لە ئەهاتە!

دهریا و ئاسمان

دهریا و ئاسمان
خوشک و بران
هاوینان شاد و ئارام
زستانان توپه و به‌سام!

چوار وهرزی

له به‌ه‌ارا سه‌روی سه‌روم
له هاوینا تاوی تاو
له پایزا ره‌نگی ره‌نگان
له زستانا سه‌رماوسۆلی ته‌مه‌نبه‌ندان

شەوی یەلدا

ئەمشەو ئەمەوی مەست بکەم
دنیای پەستی پەست بکەم
سەری دۆستان بڵەند و
سەری خۆیشم نەوی بکەم

لە شەوی درێژی یەلدا
لە یادی گۆلی دڵدا
لە گەڵ ھۆنراوەی شەنگدا
پیالەیی مۆلم فر ئەکەم

پایز

پایز ، ساردی
وہک ھەناسەم
ھەناسەیی دەروون تاسەم
بێدەنگی
بێرەنگی
وہک ھەژاران
ھەژارانی بەر دیواران
رۆژت کورتە وەک شادی من
شەوت درێژ وەک رەنجی من
دەپێم بلی چلۆنە ماوی
لە خەما نە فەوتاوی؟!

پایز
پایز ،
پایز!

چله‌ی هاوین

ئه‌مپۆ چله‌ی هاوینه
 گه‌رما ته‌واو به‌تینه
 گوئ رووبار و ده‌ریاکان
 گه‌لی خۆشه‌ بو هه‌مووان

ده‌ریای شینی به‌ر هه‌تاو
 پرشنگ داویژئ بو چاو
 ئه‌مپۆ چله‌ی هاوینه
 جهان گه‌لی شیرینه.

ئاسمان شینه و پاک سامال
 بی هه‌وره و گرمه‌ی (ئوسکار)*
 ئه‌ستیران ئه‌که‌ن سه‌ما
 له هۆلی به‌رزی سه‌ما

وه‌ره با مه‌یش ده‌س بگرین
 به‌ کامی دل هه‌له‌په‌رین
 ئه‌مشه‌و چله‌ی هاوینه
 سروشت گه‌لی شیرینه.

ئوسکار: به سویدی واته بروسکه، هه‌وره‌تریشقه. وینه له هه‌مان سالنامه‌ وه‌رگیراوه

به‌هار و مه‌ی

مه‌ستم، وه‌ها مه‌ستم
 ناتوانم له‌سه‌ر بی راوه‌ستم
 مه‌ستی دیداری سروشتم
 جوانی به‌هاره له هه‌ست و نه‌ستم

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ جوانی سروشت مه‌ستم
 بیاله‌ی مه‌ی چۆل ناکات ده‌ستم
 به‌ تامی به‌تامی تامی ده‌مم ئه‌کات خۆش
 هه‌رچی خه‌م و خه‌فته‌ه‌ پیمنه‌کا فه‌رامۆش!

سازهکان و سۆزهکان

به سۆزی شمشان
به ناههنگی تار
به نهجهی پیانو
به سهمای گیتار

به چه پللهی کهف
به خرهمی دهف
به بزهیی چهنگ
کانی هههه دهنگ

به نهوای نهی
به ههستی سهریژ نه جهز و نۆخه
کاتییک ریکنه خهم
شاد و دوور نه خهم

به سپهری زۆرنا، به گرمهی دههۆل-
نه چهه دیداری شیو و دهشت و هۆل
به قاسیهی کهوی زیرهکی یۆکان
نه شیکنه مهنگی، گۆمی بینهنگی --
لهگه ئیا نه ئییم بهسته بۆ ژبان

یادیکیش نهکهه له بهزمی جاران
پیانهم فر نهکهه به یادی یاران!
یادی لاوییه من نهیکههوه
بۆ نهو دهورانه نهتویهوه!

ئهو وینانه له ئەنترنێت وەرگیراون

جهانی خهم و گیتارهکهه

له ژینی سهخت و پر ئیش و نازار
پهنا نه بهمه بهر ئیوی گیتار
به دهنگی نهرم و به قاقای بهرزی
نهگۆرم چهرخه چه پی، چه پکردار

مانگ ئینمه خوار بۆ کۆشی زهوی
نهستیره نهدهم له پرچی خاوی
کۆلکه زێرینهی له قههه نه بهستم
نهیرازینههوه به ههست و نهستم

نهییهم بۆ کۆر و بهزمی دهرویشان
دهرویشی بهزمی مهی و مهینۆشان
هیننهی پینهدهم تا له هۆش نه چی
خهم و خهفتهی له دل دهه نه چی

پاشان بانگ نهکهه له دۆست و یاران
دۆستانی نهمرۆ و یارانی جاران
نیگام نهخهمه سهه نیگای چاویان
چهزم نه بهمه ناو دئی چهزیان

جا نهمرم بهتوون له شهویکی تار
به لام ههه خۆشبی سهروهکهی گیتار
شهش تاربی گیتار دوژمنی خهمه
نه بههاری کاتی که بیته، گوفتار

پاشه‌کییه‌کی دوو به‌شی

به‌شی یه‌که‌م

هه‌لویتست و دیدوبۆچۆنی فیردهوسی سه‌بارت به (کورد، بلوچ، گیلک و دهیله‌م ده‌سنیشانکرا و هه‌لویتستی نوسه‌رانی فارس‌یش سه‌بارت به‌و باسانه و فیرده‌سیش ده‌رکه‌وت که چلۆنه!

دوژمن، دوژمنه و جینگه‌ی گه‌له‌یی نییه و له‌و چهن رسته‌ی خواره‌یش زیاتر به پیویست نازانم!

دۆزه‌خ یا فیردهوس

ئه‌گه‌ر فیردهوس و دۆزه‌خیک هه‌بی
دۆزه‌خ هه‌ئه‌بۆئیرم ئه‌من ده‌سه‌جی
کاتی که قاسم تووسی له فیردهوسا بی
ژیان له دۆزه‌خ بۆ شادتر نابن؟!

ئه‌گه‌ر شانامه‌ باش بخوینیته‌وه
تۆیش له‌گه‌ڵ منا یه‌کنه‌گریته‌وه
به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ر له‌به‌ری بکه‌ی
قورئان نه‌ناسی و بۆ مزگه‌وت نه‌رۆی

فردوس یا دوزخ

گه‌ر فردوس و دوزخی باشد در میان
دوزخ میگزینم با عشق آن زمان
چون ابولقاسم طوسی بود فردوسی
همنشینم با دوزخی به ز فردوسی

گر شاهنامه را خوانی با چشم باز
میشوی با من همراه و همراز
گر خوانی آنرا بسان فردوسیان
قرآن نخواننده گشتی مسلمان

نه‌ورۆز

نه‌ورۆز جهان ئەکات به گولستان
ژیان هه‌موار ئەکات بۆ هه‌مووان
نه‌ورۆزی کورد ئەو رۆژه‌یشه
که سه‌ربه‌خۆ بی‌ت کوردستان!

كتیبه، جوانترین و بەنرخترین دیارییه!

یهکیک له دۆستانم که بەردەوام له کاری کامپوتیڤدا یارمەتیم دەکات، له مانگی چواری ۲۰۱۳ له هەولێرەوه شانامەیهکی فیردەوسى به دیاری بۆ هینام، بهو کاره‌ی کاک (رۆژ دیلان داسوک) زۆر شاد بووم. چەن سال پێش مامۆستایه‌کی سویدیم وه‌ک کاک دیلان کتیبیکی (بریتا ئاف یه‌ژستام Brita Af Geijerstam به‌ناوی Nära nya dikter) که به‌شیک له هۆنراوه‌کانی بوو به دیاری بۆ هینام!

هەر ئه‌وه کاته چاویکم به چەن لاپه‌ره‌یه‌کی شانامه‌که یا باشتەر بلێم دیارییه‌که‌ی کاک دیلان دا گیرا، باسیکی گرنگ سه‌رنجی راکیشام، ئه‌وه‌یش نه‌بوون یا باشتەر بلێم سانسۆرکردنی (دیپه‌ره هۆنراوه‌یه‌ک) له‌وه شامه‌دا بوو.

پاشان شانامه‌یه‌کی سویدیم (Shahname) و شانامه‌یه‌کی (عه‌ره‌بی)م له کتیبخانه‌ی گشتی ستۆکهۆلم وه‌رگرت، بینه‌نی ئه‌وه‌ سێ شانامه‌ بووه‌ هۆی ئاماده‌کردنی ئه‌م چەن لاپه‌ره‌.

به‌شی دووه‌م

هه‌لویست و دیدوبۆچوون و مرۆقدۆستی فیردەوسیمان سه‌باره‌ت به‌ کورد، بلوچ، گیله‌ک و ده‌یله‌م له‌ به‌رانبه‌ر پادشا خوینریژ و تاوانباره‌کانی ئێران بینه‌ی و هه‌لویست و دیدوبۆچوونی نووسه‌رانی کوردی خۆیشمان بینه‌ی که چۆن به‌ چاوی ریزه‌وه تماشای فیردەوسى ئه‌که‌ن و چۆن پله‌وپایه‌کیان بۆ ده‌سنیشانکردوه!

هۆکاری ژێرده‌سته‌یی کورد جگه‌ له‌وه‌ی که خۆمان سه‌باره‌ت به‌ رووداوه‌کانی ده‌ورو به‌رمان بێر ناکه‌ینه‌وه شتیکی دیکه نه‌بووه و نییه، سه‌باره‌ت به‌وه که‌مه‌ترخه‌مییه‌مان هه‌ر ئه‌وه چەن رسته‌م هه‌یه و به‌س!

ژيان

ئه‌وه‌ی هوشیاره ئاله‌م جهانه
بۆخۆی خاوه‌نی ژین و سامانه
دلّه ده‌شیت به‌ ده‌ستم به‌ دامان
شتیش بۆ ئێمه هه‌م ژین و سامان!

کتیبی چاپکراوه

۱	(چیرۆکنووس یا کینۆکنووس؟) سالی ۲۰۰۱	سه‌عی سه‌قزی
۲	(له یادی هه‌له‌بچه تا هه‌ئواسینی سه‌دام) سالی ۲۰۱۰	سه‌عی سه‌قزی قایشی

ئه‌و چه‌ن لاپه‌ره‌یش بۆ چاپ ئامادیه.

۱	هه‌له‌بچه‌نامه
۲	ره‌نجنامه
۳	نه‌ورۆزنامه
۴	جهانی منالان
۵	په‌خشانه‌کان
۶	گواسته‌وه‌ی چه‌ن هۆنراوه‌ی (سویدی) بۆ خانه‌ی (زمانی کوردی)
۷	وشه‌بچکۆله‌کان به‌ کوردی
۸	وشه‌بچکۆله‌کان به‌ (سویدی) و (کوردی) De små orden